

**De psalmen des propheeten Davids, in 't Hebreeuz genaamd
het lof-bouk : bij den propheet verdeeld in vijf bouken : nu
naar den oorspronkelicken text van woorde te woorde
vertaald, ende in Nederduitzzen rijme gesteld op de
gewoonelicke wijsen, gelijk men die in de gereformeerde
kerken singt : hier sijn bij gevougd de gewoonelicke
lofsangen, mitsgaders noch de CLI psalm, die gevonden word
inde Griekze Bijbels**

<https://hdl.handle.net/1874/36513>

Desk 1833 Amos 1.50.

Thee De La Rue geleed. Keeland
de 191.

G. Poetis Dieric' & Bibliol. d' d' d'
Thee pp 529.

Leven sin Sondel die der
veel verplichting van de Hubert Scher
gehad te hebben.

Deze beryming behaigde witer
maaten der, en de de beroemde -

Sondel, en aan de vermaarde -
Poetis, zoo dat sy, en in poesij,
en in rechtshunnige godgeleendheid
moest uitmunt.

Sanktperen kerke: Kerke 4. het
Palmingezang 12. de 102 en.

Eene zeer verdienstelijke Psalm-
berijming, welke boven die van
Marnik de voorkeur gegeven
wordt.

2. Wissen Geijsbeek, Biogr
Ant: Gyl: Woordb: III 1229.

A. Andriessen Aannemingen op
Pracumbekyming van J. Decker 1810.

Broes N. H. d' d' d' d' d' d' N. XII.
de 725-276 1833

vocand is het dat de woorden
die e. de in is de vordred als oren
reukikt beschoonw, in de. teat syn sangheide.

DE PSALMEN

des

Propheeten Davids,

in't Hebreëuz genaamd

HET LOFBOUK:

*Bij den Propheet verdeeld in
vijf Bouken.*

**Nu naar den oorspronkelicken Text
van woorde te woorde vertaald / ende in Re-
derduygtzen rhyme gesteld op de gewoone-
like wijsen / gelijk men die in de ge-
reformeerde kerken singt /**

DOOR

Mr. ANTONIS de HUBERT
Recht-geleerde.

**Hier sijn bij gebougd de gewoone like Lof-
sangen / mitsgaders noch de CLI Psal. n / die
gevonden word inde Griekse Bybels.**

TOY LEYDEN,

By Pieter Muller, inde Heere-straat /
in't Jaar / 1624.

Die Staten Generael der Vereenichde Nederlanden, hebben geconsenteert, ende geacordeert, Consenteren, ende Oetrollieren mitsdesen, Mr. Antonis de Hubert, Dat hii voor den tiidt van veerthien Iaren naestcommende alleene in de Vereenichde Provincien sal mogen doen drucken ende uittgeven de Psalmen ofte Lof-sangen des Propheten Davids, bij hem na de oorspronckelicken text van vvoorde te vvoorde vertaelt, ende in Nederduitz Rijn gestelt, Verbiedende alle ende een iegeliick ingesetenen van dese Landen 'tvoorschreven bouck binnen den voorschreven tiit van veerthien Iaren int geheel oft ten deele int groot ofte int cleen te doen nadrukken, ende uittgeven, of elders nagedrukt inde Vereenichde Provincien te brengen om vercocht ofte uittgegeven te vverden sonder consent van den voorschreven Mr. Anthonis de Hubert, bij verbeurte vande nagedrukte exemplaren, ende daarenboven vande somme van vier hondert guldens, vappliceren een derdendeel daer van tot behoef van den Officier die de calenge doen sal, het tweede derdendeel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derdendeel tot behoef vanden voorschreven Mr. Anthonis de Hubert. Gedaan ter Vergaderinge vande hooghemelte Heeren Staten Generael, In 'sGraven-hage opten negenden Augusti xvjc. drientvintich.

Nicolaes vander Bouchorst. vt.

Ter ordonnantie vande hooghemelte
Heeren Staten Generael

C. Aerssen.

Aan de mogende, edele heeren, de Gecommitteerde Raaden's Lands, ende der Graaflickheijd van Seeland:

De achtbaare, voorfenighe heeren Burgemeesters, Schepenen, Tresoriers ende Raaden der Stad Zierickzee:

Misgaders den eerenvesten, hoog-gelcerden, Wijfen, seer bescheiden heer, Mr. Eeuwoud Teelink den algemeenen Ontfanger over de Graaflickheijd van Seeland.

Mijne Heeren,

DE loffelicke voortreffelickheijd van dit Lof-bouk des koninglicken propheeten Davids heeft veele treffelicke luyden in verscheijde talen geoeffend: Sommige hebben het selve overgesett in ongebondene; sommige in ingebondene rede. Die het in ongebondene en vrij-vloeiende rede hebben vertaald, sijn van verscheijden gevoelen geweest; Eenige van dien oordeelende, dat het beter was, den oorspronkelicken text te vertalen alleenlick naar den sinn, sonder sich aan de eijge hebreeuze woorden te binden: dat de woorden eigentlick tot de sake selfs niet en deden, maar dat het genoug was, den sinn, ende meeninge van den Heijligen Geest met andere bequaame woorden te duiden. Andere hebben verstaan, dat het te sorgelick was, van de eijge grond-woorden des oorspronkelicken texts af te wijken, immers als men de eijge woorden in de vertalende sprake gevougelicker wijse konde

V O O R - R E D E.

behouden : Gemerkt verscheijde overfeters dick-
 maals verscheijden sinn in 't hoofd hebben, den
 welken sij dan soukē uijt te drucken met woordē,
 bequaamst om haare besondere meeninge te doen
 vatten; een enig middel, om van de eenvoudig-
 heid des geestes, tot het vernuft des vleesztes te
 deijnen, ende uijt de verscheijdene ver scheijden-
 heid dwalinge op dwalinge te hoopen. De geene,
 die haare oefeninge hebben gehadd in 'toverfet-
 ten van de lof-sangen des propheeten in ingebon-
 dene rede, ofte rijm-dicht, dien heeft de moeie-
 licheid van 't werk doen gelooven, dat het ge-
 noug was, den sinn van den Heiligen Geest uijt te
 drucken met verscheijde woorden : te meer, also
 men in 't rijm wel wat meerder vrijheid mogte
 gebruiken, als vvel anderzias; Sulks nochtans
 dat de een dese vrijheid meer misbruijkt heeft,
 als d'ander. Van alle de geene die de Psalmen in
 nederduijts rijm gesteld hebbē, is (miins oordeels)
 de Heer van St. Aldegonde verde de voortrefte-
 lickste, een besonder liefhebber van onse Neder-
 duijtze tale, ende wel de verstandigste daar in van
 alle de geene, die ik weet ende kenn, dat lief-
 hebbers van onse moederlicke tale sijn geweest;
 ende dat niet alleenlick in kennisze der grond-
 woorden, maar ook selfs in de t'samenvouginge
 van dien, daer inne dat huijdenaags wel alder-
 meest gefeijld word. Sijne gemelde Ed: hadde de
 Psalmen wel van woorde te woorde konnen over-
 fetten, indien het sijner Ed: geliefd hadde: doch
 het schijnt, dat sijne Ed. 't selve gelaten heeft, om
 eenige besondere insichten; misschien om 't ge-
 voelen der gereformeerde kerkē bij dese gelegend-
 heid,

V O O R - R E D E .

heid, hier ende daar int befonder aan te wijfen te-
gens andere gefintheneden: gelijk te sien is, onder
anderen in den 51 Pfalm, opt 7 vaers: ende in den
135 Pfalm, opt 15 vaers en elders meer: ofte ook,
op dat zijne Psalmen met de Psalmen van Petrus
Dathenus in getal van vaerfen gelijkformig ge-
maakt, ende bequaam om beneffens de felve voor
eerft gelijkelick inde kerke gebruijkt te worden,
door middel van dese gevougelickheijd, eijnde-
lick inde kerke mogten worden aangenomen in
plaatze van de andere. Dat het anders uijtge-
vallen is, meent men onder andere oorfaken,
ook dese te fijn; dat zijne Ed: *Phrafin Sacra*
Scriptura, dat is; de wijfe van fpreken, die de
Heijlige Schrift gebruijkt, veranderd, ende de
felve gevougd heeft naar de wijfe van fpreken,
die onder den gemeenen man in fwang gaat.
Ik hebbe uijt treffelicke perfoonen verftaan,
dat zij zijne Ed: afvragende, vvaarom hij fulks
hadde gedaan! voor antwoord gaf, door dien
hij oordeelde, dat het felve den gemeenen
volke beft foude bevallen, ende dat zij de felve
wijfe van fpreken gevougelicker konden vatten.
Doch gelijk het woord des Geestes doorgaans in
de H. Schrift bekragtigd word door eene deftige
foetvloeiendheijd, ende foetvloeiende deftigheijd,
door dringende tot in het binnenfte van den
menze, waar door de inghewortelde gedach-
ten uijt den afgrond der aerden opgetrocken
worden tot in het hoogfte der hemelen: en-
de dat dese wijfe van fpreken in grootachtige
opgenomen is bij alle de gene, die fich in

V O O R - R E D E.

't lesen der Heijlige Schrift dagelicks oeffenen; soo en is't den desen so seer aangenaam niet geweest, hier in eenige veranderinge te hoo- ren. Behalvê dat het allen geloovigê hertê sonder- lingen troostelick is, sich in den Heere te troosten met de eijge woorden, die God selfs door den geest sijns monds so kragtelick uytgesprokê heeft: daar op sij, als op de sekerste versekerdheid alder- sekerlickst mogen stuenen. Hier bij gevougd, dat het wordeken *du* ('twelck sijne Ed: doorgaans gebruijkt voor *gij*) om de hardigheijd des gevolgs uijt de Nederduijtze tale t'eenemaal uytgeroeid sijnde, seer qualick heeft wederom kunnen inge- voerd worden, te moer dat onse tale een' vijandin- ne is van alle hard-vloeiendheijd. 'Tluit (miins oordeels, en onder verbeteringe gesprokê) te seer hard in de ooren van den Nederlander te singê, ge- lijk sijne Ed: singt onder anderen in den 50 Psalm;

Du stootst onvvers. &c.

Waar toe toch dese hardvloeiende wijze van spre- ken gebruijkt, daar wij soetvloeiender hebben, ende sonder dat de nood ons sodanige hardigheijd opdringt? Datmen soude willen seggen, 'tselve noodsakelick te sijn, om onderscheid te maken tuszen de wijze van spreken, die men tegens eenen persoon alleen, ende die men tegens twee persoo- nê ofte meer gebruijkt, en dat op dit onderscheid ten hoogsten dient geacht, ten opsichte van de Goddelicke Majesteit, de welke, als een enkel eenvoudig wesen, eenvoudelick moet angespro- ken worden! Dit staa ik van herten toe: Maar onse voorouders hebben sonder twijfel daar ook
al op

VOOR-REDE.

al op gelett, verstaandé datter een merkelick onderscheijd was tuszen het woordeken *Gij*, in het enkel, ende het woordeken *Gij*, in 't meervoudig getal: ende dat dit onderscheijd duidelick ontdeekt werde uijt het gevolg der t'samenvouginge, so wel van de Naamen, als van de Woorden. Als bij exempel; in 'tenkel getal sejtmen, *gij God, gij menz*, in 'tmeervoud *gij goden, gij menzen*: hier siet mé immers, dat de selfstádige Naamé gevougu bij het woordekē *gij*, met goed duidelick onderscheijd uijtgesprokē wordé. In de t'samenvouginge der Werk-woordé met het woordeken *gij*, is het onderscheijd insgelijks geheel klaar. Bij exempel; In 'tenkel getal sejt men, *Gij looft God, tu laudas Deum, tu loue Dien*. In 'tmeervoud, *gij lovet God, vos laudatis Deum, vous louez Dien*. So spreekt men tot God; *Gij vverkt alles in allen*; Daar men anders tegens twee ofte meer soude seggen; *Gij vverket*. Ende in de gebiedende ofte biddende wijze van spreken; *Geef, ofte geeft mij*: daarmen anderzins in 'tmeervoud soude moeten seggen; *Geuet mij*. So mede *kom, bidd, smeeke, ofte smeeke gij*, in 'tmeervoud, *komet, biddet, smeeket gij*, &c. Hier uijt blijkt dan, dat het niet van noode en sij, het woordekē *du* ('twelk om de hardigheijd sijns gevolgs eenmaal verworpen is) om des onderscheijds wille wederom op te rapen. 'Ten is ook so vrend niet in onse tale, als wel sommige meenen, dat het woordeken *gij* eens ende onveranderlick soude blijven in sijn enkel-ende veelvoudig getal: want dit en is niet alleenlick in dit woordeken *Gij*, maar ook in eeni-

V O O R - R E D E.

ge andere woorden gebruikelick: so seijten; *die looft God, die loven God, sy looft God, sy loven God.* blijvende de woorden *die* en *sy*, gelijk hetwoorden *gy*, onveranderlick in haare buijginge, ende nochtans niet te min onderscheidelick in haar getal door het gevolg der t'samenvouginge. Dese redenen hebben mij beweegd, het aangénomē gebruik niet te veranderen: Gelijk ook de vorige redenen; om niet te wijken van de eijge woorden des oorspronkelicken texts: En volge in dese mijne oversettinge *Translationem interlinearem* ofte de grond-woordige vertalinge van *Xantes Pagninus* ende *Arias Montanus*, die bij de gereformeerde Kerken, ende alle andere gefindheden, (geene uijtgesonderd) voor goed ende oprecht gehouden, ende so veel als aangénomen is. Ende hebbe mij aan de selve int' besonder seer strickelick gebonden in texten, die ik weet tuszen de Christenen in verschillte staan, ende daar over si onder den anderen oncens sijn. Verhopende, dat geen Christen-menz reden fall hebben, sich aan dese mijne oversettinge te stooten, gemerkt ik mij desen aangaande, in alles oprechtelick, ende als voor den Heere hebbe gequeten, naar de mate der gaven, daar mede hij mij uijt genade begenadigd heeft, ende op dit vertrouwen mii in desen miinen arbeid vertroost: te meer, also verscheijde voortreffelicke personen mii hier toe opheweckt, aangepord, ende gheoordeeld hebben, dat dit werk voltrocken sijnde, t'selve der Kercke Godes int' gemeen dienstig, ende allen Christenen int' besonder nuttig soude kunnen sijn. Ont-
fange

V O O R - R E D E .

fanger dan mogende , edele heeren dese uwe vrucht , als geteeld onder uwer Mogend: Edele gebied , nemet de selve in dank op met sodanige genegendheijd, als uwe Mogend: Edel: die dienstlick ende dankelick opgecofferd word van uwer Mogend: Edel: ingeboren , Vaders mijns Vaderlāds: laatsse schuiilen onder 't geschutt ende scherm van uwer Mogend: Edel: gunste tegens alle wangunste der wangunstigen. Ende uwe Achtbaarh: achtbaare seer voorsienige heeren , sijn de selve toegeeijgend tot een dienst-plichtich teeken van dankbaarheid, voor alle cere ende vrundschapp , die ik van uwe Achtbaarh: hebbe genoten , als uver Achtbaarh: gevesen mede-lidmaat in Weet ende Raad: uve Achtbaarh: int besonder , ende ten hoogsten bedankende voor de voortreffelike getuijgenisze ende voorschriivinge , daar mede uve Achtbaarh: mii voor miin vertreck van daar begunstigd hebben aan de heeren Magistraten der stad Amsterdam, die de selve gelesen, mii daar op bin den doen staan, ende vrundelick bevvellekomd hebben, met aanbiedinge van alle goede gunste. Van geliiken seer vvaerde heer ende neef, bidde ik uve E: dese miine toeeijeninge te vvillen erkennen, als voor eene hertgrondige erkentenisze vande goede sucht, en genegendheijd t'mii wars, ende int besonder tot bevorderinge van dit te genvvoordige vwerk , daar over ik mii verplicht kenne , ende bereid ben , 't selve aan uve E: ende de Uve in dienstbaarheid ende dankbaarheid naar vermogen te verschuldigen. Vorder vvill ik

V O O R - R E D E .

Mogende, edele, achtbaare, voorsienige, wijse, seer bescheijde heeren, den Heere der heeren bidden, dat hij uwe Mogend:Ed: Achtbaarh: naar sijn hertgrondig mededoogen, van boven uijt der hoogte begenadige met den geest der gerechtigheid, kloukmoedigheid, ende voorsichtigheid, ende voords segene met de volheijd aller segeninge, die den lande strecke tot voorspoed, de steden tot eendragt, den volke tot vrede, ende uwe Mog: Ed. Achtb: in't besonder tot eene gewenzte uijtkomste ter gelucksaligheid aan lijf ende siele. Dat geve de goede onfermhertige God naar hertgrondelicken wenz van

*Uwer Mogend: Ed: Achtbaarh:
seer oetmoedigen dienaar,*

ANTONIS de HUBERT.

Noodige waarschouwinge aan alle liefhebbers der Nederduijtzse tale.

Alle liefhebbers onser moederlicke tale moeten verdacht sijn, dat ik in dese mijne oversettinge der Psalmen, niet alleenlick seer nauw en hebbe gelett, om de selve van woorde te woorde trouwelick, ende oprechtelick te doen, gelijk men oordeelt dat Xantes Pagninus, ende Arias Montanus in haare grond-woordige vertalinge gedaan hebben: Maar dat ik ook in 't besonder acht hebbe genomē op de t'samēvouginge der VVoorden, en Naamen, onderscheid der Geslachten, buijginge der Gevallen, ende spellinge van ijder woord ende zilbe: ende dien volgende mij gehouden aan de natuijrelicke wijze van spreken, sonder de VVoordē ofte de Naamē te verdraijen, ofte de Geslachten te misbruijken tegens den aard ende eigenschap der tale. VWant onder deckzel van rijmen, den VVaal te spelen, is ganz ongerijmd, ende te seggen; *Ik hebbe gebeden God, voor; ik hebbe God gebeden. Hij is genegen niet, voor; Hij is niet genegen. De gunste goed, voor; de goede gunst. mij genade doet, voor; doet mij genade. ik hebbe hem genomen aan, voor ik hebbe hem aangenomen*, ende diergelijcke wijze van spreken meer; is het Nederduijtz VValzelick, ende valzelick verdraijd, ende onder deckzel van rijm niet te lijdē: Het en kan ook geen goed Nederduijts rijm sijn, dat selfs geen goed Nederduijtz en is: Maar doch datmen de woorden draijt ende versett, sonder nochtans den aard ende eigenschapp der tale te quetzen, dat is niet alleenlick geoorlofd, maar ook den rijme seer eigen, sulks selfs, dat als het slibbert, ende eenigzins lijdēlick is, men den rijme wel so veel mag toegeven, ende mij besonderlinck in dese mijne oversettinge, als die gehoudē ben, bij de eijge woorden van den oorspronkelicken text te blijven. 'Tis grootelicks te beklagen, dat so veele bedaagde luijden, ja selfs ook die in de vrije kunsten van geleerdheijd opgetrocken sijn, ende anderzins geoeffende herzenen hebben, so onduijtz sijn in haare moederlicke tale, 't sij in rijm schrijven, ofte ook anderzins: ende dat niet alleenlick in 't spellen der zilben, 'tgeen ik wel voor 'tminste achte, hoewel daar niet weijnig aan gelogen en is; Maar ook in de t'samēvouginge der VVoorden ende Naamen, buijginge der Gevallen, ende onderscheidinge der Geslachten, daar in nochtans dat niet alleenlick de glanz ende luyjster, maar ook de duidelicke bescheidenheijd der talen bestaat. 'Tis zierlicker geseijd; *Het is den lande nutt, den huise zierlick, den Hove verzoand. Dan wel, het is het land*

Endnute, het huys Lierlick, het Hof verstaand. Men spreekt ook onderscheijdelicker, als men seijt, *Bij vrund dien God geleijde,* als wel; *Bij vrund die God geleijde;* want dese laatste maniere van spreken, die nochtans onwetende meest gebruikt word, be- teekent in onse tale, dat de vrund God geleijde, dat is, dat God van den vrund soude geleijde worden, 't welk immers ongerijmd is. Merk't eens op 't onderscheid; *Hij is geluchijg die het ongeluck overkomt:* want dese is het al van den hals quijt. *Hij is ongeluckig dien het ongeluck overkomt,* want de dese heeft het noch op den hals, ofte hij is het verwachtede; sulken merkelick onderscheid bespuert men in de verscheijde- heid der Gevallen, dat is; tussien het wordeken *die,* het Ge- noemde Gevallende het wordeken *dien,* het Begaafde Ge- vall, en over sulks tussen eene letter min ofte meer, so dat het misbruick der Gevallen ontallick veele dubbel-sinnigheden kan veroorsaken. Ende gemerkt veele in dese sake so blind sijn als mollen, gelijk ik gaern bekenne, ook wel eer geweest te sijn, hebbe ik ter begaerte van eenige lief-hebbers bij dese gele- gendheid hier van met een wordeken eenige openinge gedaan, te meer also de schrijvers onser Nederduijtze Letter- kunst' uijtgegeven bij de kamer *In liefde bloeiende* t'Am- sterdam, [sonder verbeteringe gesproken] sich hier in mis- grepen hebben: Hoewel sij anderzins eenige dingen seer wel hebben getroffen, ende 't is te beklagen, dat geene andere gee- sten hun hier in de hand geboden hebben. Staat dan te letten; dat de voorneemste buijginge, die in onse tale het onderscheid der gevallen maakt, geschied in de ledekens der selfstandige ofte rechte Naamen, ende niet so seer in de rechte Naamen selfs. De eijgentlicke ledekens sijn twee, namelijk; *De* ende *Her,* ende het oneijgentlick ledeken, *Een.* De Geslachten sijn drie, Man- stammig, VVijf-stammig, ende Geenerleij. VVeijnige Naa- men sijn der van tweederleij geslachte, doch die vā tweederleij geslachte sijn, sijn meest ter eener sijde Geenerleij, Gelijk als, *het oorlog, de oorlog, het wijk, de wijk, het oog, de ooge, het loon, de loon* &c. Het ledekē *de* word gevougd so wel bij de Man- stammige, als bij de VVijf-stammige Naamen, Het ledeken, *Her,* alleenlick bij die Geenerleij sijn. Het oneijgentlick ledekē *Een,* word gevougd bij de Man-stammige ende die Geenerleij sijn, ende so wanneer het bij de VVijf-stammige word gesteld, so vougt men de letter *e* daar bij, *Eene.* De Gevallen sijn ses- derleij; *Her Genaaemde, het Geeijgende, het Begaafde, het Beklang- de, het Geroupen, het Benom n* ofte so de voorz Letter-kunst' die noemt; *De Noemer, Barer, Gever, Anklager, Rouper, Ofne- mir;* ende worden de selve in haare geslachten aldus gebogen;

HET ENKEL GETAL.

	*Genaamde	*Geeigende	*Begaafde	*Beklaagde	*Geroupen	*Benomen
<i>Man-stamm:</i>	{ de ofte man een	{ des ofte mans eens, eenes	{ den man ofte ofte eenē manne	{ den man ofte somtijds eenē manne,	{ man	{ van den man, ofte ofte van eenen manne.

	*Gen.	*Geeig.	*Beg.	*Bekl.	*Ger.	*Ben.
<i>Vvif-stamm:</i>	{ de ofte vrouwe eene	{ der ofte vrouwe eener	{ de der ofte ofte vrouwe eene eener	{ de ofte vrouwe eene	{ vrouwe	{ van de van der ofte ofte vrouwe, vā eene van eener

	*Gen.	*Geeig.	*Beg.	*Bekl.	*Geroup.	*Ben.
<i>Geenerleij</i>	{ het ofte wijs een	{ des ofte wijs eēs, eenes	{ het den ofte ofte een eenen	{ het somtijds den ofte ofte een conen	{ wijf	{ van het van den ofte ofte ofte van een van eenen

*T MEER-VOUD.

	*Genaamde	*Geeigende	*Begaafde	*Beroupen	*Benomen
<i>Man-stamm:</i>	{ de mans ofte mannen	{ der mannen der vrouwen	{ den mannen de vrouwen	{ mans ofte mannen	{ van de mans, ofte van den mannen
<i>Vvif-stamm:</i>	{ de vrouwen de wijven	{ der vrouwen der wijven	{ den vrouwen den wijven	{ vrouwen wijven	{ van de vrouwen van de ofte den wijven.

TOT DEN LESER.

Alle de zelfstandige ofte rechte Naamen worden op deser wijze gebogen, ofte verschillen anderzins seer weinigt, gelijk de Naamen uijtgaande in *r*, hebben in 't Begaafde ende Benomen geval, *den* ofte *eenen* *Vader* niet, *Vadere*. gelijk ook eenige andere meer, ende worden in 't meervoud aldus gebogen; Gen: De Vaders, broeders, Burgemeesters, Geej: der Vaders, broederen, Burgemeesteren, Beg: den Vaders, broederen, Burgemeesteren, Bek: De Vaders, broeders, Burgemeesters, Ger. Vaders, broeders, Burgemeesters, Ben: Van de Vaders, broeders, Burgemeesters, ofte van den Vaders, broederen, Burgemeesteren. Op de Gevallen vallen noch eenige besondere opmerkingen, dan, dit sij in 't korte aangewesen. Aangaande het onderscheid der Geslachten, hoewel de zierlickheid der tale daar in gelegē is, so wort er evenwel huijdenaags grovelick in geseijld: De voorschreve schrijvers der Nederduijtze Letter-kunst, hoe wel sij seggen datter groot onderscheid is tuszen het Man-stammig, ende VVijf-stammig: so schrijven sij nochtans onverschaidelick, selfs in 't hoofd ende opschrift van de selve haare Letter-kunst, wanneer sij seggen *Eijgen-schap des Nederduijtzen taals*, daar sij behoorden te seggen; *Eijgen-schapp der Nederduijtze tale*, als sijnde het wordeken *Tale*, VVijf-stammig, selfs getoetst op de toetststeen van haare zijge prouwe, daar bij sij de Man-stammige van de VVijf-stammige onderscheijden, want men seijt immers *een' goede tale*, ende niet *een goed tale ofte taal*, ende staat ook te letten, dat dese haare prouwe in veelen deele mank gaat, gelijk men des noods sijnde wel soude kennē gestand doen. Doch hoe dat de selve geslachten onderscheidelick onderkend worden, ende staat ons hier niet aan te wijzen. VVenz alleenlick dat de liefhebbers verdacht sijn, dat ik sorgvuldig ben geweest om hun sulks uijt mijnen Psalm-bouk te doen verstaan, want alle de zelfstandige ofte rechte Naamen daar in 't eiinde dit teekentje voorstaat, sijnde 't selve een teeken van uijtwijzinge der letter *s*, die sijn alle te samen VVijf-stammig, gelijk; *sond'*, *siet'*, want men seijt eigentlicker *sonde*, *siele*, ende alle dese Naamen uijtgaande in *e*, (heel weinige uijtgesonderd) sijn VVijf-stammig, ofte geenerleij, die lichaelick r'onderkennen sijn door haar ledcken *Het*. als, *het zeberge* &c. So mede; als de afkomstige voornamē *mijn*, *dijn*, *sijn*, *haar*, &c. staande voor eenē zelfstandigē naam, met dit selve teekentje geteekend sijn in 'tenkel getal, ofte datse uijtgetrockē sijn met de letter *e*, als *mijne*, *dijne*, &c. So beduiid het, dat de volgende zelfstandige naam VVijf-stammig is, gelijk als, *Haar' duegd*, voor *haare duegd*, *sijn' genade* voor *sijne genade*, *dijn' hand*, voor *dijne hand*, want de Man-stammige en hebbē geene

TOT DEN LESER.

geene afkomstige Voor-naamen voor sich staande, uitgaand in e, in 't enkel getal: maar hebben, *haar, fin*, in 't Genaamde Gevall, *haars, fins*, ofte *haares, fines*, in 't Geeuigende Gevall, en voords *haaren, sijnen*, uitgesouderd alleen, dat de woorden *Onse* ende *dese* somwilen in 't Manstammig schijnen gebruijkt te worden. Ende om dit onderscheid der Manstammigen uit te drucken, hebbe ik altijd *haaren, finen, dynen*, in 't Gevall daar sulks behoord, strickelick onderhouden, behalven op vijf ofte ses plaatzen, als namentlick onder anderen in den tweeden Psalm, op 't tweede vaers.

Sij syn den Heer, en' syn' gesalfden tegen.

Voor *synen gesalfden*, 't welk aldaar, als in de 't Begiftigde Gevall geen goed duijtz en is: ende om sulks te doen verstaan, hebbe ik 't selfde met dit dubbel teeken van uijtwijzinge " wilen aanwijzen. Ende hoe wel de uijtwijzinge van met-klinders, niet heel wel liidelick en is, so moet men het mij ten besten afnemen, door dien beide dese woorden *synen gesalfden* in geen psalmdicht gesaamtelick bij den anderen en konnen gebragt worden, gemerkt alle de Psalmen gemaakt sijn op twee-zilbige voeten, ende geene van dien op drie-zilbige, sulks datmen *finen* behoudende, genootsaakt soude sijn, in 't riim een' korte zilbe lang, ofte een' lange zilbe kort te maken, 't welk immers niet wesen en mag. De uijtwijzinge gesteld op het woorden *Heer*, beteekent datmē in 't Begaafde Geval der Manstammigen in sommige woorden de e zierliker uit treckt, dan inhoud, gelijk als, *God is den menze gunstig, Gode sij lof*, want *God sij lof*, en is geen heel goed duijtz, door dien dat God gesteld sonder voorgaande ledcken, om des onderscheijds wille gebogen word. Anderzins so wanneer het Gevall blijkt uijt het voorgaande ledcken, ofte dat het met eenige vvoordē meer bekleed vword, so en is sulks so seer niet van noode, immers in dit woord: so seijt men, *den goeden God sij lof, doer des hemels God belijd*: ende niet so teer gebruijkelick, *den goeden Gode, des hemels Gode*. Op 't spellen der woorden en 't samenvouginge der zilben hebb ik ook in 't besonder gelett. Dit is mede noodig: want het qualick spellen veroorsaakt verschijdenheijd van uijt-sprake, ende talinge: behalven dat alle uijtheemze ende vremdelingen de tale gevougelicker konnē leeren, so men de woorden spellt naar haaren aard ende eigenschapp, gelijk ook de ingeborenen selfs, de grond-woorden niet wel en konnen vinden, als men qualick spellt, daar men wel spellende, niet alleen de grond-woordē, maar ook de wijse van Buijginge der Naamen in Getal ende Gevall, ende do

maniere

maniere van Vervouginge der Woorden in Getal ende wijze des tijds seer gevougelick kan vinden: Bij exempel; Ik spelle, *duegd*, met *d*, ende niet met *t*, want men seijt in 't meervoud *duegden*, anders soude ik in 'tmeervoud *duegten* vinden, want *en* bij dit woord gevougd maakt het meervoud, ende wederom weggenomen maakt het enkel getal, gelijk in meest alle de Naamen van onse tale, uijtgesonderd die in *r* uijtgaan: De *g* voor *ch* gesteld beteekent, dat het woordeken *duegd*, van *duegen* komt, ende niet van *duechen*, 'twelk geen duits en is. Ende hier op dient gelett in 't spellen van alle enkele woorden, so verde immers, als het de uijtsprake ende talinge in eeniger wijze will toe laten: want vele, ja meest alle de Dubbel-woorden en schijnen dit niet te willen lijden, gelijk als; *Sprink-haan*, niet, *spring-haan*, *hoo-vaerdig*, niet, *hoog-vaerdig*, *misschien*, niet *mag schien*. Dan dese woorden dus veranderd, schijnen eenigen zier mede te brengen, behalven dat de selve ons genoegsaem in den mond geven, datse 't saamgevoude word sijn, ende mits dien ons ook tot opmerkinge verwecken van haare oorspronkelickheid, die wij ook daarom te lichter kunnen vinden. So spell ik *magt* met *g*, ende niet met *ch*, om dat het van *mogen* komt: So worden ook alle de Mededeelende woorden ofte Naam-woorden gespeld beide naar haare eienschappen ende uijt den gevolge, gelijk; *gebracht* met eene *g*, om dat het van *brengen* komt, ende op 't einde met eene *t*, om dat men seijt *gebragte*, maar *gedaagd* met eene *d*, om dat men seijt *gedaagde* ende niet *gedaagte* ende met eene *g*, om dat het komt van *dagen*, so dan mede *verdagvaard*, *gevoed*, *gevoede*, van *voeden*, *gevoed*, *gewoete*, van *voet*, so seijt men; het paerd is wel *gevoerd*, dat is, het is vert ende 't gladd om 't lijf: het paerd is wel *gevoet*, dat is, het is fraij van voeten. De Bijvougelicke Naamen ofte Bijnaamen worden insgelijks gespeld uijt haar gevolg, so spell ik, *voll*, *moll*, *satt*, met dubbele metklinkers: want *e* daar bijvougende, vinde ik in de Bijnaamen het meervoud, *vulle*, *malle*, *sutte*, daar ik anders schriivende *vol*, *mal*, *sat*, soude vinden, *vole*, *ma'e*, *sate*, so schriif ik *straff*, vwant men seijt in 'tmeervoud *strasse*, *gaaf*, met een' enkele *f*, want men seijt *gaave*: vermits de enkele *f* in haare Buiiging van Gevall en Getall altijd in een' *v* verandert, als mede in haare Vervouginge; ik *geloof*, (wij *gelooven*. Daarom schriif ik ook in 'tmeervoud ingetrocken aldus; *looft*, voor *lovet*, *gelooft* voor *geloovet*: sulks dat dit teeckentje van uijtviszinge beteekent, dat ik in het meervoud spreke. De Bijnaamen hebben *e* in 'tmeervoud, so gesceid is, ende als de selve seifstandelicken gesteld

TOT DEN LESER.

sijn, so hebbense *e* oft *en*; gelijk als een geloovige twee geloovige
 ofte geloovigen, een heylige twee heylige ofte heyligen. De
 Bij-naamen uittgaande in *n* Bijvougelick gesteld, verliefen ge-
 meenelick de *n* in't meervoud der Mā-stammige, gelijk als, oem
 verscheyden menz, twee verscheyde luyden. De wiif-stamige Bij-
 naamē die altijd eveleens sijn in 't Gezaamde Gevall van 'ten-
 kelen van 't meervoud, verliefen hier de *n*, ofte vougender de *e*
 bij, so seijtmē; *eene verscheyde* ofte *verscheydene sake*, twee ver-
 scheyde ofte *verscheydene saken*: Doch Selfstandelick gesteld
 hebben andere opmerkingen. De Woorden selfs die men
 Werk woordē ende Lijd-woorden noemt, die worden so seer
 niet gespeld naar haare oorspronkelickheid, gemerkt de selve
 meest al grond-woorden sijn, als wel uitt het gevolg. *Ik bemin-*
ne ofte *ik bemin* met twee *nn*, *Ik late*, ofte *ik laat*, want de
 letter *n*, gevougd bij de klinkers, ofte de zilbe *en* bij de met-
 klinkers, vindmen niet alleen het meervoud, *Vvii beminnen*,
Vvii laten ofte *laaten*: maar ook de oneindelicke wijsē des te-
 genwoordigen tijds, *Beminnen*, *laten*, *laaten*. Om het
 druck te verlichten hebbe ik t'elken geschreven, *laten*, *spre-*
ken, als komende van *ik late*, *ik spreke*, anders soude ik de
 twee *aa*, ofte *ea*, in de Vervouginge hebben moeten hou-
 den: gelijk ik de selve moet houden in de Buijginge van
 eenige Bij-naamen, als *gaaf*, *veel*, &c. ofte ook in de Ver-
 vouginge des onvolmaakten tijds van eenige Werk-woorden,
 als *schoof*, *scheen*, &c. om in het meervoud te vinden *gaave*,
veele schooven, *scheenen*, ende de letter *e*, ofte de zilbe *en*, we-
 derom afgetrocken in het enkel getal te vinden, *gaaf*, *veel*,
schoof, *scheen*, &c. Voords hebbe ik in 't spellen eene dubbe-
 le *aa* gebuükt voor *ae*: want de *ae* hebben wii noode-
 lick in andere woorden van doen, als in *Baers*, *vaers*, *aerde*,
waerde, *maerle*, *gaerne*, *kaernen*, &c. De letter *z* hebbe ik
 gebuükt voor eene dubbele *ss*, gelijk sommige Letter-kunst-
 schrijvers in de latijnze tale, die daarvoor houden: De Hoog-
 duijzen leeren ons, hoe wii die behooren te gebuüken;
 so spellen sijn *zierick* met *z*, ende *sieden* met *s*, welke
 twee woorden wii ook in onse tale gebuüken, ende
 so als de Hoog-duijzen uitspreken. So hebben ook onse
 voorouders altijd gespeld, het woord *Zabbath*, *Zibaath*, *Zi-*
en, *Zock*, *Zuckelen*, *ganç* met een' *z*, om datmen seijt den
ganzen dag, *gans* met een' *s*, om datmen in't meervoud seijt,
de gansen. Ende alhoewel wii int Nederduijtz tweederhande *e*
 ende *e* hebben, die wel dienen onderscheidelick geschreven te
 worden, so hebbe ik 't selve evenvel gelaten om eenige reden-
 gen. Den twee klinker *en*, word insgelijks verscheydelick

In onse tale uitgesproken, gelijk te sien is intwoord *souken*, ende *souden*: want *souken* te spellen met *oe*, *soeken*, en is miins bedunkens, den klank van 't woord niet genoug uitgedruckt, de *oe* hoort men in, *soeten*, *voeten*, *groeten*, &c. maar de *ou* in *souké*, is een klank gelijk in 't Franze woord *souvenars*, *soudain*, *pour*, *ouir* &c. Ia dat meer is, de vlamingē en kennē anders geenē twee-klinker *ou*, als den desen, so dat sij ook de woorden *souden*, *vouden*, *houden* uitspreken ofte talen even als wii het woord, *souken*, doen: doch gelijk sommige woorden schijnen beide *ou* ende *oe* te kunnen liiden, hebbe ik de selve somviilen dus, somviilen so, gebruikt, gelijk als, *roemen*, *roumen*: *hoefrig*, *houstig*: *vertoeven*, *vertrouwen*: *oeffenen*, *ouffenen*. &c. van gelijken hebbe ik in eenige andere woordē gedaā, die op tweederlei wiise gebruiikelick sijn, gelijk als; *vier*, *viijr*, *bestier*, *bestuij*, *locht*, *lucht*. Vorder gelijk de Heilige Schrift, *uuu*, ende *dyy*, mitgeders *u* ende *dij* onderscheidelick gebruikt, so ben ik genoodsaakt geweest 't selve te volgen, doch het woordeken *gy*, voor *du*, hebbe ik behouden, om redenen, daar van ik in mijne voor-rede openinge gedaan hebbe. Het woordeken *Selah* behoude ik, daar het de hebreuze text gebruikt, want het beteekent soo veel als, *merkt op*, *staat acht*. sulks dat het den singer tot aandachtigheid opweckt. Vorder sij de Leser verdacht, dat de woorden, die tuszen de druck-haakjes gesloten sijn, in den hebreuzen text niet en staan, maar noodelick daar bij gevougd sijn, om de onvolkomene rede der hebreuze sprake te voltrecken, ofte ook somviilen om riim te slaan. En als de Hebreuze text somviilen een ander vwoord gebruikt, ofte een vwoord meer ofte min gebruikt, hebbe ik het selve aange-teekend met kleen ziffergetal, staande aan 'thoofd van 't vwoord, dat veranderd is, ofte op de plaatze, daar het hebreuze vwoord ontbreekt, ende 't selve aange-teekend aan 'teinde van elken Psalm, ofte ook somviilen aan de side. Daar het Ziffer 2 gesteld is, ende gaat voor het ziffer, 1, beteekent; dat anders, als in de hebreuzen text, het een voor 't ander gesteld is, doch dit geschied seer vveinich: gelijk als in den xcv 11 Psalm opt *vyuers*: daar stell ik 2 *Die op afgodē staan*, 1 *die beelden eere bie'n*. In 't Hebreuz staat; *die beelden eere bie'n*, *die op afgoden staan*. Dit teeken * beduiid; dat de hebreuze text daar eene eiigentlicke vviise van spreken gebruikt, diemen in andere talen ofte van vvoorde te vvoorde so bequamelick niet en kan vertalen, ofte dat de selve vvel met eenige andere vvoorden mag overgesett vvoorden. Dit teeken † salmen meest

TOT DEN LĒSER.

vyveemaal bij dē anderen vinden bij twee verscheide vvoor-
 den, ende beteekent, dat het hebreuze vvoord beide de
 vvoorden beteekent daar het bij staat, ende dienvolgende op
 vyveederlei vyfse bij de oversetters gebruikt vword, ofte als dit
 teeken bij een vvoord alleen gevonden vword, so beduut het,
 dat eenige oversetters 't selve bij een ander voorgaande vvoord
 vvoegen, oordeelende, dat de kragt van 't hebreuz vvoord
 sulks mede brengt. Ik hebbe somvyilen het vvoord, *God*
 gebruikt voor *Heere*, en het vvoord *Heere* voor *God*, doch so
 vvennich, als 't doenlick is gevveest, ende soude het selve
 ook aangeteekend hebben, ten vware, dat ik bevonden hadde,
 dat niet alleen de oversetters, maar ook de propheet selfs som-
 vyilen sulks onverscheijdelick gedaan heeft, gelijk te sien is,
 in den 14. Psalm op't 2 ende 4 vaers, vergeleken met den 53.
 Psalm, op het derde en vyfde vaers: mitsgaders in dē 35 Psalm,
 op't 27 vaers, vergeleken met den 70 Psalm, op't 5 vaers.
 Vorders hebbe ik de vaersen afgedeed, elke rede afgesneden,
 ende gesloten, mitsgaders groote hoofd-letters ofte geene ge-
 bruikt daar, ende so die in den hebreuzen text gebruikt
 vworden. Eindelijk sijn de leser verdacht, dat het Zijfer-getal,
 staande voren in 't hoofd der Psalmen, beteekent het getal
 der vaersen, diemen gevoonelicken t'effens achter den an-
 deren singt, het ziffert staande aan den kant, beteekent de pau-
 sen met haare singvaerle: alzer geteekend staat; r.p. 5. dat is,
 dat de eerste Paue vijf sing-vaersen heeft, en so voords. en dit
 beteekent noch een half vaers, 'twelk tot dien einde is ge-
 schied, op dat de liefhebbers, die dese Psalmboek sullen vwillē
 gebruikē beneffens den anderen, mogtē vvetē, hoe veel vaerle
 sij te singē hebbē, om gelijkelick met den anderē uit te komē:
 vvant gemerkt ik mij aan den oorspronkelickē text so seer ge-
 bonden hebbe, so en hebbe ik so vveele vaersen niet konnen ma-
 ken, als de andere; uijtgesonderd in den 36 Psalm, daar ik
 een half vaers meer hebbe. Bidde den leser desen mijnen
 arbeid ten besten te vwillen duijden, ende dat hij den selven
 g-bruike in de vreesē des Heeren. Ende int besonder versouk
 ik op alle liefhebbers der Nederduijtzē tale, datse dese miine
 vvaarschouvinge, so veel de tale aangaat, ten goeden opne-
 men: te meer also het ten goeden insichte is geschied, alhoe-
 vvel mij de selve buiten voornemen afgedrongen is gevvor-
 den, tervvile de drucker met het drucken van mijne voor-
 rede besig vvas: De sake vvas anderzins ordentelicker,
 ende breeder handelinge vereijzende, also van de algemeene
 aangevvese regels eenige uijtsonderingen sijn, die bij dese
 gelegend-

TOT DEN LESER.

gelegendheid niet en hebben kunnen aangevvesen worden: behalven datter andere verscheide dingen meer sijn , opmerkens vvaerdig, ende die den geest der liefhebberen souden kunnen oefnen: doch mijn beroup en laat niet toe, dat ik hier van eigentlick mijn vwerk make. 'Tis mij genoug desen aangaande in 't rouwe eenige openinge gedaan te hebben ten dienste van eenige, die sulcks op mij vrundelick versocht hebben , ende tot opvveckinge van andere geesten, die tot 't voltrecken van sulken vwerk beter tijd, gelegendheid ende genegendheid hebben.

De druckfeilen sijn vvat veel gevallen, mits de veranderinge van 't spellen, de veelvondige ziffergetalen, druckhaakjes ende alle de apostrophen ofte uuitvwijsingen boven aan de vvoorden gesteld tot onderscheid der geslachten, ende des getals, die ik van meeninge ben uuit te laten, so vvanneer de Psalmen vvederom herdrukt sullen vworden: de leser verbeter de selve so als die achter aan gesteld sijn, ende vorder alle andere, ende int besonder de dese;

<i>Psalm,</i>	<i>vvers</i>	<i>leest</i>
27	11	die mij
48	19	10 Want
55	6	6 Schrick
73	6	hen
78	11	hoogsten &
82	7	als een
88	12	men dijn*
90	11	van dijne
	14	vrollickicken.

In de Waarschouwinge op de 4 sijde op den 3 regel laet uijtgaande in 67

De eerste Psalm.

4.

1 **V V** El salig is de man / die in den raad
van 't godloos woel der boosen niet en gaat /
noch' op de weg bij sondaars staat [vermetē] /
noch' op den stoel bij spotters is geseten.
2 Maar sijne lust [heeft] in des Heeren wett /
en' dag en' nacht op sijn' geboden leit.

3 Ook sall hij sijn gelijk een boom geplant
wel dichte bij der waterbeken [kant] /
die sijne vucht geeft t' sijnen tijde [weder] /
wiens loof ook niet en valt [ter aerden] neder:
en' all sijn doen doet hij voorzpoedelijck.

4 De boose [sijn den desen] niet gelijk;

(he'en.

Maar [sijn] als kaff : de wind [die] drijft [se]
5 Dies sullen ook geen' goddeloose [gee'n]
in 'toordeel staan / noch' geene sondaars [komē]
in [Godes rust] de samen komst' der vromen.

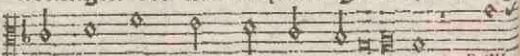
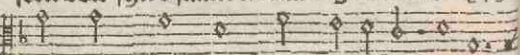

6 Want [God] de Heer [die] kent der vromen
paa' n:

doch fall de weg der boosen [ganz] vergaan.

1 der booswoeligen. 2 wett. 3 het welck.

De II. Psalm.

3.

1 **V V** Alt woeden toch de hejdenē [so heet /
 en' overlaan de volken ijdelheden? 2 De
 koningen der aerden staan gered / de vor-
 sten ook sijn t'saam in raad getreden / [sij
 sijn] den Heer' en' sijn'' gesaliden tegen.
 3 Laat [seggen sij] ons haare banden vast
 onstucken slaan; en' werpen verre wegen
 van ons [en hals] 1 haar jock/ en' overlafst
 4 Hij

- 4 Hij lachter om die in den hemel sitt/
 de Heer sal hen bespotten de [verstricken]
 5 Hij salse dan toespreken ganz verhitt/
 en' in den brand van sijnen toorn verschrieken.
 6 Ik [spreekt de Heer] hebb over Zions [wo-
 ning]
 den berg [en' troon] van mijner heilichheid/
 [hem] selfs gesalvd [te heerzē als] mijn koning.
 7 Ik sall 't besluijt vertellen so het leijt/

P $\frac{6}{2}$

De Heere heeft tot mij gesproken [siet]/
 gij sijt mijn soon 'k hebb huijdē dij gewonnē.
 8 Eijst van mij [maar] en' ik sal dij [om niet]
 tot dijner erf de heydenen verjonnen;
 de grensen ook des aerdzijls [dij besetten]
 tot dijn besitt. 9 Gij suitse mozzel-platt
 met eenen staff van ijser ganz verpletten;
 en' byjselen als een pot-aerde vat.

- 10 Daaromne nu gij koningen word't wijs/
 gij richters [hier] op aerden [hoog verheben]
 kastijdet u [ter tucht en' onderwijs]. (bedē.
 11 Dien't God met vrees / en' sijt verblijd met
 12 Kuszt toch den soon op dat hij niet ver-
 gramme/
 en' dat gij [t'saam noch] op den weg vergaat/
 so dochh sijn toorn in 'talderminst' ontblamme;
 wel elken dien / die sich op hem verlaat.

1 haare seelen.

2 **H**oe worden sij so seer vermenigvuldigd Heer sij / die mij so versticken: veel staand'er tegens mij. 3 Veel sijnd'er die daar [blij'] van mijner siele spraken / voorsz hem en [is] bij God † noch heyl † noch guel [noch' lot] / Selah. 4 Maar gij Heer [sijt geblevê] een schild voorsz mij: [een zier] / mijn' eer / en' die mij [hier] het hoofs hebt op geheden.

5 'Kriep tot den Heer [tot hem riep ik] met mijne stemm': en' hij stond mij ter sprake van uijt den berg [den troon] van syner ' heyl' ge woon / Selah.

6 'Ik ligg' ne'er / ik slaap / ik ontwaak:
want God die stuent mij [siet].

7 [Daarom] en vreesd' ik niet
of mij tien duysend scharen
omlegerden [voorzdaan].

8 O Heer will toch opstaan /
mijn God wilt mij bewaren.

Gij die ook [in der daad]
den vijand [die] mij [haat]
op 'tbackhuys hebt geslegen:
gij breekt der boesen tand.

9 'Theijl [komt van] 's Heeren [hand]
op dijn volk [is] dijn segen.

1 heijligheid.

De IV. Psalm.

4.

2 VV

Alt op mijn roupen mij verhooren
O God / gij mijn' gerechtigheid / in angst
deed gij mij ruijnt' oorbozen: ontfermt dij
mijns / en' neemt ter ooren dees' mijner
bede [wigtigheijd]. 3 Hoe lange sult'

3 3

33

gij manné soonen mijn' heerlijkheid ontee-
 ren noch? tot ijdelheid noch liefde toonen/
 [en' u so] souken [te verschoonen door]
 Inegenen [en' valz bedrog] ? Selah.

4 So we'et nu dan als dat de Heere
 sich eenen afgesonderd heeft
 [die] † heijlig [is] † begunst/ [voll eere] :
 wanneer ik schrey [en'] tot hem [keere/
 so is 't dat] God mij andewoord geeft.

5 Ontset't u/ sonder overtreden ;
 will't in uw herte u beraan
 op't bedd / en' houd't u still [te vreden] ; Selah.

6 Pleeg't offers der gerechtigheden ;
 en' blijft vast op den Heere staan.

7 Daar seggen veel : wie sal ons [toogen
 en'] tgoede [noch] doen sien [in vruegd] ?
 will toch o Heer 'licht [dijner oogen]
 dijns aanschijs over ons verhoogen.

8 Gij hebt mij in mijn hert verhuegd/
 wanneer als hun nu was [geschapen]
 haar terw' en' most in overbloed.

9 Ik sall in vreed' gaan liggen slapen/
 want gij [sijt] Heer alleen [mijn wapen/
 die] mij so seker woonen doet.

5.

2 **H**oort Heere [hoort] na mijne reden:
 verstaat mijn innerlick aandacht. 3 Mijn
 koning en' mijn God neemt acht op mijn
 geschrey: 'ksall met gebeden tot vooz dij
 treden.

4 Vroeg sall mijn' stemm' Heer: t'dijwars
 vroeg sall ik vaerdig staan vooz dij/ (vlyden
 en' schouwen't aan. 5 Want [Heere] gij
 God [sijnd'] en wilt [tot geenen tijden]
 iet godloos lijden:

Geen boos' en sall vooz dij verkeeren.

P. 7.

6 Geen dwaas' sall vooz dijn oog bestaan;
 gij haat die godloosheijd begaan.

7 De luegensprekers [Heer der heeren]
 sult gij verteeren/

God heeft een' grouwel [hier beneden]
 van den bloedgierigen en' van
 den boos-bedriegelicken man.

8 Doch tot dijn huijs sall ik intreden
 mits dijn goedheden/

'Kfall mij in dijze breef' ne' er spreijden
 een tempel dijner heijligheijde.

9 Wilt Heer in dijn' gerechticheijde/
 sin' vijands wille mij geleijden:
 dijn † pad bereijden.

10 Niet brooms [en is] in haaren monde/
 geen' boosheijde [is] haar hert te veel/
 een open graf [is] haare keel' /
 haar' tonge vleit [met valzen gronde
 van stonde tot stonde].

11 Verwoest' o God/ dat sij verballen
 van haaren raad/ stoofs' [all'] daar he'en/
 om haar veelbuldig overtre'en/
 want sij [sijn' t' toech die] dij [in allen]
 we'er spanmig vallen.

12 Doch alle die op dij vertrouwen
 die sullen blijde sijn [in vruegd] /
 sij blijven eeuwelick verhuegd /
 * dijn schutt en' lieffelick aanschouwen
 sal hen behouwen:

Die dijnen naame liefde toonen
 sijn in dij vrolick [ende blij].

13 Want Heer den vromen segent gij
 als met een schild sult gij hem kroonen
 met gunste [loonen].

† voor mij.

2 **E**n strafte mij niet [all vozen] in dijnen
 [straffen] tozen; noch' en haastijde mij/Heer/
 in granschapp [so gestadig]. 3 **O** Heer
 sijt mij genadig/ want ik [ben] † swack
 en' † teer.

4 Heer wilt mij heyl toeschicken/
 want mijn' gebeenten schyzicken.
 ook schyzicht mijn' siele noch;
 * waar blijft gij Heer [der heeren] ?
 5 **O** Heer wilt weder keeren/
 verlost mijn' siele toch;

Slaat mij in hoede gade
 om dijner heyl-genade.

6 Want in de [dorze] dood
 is niemand dijns gedachtig;
 wie maakt/ [o God almachtig]
 dij in den grave/ groot?

7 't Ismacht in mijn' suchten [t'smachtte] /
 ik baad myn bedd bij nachte;
 ik doe mijn leger [siet]
 mits mijne tranen leken.
 mijn oog is mij besweken
 van 'tstuerende verdyet:

8 Veroud is s' [in 't aanschouwen]
op all' die mij benouwen.

9 Wijk't verre van mij he'en
gij all' die boosheid werket/
want God [die] hoort [en' merket]
de stemm' van mijn gelween.

10 De Heere hoort mijn smeeken :
de Heer ontfangt mijn sprekken.

11 Mijn' haters moeten t'saamt
beschaamd seer vreeslick duchten :
sij moeten [schaamdood] bluchten/
ja schielick sijn beschaamd.

De VII. Psalm.

4.

2 **O** P di mijn God Heer [der heerscharen]

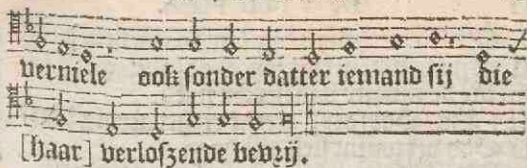
hebb ik gehoopt: wilt mij bewaren voor

all' die mijn vervolgers sijn / verlost mij

roch [in desen schijn]. 3 Dat niemand sij

die mijne siele gelijk een leeuw roof': [ja]

verniele

4 Hebb ik sullis Heer mijn God bestanden/
is daar iet onrechts in mijn' handen.

5 Deed ik hem quaad [om eenig ding]
die met mij vreedzaam ommegeing/
ja so ik niet en hebb behouden
die sonder oorzak' my benouden.

6 Dat dan de vijand mijne siel
vervolg' / betrapp' [en' haar verniel'] /

Mijn leven trede hij ter aerden /
en' doe tot stoff mijn' eere werden / Selah.

7 Staat op in dijne granschapp Heer /
om' swijands toorn verheft dij [we'er].
maak dij op t' mijwars (int verholen) /
tgerichte hebt gij toch bevolen.

8 Dat 'tvolk sich rondom dij vergaar':
en' gij met hun om hooge vaar':

9 De Heer sall t'recht der volk'ren wichten:
wilt mij naar dijn' gerecht'heid richten
o Heer / en' naar de wronghheid
die in den grond mijns herten leit.

10 'Tquaad sall de woosen nu verteeren/
gij sult het stand doen [Heer der heeren] /
gij die rechtveerdig gronden kont
der herten en' der nieren [grond]

P. 42

God [is] rechtvaerdig [en' warachtig].
 11 Mijn schild [berust] op God [almagtig] /
 hij die de vroom' van herten hoed.
 12 [Eis] God [die] 'trecht rechtvaerdig doet /
 ja God vertooynt sich alle dage
 13 [Doch] so men [daar] niet [na en vrage
 er'] sich bekeet' / scherpt hij syn swaerd:
 spant synen boog / en' houdtse vaerd.

14 Dood-waap'nen sall hij hem bereyden:
 hij sall syn' pijlen doen verspreyden
 op dees' vervolgers [alle gaar].

15 Siet toch van moedwill ging hij swaar /
 de arbeid is hem wederbaren /
 doch quam een' liegen-vrucht te baren.

16 Hij groef een' overdiepe gracht /
 daar hij [veel aerd'] heeft uytgebragt:

Maar doch hij selve sall [vooz allen]
 in syn' gemaakten kuyl ne' er vallen.

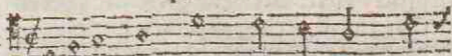
17 Syn' moeite komt hem op den hupp :
 syn moedwill daalt hem op den topp.

18 Ik sall den Heere [t'allen tyden]
 om syn' rechtvaerdighejd belijden:
 des allerhoogsten Heeren ² lof
 sall ik lof-singen [van nu of].

1 over mij. 2 naam.

De VIII. Psalm.

4.

 2 H Eer onse Heer / hoe groot en' hoog van
 waerden

waerden [is hier] dijn naam dooz 'tganz
 begrijp der aerden / gij die [o God] † dijn
 lof † dijn' majesteijt hoog boven [all']
 de hemelen verspreijd.

3 Wan uijt den mond der kinderkeuz / die
 sujgen
 hebt gij dijn' kracht gegrondbest [om te buij-
 gen]
 die dij bestre' en : op dat gij stillen soud
 den vijand [selfs] / en' die sich wzeken woud.

4 Want so ik' toog tot dijne heem'len keere /
 het [schoon] gebouwd van dijne ving' rē [Heere]
 de maan' [aanschouwd] de sterrē ['shemels licht]
 die gij [all' t' saam so wijstich] hebt gesticht.

5 Wat is de menz / dat gij sijns sijt gedachtig?
 en' smenzē kind / dat gij t' besoukt [sozgdzachtig].

6 Gij maakt dat hij van God maar weijnig P. 7
 wijkt :
 so als gij hem met glanz en eer' verrijckt.

7 Gij hebt hem [Heer] doen heerzen ober [lan-
 ja over all'] de wercken dijner handen: (den/
 gij

gij hebt'et hem all onder voet gesteld.

8 'Tvee/'tganze dzift: en' all'gediert'te veld:

9 'Tgeblugg der lucht/ den visz der see [ten
segen

en'] alles wat de [woeste-wilde] wegen

der see doozloopt. 10 Heer onse Heer/[hoe
waerd]

Hoe heerlick[is]dijn naain[hier]op der aerd!

De IX. Psalm.

5.

2 Ik sall van ganzer herten [grond] den
 Heer belijden [t'allen stond]: Ik sall all'
 dijne wond'ren singen. 3 Verhuegd / sall
 ik in dij opspringen:

3 alderhoogste dijnen naam
sall ik lof-singen. 4. Als nu [t'saam]
mijn' wederstrinders sullen wijken:
sij sullen struijk'len en' beswijken.

[Beswijken] vooz dijn aangesicht.
5 Mits gij mijn' saak' en' recht bericht:
gij sijt ten richterstoel geseten
om'trecht rechtwaerdig uijt te meten.

6 Gij

6 Gij hebt de hejdenen gescheld ;
den goddeloosen ne'er gebeld :
[en] haaren naam [ook van gelijken]
verdelgd altoos / en' eeuwelijken.

7 O vijand [gij die alles schend]
'tverwoesten is nu op een end /
gij hebt de steden ganz verdozven :
haar' hweg'nisz' is met hun verstorven.

8 Noeh sitt de Heer in eeuwighejd :
ten oordeel staat sijn stoel berejnd.

9 Hij selfs fall over 'swaerelds [wijken
noeh] een rechtvaerdig oordeel stryken:

En' doen den volkeren goed recht.

10 De Heer fall den verdrukten [knecht]
een hoog vertreck sijn [in sijn lijden]
een hoog vertreck in swaare tijden.

11 Ook sullen sij die dijnen naam
[recht] kennen op dij hopen [t'saam] :
want gij en hebt Heer geener maten
hen / die dij souken / oijt verlaten.

12 Sing't Gode die in Zion woont: 2. P. 3
maak't all sijn doen den volke kond.

13 Want hij bereijst na haaren bloede
[en] denkt daar aan in sijn' gemoede:

Vergeet 'tgeschrey der armen niet.

14 Ontfermt dij mijner Heer / en' siet
hoe mijne haters mij verdrukken /
en wilt mij tot om hooge rucken

Van uijt 'sdoods poorten. 15 Dat si toech
 uijt Zions dochters poorten [noch]
 volmondig all dijn lof belijde:
 en' mij in dijnen heyl verblijde.

16 De heijdenen sijn in de gracht
 die sij mij groeben selfs versmacht:
 in 't nett * gestreht om me'e te vangen/
 daar bleef haar eijgen voet in hangen.

17 Recht doende word de Heer bekend/
 de goddeloos is [op het end]
 verstricht in sijner handen wercken:
 * een' sake waerdig aan te merken. Selah.

18 De godloos' moet ten grave tre'en:
 [daar moeten] alle volken he'en
 die van God willens niet en wesen.

19 Doch word de schaam' le noijt vergeten:

Des armen wachten [en' verdriet]
 en sall niet altoos sijn veoz niet.

20 O Heer staat op [voor allen werke]
 maakt da: de menz sich niet en sterke:

Doet 'tvolk voorz dij te rechte staan:

21 Heer jaagt hun een' verschrickhejd aan/
 [en'] wilt den volkeren beduyden
 dat sij sijn sterffelicke luyden/ Selah.

De X. Psalm.

4.

V V

Waarom o Heer blijft gij so verre
 van

van: wat bergt gij dij in tijd van angst [en
 pijn]? 2 De boos' vervolgt den arm-ber-
 duchten man † in overmoed en † opgebla-
 sen schijn: laats' all' betrapt in haar' gedach-
 ten sijn bij hen bedacht: 3 Want dese boos-
 se [fielen] beroemen sich der wellust haa-
 rer sielen:

De gheregaard [die] segent sich [allom]
 hij tooynt de Heer. 4. De goddeloose [menz]
 * verwaand vā geest en geest toch nerges om/
 daar is geen God dit is all sijn gepeins
 5 En' r'alle tijd gaat hem sijn weg naar wenz/
 te hoog van hem sijn [alle] dijn' gerichtē:
 so hij maar blaast so moet sijn vijand swichtē.

6 Hij heeft gesejd in sijn [verstockt] gemoed/
 'ken wanke nu noch' in der eeuwigheid/
 want nimmermeer [ben ik] in tegenspoed.

7 Sijn mond is voll vā vloek/vā valzigheid/
 voll

voll van bedrog; veel' moeit' en' arrebeijnd
 veel onrechts [is] sijn' tonge onderworpen.
 8 Hij sitt en' loert in lagen van de dorpen/

In' theijmelick dood hij' t'onschuldig [bloed]:
 sijn' ooge loert [sraag] op den armen [man].
 9 So als een leeuw in sijnen kuuile [doet]
 leijt hij in 'thol [all] sijnne lagen an/
 en' loert of hij den schaam'len grijpen kan:
 [gelijk] hy [ook] den armen sall verkslicken
 mits treckend' hem in sijnne garen-stricken.

10 Hij stuijpt en' buijgt/ vernederd [op be-
 drog]
 en' 'magtloos volk valt in sijn' magt [mits-
 dien]

11 Hij seijt in 'thert: God die vergeet'et toch;
 sijn' aangesicht verbergt hij [van ons lie'n]/
 Hij sall'et toch in eeuwigheijnd niet sien.

12 Staat op Heer God/ wilt dijne hand op-
 heffen /
 noch' en vergeet den arm-verdzuchtē] teffen].

13 Waaromme heeft de godloos' God ver-
 stuerd?
 hij seijt in 'thert dat gij'er niet op past.

14 Gij siet de moeit' / gij hebt den toorn be-
 spuerd/

op dat gij hem met dijne hand aantast/
 het arme volk verlaat sich op dij [vast]:
 gij sijt tot hulp den kleenen hulpelossen.

15 Verbzeekt den arm des God-vergeten
 boosen:

Doet ondersouk van sijne godloosheijd
 tot dat gij die mi niet meer vinden kond.
 16 Een konnig is de Heer in eeuwigheijd
 volherdelick: [altoos en t'allen stond]:
 de hejd'nen sijn vergaan tot in den grond
 [verr]uijt sijn lād. 17 Gij Heer verhoort [de
 smerten] (ten):
 den wenz van die sachtmoedig sijn [van her-

Gij maakt dat sij kloufmoedig sijn vā hert/
 gij sult dijn ooz [daar op ook] acht doen slaan.
 18 Ten eynde dat de wees' [geholpen] werd!
 en hem die hier verdzucht is / recht gedaan /
 op dat een menz van uijt der aerd' [ontfaan].
 niet boord en vaar' † sich [so] verwaand te
 dzagen / (gen.
 [en † hem] den schyzick ter dood toe aan te ja-

De XI. Psalm.

3 $\frac{1}{2}$

K verlate mij op [God] den Heer [der hee-
 ren] / hoe segg't gij dan tot mijne stiele /
 blied't] wilt als een' mofz' na uwen berg
 toe keeren. 2 Want 'tgodloos volk spant
 sijnen

sijnen boog/ fiet / sij pesen vast haar' pij-
 len [om te smerten] / so dat elck een bij hoo-
 gen donker schiet op alle die / die oprecht
 sijn van herten.

3 Want 'tgrondsicht sall noch worden om-
 gesmeten:

[eij laas] wat heeft de vromie toch gedaan ?

4 De Heer [die is] in sijnen troon [geseten] /
 des Heeren stoel [blijft] in den hemel [staan] /
 sijn oogē sien / sijn oogscheel schouwt [de vondē /
 schouwt all het doen] der menzen kind'ren aan.

5 De Heere sall den vromen [noch] doorgron-
 den ;

Doch sijne siel die haat den goddeloosen /
 en hem † die roof / † die moedwill heeft gesind.

6 Strick-blagen doet hij reeg'nen op den boos-
 sen /

vuur / swavel / [storm] en' schrikkelicken wind /
 [twelk] sij ten veel haars bekens sullē houden.

7 Sulks dat de Heer rechtvaerdig / trecht be-
 mind :

sijn aangesicht sall op den vromen schouwen.

1. heiligen tempel.

8.

2 **B**ehoed [ons] Heer want [siet] de vrome
 † mindzen [want siet] † men miszt den goe-
 dertieren man / De trouwe sijn duim ondee-
 sinenzen kind'ren. 3 Met valscheijd spreekt
 elk sijnen naasten an/

Met lip-gebleij/met dubbelhertig smeeken.

4 De Heere sall besnijden 't lip-gebleij/
 De grootze tong. 5. [En] die daar [troztig]
 spreken ;

* dat onse tong' all haare kracht wijtspreij/

Ons' lippe sijn vooz ons [ook sonder duchtē] /
 wie soude toch ons † heer en' † meester sijn?

6 Der armen dzuck/en' der verdzucktē suchte
 maakt/seijt de Heer/als dat ik nu verschijn/

'Ksal hem behoe'n vooz die hem heeft ver-
 schoben. (wisz/

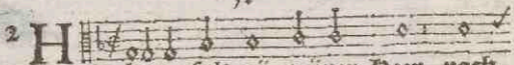
7 De woorden Gods / [sijn] sijb're woorden
 als louter † goud [dat] in den aerden oven/
 tot sevenmaal aan een gelouterd [is].

8 Gij sults' o Heer bewaren : en' behoeden
 vooz[dit] geslacht[van nu] tot nimmermeer.
 9 Om groot te sijn; [is't dat] de boose woedē/
 [dit is te] snood vooz 'smezē kind'rē [Heer].

1 opstaa. 2 silver.

De XIII. Psalm.

5.

2 **H**

De lange sult gij mijner Heer noch
 so vergeten meer en' meer? 3 Hoe lang
 blijft gij vooz mij verborzen? hoe lang
 stell ik myn' siel' tot 'sozgen/ mijn hert
 tot smerte daag'licks ne'er.

Hoe lange sal mijn vijand noch
 sich ober mij verheffen toch?

4 Siet/ Heer mijn God wilt mij verhoorzē/
 verlicht mijn' oogen toch [al voren]
 dat ik niet slaap in 'sdoods [bedrog].

5 Op dat mijn vijand niet [en ro'm'
 niet opentlick] en segg' [allom]/
 ik hebbe hem in mijn vermuegen:

mijn'

mijn' haters sullen sich verhuengen
indien ik noch te struyk'len hou'.

6 Doch ik [Heer] hebbe [stedes aan]
in hoop' op dijne gunst gestaan/
mijn hert sal in dijn heyl ontspringen/
ik sall den Heere vrolick singen:
Want hij heeft mij veel goeds gedaan.

1 beraadslagingen.

De XIV. Psalm.

7.

DE dwase spreekt in sijn [verstockt] ge-
moed/ daar is geen God: sij hebben [tall]
geschonden / sij hebben sich iet grouw-
lichs onderwonden; [ook] sonder dat daar
iemand sij die goed [die oprecht] doet.

2 Vijt 'shemels [troon] sag God op [all' te
maal]

de kinderen der menzen/ om te gronden
of daar ook een verstandig werd' bevonden/

3 Die

die God [hier] socht. 3. [En daar was geen
van] all/
[hij] weck [ten val]/

Es saam sijne vuil; niet een doet goed / niet
een.

4 Dees' boos' all' t'saam of sij dit niet en weten?
sij die mijn volk/ gelijk als brood op-eten :
[ook] hebben sij den Heere [hier bene'en]
niet aan gebe'en.

5 Daar sijne nu verschyckit door schyck [ge-
laat]/
want God [is] toch met 't vroom-oprecht ge-
slachte.

6 Sij maakt beschaamd des armen raad [en
slagte] :
om dat de Heer †sijn hoop [hier is /sijn raad /]
†sijn toeverlaat.

7 Dat Is'rels heil uijt Zion toch verschijn'
wanneer als nu de Heere [aller heeren]
de vangenisz sijns volks fall ommekeeren:
fall Jakob blijd / en' Isr'el [met de sijn'
seer] vrolick sijn.

De XV. Psalm.

5.

O Heer wie [isser toch van all' die] dijne
butte

hutte sall betreden? ¹ Dijn heyligdom
 bewoonen sall? ² Hij die broom wandelt/
 [in dit dal] en' ² ijvert in gerechtigheden/

Die waarheid spreekt in sijn gemoed.

³ Niet achterklapt met sijner tongen/
 noch sijnen naasten quaad en doet/
 en' sijnen nabuur [nochte bloed]
 noyt geenen smaad heeft opgedrongen.

⁴ [Die] in sijn oog [sich] verontwaerd/
 [sich selfs] versmaad/en' [boven and'ren]
 en/ die den Heere vreesen/ eert:
 die sich in ernst te tuchten sweert/
 en' daar van niet en sall verand'ren.

Hij die geen geld op woeker geeft/
 en' tegens [die] onschuldig [leven]
 noyt geen geschenk ontfangen heeft.
 die dit dus doet/ [die aldus leeft/]
 en' sall in eeuwigheid niet sneven.

¹ heiligen berg. ² sich oeffent.

De XVI. Psalm.

3.

B

Bewaart

Bewaart mij God/ want ik vertrouw op
 dij. 2 'Kisprak tot den Heer: gij [syt] mijn
 Heer [gebleven]: * van dij alleen komt alles
 goeds op mij. 3 Aan heyligen [die hier]
 op aerden [leven] en [die sich vroom en]
 treffelicken [dzagen] aan dees' [segg ik is]
 all mijn welbehagen.

4 Haar' afgoo'n sijn geworden meer en' meer/
 [so datse nu] tot vrende [goo'n] verbzemen/
 haar bloed off' rand sall ik niet off' ren [Heer]/
 noch' haaren naam op mijne lippen nemen.

5 'Edeel mijner erf' / mijns bekers [mijner
 gaben]
 [is God] de Heer: gij sult mijn lot handhaben.

6 Het lot [twelk mij] in 't lustigste toebiel:
 voozwaar mij is een schoone erf' bejegend.

7 [Dies] moet de Heer/ die mij den raad vooz
 hiel/ van

van mij [altoos geloofd] sijn [en'] gesegend:
 mijn' meren sijn t die mij by nacht kassijden.
 8 Ik hebb den Heer vooz oogen r' allen tijden;

En' want hij mij sitt aan de rechter sijd
 en' sall ik [mij] niet wankelbaar [betoonen]:
 9 Dies is mijn hert verhuegd / mijn' eer' ver-
 blijd:
 ook sall mijn vlesz in vast vertrouwé woonen.
 10 Want gij [o God / een trouw God boven
 maten]
 en sult in 't graf mijn' siele niet verlaten:

Gij laat niet toe als dat dijn gunstgenot.
 verroting' sie. 11 Gij sult [ten onderrichte]
 des levens weg mij hond doen [o mijn God];
 de volle vruegd [is] met dijn' aangesichte:
 in dijne : hand [verust] vooz allen tijden
 een' waare vruegd / een eeuwig vast [verblijde].

1 rechterhand.

De XVII. Psalm.

3.

Hoort Heere de gerechr'heid toch / wilt
 mijn geschrey toch vlytig hoozen [o God]
 neemt mijn gebed ter ooren / van lippen
 ledig

B 2

ledig van bedrog. 2 Dat mijn gericht
voord-foom getreden van dijnen aange-
sichte her: dijn ooge schouwte [van so verr]
op [alle dese] billichheden.

3 Gij hebt mijn hert beproefd [voor he'en] /
besocht / en' mij gekuerd / bij nachte /
doch vond ganz niet: [en' tgeen] ik dachte
en' heeft mijn mond niet overtre' en.

4 Ten opsien van der menzen werken
so hebb ik willen [voord en' woord]
naar 'twoord [naar] dijner lippen [woord] /
op des inbrekers wegen merken.

5 Mijn' stappen hebb ik vast gesett
om dijne wegen te betreden /
mijn' voeten sijn niet uijtgegleden.

6 Ik riep tot dij [in mijn gebed] /
want: dijn gehoor staat voor mij open
o God: verleent mij dijne oor'
geeft mijner rede toch gehoor.

7 O heyland aller die daar hopen /

Maak dat dijn gunst' van hun verbrzeem';
die tegens dijne magt iet poogen.

8 Bewaart

8 Bewaart mij als het swart' der oogen/
bergt mij in dijner blueg'len scheem'.

9 Vooz boose die mij heiten stooten:
vooz mijne vijanden [voozd aan]
die rondom na mijn' siele staan.

10 Sij sijn t'saam in haare vett befloten:

Sij spyzeken troty met haaren mond.

11 T'sijn/ die ons nu den gang omringent:
die haare oogen daar toe bzingen
om [ons] te drijven in den grond.

12 Gelyk een leeuw so rooft hij weder/
als een jong leuken dat ten schuijl
blyft sitten binnen in den kuyl.

13 Staat op Heer/watt hem/ buijgt hē neder:

Ruck mijne siel [van desen leeuw]
[en dat] dijn swaerd den boosen [keere].

14 [Ruck mij] vooz dijne hand o Heere
van mannen/ mannen deser eeuw/
der welker deel [is] in dit] leven:

gij vult hun haaren buijk met 3 schatt;
en haare soonen worden satt:
die t' overschott haare kind'ren geven.

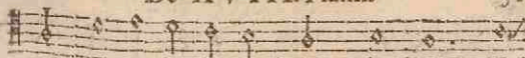
15 Ik sall dijns aangesichtes schijn
noch in gerechtigheids aanschouwen:
ik sall [mij] vooz versadigd [houtwen]
wanneer dyn beeld ontwaakt sall sijn.

1 gij verhoorde mij. 2 rechterhand opstaan. 3 dijnen.

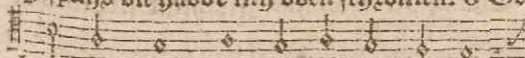
I Ik sall dij Heer mijn' sterkte sterki beminne.
 3 De Heer is mij een rotzsteen [niet om
 winaen]/ mijn burgt/ mijn heyl/ mijn
 God/ mijn rotz/ mijn wall/ het is]
 op hem [baar] ik op hopen sall:

Dese navolgende vaerikens worden.
 aldus gesongen.

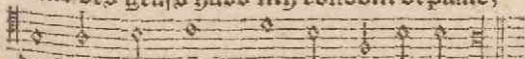
[Hij is] mijn schild/ mijn heyl-hoorn daar
 beneve/ † mijn hoog vertreck/ † mijn scherm
 [is hij gebleven]. 4 Ik riep den Heer so
 hoog-geprezen aan/ en werd beuzijd van
 die mij tegenstaan. 5 De band des doods
 hadd mij omzingd/ de stroomen van 'tboos
 gespuys

gespuys die haddē mij doen schrymen. 6 De

band des grafs hadd mij rondom bepaald;

de strick des doods hadd mij nu achterhaald.

7 In mijnen angst hebb ik den Heer gebedē/
tot mijnen God kreet ik [van hier beneden];
uijt sijnen troon verhoord' hij mijne stemm':
tot in sijn oor ging mijn gekrijs tot hem.

8 De aerd' begon te dav'ren / en' te beven/
'tganz grondgestricht der bergen daer beneven
werd ook beroerd; ja 'twerd beroerd / so rasz
[so haast] als hij in toorn ontfleek was.

9 Dooz sijne nies ging een rook op [in't rōde]
een terend vier beet dooz uijt sijnen monde:
de kolen sijn van hem begloed [bestraald].

10 Hij boog de locht en is so ne'er gedaald:
de duijsterinis [stond] onder sijne treden.

11 En' is daar he'en op Cherubijs gereden/
hij vloog/en' dreef op 'tvederblugg des windes.

12 De dōker was sijn schuijl-plaatz [allezins] / *P. 4*

Hij hadd in't rond vermits s'lochts ober-
treckzel/

de donkerheid der waat'ren tot een deekzel.

13 Van uijt het licht dat vooz hē henen sche'en/
dreef [tganz gedrijs van] sijne wolken he'en;
de hagel [viel] met kolen viers [in't honderd].

14 De Heere heeft in 'shemels [hoogr] ge-
donberd/
[Twas] : God om hoog[die] sijne stemm' [so
straff]
met hollen viers en' hagel van sich gaf.

15 Sijn' pijlen schoot hij af/en' deedse snebē:
sloeg blixem straal op straal/en' namse 'tleven.
16 So datmen nu de waterkolken sag/
en' dat de grond der waereld open lag
mits dijne straff o Heer [mits dijn verstozen]
vermits 'geblaas des winds van dijne tozen.
17 Hij greep mij op uijt'reijkend' vā om hoog/
[so dat] hij mij uijt vele waat'ren toog.

18 Heeft mij verlost van 'sbijands sterke
[scharen]/
van 2 haters ook die mij te magtig waren.
19 Sij haddē mij ten daag' des noods verraszt:
maar [God] de Heer die stuende mij te vast.
20 Steld' mij op 'truijm: en' heeft mij so ont-
slagen/
want aan mij toch hadd hij een welbehagen.
21 De Heer sall mij naar mijn' oprechtheid
doen/
en' na mijn' hād[hier] reijn is/mij vergoe'n.

22 Want ikhebb geacht op [all'] des Heeren
wegen/
noch' tegens God iet godloos willen plegen.
23 Want hoorz mij [staau] : sijn' rechten/sijne
wett
en hebb ik noijt van mij te rugg' gesett.

- 24 Ik hebb' voor hem ganz onbebleekt getreden/
 en' mij vermijd' voor ongerechtigheden.
- 25 So dat mij God naar mijn' oprechtheid
 richt/
 en' na mijn' hand reijn is voor sijn gesicht.
- 26 Gij sult [o God] goed wesen met de goedē / ^{27.4}
 vroom sult gij sijn [vroom] met den vroom-
 gemoeden.
- 27 Met die reijn is sijt gij [ook] reijn [naar
 wenz] /
 gij sijt verkeerd met den verkeerden [mens].
- 28 Want gij behoud' 'tarm volk [uijt mede-
 doogen]
 en' onderdrukt de hoogverweende oogen.
- 29 Gij toch o Heer ontsteekt mijn' lampe wisz /
 mijn God verlicht [all'] mijne duysternisz.
- 30 Want [Heer] met di sal ik door legers
 dzingen /
 en' in + Gods kragt 'rbenuijrde overspzingē.
- 31 Gods weg die [is] † volmaakt [† en' sonder
 smett]
 geloutert [is] des Heeren woord [en' wett] /
 hij [is] een schild hun die in hem † gelooven.
- 32 Want wie [is] God als wel de Heer [daar
 boven] ?
 wie [is] de rotz' / dan onse God [alleen] ?
 die God die mij omgozd met sterrickhe'en.

Die mijnen weg mij [ganz] volmaakt doet
 vinden.

34 Die mijne voet maakt even als der hinden/
hij die mij doet op mijner [hoogte staan].

35 Die mijne hand zelfs leert ten strijde gaan/
door mijnen erin breekt ik de staale bogen.

36 Den schild dijns heijls geeft gij mij [van
om hooge]/

dijne rechterhand die stuert mij [in den nood];
ja dijne \neq g \ddot{u} st[en] \neq ootmoed maakt mij groot.

37 [Ook] geeft gij mij ruijmt' onder mijne
treden/

so dat ook zelfs mijn' enk'len niet en gleden:

38 Mijn' vijanden sall ik verbolgen/ ⁶ slaan/
ken keer niet we'er/voor dat ik \neq hebb verdaan.

39 'Als' all verdoen/ dat geen opstaan van all \ddot{e} :
sy sullen mij t'saam onder voeten vallen.

³ ^p 340 Want gij hebt mij ten krijg' met kragt
⁶ ^{re-} en' onder mij mijn' vijand \ddot{e} gestort. (omgord:
^{gel.}

41 Ja gij hebt mij mijns vijands neck gelat \ddot{e} :
ook sall ik die mijt-roeten/ die mij haten.

42 Sy schreijden wel / doch daar was nie-
mand voor;

[ja] tot den Heer/ maar hij gaf geen gehoor.

43 Ik sals' als stoff [stoff] voor den wind
verkruijmen:

en' als het sijnk der stratenop doen ruijmen.

44 Van des volks twist hebt gij mij ganz
ontlicht/

en' tot een hoofd der hejdenen gesticht:

It ij diend' een volk het welk ik niet en kent
de /

45 Dat sich tot mij op 'voorgehoor [rechts]
wendde; dt

de vrende luij die hebben mij miszaakt

46 De vrende luij die sijn ten vall geraakt /
sij moesten t'saam van uijt haar' hutten beben.

47 De Heere leeft / mijn' rotz sij lof gegeven /
de God mijns heijls dien elk verhoogen moet.

48 'Tis God die mij all' dese wzake doet;

Hij ist' die mij het volk stelt onder handen.

49 Die mij verlost vā mijne [dood]-vijandē /
Ja gij sult mij verhoogen [van nu aan]

verr' boben hen die mij [hier] wederstaan;

Gij sult mij [noch] uijt 'sroovers [hād bevyjdē.

50 Daarom o Heer sall ik dij [steeds] belijden
ook onder [all'] de heijdenen [eer lang];

en' dijnen naam [dus] loven met gesang.

51 Hij ist' die t'heyl sijns konings groot
komt maken /

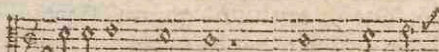

sijn heijlgenaad' die doet hij David [smaken]

dien hij gesalvd [ten koning] heeft [berejd /

hen] en' sijn saad tot in der eeuwigheijd.

1 de alderhoogste. 2 mijne. 3 alle. 4 mijnen God.
5 hopen. 6 vatten.

De XIX. Psalm.

2 **D** **S** hemelen [om hoog] doen monde-
 ling vertoog van Godes heerlichheijd;
B 6 en

en' 'ruytgespannen [rond] doet sijne wer-
 ken kond. 3 D'een dag stort uyt en seijt
 den and'ren dag het woord; d'een nacht
 sal d'and're [voord haar'] wetenschapp be-
 duijden. 4 Daar [is] noch' spraak' / noch'
 taal' / daar sij niet [reenemaal] haar'
 stemme laten luyden.

5 Daar richtsnoer dyuckt haar' spoor?
 het ganze aerd rijk door:
 haar' reben [sijn verspreijdt]
 tot s'waerelds eind: in haar
 heeft hij der soune [daar]
 een hutte toe bereijdt.

6 Die als een bruid'gomm [staat]
 d'welk uijt sijn' kamer gaat;
 sijnd' als een held seer blijde
 te loopen langs de baan.

7 Daar ovgang [is] van aan
 des hemels rond [in 'twijde] /

Die haaren loop dan wend
tot aan haar uiterst end ;
niet blyft'er [uytgeweerd]
verborgten voor haar hett.

8 Volhmaakt [is] 's Heeren wett
als die de siel bekeert ;

trouw [is] des Heeren woord/
het sall [ook woord en woord]
den slechten wijsheid leeren.

9 'Thevel Gods [is] recht [goed] /
'verbrolickt het gemoed:

reijn [is] 'tgebod des Heeren /

Det maakt de oogen klaar.

10 Gods vrees [is] suiwerbaar /
sij blyft voor eenwelyk /

d'oorveelen van den Heer
[sijn] waarheid ; [ende seer]
rechtvaerdig van gelijck.

11 Veel waerder [duiffendvoud]
dan goud / dan louter goud ;
soet / boven 'tsoet van honing.

12 Daar in d'ijn knecht kan sien :
dat in 'tbehoud van dien
[loon ligt / ja] veel belooning.

13 Wie isser toch [van all]
die [sijne] seijlen sall
[bevroeden en] verstaan ?

och reijnigt [Heer] mij toch
van [sonden] die [als noch]
voor mij verborgen staan.

14 Onthoud ook d'ijnen knecht

† van hoogmoed / † van onrecht /
geeff' over 2 mijne leden,
toch geene heerschappij /
so blijf ik vroom: en' vrij
van menig overtreden.

15 Laat dij bevallig sijn
de re'en mijnsmonds / en' mijn
aandachtelick gemoed
tot voorz dijn aangesicht;
o Heer mijn rotz' / [mijn licht
mijn heyl] / die mij behoed.

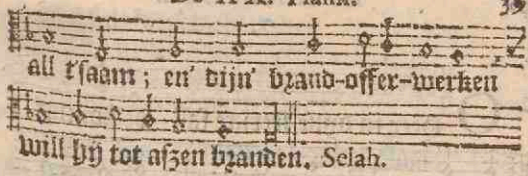
1 handen. 2 mij.

De XX. Psalm.

4²

2 **D**e Heer verhoor dij in ellende: dat
dij de naam [en ro'm] 3 Van Jakops
God verheff'. 3 Hij sende dij hulp' uyt
'theyligdonn; hij will dij van uyt Zion
sterken. 4 Hij denk' aan dijn' off'randen

all

5 Hy will dij naar dijn hert gerijven;

volvoer all dijnen raad.

6 Wij sullen vrolichheids bedrijven

in dijne heyl-[genaad'] /

wij sullen onsen God ter eeren

het vendel houden staan:

de Heere will all dijn begeeren

ten vollen toe versaa'n.

7 Nu weet ik dat God sijnen koning

wel fall behoeden [voord];

en dat hy hem van uijt de 2 woning

sijns heyligdoms verhoort:

theyl sijner rechterhand [is kragtig].

8 De dese [verhoobaerden]

op wagens/ and're [sijn te pachtig].

op [rujtersende] paerden;

Maar wij gedenken aan den naame

van onsen God [en'] Heer.

9 De dese sijn gestruijkeld] t'same']

ook vielen sij daar ne'er;

maar staande sijn wij noch gebleven/

wij bleven staand' [in't midden].

Helpt Heer/ de koning fall ons eeren

verhooren/ als wij bidden.

1. gesalsden. 2. hemel.

2 **O** Heer in dijne sterkte sall de koning
 sich verhuegen: ook sall hij sich verbuegen
 in dynen heyl: met blij geschall! 3 Syne
 herten lust en grond hebt gij hem toch
 verjond;

Het geen sijn mond voor wietspraak' seijde
 hebt gij noijt afgeslegen. Selah.

4 Ja komt hem voor met segen
 der [gunstige] weldadigheijde;
 gij kroont sijn hoofd [ten toon]
 met een' sijn' goude kroon'.

5 Om tleven heeft hij dij gebe'en/
 en' een langduyrig leven
 hebt gij hem ook gegeven/
 tot aller eeuwen eeuwighe' en

6 Seer groot is sijne eer
 mits dynen heyl] o Heer]:

Ook sult gij hem met majesteijt
 en' heerlichheijde bekleeden.

7 Gij sult hem toebereeden
ten segen in der eeuwigheid ;
en mits dijns wesens schijn
in vruëgd doen vrolich sijn.

8 Op God is't dat de koning staat ;
en hij en sall niet sneven
[als hij sich sall begeven]
in 'salderhoogsten heyl-genaad'.

9 All' dijn' vijanden sall
dijn' hand wel vinden / [all] :

Dijn' haters sall dijn' rechter hand
wel vinden. 10 Gij sult maken
dat s' als vier-obens blaken
als nu dijn' aanschijn tooznig vrand:
de Heer sall hen [met een]
in sijnen toozn vertre'en ;

Ook salse t'vier verteren t'saam.

11 Haar' vruëcht van uijt der aerden
sult gij tot niet doen werden ;
uijt 'amenzen kind'ren haare stamm'.

12 Om datse [hier dus] woe'u
om dij [Heer] quaad te doen :

Gedachten hebben sij gedacht /
[doch] konnen [mij] niet [velen].

13 Ten doel sult ghijse stellen ;
gij sult [de pijlen dijner kragt]

op dijne pees' bere'en
recht op haar' bakhuijs he'en.

14 Och wilt in dijne sterkte dij
verheffen Heer [der heeren] :

wij sullen [dij ter eeren
hier] singen [Heer] / ook sullen wij
[all' dese [dijne kragt
lof-singen [dag en' nacht].

1 seer.

De XXII. Psalm.

3.

2 **M**ijn God / mijn God / waarom so
iffet toch dat gij mij hebt [so ganz] verla-
ten [och?] herr' sijnde [herr'] van mij-
ner hulpe [noch] / en' byul-geklachten.

3 Mijn God 'kroup 'sdaags / gij and-
woord niet : bij nachten ben ik niet
still. 4 Gij sijt de heyl' g [in kragten].
die Israels loff bewoont. 5 Ons' vaders
wacht'den in hoop' op dij.

Sij hebben t'saam in hoop' gewacht/ en' gij
hebt hen verlost [gij maakte se ganz vrij].

6 Tot dij [o God/ tot dij] so schreijden sij/
en' sijn ontslegen:

sij hebben vast gehoopt op 'dijnen segen/
noch' werden oijt beschaamd. 7 Ik daaren-
tegen

ben maar een woorn/ en' geen man: [aller we-
der menzen s'nnaad: (gen)]

En' onder 'tvolk veracht [in desen staat].

8 Al' die mij sien bespotten mijn [gelaat]: p. 4.
elk treckt de lipp'/ elk schudd den kopp [uijt
[en' gaan dus klagen;] (haat

9 De dese hee ft sich aanden Heer gedragen/
hij help' hem [mi]: hij ruck' hem uijt dees'
plagen]/

want hij heeft hem met een goed welbehagen
[so seer] gesocht.

10 Doch gij [sijt die] mij uijt den buijke toogt;
die mijne hoop' aan 's moeder borsten wrocht.

11 Door dij vè ik [ter waereld] voordg. brogt
uijt der baarmoeder;

gij sijt mijn God vā 'tlijf aan mijner moeder:

12 Waakt dij niet verr van mij [Heer naakt
wat spoeder]/

want mij naakt angst: en' [daar is] geen behoe-
[die mij bevrjyd'] (ver

13 Deel' stierē [Heer] omringē mij [tē strijd]:
[ook] is 'tgestiert van Basan om mijn' sijd'.

14 'Tspermuijt op mij: t'vult met cē leeuw
op roof verbeten, (gkrijt/

15 'Kden

15 **I**ken drijvend weg als water afgebleten;
 'tgebeent' is mij all' tsaam van een gereten:
 2 'thert is als was; so als het afgesleten
 in 'lichaam smelt.

16 **D**oor als eē scherfligt mijne kragt gebeld/
 so dat mijn tong' mij aan 'tgehemelt swelt;
 tot stoff des doods hebt gij mij nu gesteld
 [en' schier verflonden].

17 **W**ant ik woꝝd [hier] rondom omringd vā
 handen/
 der boosen schaar' die komt mij [nu] omrandē:
 die handen [beijd' en' voeten mij doorwonden
 3 geen leeuw so stout.

18 **S**o dat ik licht mijn beend'ren tellen soud:
 sij schouwen't aan/ sij hebben mij doorschoud.
 19 **S**ij deijlen mijn gewaad; en' werpen [boud].
 tlot op mijn' kleeren.

20 **E**n maak dij toch niet verr' gij Heer [der
 heeren]: (ren:

gij mijne kragt/ wilt t' mijner hulp' haast hee-

21 **M**ijn' siel van 'tswaerb; en' mijn' eensaame
 bij van 'shonds poot. (weren

22 **B**ehoed mij [Heer] van 'sleebwen mijnl
 [en' strott];

voor hoorne ook [baar mede] d'eenhoorn [stoot]
 [en'] andwoꝝd mij, 23 **I**ksall dijnen naam [o

den bzoed'ren pzeken; [God]
 ik sall dijn lof in der gemeent' ontsteken.

3 P. 24 **S**ij die God vzeest [kom't] willet hem lof
 4: spzeken/

gij Jakobs saad [wilt geen van] all [ontbre-
bewijst hem eer: (ken

Gij Isr'els saad vreesst u toch voor den
Heer.

25 Hij smaadde noijt / hij hadde noijt afkeer
[noijt tegenheijd] van des verdachten & scer
[en] & ned' righeijde /

[so dat] hij noijt sijn aanschijn af en scheijdde;
doch hoorde hem / wāneer hij tot hē schreijde.

26 Van dij [so sall] mijn roem in een' ver-
gemeent' [opgaan]: (spreijde

't sall mijn beloft' voldoen ten overstaan
van alle die hem vreesen [nu voortaan].

27 Het arme volk sall eten / en' versaan
sich daar beneven;

elk die God soukt / die sal hem eere geven:
uw herte sall voor eeuwelicken leven.

28 Elk aerdzijks eijnd salt hiegen / en' bege-
sich tot den Heer: (ven

Der heijdenen stamm' buijg dan tsaam voor
hem ne'er. (Heer)

29 Want 'trijk dat komt den Heere toe [den
hij sall op all' de heijdenen & sijn' eer

en' magt uijt-meten.

30 Ook sullen all' de vett' op aerden eten /

en' voet-vall doen: die in't stoff sijn geseten

die sullē t'saam ne'er buijgen / * die [te weten]
sich niet kan vo'e'n.

31 [Haar'] af-komst' sall hem dienst [en' eere]
doen;

van

van stamm' tot stamm' word [dese vrede-soen]
 den Heer' verteld. 32 Sij sullé komé [spoen/
 elk sall toetreden /]
 en' doen verhaal van sijn' gerechtigheden;
 booz [all] het volk gebooztig [hier beneden] /
 als dat hij [t nu door desen soen der vreden
 all] heeft volbragt.

1 dij. 2 mijn. 3 als een leeuw. 4 mijnen. 5 hem.
 6 heerzen.

De XXIII. Psalm.

3.

H Et is de Heer / die mij voed als eē herder /
 [so dat] mij niets en sall ontbreken [verder].

2 Hij legert mij op groen-begraafde weyde:
 hij gaat mij langs 'tstilvloeiend water leyde.

3 Bekeert mijn' siel': [en'] boert mij [uijt ge-
 naden] om sijns naams will' / [hier] op de
 rechte paden.

4 Of ik alschoon [hier] wandelde [beneden]
in t' schaadwe-dal des doods/ [en' dood'lickhe-
den]/
ken vrees geen quaad/want gij sijt : mij goed-
dadig:

dijn stock en' staff/ die troosten mij [gestadig].

5 Gij sult vooz mij de tafel vaerdig houwen.
in tegenstand van [all'] die mij benouwen:

Gij hebt mijn hoofd met salf gesalvd [ten
goeden]/

mijn beker sall ten vollen overbloeden.

6 Genaad' en' gunst' die sullen daar benebeng
mij volgen all de dagen mijnes lebens:
en' boven dien sall ik in 'thuijs des Heeren
vooz lange wijs' gerustelick verkeeren,

1 met mij.

De XXI V. Psalm.

5.

Des Heeren [is] het aerdzijks-dal/ haar'
volheijnd : 's waerelds rond/ en' [all'] die
[sich] daar in woonachtig [voeden]. 2 Want
hij heeft selfs [dit grondgewicht] op [all'] de
meeren

3 Wie sall tot Godes berg opgaan?
en' op sijn' heijl'ge plaatze staan?

4 Die reijn van handen [is all vozen] /
hij die sijn hert gesuijverd heeft /
sijn' siel' tot ijl'heid niet begeest;
noch' op bedrog en heeft geswozen.

5 Ook sall hij segen van den Heer /
ja van den God sijns heijls [en' eer] /
sall hij gerechtigheid ontfangen.

6 So sijns die [naar sijn gebod] /
hem souken; die o Jakops [God] /
dijn aanschijn souken [met verlangen] / Selah.

7 Gij poozten heff't op uw' hoofden op /
heff't u eeuwdueren in den topp;
een heerlick koning sall inrijden.

8 Wie [is] dees koning voll van eer?
[Het is] een sterk' een magtig Heer;
een Heer [die] magtig [is] in 't strijden.

9 Gij poozten heff't uw' hoofden op;
heff't u eeuwdueren in den topp;
een heerlick koning sall intreden.

10 Wie [is] dees koning voll van eer?
de Heere der heerscharen [Heer] /
die koning [aller] heerlickheden / Selah.

4.

K **Heff tot di mijn' siel' op Heere. 2** **A**

mijn God' waertrouw op di / dat ik niet **B**

beschaamd we'er keere; noch mijn vijand

mijns verbly'. 3 **Doet en worden geen'** **C**

beschaamd / van die all die op di wachten:

schaamzood worden sij / [voll schaamt] * die

haar' trouw' lichtvaerdig achten.

4 **Kond mij dijnen weg [en' seden];** **D**

Heere leert mij dijne pa's'n.

5 **Doet mij in dijn' waarheijd treden /** **E**

leert mij [oijne leer' verstaen];

want de God mijns heyls sijt gij:

'tis op di dat ik staag wachte.

6 **Heer dijn' heylgenaad' koom di /** **F**

dijne gunst' [koom'] in gedachte.

Want sij [sijn] van eeuwigheden,

7 **[Heelt] de sonden mijner jued /** **G**

C

denk

denk niet aan mijn overtreden/
[maar] gedenk mijns in dijn' ² duegd;
dat om dijne goedheid Heer.

8 God/ [is] vroom en' goedertieren;
dies fall hij de sondaars [we'er]
op den [rechten] weg he'en stieren.

I 9 Hij fall in gerechtighede
de sachtmoedige doen gaan;
en' de goedertier'ne mede
leeren sijnen weg [verstaan].

K 10 Gunst' en' waarheijd [sijn de grond
p. 6. van] all' r'saam des Heeren wegen/
vooz de geer' die sijn verbond
ende sijn' oorzonden plegen.

L 11 Heer vergeeft mij mijne sonden;
om dijns naams will [alder meest];
want sij [sijn] seer veel [bevonden].

M 12 Wie is't die den Heere vzeest?
wat weg dat hij kieser moet/
daar van fall hij hem verwitten.

N 13 Sijne siele blijft in 't goed;
en' sijn saad fall d' aerd' besitten.

O 14 De verborghentheid des Heeren
[is] vooz hun die hem ontzien;
sijn verbond om hem te leeren
[wat] de kennis; / [sij van dien].

P 15 Mijne oogen [sullen noch]
stedes tot den Heere [strecken];
mijne voeten fall hij doch
selfs noch wijt het nette trecken.

De XXVI. Psalm.

16 Siet mij aan / sijt mij genadig:
mits ik eenzaam ben / en' erm.
17 [Tis] mijns herten angst [die stadig]
om mij sweeft met groot geswerm;
helpt mij uijt all' mijnen druck.

18 Siet aan mijne sinere' [en' wonden] /
mijn kattijbig ongeluck:
en' vergeeft [mij] all' mijn' sonden.

19 Siet op mijne wederstrijders
die doch sterk sijn boven maat:
ook so haten sij mij [wijders]
met een' wrevelicken haat.

20 Hoed mijn' siel / en' helpt mij [noch];
laat mij geene schand' we'ervaren /
want op dij vertrouw ik toech.

21 'Nlecht en' 'recht sall mij bewaren;
Want op dij [is't dat] ik wachte.

22 [komt] o God verlost [met een
ruck] doch Israels [geslachte]
uijt all' syne bangighe' en.

1 den ganzen dag. 2 barmhertigheid.

De XXVI. Psalm.

5.

O Heere doet mij recht / want [siet]
ik wand'le [recht] in vromigheijd [vrij
van

van bedrog] : 'kvertrouw mij op den Heere
 Dies wank ik nimmermeere. 2 Beproust
 mij Heer / bekoozt mij toch :

Doorsoukt [van bij/van verd]
 mijn' nieren en' mijn hert.
 3 Want dijne onfermhertighe' en
 [staan steeds] vooz mijnen oogenz
 en' ik sall [naar vermogen]
 in dijne waarheijd sedig tre'en.

4 'ken hebbe niet verkeerd
 met luijden [hier op aerd]
 die vals3 sijn en' bedriegelick :
 en' ik en sall niet wand'len
 met die bedecht'lick hand'len.
 5 Der boosen t'samen-komst' haat ik:

So dat ik bij of' mit
 de boose niet en sitt.

6 Dies ik mijn' hand in ontschuld was3/
 en' treed om dijn' outaaren
 o Heer. 7 Om t'openbaren
 het geen bij mij beleden was/

Op dat ik all' te maal
 dijn' wonderen verhaal.

8 'kbemijn de woon dijns hujs o Heer/

en van gelijken mede
de plaatze der woonstede
van dijne heerlichheid [en' eer].

9 Raap mijn' siel niet te hoop
met [dese] sondaars op;
[dat gij] mijn' leven niet [en krenk']
met die bloedgierig [jagen].

10 De hand voll listen [dragen]
de rechterhand voll van geschenk.

11 Doch ik sall [hier bene'en]
in onbeblecktheid tre'en:
Help mij / ontferm dij mijns [gering].

12 Mijn voet bleef staan op't effen;
ik sall den Heer ¹ verheffen
in't midden der vergadering.

¹ segenen.

De XXVII. Psalm.

3.

GOD [is] mijn licht / mijn heyl ook daar be-
nebens / voor wien soud ik [schrickmoedig]
vreesen toch? De Heer [die is] de sterkte mij-
nes levens / voor wien soud ik [vrees-
moedig]

C 3

moedig] schycken noch? 2 De boose mij
 nu sijnd' al ingetre'en om met mijn vleesz
 sich t'een'maal te versaa'n/ mijn' vijanden
 en die mij weder staan/ sijn selfs gestrujkt/
 sij vielen selfs daar he' en.

3 Of nu al-schoon een leger mij in 't ronde
 om legerd hadd/ mijn hert en vreesde niet:
 of schoon een krijg nu tegens mij ontstonde/
 hier op soud ik mij ganz vertrouwen [siet].

4 Een ding hebb ik van [God] den Heer ver-
 dat sall ik noch versoukē [even staag/ (socht:
 dat is] dat ik [voorzds] all mijn lebendaag
 [hier] in het hujs des Heeren wonen mogt.

Op dat ik mogt Gods lustbaarhejd be-
 schouwen/
 en' sijn : paleijs aandachtelick doorzien.

5 Want in sijn' hutt sall hij mij schuylēd hou-
 ter booser tijd: hij sall mij boven dien (wen/
 in' thejmelick' van sijne tent behoe'en/
 die op een' rotz' mij dan verheffen sall.

P. 4. 6 Nu sall mijn' hoofd verhoogd sijn boven [all']
 die rondom mij [als] mijn' vijanden [woe'n]/
 't sall

Alsall in dijn' hutt juijch-offers gaan ont-
steken :

ik fall den Heer lof-singen met gesang.

7 Heer hoorz mijn' stemm/ ik hebb geschreijd
[met smeecken]/

doet mij genaad' / verhoort mij toch [eer lang].

8 Dat gij [tot ons] souk't toch mijn aan-
schijn/ segt/

[dat tuijgt] myn hert; dijn aanschijn souk ik
Heer.

9 Verbergt vooz mij dijn aanschijn nimmer-
meer/

verstoot [mij] niet in toozn [mij] dijnen knecht.

Gij sijt mijn' hulp'; en wilt mij niet verstecken/

o God mijns heijls/ noch' en verlaat mij niet.

10 Of vader mij en' moeder schoon besweken;
so fall de Heer mij toch opnemen [siet].

11 Maakt Heere [maakt] mij dijne weg bewust/
en' leijd mij toch [hier] op de rechte baan/
ten opsicht [Heer] van die wederstaan.

12 En levert mij niet in mijns vijands lust;

Want tegens mij staan vele valz' oorkonden/
en' een die niet en sozkt dan overlaf.

13 Dees' hadden mij wel t'eenemaal ver-
sionden]

indien ik niet [volstandelicken vast]

en hadd geloofst des Heeren goedheyd noch
op taerdterijk der lebenden te sien.

14 Wacht op den Heer: sterk dij/ dat hij mits
dien

dijn herte sterk; wacht op den Heere toch.

1 **T** **O**t dij Heer ' komt mijn' stemm' op
 stijgen/ mijn' rosz' en wilt booz mij niet
 swijgen / en sijt booz mij niet sonder spre-
 ken; ik mogte worden vergeleken by die
 ten kinje neder-tre'en. 2 Mar'hoort de
 stemm' van mijn' gewe'en/

Wanneer ik tot dij schreij [en' spreke];
 en' mijne handen opwars steke
 tot dijne heyl'ge spraak-vertrecken:

3 Wilt mij niet met de boose trecken/
 nocht' ook met hun die [stedes aan
 hier] ongerechtighejd begaan/

Die vreed' met haaren naasten spreken;
 [daar sij] in 'thert voll booshejd [steken]:
 4 Wilt hun toch naar haar werck betoonen,
 en' naar 'tquaad haarer daaden loonen/
 doet hun naar haarer hand ' bedrog:
 beloont hun haar' belooning' toch.

5 Ver-

5 Vermids sij op des Heeren werken
door onberstand niet eens en merken/
nocht op 'tdoen sijner handen [schouwen]/
hij salze bzeken/ en niet bouwen.

6 Gesegend sij de Heer; die [voord]
de stemm' mijns smeekens heeft verhoord.

7 God [is] mijn' kragt/ mijn schild/ [mijn
scherrem]:

mijn hert verhoopt' op 2 sijnen errem/
geholpen werd' ik ook mits desen/
dit deed mijn herte vrolick wesen:
ook sall ik hem [mijn leven lang]
belijden met mijn lof-gesang.

8 De Heer [is] hun haar' stercht' [in magte]:
en' sijns gesalvdn heijl in kragte.

9 Bewaart dijn volk toch [allerwegen];
geeft dijner erve dijnen segen:
en' weijds' [als schaapen dijner weijd']/
verhefse toch in eeuwighejd.

1 roup ik. 2 werk. 3 hem.

De XXIX. Psalm.

5 $\frac{1}{2}$

den Heere magt en' eer. 2 Biedet toch
G 5 den

den Heer [all'tsaam] 'tlofen' eer van synen
 naam: buyg't u voor den Heere [weder]
 in [seer] heijlig zierzel neder. 3 's Heeren
 stemm' is op de waat'ren 'Gods macht
 doet den donder klaar'ren.

- 'Tis God die op waat'ren [druijst].
 4 'Tis Gods stemm' die kragtig ruijst:
 'tis Gods stemm' die heerlick gaat.
 5 'Tis Gods stemm' die zeedzen laat/
 ja ook Libans zederboomen
 heeft de Heere weg genomen.
 6 En' hij weetse so te dwingen
 dat sij als een kalf opspyingen:

Liban/ ende Siron [sprong]
 eben als 'teenhoornen-jong.
 7 Ja des Heeren stem-geluid
 houdt'er blammen viers ook uijt.
 8 's Heeren stemm sall de woestijne
 beven doen van baren's pijnē:
 [ja] de Heere [der heerscharen]
 doet het wigeste kades baren,

9 's Heeren stemm' [is't die in spoed
ook] de hinden kalven doet/
ja de boszen heefts' ontboot:
doch spreekt yder [kleijn en' groot]
hem in sijnen tempel eere.
10 Op den sond-bloed sitt de Heere:
ja de Heer sitt eeuwig/ even
als een koning [hoog verheven].

11 Sijnen volke sall de Heer
sterkte geven [meer en' meer]:
[ja] God sall sijn volk [ook meed]
legen in [vzeugd en'] vzeed,
de God der heerlickheijd.

De XXX. Psalm.

4.

2 **G** Hij word van mij o Heer verhoogd/
om dat gij mij om hooge toogt: ook hebt gij
over mij [ten spijt] mijn' vijandē noch noijt
verbljyd. 3 'kriep Heer mijn God tot dij
[mits dese]/ en' gij [sijt die] mij hebt genesen.

C 6 4 Gij

4 Gij maakt' Heer dat mijn' siel' [we'erdin]
van uijt der hellen op-wars'klomn:
gij hebt mij levend' op gehaald
daar ik ten kuyle was gedaald.

5 Will't toch den Heere [sonderlingen]
gij sijne gunstgenooten singen/

Wier't sijne heijl'ge huegenisz'.

6 'Tis weynig dat hij toornig is/
het leven staat in sijn bevel:
t'geween vernacht des avonds wel/
doch 'smorgens [word]de v'uegd[ontloken].

P. 4. 7 Ik heb in mijne rust gesproken:

'Ken sall niet wanken minnermeer.

8 Gij hebt naar dijn' gelieft' o Heer/
de sterkt' op mijnen berg gesticht:
ik schryck bergt gij dijn aangesicht.

9 Tot dij Heer sall ik roupen [spreken]/
ja/[dus] sall ik den Heere smecken:

10 Wat voordeel is'er aan mijn bloed;
so ik ten grabe dalen moet?
sall 'tstoff dij ook belijden gaan?
sall 't dijne waarhejd ook verstaan?

11 Hooft Heer / en' wilt dij mijns ontfermen?
Heer wilt mij als een' huly' beschermen.

12 Gij heerd' in danzen mijn geween:
gij schuerde mijnen sack van een/
omgorde mij met 'tbuegden-[lied].

13 Mijn' eer sing dij/ noch' swijge niet:
o Heer mijn God tot allen tyden
sall ik dij lobende belijden.

4

2 **O** Dief Heer stell ik mijn vertroutwen/
 op dat ik nimmermeer beschaamd sij:
 Wilt mij [Heer] in dijn' gerechtigheid
 behoutwen. 3 Wilt mij dijn' oore bieden/
 en' haastelick bezijden;

Sijt mij tot eene rotz' in kragte
 tot een vast huys-gebouw/
 daar in ik mij behouw'.

4 Gij [sijt] toch mijne rotz' / en' wachte/
 wilt om dijn' naams [verbzeijden]
 mij leyden / en' geleyden.

5 Treckt mij uijt 't uett' 'twelk 2 mijn' vijan-
 den
 verbergen mij [ten spijt];
 mits gij mijn' sterkte [sijt].

6 'Ik beveel mijn' geest in dijne handen/
 gij hielpt mij [uijt gevaar'heid]
 o Heer / gij God der waarheid.

7 Die ijd'le ijdelhe'en slaan gade
 die haat ik [meer en' meer];

doch ik hoop op den Heer.

8 P. 4 8 'Ik sal mij in dijne heijlgenade
verhuegen/ en' verblijden/
want gij [Heer] siet mijn lijden:

Gij quamt mijn' siel' in angst ; ontmoet
ten.

9 Noch' hebt mij oijt verpand
in mijnes vijands hand:
op 'truijme stelde gij mijn' voeten.

10 Ontfermt di, mijns [eer lange]
O Heer/ want mij is bange:

Mijn oog verdooogt van ongenuchten/
mijn' siel' / mijn' buik / [mijn hert] /

11 Mijn leven [lijt] van smert/
mijn' jaaren nemen af van suchten:
mijn' kraght vervalt ten gronde
door smarte mijner soude/

'Tgebeent' is voll van buijl ellenden.

12 P. 5 12 Ik ben mijns vijands sinaad/
en' mijner buijzen haat/
een schrick selfs mijnen welbekendens;
[so dat] op straat' / de lieden
mij siende / van mij vlieden.

13 Als dood word ik uijt 'thert vergeten/
als een verdoxpen pott.

14 Want ik hoor veler spott/
de schrick [heeft mij] allom [beseten]
dewijle sij [met lagen]
tsaam over mij raadslagen.

- [En] mijne siel ten roof bespij'den.
 15 Doch Heer ik hoop op dij:
 ik segg/ mijn God [syt] gij.
 16 In dijne hand [staan] mijne tijden/
 verlost mij uyt de handen
 van mijne [dood-]vijanden/
 Van [alle t'saam] die mij benouwen.
 17 Send 'licht dijns aanschijns [Heer] /
 op dinen dienaar ne'er:
 wilt mij door dijne gunst behouwen.
 18 't'sall Heer niet schaamrood treden/
 want 'khebb dij aangebeden:

De boose sullen t'schande konnen;
 versinachten in het graf.

- 19 [Ook] sullen [van nu af] 97.0
 de luegen-lippen ganz verstrommen/
 die op de vroom' [ontsteken]
 hard/ trotz/ en' schimpig sprekten.

- 20 Hoe \pm veel en' \pm groot sijn dijne goeden,
 die gij opsluijt vooz dien
 die dij in vrees' ontzien/
 hun/ die in hope tot dij spoeden
 hebt gij die doen betoogen:
 vooz sinenzen kind'ren ooger!

- 21 Gij sultse heijmelick beschutten,
 in 'theijn dijns aanschijns [thans]
 vooz 'tonbestuijz des mans/
 versteken sult gij hen in hutten
 [ook] vooz den twist der tongen.
 22 Den Heer' sij lof gesongen:

Wan dat hij mij so wonderbaarlick
sijn' goede gunst' uijt-meet
in eene vaste steed.

23 In haastigheijd spzak ik [beswaarlick/
nu] ben ik van taanschouwen
4 dijns aanschijns afgehouden:

Maar gij woortwaar hebt 5 niet verstootten.
de stemme mijner beed'/
wanneer ik tot dij kreet.

24 Hebb't God lief all' sijn' gunst-genootten/
de Heere [van daar boven]
behoed all' die gelooven/

Hij die ten overschot vergellet
hem die sich [onberzaagd]
so opgeblasen dyaagt.

25 Gij die op God uw' hope stellet
sterk't u/ en [gij sul't merken
dat] hij uw hert sall sterken.

1 vest. 2 sij. 3 erkennen. 4 dijner oogea.
5 verhoord.

De XXXII. Psalm.

3

V V El salig is [de menz] dien [in dit levé].

2 De sond' bedeckt/ 1 de misdaad is vergeven.
2 Wel

2 Wel salig is de menz dien [God] de Heer
 d'ong'rechtigheijd niet toe en rekent [meer];
 en' in wiens geest [geen list schuijlt] geen be-
 dyegen. 3 'Tgebeent' werd mij verouderd
 van t'verswijgen: in mijn † gebzull en'
 daaglicks † hutzlgebaar. 4 Want dagen
 nacht viel mij dijn' hand te swaar:

In somer droogt' werd all mijn sapp ver-
 slonden/ Selah.

5 [Doch naderhand] bekend' ik dij mijn'
 sonden/

noch' deckte [Heer] mijn' ongerechtigheijd.
 ik sall den Heer' [den Heer'] / hebb ik geseijd/
 mijn' overtre'en belijden [in den gronde]:

en' gij vergaast de misdaad mijner sode/Selah.

6 Elk gunst-genoot sall dij dan bidden wisz/
 [dewijl'] het tijd om [dij] te binden [is]:

Sulks of al-schoon de waterbloe'n doorzra-
 ken/ so

so sullen sij den desen niet genaken.

P. 1. $\frac{1}{2}$ 7 Gij sijt mijn scherm: vooz angst: sijt gij
mijn wall:

die mij omzingt met vzolick heyl-geschall/
Selah.

8 'Kfall dij [o menz nu] doen verstaan/en' lee-
ren.

hoe dat gij sult [hier] op den weg verkeeren:
'Kfall met mijn oog dij: leyden [hier op aerd].

9 Dat gij [dan] niet en sijt gelijk een paerd/
Gelijk een muyl/ ganz ijdel van verstande.

wiens muyl men snoert met rouw gebitt en'
bande/

op dat hij dij niet all te na en kom'.

10 Den boosen naakt veel dzukz en' smert'
[allon]/

doch die in hoop' dē Heer' vertrouwt/om desen
fall [s' Heeren heyl/ en' Godes] gur'ste wesen.

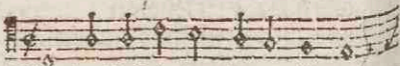
11 Gij vrome weest in God verhuegd / ver-
blyd/

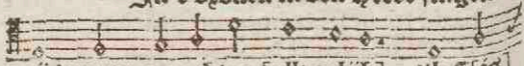
en' juichet all' die vzoont van herten sijt.

1 bewaart gij mij. 2 raad geven.

De XXXIII. Psalm.

3.

V V
All't vzolick in den Heere singen

gij vzoont-opzichten [all' gelijk]; 'tlof [is]
veit

den vromen [sonderlinge] † bevallig † soet
 en † zierelyk. 2 Loof't den Heer met
 fluyten; lobet hem met luyten [slaat] de
 harpe [slaat] 3 Will't hem 't nieu-lied sin-
 gen; 't iugich-geschrey hoorbyngen aerdig
 op de maat.

4 Want opzecht [is] 't woord van den Heeres
 in trouw' [word] [all] sijn werk [beleyd].

5 Recht en' gericht bemint hij seere;
 'aerd' is voll van Gods goedighejd.

6 Door het woord des Heeren
 werde [t' sijn] eeren

'shemels pleijn [terstonds];

van gelijken [waren]

alle haar' heerscharen

door den geest sijns monds.

7 De wateren [als ingebonden]
 heeft hij in see te hoop vergaard;
 en' stelt de diepte der afgronden
 als in schat-kelders [wel bewaard].

8 'Laerdriff

8 'Taerdrijs moet [mits desen]
 booz den Heere vreesen;
 dat 'tgan; swaerelds : rond
 booz hem schizicke werde.
 9 Want hij sprak/ en 'twerde;
 hij beval/ en 'tstond.

10 De Heere maakt [dooz sijne kragten]
 den raad der heid'nen vuchteloos;
 verniet der volkeren gedachten.

11 Des Heeren raad bestaat altoos/
 sijns gemoeds gedachten
 gaan tot all' geslachten.

12 Wel den volke [t'saam]
 'twelk God heeft ten Heere;
 'tvolk dat hij [ter eere]
 tot sijn' erve nam.

¶ 13 De Heer quam uijt den hemel schouwē;
 sag op all' 'sminzen kind'ren he'en.

14 Hij sag van uijt sijns troons 2 gebouwell;
 op all' die 'taerdrijs [hier] betre'en.

15 Die hun 'thert bozmt t'samen;
 siet toch all' te samen
 haare wercken an.

16 Geen 3 boz st [so erbaren]
 die dooz groot heerscharen
 sich behouden kan;

Geen held ontkomt'et dooz veel sterkte.

17 'Tpaerd liegt als het behouden kost/
 en' noijt en' heeft'et [datmen merkte]
 dooz sijne groote kragt verlost.

18 Siet

18 Siet Gods oog fall wesen
 over die hem breefen/
 die in hope [blij']
 op sijn' gunste sweben.

19 Op dat hij haar leven
 van de dood bevyij;

3 P 3

Om hem in hongers-nood te broeden.

20 Op God wacht onse siel [in vruogd;]
 hij is ons schild / om ons te hoeden.

21 Dies is ons hert in hem verhuogd;
 wij vertrouwen [t'same']
 sijnen heijl'gen naame.

22 Dijne gunst' sij [dan]
 over ons o Heere;
 eben also seere
 als wij op dij staan.

1 de zijter. 2 inwoonders. 3 woninge. 4 koning.

De XXXIV. Psalm.

3.

2 I I I I I

fall tot allen stond den Heere loben
 [over all]; [so dat] sijn lof mij altoos [sal
 bij-blijven] in den mond. 3 Mijn' siele
 fall [met vlijt] sich in den Heer' beroemen
 gaan

C 4 Maakt' met mij [wel bedocht]
 den Heere groot; en' sijnen naam
 laat ons dien toch verhoogen t'saam.

D 5 Ik hebb den Heer gesocht/
 en' hij heeft mij verhoord;
 verlost uijt vreeselicken schijn.

E 6 Op hem so sagen sij/ en' sijn
 verlicht geworden [voord]/

Haar aanschijn werd [hier door]
 noijt niet beschaa md [in eenwigheijd].

F 7 Dees arm-bedrukte heeft geschreyd/
 ook gaf de Heer gehoor; ;
 behoede hem mits dien
 van allen sijnen angst [allom].

G 8 Des Heeren engel ligt rondom/
 P 4 van all' die hem ontzien.

En' helpse met der daad.

H 9 Smaakt' / siet / hoe goed de Heer toch [is]:
 wel-salig is de man gewisz
 die sich op hem verlaat.

I 10 Vrees't toch den Heer gij all'
 die hem geheijligd sijt [van geest];
 we' et dat den genen die hem vrees't
 ganz niets ontbreken sall.

11 De leeuw lijd arremoed/
lijd honger/ [lijd veel smert' en' pijn];
doch die den Heere souken/ sijn
in geen gebreec van goed.

12 Kom' t kind'ren / hoor't na mij/
de vreesse Gods doe ik u kand.

L

13 Wie [is] de man die [hier gesond]
wilt leven] / even blij];

M

* Die all sijn leven noch
so gaeren goede dagen saag?

14 Bewaart dijn' tong' vooz' 'tboose [staag]; N
dijn' lippen vooz' bedrog.

15 Laat t'quaad/ doet 'tgoed; [bevljyt]/
en' soult de vrede jaagse naar.

O

16 Gods oogge neemt de vrome waar;
sijn' oogen haar gekrijt.

P

17 Des Heeren aanschijn [is]
op alle die het quade doen:
om van der aerden uijt te roe'n
[hen en'] haar' huegenis.

Q
2P¹/₂

18 Sij hebben [seer] geschreijd/
en' [God] de Heer heeft [dit] gehoord:
en' ook verloste hijse voozd
uijt all' haar' bangigheij.

R

19 De Heer [is] naast [en' meest]
bij die van hert gebroken sijn:
bewaart' ook die [in waaren schijn]
verflagen sijn van geest.

S

20 Groot [is] des vromen smert:
daar uijt dat God hem rucht [en' spaart.]

T

21 Die sijn gebeent' all t'saam bewaart:
dat geen gebroken werd.

V

22 De

22 De boosheijd brengt [steeds-aan]
den goddeloosen om den hals:
en' s'zomen haters sullen als
dooz eijge schuld vergaan.

23 De Heere die ontfiaat
de stel' van sijne dienaars [siet]:
en' niemand gaat dooz schuld te niet
die sich op hem verlaat.

1 hooren. 2 alle mijne vreesen. 3. te spreken.

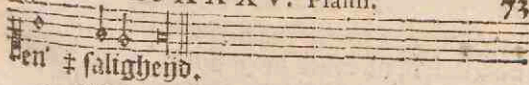
De XXXV. Psalm.

4.

T Twist toch met mijne twisters Heer;
strijd met mijn' wederstrijders [we'er].

A 2 Grijp schild/ en' swaerd: en' wilt oprijse

B om mij [dijn] hulpe [te bewijzen]. 3 Velt
aan de spijs' / [besett/] besluyt op dat gy
mijn' vijanden st'uit: spreek toch tot
mijne siel [en' seyt]: Ik ben dijn + heyl en'

en' # salighejd.

4 Elk sall beschaamd/ te schande gaan
van hun die na mijn' siele staan:

sij sullen we'er te rugge keeren/
en' schaamrood worden ter oneeren
die op mij hebben quaad versind.

5 Sij sijn als kaff [is] voor den winde
des Heeren engel maakte matt.

6 Haar weg sall duijster sijn en' gladd:

Des Heeren engel volgse na.

7 Sij bergden 't niet voor mij te spa'
ten kuff: o n niets is't dat sij [draven
om] mijner siele t'onder graven.

8 [Ja selfs] sall het verderf [al reed]
hem overvallen eer hij 't weet
sijn eijgen selfs verborzen wand
dat sall hem vangen [hoe hijt spant];

Daarinne dat hij [dan ten val]
als ten verderve vallen sall.

9 Doch sall mijn' siel' in God verbruegen:
en' sich in sijnen heijl verbruegen.

10 All mijn' gebeent' sall seggen: Heer
wie [is] als gij [in magt en' eer']?
gij maakt den arm-verdruckten vrij
van die veel sterker [is] als hij;

Gij die d'arm-schamele [behoed]
van die hun overlafst aandoet?

11 Getuijgen sinder opgeresen
die valz [en' vinnig sijn van wesen]:

Q

[ook]

[ook] vragen sij mij [na bescheed]
 daarvan ik niet met all en weet.

12 Sij loonen mij het quaad voor goed/
 op dat mijn' siele werd verwoed.

13 'Ikhebb / als sij waren siek [en' swack] /
 mij overkleed met eenen sack /

mijn' siel' met vasten verootmoedigd :
 en' mijn' gebed [is we'er gespoedigd] /
 is we'er gekeerdt in mijnen schood.

14 Gelyk met eenen vyend / so groot
 of hij mijn' broeder waar geweest
 hebb ik niet hem gewandeld [meest] /

Als een dien' smoevers rouwe smart /
 so ging ik duijken [heel in't] swart.

15 Sij waren in mijn' hinken blijde /
 en' hebben sich versaamd [ter syde] /
 'tgespuys stond tegens mij [gehis't] /
 vergaderd / sonder dat ik 'twist.

Sij lachten met gespalkten kropp /
 en' noch en hielden sy niet op.

16 [Als die / die] in bebeynsden [schijn]
 seer schamperlike schimpers [syn] ;
 [so] knersten sy op haare tanden
 tot mijnen spijt [tot mijner schanden] .

17 Hoe siet gij't Heer so menigwerf ?
 rucht mijne siel' uijt haar verderf ;
 en' mijn' eenzaam' [uijt haare hand]
 uijt deser jonge leeuwten [tand] .

517. 18 Ik sall dij' Heer' [in't openbaar]
 belyden in een' groote schaar' :

ook fall ik dij noch daarenboven
 bij een seer kragtig volk hoog-loben.

19 Laat mijnen vijand niet bedrog

niet over mij verblijden toch :

[of] die mij haten sonder re'en
 wanhoogende [daar henen tre'en].

20 Want van geen' breed' en spzeken sij/

doch saken van bedriegerij

die hebben sij gedacht [t'aanbaerden]

op die [hier] breedsaaen [sijn] op aerden.

21 Den mond opsperrrende seer wijd

so seggen sij/ tot mijnen spijd:

ha/ ha; [wat mag ons toch misschie'n;]

ons oogge heeft' et all gesien.

22 Sij hebt' et all gesien o Heer/

daarom en swijgt [voorzdaan] niet [meer]:

Wilt dij niet verr' Heer van mij maken.

23 Staat op/ wilt tot mijn recht ontwaken:

mijn God/ mijn Heer/ [lett] op mijn seijt.

24 Richt' mij naar dyn' gerechtigheid

o Heer mijn God/ en' geeft dat sij

sich niet verblijden over mij.

25 Dat sij niet seggen in haar hert/

ha / onse siel' [is bujten sinert]:

dat sij niet seggen [t'een' gen stonden]:

[nu] hebben wij hem [ganz] verstonen.

26 Maak die beschaamd / en' schaamrood

me'ed/

die sich verblijden in mijn leed:

laat schaamt' en schande die bekle'en/

die tegens mij so trotzig tre'en.

27 Die in mijn recht [hier] sijn verhuegd
 die sullen juigchen seer verbuugd/
 en' seggen steeds: De Heer [der heeren]
 sij groot gemaakt [in aller eeren]
 die vrede sijnen knecht bereijt.

28 Mijn' tong' sall dijn' gerechtigheid;
 en' dijnen roem vermelden [staag/
 van tijd tot tijd/] van daag' tot daag'.

De XXXVI. Psalm.

3.

2 **D**es goddeloosen godloosheid spreekt
 binnen in mijn hert [en' seijt:] Gods vrees
 [is] uijt sijn' oogen. 3 So als hij sich
 oogschijn'lick sineekt / * als aan sijn'
 boosheid niets ontbreekt om haat te kon-
 en toogen. 4 De re'en sijns monds sijn
 list en' waan: all willens wilt hij niet ver-
 staan

staan tot eenig goed te plegē. 5 Op 'tbedd'
 heeft hij een' boosen sinn: hij slaat den
 goeden weg niet in; geen quaad en staat
 hem tegen.

6 O Heer tot in den hemel [streckt]
 dijn' goede gunst; dijn' waarheijd [reckt
 om hoog] tot aan de wolken.

7 [En] dijn' gerechtigheijd heeft schijn
 van bergen Gods/ dijn' richten [sijn
 als] grondeloose kolken:

Heer gij behoud den menz en' twee.

8 O God hoe overkoff'lick [me'e
 sijn] dijn' barmhertigheden!
 dies sullen 'smenzen kind'ren [Heer]
 tot dijner blueg'len schaad'we [we'er]
 in toeverlaat toe-treden.

9 Ten vollen worden sij verbuld
 van 'twette dijnes huijs; gij sult
 hun dzenken daar benevens
 uijt dijner lustigheden bloed.

10 Bij dij [is 't dat men souken moet]
 de waterborn' des levens:
 wij sullen 'licht in dijn licht sien.

11 Verſtreckt dijn' heylgenade diea
 dij kennen [ende konden];
 en' dijn' gerechtigheid [die ſroom]
 op [all' de gene] die [hier] vroom
 van herten [sijn bevonden].

12 Dat 'strotzen voet mij niet en tress';
 dat 'boosen hand niet [aan en heff']
 mij nijt de plaats' [te] lichten.
 13 De boose liggen nu daar ne'er:
 daar liggens' omgestooten [Heer]/
 noch' kunnen sich opzichten.

1 in sijne oogen.

De XXXVII Psalm.

5.

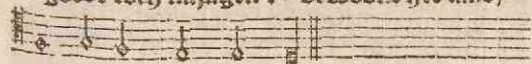
A **E** R stoott dij niet ter sake der onvromen;
 en ijvert niet op die [hier] onrecht doen.

2 **D**ij worden toch als hoij rasz weggeno-
 n en; en' vallen af als krujden † verz

B en' † groen. 3 **H**oopt op den Heer / wilt
 'goede

tgoede toch najagen : bewoont het land /

en' wilt de waarheid voe'n.

4 Hebt in den Heer toch all dijn welbehagen;
dijns herten lust sall hij dij doen voozwaar.

5 Wilt dijnes weegs dij aan den Heer gedzage: C
en' hoopt op hem / hij selfs maaki [alles kilaai].

6 Hij sall dijn recht gelijk een licht voozdbrin-
gen:

en' dijn gericht gelijki [oft] middag [waar].

7 Swijgt [vooz] den Heer / wacht op hem D
sanderlingen /

en' stoozt dij niet op die voozspoedig spoed
op synen weg ; en' pleegt verbloukte dingen.

8 Staat af van toozn / en' laat den grammen E
in oed;

en' stoozt dij niet; om quaad daardoor te plegē.

9 Want 'tboose volk sall worden uytgeroed;

Die op den Heer verwachten daarentegen

die sullen d'aerd beerben [van den Heer].

10 [Wacht] weynig tyds de boos' is uyster F
wegen:

merkt op sijn' plaats' / men vindter hem niet
meer.

11 D'ootmoedige die sullen 'tland beerben ; P S
en' sich in vreed' verlusten eben seer.

12 De godloos soukt den vromen te bederbē: G

en' knerst op hem. 13 De Heer spott sijner
[meest];

H hij siet toch dat sijn dag aan komt [van sterbē].
14 Het godloos volk heeft 't swaerd [ganz on-
bevreest]

op die verdrukt en' arm is / uijtgetogen
en' haaren boog / om hem te doo'n / gepeesd.

Om te verflaan [all'] die [na] vroom [heijd
poogen].

15 Haar eijgē swaerd sall in haare herte gaan;
ontstucken moet [haar pijl en'] haare bogen.

I 16 Het weijnig goed van eenen vromen man
2^p 4 [is] meerder schatt dan all' der boosen goeden:
17 Want 's boosen erm sall [God] in-stucken
flaan :

Maar doch de Heer die onderstuent den vromen.

K 18 'T is [God] de Heer die 'svromen dagelt
kent:

haar erf [sall hij] in eeuwigheid [behoeden].

19 Ter booser tijd is hun geen' schād' ontrent;
in hongers tijd sijn sij versaad gebleven.

L 20 Doch 't godloos volk vergaat noch [op het
end] /

Als lammer bett so [sijn] God haters eben;
sij sijn vergaan / als rook so gingen' he'en.

M 21 De boos ontleent ook sonder we'er te geven;
medoogēd [is] de vroom / en' schenkt met een.

22 Want die van hem gesegend [sijn in segen]
die sullen d'aerd [noch] tot haar erf betre'en:

Maar

Maar die van hem verbloukt sijn daars
tegen.

die sullen [t'saam noch] worden uijt gebluszt.

23 De Heere richt des menzen gang ter degē: N
aan sijnen weg heeft hij ook sijnē lust.

24 Indien hij valt men stoot hem niet om
verden:

mits hem de Heer de hand selfs onderrust.

25 Wyl was ik jong/ook ben ik oud gewerdē/ O
doch sag noujt [dat] de vromē verlaten [lag]
noch' dat sijn saad vromē bedeld' [hier op aer-
den

26 Meddoogentlick leent hij uijt alle dag':
dies word sijn saad niet segen overgoten.

27 Wilt af van t'quaad/maak dat gij 'tgoed P
betrach':

En' eenwig sult gij wonen [onverdzoten].

28 Want [God] de Heer heeft 'trecht lief
[ende waard]

noch' en verlaat [geen van] sijn' gunstgenotens:
in eenwigheid so worden sij bewaard:

doch word het saad der boosen ganz verstonde.

29 Het aerdzijk word dē vromē aangepaard: Q
3 P 6

Daar sullen sij op wonen t'allen stonden.

30 'Tis 'svromē mond die [staag] vā wijsheid R
hout:

en' sijnē tong' die fall het recht vermonden.

31 [mits hij] in 'thert de wett sijn's Gods:
[behoud]:

niet wankebaer en fall sijn boetstapp wesen.

32 De godloos is't die on dē vromē schouwt: S

Hij soulat dat hij hem ommehezeng' mits desē.

33 Doch laat de Heer hem niet in sijne hand:
verwijst hem niet al word hij schoon verwesē:

T 34 Wacht op dē Heer/ [wacht op sijn onder-
stand/]

houd sijnen weg: en' hij sall dij verhoogen/
op dat gij mogt 'tland erven ['tganze land]:

De boose sult gij sien [voor dijnen oogen,
gij sultse sien] heel uytgeroeid tot niet.

V 35 Alsag dat de boos' sich schrick'lick ging ver-
toogen;

en' dat hij sich wijd ende breed op stiet
niet anders dan de groene lautwer-boomen.

36 Doch hij ging door/ en' henē was hij siet:

Ik sochte hem/ doch kond hem niet bekomē.

W 37 Lett op dē boom' / siet dē oprechten aan;
de breed' [is] toch het eynde van den ' boomē.

38 Doch sullen [all'] d' onbzome tsaam ver-
gaan;

der boosen eynd sall ten verderbe raken.

X 39 Maar ' onzomē heyl [sall] vā dē Heer [ont-
staan];

Sijn' sterkt' [is hij] in tijde van nood-saken.

40 Voorwaar de Heer die sall hem [in der
daad]

behulpig sijn/ hij sall hem vrij ontslaken/

en' [voor] behoe'n voor boos [en alle quaad]

ja [in behoed] sall hij hem salig maken;

om dat hij sich in hoop' op hem verlaat.

5.

2 **S** **S** **S** **S**

Grass mij niet in dijnen tozen [naar
 behooren] Heer / dat gij mij niet kastij
 in verbolgentheid ontvonten. 3 Want
 gesonten sijn dijn' pijlen diep in mij.

Dijne hand daalt [mi al weder]
 op mij neder.

4 Ganz mijn vleesz is ongesond
 mits dijn' toorn: 'tgebeent' heeft mede
 † rust noch † brede
 dat ten opsicht mijner sond'.

5 Want mijn' ongerechtigheden
 sijn getreden
 boven mijnen kopp boozwaar;
 ja sij sijn mij boven mogen
 [opgetogen] /
 als een lastig pack / te swaar.

6 Stinckend' sijn mijn' etterbuiglen
 voll van buiglen;
 dat om mijner dwarsheid will'.

7 Kromm en' slomm ben ik gesonten/
 ne'er gesonten

476

met een all te groot verschill:

Heel den dag gaa ik daar henen

[kuchen/ stenen/]

[siende] swart [van treurenisz].

8 Want voll wijls sijn mijne dermen
mits [och ermen]
niet heels in mijn bleesz en is.

9 Macht loos ben ik [ne'er gesmeten]
ganz versleten:

[ja] ik' byul so klopt mij 'thert:

10 All mijn wenz [komt] vooz dij [vluchten]:
mits mijn suchten
dij/ Heer/ niet verborzen werd.

11 'Therte sweeft mij ginz en' weber/
[op en' neder]

mijne kragt begeeft mij [Heer]:

sels ook mijner oogen klaarheid/
in der waarheid

sij en sijn bij mij niet meer.

12 'Ksie mijn' vzunden ende magen
van mijn' plagen

heel besijdelwars af-staan;

en' mijn' naasten verre sweben.

2 P 6

13 Die mijn leven
sonken/ leggen lagen aan/

So dat die mijn quaad besteken
qualick spzeken:

straag versinnens' overmoed.

14 Maar 'hen hoor als een [doof-domme]/
als een stomme

die den mond niet open doet.

- 15 Ik ben als een die [doof geboren]
niet kan hoozen;
in wiens mond geen we'erspreek' [is].
- 16 O Heer / want ik op dij wachte/
sult [mijn' klagte]
Heer mijn God verhooren [wis].
- 17 Want ik spreek dat geen' van alle
bij geballe
mijnent halven sich verblij;
als mijn' voeten struijk' len wouden/
sij dan souden
trotzig worden over mij.
- 18 Want ik staa gered tot hinken
[kise de linken]
mijner smart' staag voor mij staan.
- 19 Als ik mijne misdaad konde/
om mijn' sonde
ben ik ho nnerlick belaa'n.
- 20 Ja [selfs] mijne wederstrijders
worden [wijders]
levendig gesterkt [o Heer]:
ende die mij t'onrecht haten
die gelaten
noch veel meerder ende meer.
- 21 Die mij quaad voor goed vergelden
[die mij schelden]
sijn mij tegenstrijdig [siet]
overmits ik na het goede
vluytig spoede.
- 22 Heere en verlaat mij niet/

○ mijn God wilt van gelijken
toch niet wijken

[wijkt] van mij [niet] all te wijd.

23 Wilt tot mijner hulp' haast keeren ;

Heer [der heeren /]

[gij die] mijn verlosser [sijt].

1 mijn.

De XXXIX. Psalm.

4.

2 **I** Ik sejd': ik sall mijn' wegen gade slaan
noch' mij met mijne tong' ontgaan / 'asal
mijnen mond vast houden in bedwang met
eenen † toom en' † muylen prang' / dewyl'
de boos' om mij nu staat rondom. 3 Van
stille swijgen werd ik stom!

Ik hebbe [doords] geswegen van het goed:
en' mijne smarte werd verwoed.

4 Van binnē werd mijn hert verhitt[alhier] /
in mijn gepetjng ontstak een vier :

Ik hebb gesejd met mijnen eigen mond,

5 O Heer maakt mij mijn eynde kond/

[Dat ik] de maant van mijne dagen [kenn'];
en' wete van wat tijd ik ben.

6 Mijn' dagen brenge gij tot een handbreed
ook [is] mijn tijd vooz dij als niet: (siet/
maar ijdelheid en isset in der daad
met ijder menz [hoe vast] hij staat/ Selah.

7 Voorzwaar de menz en wandelt maar in
om niets is't datse woelend' sijn: (schijn/
hij raapt en' schzaapt het overhoop met all/
noch' weet niet wie het bueren sall.

8 En' nu o Heer waar op wacht ik [als noch]? P. 4
op dij berust mijn' hope toch.

9 Maak mij van all' mijn' overtreding' vry:
brenge 'sdwaasen smaad niet over mij.

10 'k werd stom/noch' liet oijt mijn e mond
om dat gij't [Heere] hadd gedaan. (opgaan:

11 Wend dijne plaag' van ober mij ver' af:
'k beswijk vooz dijner handen straff.

12 Als gij den menz kastijsdingen opleijt
om sijne ongerechtigheid/

so is't dat gij all sijn gewenst' [o God]
verslijten doet gelijk een' mott:

de menz en is maar ijdelheid/ merk dit.

13 O Heer verhoort mij als ik bidd/
Laat mijn geschrei; dij toch ter ozen gaan:

en' sijt niet doof tot mijne traan/
Want ik een gast/een vremdeling vooz dij/
Gelijk all' mijne vaders/ sij.

14 Laat van mij af/ dat ik tot sterkte wenn';
eer dat ik gaa/ en' niet meer ben.

4.

2 **I**k heb den Heer all wachtede gewacht:
 ook quam hij af tot mijwars vord / en
 heeft mijn schreien aangehoord. 3 En
 wijt den putt des byuifszens mij gebragt /
 diep wijt den modderlijke: hij heeft ook
 van gelijke' op eenen vasten steen mijn'
 voeten [voor geweld] recht overeijnd ge-
 steld; en' mij so he'en doen tre'en.

4 Hij gaf mij ook 'tmeuw lied in mijnē mōd/
 den lof-sang onsen God [ter eer],
 veel sullen't sien / en' vreesen seer:
 en' op den Heer vertrouwen [t' allen stonb].
 5 Wel dien / die in vertrouwen
 sich aan den Heere houwen;
 en' die niet om en sien

na opgeblase / noch
na die tot valz bedrog
sich neigen boven dien.

6 Gij Heer / mijn God / gij hebt gemaakt
[gewis]

dat dijner wond'ren / dat van dijn'
gedachten t'ons wars so veel sijn
dat daar voor dij geen reek'nen aan en is :
soud ikse dan vermonden
en' spreken' uijt; om konden
sijn sij mij veel te veel.

7 Geen' lust en hebt gij toch
aan offerhande / noch'
aan offerwerk van meel.

[Maar] gij hebt mij de cozen ganz boozboozd
byandoffer hebt gij niet begaerd
noch' sonden-offer [hier op aerd].

8 Doe sprak ik / siet / ik ben , hier rechteboozd:
van mij staat [daar beneden]
in 'tbouk der schrift geschreven.

9 Mijn God 'tis mij een' lust
dat ik dijn' wille pleeg:
so dat dijn' wett ter deeg
diep in mijn hert [berust].

10 Ik hebb getuigt van dijn' rechtebaerdig^{p. 4}
in veel vergaderingen / siet / (heyd.
mijn' lippen en onthoud ik niet ;

Gij we't et Heer. 11 Ikhebb dijn' gerechtig^{p. 4}
heyd

noijt in mijn hert geloken ;

'khebb

Ikhebb van d'ijn' trouw gesproken/
 [ikhebb] d'ijn heyl [verklaard]:
 d'ijn' gunst' / d'ijn' waarhejd Heer
 en heel ik nimmermeer
 daar vele sijn vergaard.

12 Gij Heer onthoud mij dijne gunsten niet:
 dat dijne heyl-sucht mij [toch spaar']
 en' dijne waarhejd steeds bewaar!

13 Want mij omringt ontallick veel verdriet:
 mijn' ongerechtigheden
 die hebben mij bestreden:
 ken hebse niet beschoud:
 sij sijn all meerder wisz
 dan 'thaar mijns hoofdes is/
 waar dooz mij 'thert verflout.

14 'Ggelieve dij o Heer mij te behoe'n;
 Heer help mij haast. 15 So sullen noch
 beschaamd en' schaamrood worden toch
 sij die mijn siel [hier] souken te verdoen:
 sij sullen schaamrood blijd en/
 die in mijn quaad verblijden,

16 Ook sullen die [uijt haat]
 mij seggen ha/ha/ [ha]/
 verdelligd worden [draa]
 tot loon van haaren smaad.

17 Elk die dij soukt sall in dij seer verblijd
 en' vrolick sijn/ dat die d'ijn heyl
 beminnen seggen - sonder feyl/
 De Heere sij verheven verr' en' wijs.

18 Ik ben bedrukt/ en' errem/
 doch sall de Heer [och errem]

om mij noch denken [siet]:
 Gij [die] mijn hulp' [altijd]
 en' mijn verloszer [sijt]:
 mijn God vertoef toch niet.

1 gekomen, 2. altijd.

De XLI. Psalms.

3.

2 **V V** El hem die [hier] goed arm is:

 God bezijd hem in den boosen tijd, 3 De

 Heer will hem bewaren/ en' [ten goe'n] in't

 leven [lang] behoe'n; groot in geluck en'

 salig van gelijck sij hij op 'taerdterijk: dat

 Gij hem toch niet overgeeft [te pand] in

 sijnes vijands hand.

4 De Heer sij hem een stuenzel] t' eenemaal]
 op 'tbedde sijner quaal':

sijn

sijn ganze bedd hebt gij geschudd [gespreijd]
in sijne swackigheijde.

5 Ik sprak: o Heer ontfermt dij mijner [noch];
geneest mijn' siele toch;

'Ikhebb tegens dij gesondigd [in der daad]

6 Mijn vijand wenzt mij quaad:

Wanneer sall hij toch sterben? en [te saam]
bergaan [met] sijnen naam?

7 Besoukt hij [mij] so liegt sijn [listig] hert/
hij word in 'tquaad verwerd:

hij sprekter van uijtgaand'. 8 Ook momp'
len [si]

mijn haters over u; ij;

ja over mij verdencken sij [all] 'tquaad
[het welck] mij tegen [gaat].

9 'tboos woord [seijt elck] is diep in hem ver-
doek sall hij die daar leijt (spreijd/
niet we'er opstaan. 10 Ja selfs mijn vrede-

op wien ik hebb gestuend/ (vruud/
die mijn brood at / hief tegens mij [ten toog]
de verzenen om hoog.

11 Doet mij genaad' o Heer / verquicht mij
so loon ik het hun noch. (och/
12 Dijn' lust tot mij / die weet ik hier aan/
wanneer mijn vijand niet [siet]/
om mij en juijcht. 13 Ik [gaa] in vroomheijde
gij hebt mij vast doen tre'en/ (he'en):
en' mij gesteld in eeuwigheijde voor dij.

14 Dat God gesegend sij
Israels God van nu tot immermeer:
[och] amen/ amen [Heer].

HET TWEEDE BOEK

DER PSALMEN.

De XLII. Psalm.

4.

4 **S** als 't hert hijgt na de beken/ hijgt
 mijn' siel o God na dij. 3 Na God dorst
 mijn' siel [ontsteken]/ na des levens God
 [dorst sij]: wanneer sall ik komen dan en
 voor Godes aanschijn: staan? 4 Mine
 tranen sijn mijn' spijs 'sdaags en 'snachts
 [op veler wijze]:

Als ik daaglichts hoor vermanen:
 waar [is nu] dijn God. 5 Ik stort
 mijne siel uit in mijn' [tranen]/
 als ik daarom denkend' word/
 hoe ik met den hoop quam tre'en/
 hoe ik met hun sedig he'en

tot

tot aan Godes hujs quam treden
met de stemm' der vrolicheden/

Met de stemm' van lof-gefange/
[en'] veel danzend volk [baar bij].

6 **Mijne siel** wat sijt gij bange/
waarom woelt gij binnen mij?

Wacht op God ik sall hem noch
lobende belijden toch:

[lobende met lof-gedichte]
'theijl van sijnen aangesichte.

7 **Mijne siel** o God [almagtig] /
gaat sich binnen mij verlaan:

daarom ben ik dijns indachtig
al van over den Jordaen/

Hermon/ 'thleijn gebergt' [in't suijs].

8 [Daar] de afgrond overluijs
tot den afgrond krijt op 'tbruijsen
van [all'] dijne water-fluijsen.

P. 3. **Dijne stozmen** ende stroomen
sijn all' over mij gebloo'n.

9 [Doch] de Heer [is] 'sdaags [gekomen
en'] heeft mij sijn' gunst' geboo'n/
sijn gesang [is] mij 'snachts bij:

[ook is] het gebed [van mij]
tot mijns levens God [geweken].

10 **Ik** sall tot God mijn' rotze sprekē:

Waarom gaat gij mijns vergeten?
waarom sweef ik aller kant

[siende] swart [van dzuck verflaten]
onder 'swijands wyede hand?

11 ['Tis] ter dood toe [mij een' stuer']
 alle mijn gebeente duer/
 [als nu] mijne wederstrijders
 mij [aldus] beschimpen [wijders]/

Als sij mij [noch] daaglichs vragen:
 [wel] dijn God [wel] waar [is] hij?
 12 Wat sijt gij mijn' siel' verlagen/
 waarom woelt gij binnen mij?
 wacht op God/ ik fall hem noch
 lobende belijden toech;
 theijl mijns aangesichts/ [mijn leven/]
 en' mijn God [is hij gebleven].

1 gezien worden.

De XLIII. Psalm.

5

R

Zicht mij o God / bedingt mijn' sake

voor een volk sonder medelij: [maak dat] de

man [mij niet en nake] met [sijn] bedrog

en' boose [wzake]. 2 Want mijner sterk-

te God [sijt] gij/ waarom verstoet gij mij?
 Waarom

Waarom moet ik mij henen wenden
 swart [siende van verflagenheijde]
 mits 's vijands overlastig schenden?

3 Wilt mij dijn licht / dijn' waarheijde senden:
 die mij tot aan den berg geleijde
 van dijner heijligheijde:

Die mij tot binnen dijn' woonsteden
 [noch] in geleijden [met gesank].

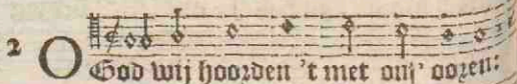
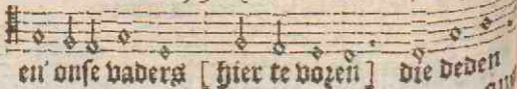
4 Ik sall tot Godes outaar treden /
 tot God de vzeugd 1 der vzielikheden:
 'ksall God / mijn God / op harp- [geklank]
 dij singen lof en' dank.

5 Wat sijt gij mijne siel verflagen /
 wat woelt gij binnen mij so seer?
 wilt dij in hoop' aan God gedragen /
 'ksall hem toch loven 2 all' mijn' dagen:
 [hij is] mijns aanschijs heijl; [mijn eer]
 mijn [eenig] God [en' Heer].

1 mijner. 2 noch.

De XLIV. Psalm.

4

2 God wij hoorden 't met on' ooren:

 en' onse vaders [hier te voren] die deden

ons dijn werk verstaan / bij haaren tyd /
 van ouds gedaan. 3 Gij hebt de heijdenen
 verjaagd met dijne hand / en' deef' doen
 groeien: gij hebt de volken [hier] geplagd /
 en dese schotig op doen bloeien.

4 Want dooz haar swaerd is't niet gekomen
 dat sij tland hebben ingenomen /
 haar erm en deed hun geen bescherm:
 maar dijne rec hterhand / dijn erm /
 en' tlicht dijns aangesichts [vooz dij];
 gij hadd aan hen toch een behagen.

5 Mijn koning selfs o God [ijt] gij /
 gebied dat Jakob werd ontslagen.

6 Wij sullen dooz dij onf' benijders
 met hoozen stooten: onf' bestrijders
 die sullen wij [nu all' te saam]
 bertreden [Heer] in dijnen naam.

7 Want op mijn' boog' vertrouw ik niet:
 mijn swaerd en sall mij niet bezijden.

8 Maar gij doet ons behouden [siet]
 dooz alle die ons wederstryden.

Gij maakt ons haters ter oneere.

9 Wij roemen daaglicks in den Heere/
dies sullen wij altoos [den lof]

dijns naams belijden [van nu of]; Selah.

10 Nu sijt gij verr' van ons getre'en/
en hebt ons schaamrood doen beswijken:
noch toogt met onse legers he'en.

11 Gij deed ons voor den vijand wijken:

En onse haters [sijn gekomen]
die hebben't all ten bruit genomen.

12 Tot nacht-vee hebt gij ons bereijd;
en' voor de hejdenen verspreijd.

13 Dijn volk verkocht gij sonder baat/
so dat gij niet veroveren konde.

14 Gij stelt ons t'onser bujren sinaad;
tot schimp en' spott allom in 'tronde.

15 Gij maakt dat wij den hejd'nen [even
als] tot een spreekwoord [sijn gebleven];
de volken schuddebollen [blij].

16 Mijn' schand' [is] ganz den dag voor mij;
mijns aanschijns schaamt' heeft mij bedeckt.

17 Dat om de stemm' des laster-sprekers/
dat om de stemm' die spott' lick geekt,
om 'svijands will' en' sijns selfs wrekers.

18 All 'twelk [wij] ons bejegend [weten]/
doch hebben dijner nojt vergeten;
noch' met een' trouweloos en grond
gehandeld [Heer] in dijn verbond.

2. P. 19 Ons hert heeft sich niet omgesett:
4. $\frac{1}{2}$ nojt week ons voet van dijne wegen.

20 Of gij in 'sdraakis kuyl ons verpleet:
en met 'sdoods schaad'we hadd omflegent.

21 So wij nu hadden [met boozweten]
den naam van onsen God vergeten;
en' onse handen [so bebleekt]
tot eenen vrenden God gestreckt:

22 En soud ook onse God wel niet
sulks hebben konnen ondergronden?
Want hij is't die daar kent [en siet]
der herten heijmelicke [vonden].

23 Men siet ons daaglicks om dij slachten/
so dats' ons als slacht-schaapen achten.

24 Ontwaakt toch/waarom slaapt gij Heer?
waakt op/ verstoet ons niet, te seer.

25 Waarom wend gij dijn aanschijn of?
vergeet ons bang / ellendig leven?

26 Want onse siel buijgt tot in 'tstoff:
de buijgt wilt ons aan d'aerde kleven.

27 Waak dij toch op [o Heer der heeren
en' wilt] tot onser hulpe [keeren];

† verlost † versoent ons toch [alleen]
om dijne onfermhertighe'en.

1 geplant. 2 Gode. 3 altoos.

De XLV. Psalm.

4.

2 M
Zijn hert stopt uijt [het sall] iet goeds
voord.

C 2

[voorzbringen] / mijn rijn segg ik [fall
 van] den Koning singen : een schrybers
 stijl [is] mijne tong' in vlyt. 3 Gij die de
 schoonst' van smenzen kind'ren sijt; beval-
 ligheid heeft dijne mond beregend : daarom
 heeft God dij eeuwelick gesegend. 4 Hangt
 byz dijn swaerd aan dijner sijde [t' hans] /
 o magtig held in heerlijkheid / en' glanz.

5 En' maakt dat gij in dijn zieraat [en' klaar-
 heij] (heij)
 voorspoedig treed / rijd op het woord der waar-
 sachtmoedigheij / gerecht' heij : en' mits dien
 fall dijne : hand dij wonderen doen sien.
 6 Dijn pij! [is] scherp / 'volck valt dij onder
 handen : (anden-
 sij [daalt] in 'thert van 'skonings [dood] vij-
 7 Dijn

7 Dijn stoel o God [duijt] eenwig [vā] steeds
[af]:

de staf dijns rijks [is] een oprechte staff.

8 Gij hebt 't recht lief/ en haat het godloos
wesen/

de Heer dijn God heeft dij gesalvd mits desen
met vzeugden [salf en' soeten] oly- [bloed]

veel meer dan [hi] dijn' mitgenooten [doet].

9 Van mirre [sijn] ook alle dijne kleeden/
van aloë/ van kassia: [gij komt treden]

nijt dijn paleijs met schoon ijvoor verzierd/
van waarmen dij in groote vzeugde viert.

10 De dochters [selfe] der koningē [die houwē 2. 42
sich] in de rang van dijne staet- jonkvrouwen:

de bruid sitt daar aan dijne rechter hand
in leuter goud van Ophir ['trijke land].

11 Hoort dochter/ siet/ en' neygt dijn' oozen
nader:

vergeet dijn volk/ en' thuis van dijnen vader.

12 Op dat dijn zier den koning wel gemoed:
bij [is] dijn Heer/ so valt hem dan te voet.

13 De dochter Zoz sall/ met 'svolks rijkste
[heeren]/

dijn aangesicht met [groot] geschenk bereeren.

14 [Siet toch hoe] fray [sich] 'skonings doch-
ter houd]

inwendelick: haar kleed [is] dicht van goud.

15 In stichzel-werck [en' zierelicke tooning]
so wordse [dan] gebzagt tot voor den koning:

men brenzt voor dij de maagdeliens [gereed]
met haar gesleey van speel-genooten meed.

16 Den byzengse daar met byzuegd en' byzlicht-
heden;

die tot 'tydelys des konings [dan] intreden.

17 Wijn' kind' ven [ook] die sullen [aan end' aan]
als in de plaats' van Dijne vaders staan:
tot borsten sult gij die op aerden stellen.

18 'Isfall bynen naam van stamm' tot stamm'
vertellen:

dies sullen [all' de volken [te gelijk]

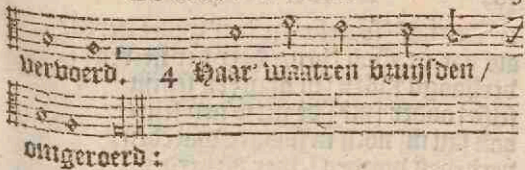
dij loben [Geer] altoos/ en' eeuwelyk.

a rechterhand.

De XLVI Psalm.

3.

2 **G**OD [is] 'vertreck daar wij toetreden/
een sterkt': een' hulp in angstigheden [ver-
sicht en'] onderbonden meest. 3 En daar-
om syn wij niet bezeesd al keerde 'taerd-
ryk opwaers neder: al werd' 't gebergte
[dooz onweder] in 'therte van de see
ver-

Al quam 'tgebergte [daar beneben]
 door haar' onstuymigheid te beven
 5 De beken van de waterblo'en
 [sijn't die] Gods stad veel vruegd aan doen:
 het heyligdomm [der heyligheden] /
 des allerhoogsten Gods woonsteden.
 6 Daar God in 'tmidden bij haar [sweeft],
 in bougen datse niet en beeft:

God slaatse door sijn' hulpe gade/
 met 'ttricken van den dageraade.
 7 De heyd'nen maakten groot gebaar;
 de rijken voerden sich te gaar:
 hij dreef sijn' stemme wijd en' verde/
 so dat het aerdrijk dziftig werde.
 8 Met ons [is] de Heer Zebaoth:
 ons hoog vertreck [is] Jakops God / Selah.

P. 2^k
4

9 Kom't toch/ en siet des Heeren werken;
 die hij gesteld heeft [aan te merken];
 hoe woest het op der aerden woed.
 10 Hij die den krijg ophouden doet
 tot aan het uijterste der aerden/
 hij die de bogen breekt/ [de swaerden] /
 de spijzen klieft [met sijne hand]
 de wagens met den viere byand.

11 Zaat af [spreekt hij] en' willet leeren/
als dat ik God [ben/ Heer der heeren] :
verhoogd sal ik [in glanz en schijn
selfs] onder [al] de heid'nen sijn/
ook sal ik [noch in hooger waerden]
verheben worden [hier op aerden.

12 Met ons [is] de Heer Zebaoth:
ons hoog vertreck [is] Jakops God / Selah.

De XLVII. Psalm.

4 $\frac{1}{2}$

V Elken all' te saam slaat de handen
t'saam: juichet Gode [al] met blij lof-
geschall. 3 Want de hoogst' [in eer is]
een vreeslick Heer: een groot koning
[groot] over 'saerdyjhs [schood]. 4 Die
de volken stelt onder ons [geweld]: die
de luijden [doet] onder onsen voet.

- 5 Hij heeft ons bereijdt:
 Jakops heerlijkheid
 2 wiens liefd' hem verhuegd/ Selah.
 6 God treckt op met vruegd:
 [en] de Heer [met sank]
 met trompetten klank.
 7 Singet Gode [blij]
 singet: singet [vry]/
 sing't: den koning [sing't].
 8 Want als koning [dwingt]
 God 't ganz aerderijh/
 sing't verstandelijk.
 9 God beheerzt in magt
 thejdenen [geslacht]:
 God sitt op den troon
 sijner heyl'ge woon.
 10 Des volks vofsten slaan
 met de volken aan
 van dien [grooten] God
 Abyhams [eenig lot]/
 want God voert op aerd
 [beijde] schild [en swaerd];
 hij is [die sich toogt]
 treffelick verhoogd.

1 tot ons erfdeel verkoren. 2 dien hij lief heeft. 3 onsen.

D XLVIII. Psalm.

3.

2 **D**
 E Heer [is] groot/en hoog-bergoemd:
 E 5 in

in onses Godes stad / [genoemd ;] de
 berg van sijner heyl'g' eerwaerden. 3. Van
 landschapp schoon / een' vzeugd der aerden/
 [het is] Zions berg sij ligt tegens 't Hoof-
 den [aan gesticht : 'tis] de stad des groo-
 ten koning'. 4. God die is in haare woo-
 ning als een hoog vertreck [verheven/
 als haar scherm] bekend [gebleven] .

5. Want siet de koningen [op aard]
 sijn bij malkanderen vergaard ;
 sijn sijn te samen opgetogen.

6. So sij dit sagen [voor haar' oogen]
 waren sij verwonderd meest:
 [ook so] werden sij bezeeft/
 hebbende de vlucht genomen.

7. Schrick is hun daar overkomen

[ende]

[ende] smarte [wederbaren]
so als eener die sall baren.

8 Gij smijt de schepen van de see
selfs met den Oosten-wind ontwee.

9 Gelyk wij't hebben konnen hoorzen/
so hebben wij't ook konnen spozen
in de stad Gods Zebaoth/
in de stad van onsen God ;
die God eenwig vast sall grondē. Selah.

10 Wij sijn die / die [tallen stonden] P. 2¹
aan dijn' gunst' o God [en' kragten]/
in midden in dijn' tempel dachten.

11 Dijn roem [is] als dijn naam bekend
o God / tot aan des aerdzijks end/
[ja] dijne rechterhand is [mede
sen' hand] voll van gerechtigheide.

12 Zions berg sij toch verhuegd/
Judaas dochters ganz verhuegd
om dijn' richten. 13 Gaat al vorens/
gaat om Zion: tell't haar' torens.

14 Set't nu hert op haar' bolwerken:
willet haar' paleijsen sterken.

Dat gij't den nagelachte kond't.
Want dese God [is] tallen stond
[God] onse God in eeuwigheiden:
ter dood toe sall hij ons geleiden.

De XLIX. Psalm.

4.

2 **G** **H** volkē hoor't dit al-tessam [en' we't]:
E 6 hoor't.

hoor't toe gy all' die 's waerelds rond : be-
 tree'dt. 3 Gy kind'ren selfs van den ge-
 meenen man / gy eed'le stamm' : gy rya-
 en' arm' [hoort an]. 4 Mijn mond die sall
 veel wijsheyt spreken [rhangs] : [en] het
 geveijns mijns hertē veel verstands. 5 Ter
 goeder spruck' sall ik mijn ooz ontslijten :
 en op de harp' mijn' duyster raadzel uyten.

6 Waarom is't toch dat ik [so] breefen soude
 ter booser tijt [wanneer men mij benoudet] ?
 [wanneer de boos'] om mij [nu] staat [gereed /]
 d'ang' rechtigheyt mij [op] de verze'ne [treed] :
 7 [Daar sijnder veel] die stuenē op haar goet ;
 en roemen sich haars rijkdoms overbloed.
 8 Een mens en is den and'ren geen behoe-
 der ;
 noch' geē verzoen bij God voor sijne broeder.

9 Want

- 9 Want [all] te dier is haarer siel' ranzoen/
 en' nimmermeer en kan men sulks tet doen.
 10 Als dat een menz noch eeuwig leven sou':
 en' sonder dat hij 'sgrafs [verderf] aanschouwt.
 11 De wijse toch die sterben/ so men siet/
 de sott' en' dwaas' gaan [all'] te saam te niet;
 en' [all] haar goed blijft vrenden ten gerijbe.
 12 'Tligt hun in 'thert dat haar gebouw steeds
 [blijue]/

En' dat haar' hutt' [blijft] stammelick [be-
 roemd]:

[so dat] men' mond naar haare naamen noemt.

- 13 Daar doch de menz niet steeds in eer' blijft
 staan;

maar word' gelijk de beesten/ die vergaan.

- 14 Dees haare weg [is] hun een dwaase vond/ P. 9.
 noch hangt haar' stamm' aan [t'woord van]
 haaren mond/ Selah.

- 15 Men sals' als vee in 'tgraf ter hellē leijden/
 [de dood sall hen] de dood die sals' af weijden/

Doch 'throme volk dat sall ten morgen-tijd
 [selfs] oder hun [noch] heerzē [verr' en' wijd]:
 en' haar' gebaant' uijt haare woon [geruckt]
 sall [in] het graf veroud'ren [ne'er-gedruckt].

- 16 Maar God [de Heer] sall mijne siel' ont-
 slaan

uijt 'sgrafs geweld: en' mij in gunst' ontsaan/
 Selah.

- 17 Als nu een man rijk word' / en wilt niet
 schromen;

als nu de eer' sijn huijs heeft toegenomen.

18. Want als hij sterft neemt hij niets me'e
met all;

so dat zijn' eer' hem niet nabolgen sall.

19. En want hij [nu] terwijl' hij heeft geleefd/
zijn' siele [selfs voll op] gesegend heeft:

so fall men't di aanprijzen [als voor goed]
dat gij di selfs ook goed gemack aandoet.

20. [Doch] somen tot haar vaad'ren stamm'
intrede;

zij sullen 'licht niet sien in eeuwigheede.

21. De menz die [hier] in [staat en'] eere [leeft]/
en' geen verstand [geen' rechte wijsheid] heeft:
is met het vee in een' gelijken staat/
welck t'eenemaal [met lijf en siel'] vergaat.

1. bewoonet.

De L. Psalm.

4.

1. **D**us] spreekt de Heer de God der goden
[dan] / en' taerdyk roupt hij; van den
opgang an der sonne-straal tot aan den
ondergang. 2. Vist Zion verr' de alder-
schoonst' [in rang] komt God in glanz
[ten

- Een terend vier sall vooz hem henen gaan:
 en' rondom hem een groote storm ontstaan.
 4 [Als] hij van hoog den hemel / 'taerdzyk-
 om [all] sijn volk te richtē / roupen sall. (dal/
 5 Vergadert mij [all] mijne gunst-genooten.
 die mijn verbond met offerhande sloten.
 6 De hemel selfs verkondigt [vooz gewisz]
 sijn' g'rechtigheijd : dat God selfs richter
 [is] / Selah. (lick/
 7 Hoozt gij mijn volk/ ik spreek; ik segg opent-
 gij Israel: [dijn] God dijn God [ben] ik.
 8 Ken straff dij niet om dijne offeranden:
 noch' offers ook/ die stedes vooz mij branden.
 9 't sall nijt dijn huys geen' vaerse: geenē hock
 en sall ik toch aanbaerden nijt dijn hock.
 10 Want all 'tgediert' is mijn van ['tganze]
 woud/
 en' 'tbee dat sich op : so veel' bergen houd.
 11 [So dat] ik 'volugg' op [all] 'tgebergt' er-
 keune;
 en' 'twild des velds [gelijk als] bij mij [wenne].
 12 Ken sejd't dij niet/ of ik schoon hōger hadd; p. 5.
 want d'aerd is mijn met haaren volen schatt.
 13 Word ik dan noch met stierē vleesz gevoed;
 oft'

oft' ook gelaafd met drank van bocken-bloed?
 14 Wilt Gode 'tlof opoff'ren [t'eenemalen]:
 en' dijn' beloft' den hoogsten [Heer] betalen.

15 Group mij toch aan in tijd van tegenspoed:
 dat ik dij help' / en' gij mij eere doet.

16 Doch [dus] spreekt God dē goddeloosē aan:
 wat is 't dat gij mijn' kueren wilt verlaan:
 en' mijn verbond in dijnen monde batet?

17 Daar gij nochtans de tucht [des levens]
 hatet/

En' werpt mijn woord verr' achter rugge
 he'en.

18 Wanneer gij dā noch eenē dief siet [tre'ē] /
 gij loop ter med'; so dat dijn' erffenis.
 ook tsaam met all' de overspeelders [is].

19 Gij gaat den mond tē boosen henē stierē;
 en' dijne tong' doet niet dan list versieren.

20 Gij sitt/en' spreekt vā dijne broeder quaad;
 gij doet den soon van dijne moeder smaad:

21 Dit doet gij all/en' swijg ik [daar op] still;
 meent gij dat ik / so als gij / wesen will:
 doch ik sall dij bestraffen / en' voor oogen
 sall ik het dij ordentelick vertoogen.

22 Verstaat nu dit [gij all'] die God verge'et;
 op dat ik [u] niet wegruck / [eer gij 'twe'et]
 en' datter [dan ook] geen verloszer [sij].

23 Hij die belijd opoffert / eeret mij /
 en' die dien weg sich voorstelt [t'onderhouwē]
 den dien sall ik Gods salighejd doen schouwē.

4.

Ontfermt dij mijns o God naar dijn
 genaad' naar 'tgroot getal van dijn' barm-
 hertigheden † wistz wist en' † delgt mijn
 [vozig] overtreden. 4 Waszt mij schoon
 af van [alle] mijn' misdaad; en' maakt
 mij toch van mijne sonde vrij. 5 Want ik
 bekenn mijn' misdaad [mijn' oneere]; mijn'
 sond' [is] doch gestadelick vooz mij. 6 Dij/
 dij alleen hebb ik gesondigd [Heere] /

[Ja] vooz dijn oog deed ik een' godloos seijt/
 op datmen dij rechvaerdig in den monde/
 en' recht te sijn in dijn gericht/ bevonde.

7 Siet/ kiven gebozmd in ongerechtigheid;
 mijn' moeder ook heeft mij verwermd in sond'.

8 De waarheitjd / siet / bemint gij in dē grōde /
in 'theijmelick doet gij mij wijsheitjd kond.

9 Och maakt mij toch niet ijsoop rein van
sonde /

So word ik rein: waszt mij / op dat ik [nett
en] sneewitt werd! 10 Doet mij 'szuegde
blijdschapp hoozen:

op dat 'tgebeent [eens] vzeugde mag oorbozē /
['tgebeent] dat gij onstucken hebt verplett.

11 Dijn aanschijn gaa mijn' sondē [mi] vooz bij;
berdelgt all' t'saam mijn' ongerechtigheden.

12 Schept toch o God een suiwer hert in mij;
vernieuwt een' geest / die vrossm is / in mijn
leden.

13 Werwerpt mij niet van dijnen aangesicht':
noch wilt mij ook dijn' heyl'gē geest onttreckē.

14 Wilt mij toch we'er de vzeugd dijns heyls
verstrecken;

maak dat een geest die willig is / mij - stricht'.

15 [So] sall ik [selfs] de overtreders [dan]
met [goed] bericht [all'] dijne wegen leeren:
dan fullen ook de sondaars [an end' an]
tot dijn' wags sich [ootmoedelick] bekeeren.

16 God / mijns heyls God / hoed mij vooz
bloed [schandaal] /

so sall mijn' tog' dijn' g'rechtighejd hoog lobē.

17 Heer opent toch mijn' lippē [vā daar bove]
op dat mijn' mond dijn' lof [en' cer] verhaal.

18 Want gij en wilt geen' offeranden [Heer] /
ik soudse [dij wel] hebben vooz gedragen:
vzandoffer is dij niet behaag'lick meer.

19 D'off'ralle

19 't Offerande Gods [is] een geest ganz ver-
slagen:

't Verflagen hert / verbroken [en' benoud] /
God [mijn God] en sult gij niet versmaden.

20 Doet Zion duegd naar dijne gūst- genadē:
en' maakt dat gij Jeruſ' lems muirē bouwt.

21 Gerechtigheids offerande fall dij van (dē:
behaag' lich sijn / met brand / en' slacht-off'rau-
dan fall men dij ten offer [an' end' an].
de vaersen ook op dijnen outaar branden.

1 quard. 2 fluene.

De LII Psalm.

7.

3 VV It moogt gij roem op boosheyd
dragen gij [over]-magtig [held]? Gods
goedheyd [dujrt toch] heele dagen. 4 Dijn
tong' peijnst op geweld; bedrog bedrijvend
[als een pziem] als een gellepen bliem:

5 't Quaad hebt gij liever dan het goede;
en' spreekt meer luegentaal

dan 't geen recht is [in dijn' gemoede] / Selah.

6 Wemint

6 Bemint ook [t'eenemaal]
verderfelicken woorden [twist
en'] tongen voll van list.

7 God sall dij selfs [noch onderdrucken:
en' maken steeds te schand/
hij sall dij uijt der hutte rucken:
hij sall dij uijt het land
der lebenden [gelijk als niet]
ten grond' uijtroeien/ Siet.

8 De vrome sullen dit aanschouwen/
[God] breefende voordan;
en' noch den spott met hem [dus] houwen.

9 Siet daar [is mi] de man
die God [den Heere] noyt altoos
tot sijne sterkte hoos/

Die sijn vertrouwen op de groothejd
sijns rijkdoms heeft gesteld/
hij die sich heeft in sijne snoodhejd
bevestigd met geweld.

10 Doch ik [sall] in 't hujs Gods in schijn
een groen alijf-boom [sijn]:

Ik blijf altoos/ en' t'allen tijden:
op Gods genade staan.

11 Ik sall dij eeuwelick belijden/
gij hebt'et toch gedaen:
ik wacht op dijnen naam/ hij [doet]
dijn' gunstgenooten goed.

2 **D**e dwaase spreekt in syn [verstocht] ge-
moed / daar is geen God: Sy hebben't
[all] geschonden / en' sich des quaads seer
grouw'lick onderwonden / [ook] sonder dat
daar iemand sij die goed [wie oprecht] doet.

3 **V**ijt 'shemels [troon] sag God op [al-te-
maal]
de kinderen der menzen / om te gronden
of daar ook een verstandig werd bevonden /
die God [hier] socht. 4 [En' daar was geen
hij week [ten vall] / van] all

T'saam sijne vuyl / niet een doet goed / niet een.
5 **D**it boos bedryf of sij dit niet en weten?
sij die mijn volk gelijk als brood op eten:
[ook] hebben sij den Heere [hier bene'en]
niet aangebe'en.

6 **D**aar sijne nu door schzickelick gelaat
verschzikt geweest / daar nu geen schzick was
[wijders] / (ders:
want God verstroijt 'tgebeente dijns bestrij-
gij maakse t'schand / want God heefts' [in der
all t'saam] versinaad. (daad

7 **D**at

7 Dat Iſr'els heijl uijt Zion toech verſchijn' !
 wanneer als nu[ons] God[de Heer der heeren]
 de vangenis[er] ſijns volks fall ommekeeren ;
 fall Jakob blijd / en' Iſr'el [met de ſijn']
 ſeer vrolick ſijn.

De LIV. Psalm.

3:

3 **H**oed mij o God in dynen naam ; en'
 richt mij toech door dine kragten. o God
 aanhoort toech mijne klagten ; hoort na de
 re'en mijns mōds[te ſaam]. 5 Mits vren-
 de tegens mij opstaan / en' stoute na mijn'
 ſiele poogen: ſij ſtellen God ſich niet voor
 vogen / Selah. 6 Siet God die fall mij
 toech byſtaan ;

De Heer [is] onder [het getall]
 van die mijn' siele onderstanden.
 7 [So dat] hij mijnen [dood-] vijanden
 het boose wel vergelden sal:
 roetds' [all] naar dijne waarheid uijt.
 8 Ik offer dij ganz goedertieren:
 sal dynen naam o Heere vieren/
 om dat hij goedertieren [lijdt].
 9 Want hij heeft mij verlost [alleen]
 uijt all mijn angstelick benouwen:
 ook heeft mijn ooge mogen schouwen
 op [alle] die mij wederstre'en.

De L V. Psalm.

6

2 **O** God neemt mijn gebed ter ooren
 schuyjt niet voor mijn gesmeek [wilt
 hoozen]. 3 Hoort mij / verhoort mij [uijt
 genaden]: ik hem in mijn gepens /
 en' tier. 4 Van wegen 'sbijands
 stemm' [alhier] van wegen het geweld
 des'

Des quaaden

Mits sij mij luegenen aantijgen/
en' tegens mij in toorn opstijgen.

5 M'jn hert word mij gekruist van binnen:
so dat de schzick des doods [en' pijn]
mij [t'eenmaal] overvallen sijn.

Schzick/ende schzoom: schijnt mij te winnen;

'Kligg onder grouwel ne'er-gedoken.

7 En' [daarom] hebb ik [dus] gesproken:
och wie fall mij toch bluegels bieden
als eener duijve? 'kuloog/en' [socht]
daar ik verskerd wonen mogt.

8 Siet/verde soud ik woestig vlieden;

Ik soud in 't woeste land vernachten/ Selah.

9 'k sou' snellick na 'tontloopen trachten;
dooz wind van groosten storm gedreven.

10 Verblinds' Heer/ dat haar' tonge splijt';
want binnen stad [daar] hebb ik strijd/
en' oberlast [in swang] sien [sweven].

11 Die dag en' nacht [gestadig duijren
en'] haar omringen om haar' muijren:
ja binnen haar [is uijt gelaten]
all onrecht/ moedwill [en' gebaar].

12 Kampsaligheijd [schuyt] binnen haar:
bedrog/ noch' list wijkt van haar' straten.

p. 8. 13 Want [tis] geen vijand [geen bestrijder]/
die mij so lastert [geen benijder]/

Ik hadd'et anders konnen lijden;
 'ten [is] geen hater [die mij treft]
 die tegens mij sich so verheft:
 ik kond mij anders voor hem mijden.

14 Maar gij o-menz/ die [hier op aerden]
 met mij waart van gelijker waerden:
 mijn leydsman/ een van mijn' bekenden.

16 Wij die so lieflick huelben t'saam:
 en' met een groot t' gesleep t' te saam
 ons tot het huys des Heeren wend'den.

15 Laat [mi] de [wreedde] dood hun [allen]
 gelijk een schuldheer overvallen/
 doets' in 't graf levend neder sinjten;
 om 't quaad dat onder haar gebied/
 [in't] midden onder hen [geschied].

17 Ik sall tot God [lijdzuchtig] krijten.

Ook sall de Heere mij behoeden.

18 Ik sall aandachtig sijn/ en' woeden
 des abonds/ 'smorgens/ 'smiddags mede:
 tot dat hij mijne stemmen verhoort.

19 Van stryd/ die mij [lang] hadd verstoord/
 heeft hij mijn' siel verlost in vrede.

Als vele met mij besig stonden.

20 God hoort'et/ en' t' salt hun oorkonden/
 t' hen verootmoedigen [mits desen]/
 hij die van ouds aan sitt [en' siet]/ Selah.

de dese toch verand'ren niet:
 noch' hebben God niet willen vreesen.

21 Men heeft sijn' handen [om te werken]

op sijn' bzeedsamen uijt gesteken/
 men heeft [ook] sijn verbond verbzoken.
 22 [Hoewel de re'en] sijns monds [in schijn]
 genoengter dan boter sijn/
 noch [schijnt] sijn hert [vā] krijg [te smokē].

Sijn' woorden die als olj glijden/
 [doet hij] als bloote swaerden [snyden];
 23 Werpt dijnen last toch op den Heere/
 en' hij fall dij versien [allom];
 hij fall niet lijden/ dat de broom'
 fall wanken [nu nocht'] inuiermeere.

24 Doch in den diepen kuyl der qualen
 o God sult gijse ne'er doen dalen:
 geen bloedhond [isser] geen listdadig'
 [die] sijne dagen [in dit dal]
 ten halven wege bzingen fall:
 maar ik vertrouw op dij [gestadig].

1 is mij overkomen

De LVI. Psalm.

3.

2 O God doet mij [doet mij o God] genaad'
 wāt eē swack mēz die slozpt mij op [uijt haat];
 hij fall mij noch verdzucken [in der daad] met
 ganz dē dag te stryden. 3 't word opgeslozpt
 van

van die mij'sdaags bengde: mits vele mij/o
 hoogste [God] bestryde. 4 Word ik bevreest [of
 mi/of] t'een'gē tijde: gij sijt mijn' hoop [en' lot.]

5 In God roem ik sijn woord/ik staa op God/
 ken vrees niet wat t'bleesz mij doe [tot spott]
 6 Den ganzen dag so drijt, het boose rott
 mijn' woorden om ten smaade;
 allhaar gepeijns [is] tegens mij ten quaade.
 7 Sij houdē t'saam/sij buijken t'saam [te vaas
 [la] selve slaan sij mijne stappen gade: (de)
 die na mijn' siele staan.

8 Wel souden't sij dooz sberlast ontgaan?
 wilt toch o God/ dit volk in toorn verlaan. P. 2.
 9 Mijn suck'len telt gij [Heer] / laat mijne
 in dijne flesze [sweben]: (traan
 en staatse niet in dijnen bouk [geschreven])?
 10 Als ik tot dij - mijn' stemm' hebb' opgehevē
 als dan so word mijn' vjand he'en gedzeven.
 dat hij te rugge keer':

Dit weet ik [wel] God [is] met mij [al we'er]:
 11 In Gode roem ik dese sake seer/
 'kfall dit bedrijf hooggroemen in den Heer.
 12 Ik fall op God vertrouwen/
 [en'] ik en fall niet vreesen/ [niet verflouwen]/
 wat mij een menz ook aandoe [voorz' benouwe].

13 [Tis] Heer op mij dat dyn' belofte [schou'
ik doe dijns lofs belijd. (wen);

14 Want van de dood hebt gy mijn' siel be-
vrijd/

[hoed gy] mijn' tre'en voor vallen niet [altijd];
om so voor God te wandelen [met blyt];
in 't sicht van die hier leven?

1 sij. 2 hebb geroupen.

De LVII. Psalm.

2 **D** **D**et mij genaad' o God/ doet mij ge-
naad' / op dij is't toch dat mijne siel' verlaat/

Ik fall in de scheem' van dijne vlieg'len hopen:

tot [dit] weg sij dit ganz rampsalig quaad.

3 Ik fall tot God den alderhoogsten roepen.
Tot God [segg ik] die't all voor mij volend.

4 Hij [is't die hulp'] van uijt den hemel send/
en' mij verlost / die mij soukt in te slicken
dien brengt hij toch tot schandelick' ellend' /
Selah. (schicken.)

God fall sijn' gunst' / en' waarheijd [mij] toe-
5 Mijn' siele ligt als in der leen'wen schanz/
ik ligge ne'er by 'suenzen kindzen [r'hans] die

die hittig sijn/ haar' tanden [sijn in vaerden]
 gelijk een pijl/ [sij sijn] gelijk een' lanz':
 haar' tonge ook [die sijn] als scherpe swaerdē:

6 Verheft dij / Heer/ op 'shemels hoogd' om
 hoog; (toog'). P. 4

[dat sich] dijn' glanz' t'ganz' aerdyk door [ver=

7 Sij gingen 'nett voor mijne voete spreijde/
 [so dat] mijn' siel' all buckend' nederboog/
 sij gingen mij vast eenen kuyl bereijden ;

[Doch] sij sijn selfs daar midden in geleijd/
 Selah.

8 Mijn hert o God/mijn hert [dat is] bereijd/
 [het is] bereijd : ikfall loben/ ende singen.

9 Staat op [staat op] gij mijne heerlickheijd/
 staat op mijn' luyt/mijn' harp' [will ik voord=

bzingen] /

Ikfall vrong opstaan [vrong] in den morgen-
 stond. (grond)

10 O Heer / [mijn God] ik fall [uijt 'sherten
 dij onder [all'] de volken noch belijden:
 en' onder [all'] de hejdenen fall : mijn mond.

dij loben [Heer/ van nu tot allen tijden].

11 Vermits dijn' gunst' tot aan den hemel
 streckt:

dijn' waare trouw' tot aan de wolken [recht].

12 Verheft dij Heer hoog boven 'shemels
 [troonen];

[laat] dijne † glāz en' † hoogheijd [opgelweckt] /
 door 't ganz' [begrijp des] aerdyks [sich ver=

toonē].

2 **V**oorwaar gij heeren van den saade
 is't ook all recht't geen dat gij seggt? ooz-
 deelt gij ook een billick recht gij: sijn
 van menzelicken saade? 3 Berock't gij dan
 noch [dus verwerd] all' ongerechtigheijde
 in thert?

Weeg't gij noch uwer handen trekken
 [den volke] toe hier op der aerd?

4 De boose die sijn [afgeheerd]
 van 'smoeders lijf [sijn] af getweken:
 de luegensprekers hebben [grof]
 geweld van 'smoeders lichaam of.

5 Sij hebben een vergift als slangen/
 als een doof-adder/die haar ooz
 toestopt. 6 Op datse niet en hoor
 'sbelesers stemm' [en' tooversangen]:

des toebenaars: die uijt der maat
sich op de tover-kunst verstaat.

7 **G**od wilt haare tanden klijven
in haaren mond: **H**eer verbreeck
der leetkens kieses. 8 **D**at sy [week]
als water smeltende/ weg drijven:
hy sall den pyl ook peesen [siet]
[doch] salser sijn al waarser niet.

P.4.

9 **S**ij sullen als een steck' verdwijnen
die daar all smeltende [versmoort]:
gelijk een vrouwes wangeboort/
en sullen sy geen' som' sien [schijnen].

10 **W**eel eer [men] utwen doorn dan [ruyk']
[eer sy] geboekt haar' doorne struyck;

So sall hy ijder van hun lieden
gelijk niet eenen strom [voord-aan]
in gramshapp/ lebendig/ verstaan.

11 **D**e vrome sall sich [dies] verblijden/
als hy de wzaak' [tot sijn behoud
aldus] sall hebben aangeschoud:

[Ja selve] sall hy sijne voeten
af waszen in des boosen bloed.

12 **D**ies ijder menz ook spreken moet/
de vrome sall noch vrucht [besoeten]:
want daar is toch een God gewisz
die richter op der aerden is.

1 menzen kinderen.

5.

2 **R**icht mij uijt mijne [dood-] vijanden
 1 God: verlost mij uijt [de handen] der
 genen die mij tegen staan. 3 Ontruckt
 mij van die quaad begaan: en' maakt [Heer]
 dat gij mij behoede van die daar doxten
 na den bloede. 4 Vermits sij mijner siele
 siet so listig hebben onderspied/

De onberzaagde [sijn genaderd
 sij] sijn [e'hang] ober mij vergaderd :
 Heer bujten mijne sond' of' quaad.
 5 Sij loopen sonder mijn' misdaad/
 en' hebben sich [dus] op gaan maken:
 wilt gij tot mijn ontzett ontwaken/
 siet toe. 6 Gij Heer God Zebaoth/
 ontwaakt gij o gij Iſr'els God/

Op dat gij moogt [in alle houken]
 de hejdenen all' t' saam besouken:
 en' doet hun geen' genade toech
 die booshejd werken op bedrog/ Selah.
 7 Sij die ontrent den avond swieren/
 en' eben als de honden tieren/
 en' gaan de stad heel om in' trond.
 8 Sij snaat'ren/ siet/ met haaren mond/

Ook sijn in haare lippen swaerden:
 [elk denkt] wie is't die 'thoozt op aerden?
 9 Belachen selfs sult gij' o God:
 [gelijk] gij aller hejd'nen spott.
 10 Ik fall dij om sijn geweld aankleben:
 want God/ is/ mijn vertreck [gebleven]:
 11 [Ja] God fall mij voorkomen wisz
 [de God] die mij goed-gunstig is:
 God sal mij noch doen schouwen [wijders]
 de wraak' van [dese] mijn' benijders.
 12 En' doodse niet [maak dat men 't weet]
 op dat mijn volk het niet vergeet/
 maak datse door dijn' kragt gaan dwalen/
 en breng' o Heer mijn schild tot valen.
 13 De sonde haares monds [is] 't woerd
 van haare lippen [rechteboord]/
 Daaromme laatse toech [eer langem]
 in haaren hoogmoed sijn gebangen:
 en laatse dan eens doen verhaal
 van haaren vloek/ en' luegen-taal.
 14 Verdoets' in hittighejd van tozen/
 verdoetsse/ so gaan sij verlozen/
 dat God als heerzer sij bekend
 in Jakop/ tot aan 's waerelds end/ Selah.

15 Ja laats' ontrent den avond swieren
en' even als de honden tieren/
en' loopen om de stad [verbost].

16 Ja laatse swerven om den kost:
en' alse niet verseed en werden/
in tegenspreken noch volherden.

17 Waar doch ik love dijne kragt/
vroug roem ik dijne gunst' [en' magt].

18 Om dat gij mij [hier in dit leven]
sijt tot een hoog vertreck gebleven;
en' mij tot eene toeblycht sijt
ten daag' als mij de nood bestrjfd.

19 'Kfall dij/ o gij mijn' sterkte lobbet:
want God [de Heere van daar boven
is] mij een hoog vertreck [gewisz]/
een God/ die mij goed-gunstig is.

De LX. Psalm.

3.

3 **V** Erstooten hadd gij ons o God/ en'
 ons verdeijld [in menig rott]: gij waart
 [op ons] verbitterd [Heer]/ ey keert dij toech
 tot onswars we'er. 4 Gij die 'tgeheel
 land

land dab'ren deed / en' maakite dat het
[schuerd' en'] spleet : eij heelt toch [Heere]
sijne schaerden / of anders swicht [de kloot
der aerden].

5 Wat hards deed gij dijn' volke sien:
[en'] schonkt hun tuymelwijn [mits dien].

6 Hun die dij vreesen gaaft gij [hier].
om op te steken / een' banier /
tot dijner waarheid lof en eer / Selah.

7 Op dat dijn' wel-geliefden [Heer]
ontslagen werden [uijt' tbenouwen]:
wilt door dijn' rechterhand behouwen /

Verhoort mij toch. 8 God [heeft gesejd]
en' sprak bij sijne heijligheid /
ik sall verhuegd sijn: Zijchem sall
ik deelen: Amete Zuchots dal.

9 [Heel] Gilead / Manass' is mijn
de kragt mijns hoofds [sall] Efe' im [sijn]:

[en'] Juda sall mijn' wete voorschrijven.
10 [Doch] Moab [sall] mijn spoel-vat [blij-
ven] /

Ik werp mijnen schoen op Edom he' en;
nijcht over mij gij Philisteen,

11 Wie is 't die mij geleyden fall
tot in der stad beveste wall?

[wie is't] wie isset die mij noch
fall leyden tot in Edom toch?

12 Waar't gij't niet Heer die ons uijstfelde
noch' trocht Heer met ons heer te belde?

13 Dijn' hulp' sij ons in nood bereijd:
want 'smenzen heijl [is] ijdelheijd.

14 Laat ons in God hoen sijn en' vroom:
sa brenge hij ons' bestrijders om.

De L X I. Psalm.

2 V V ^{7.}

Zit o God mijn kintjen hoozen:
Laat dijn sozen tot' mijn' bede sijn ge-
wend. 3' Ik rijt tot dij/dewijl mijn herte
swijmt [van sinerte] al van 'saerdrijke
uiterst' end.

Wilt mij op een' hoog verscheijden'
rotze leyden.

4 Want gij sijt mijn hoop' [mijn licht]

mijn

mijn vertreck: een' hoog beperkte
vaste sterkte
hoor des vijands aengesicht.

5 Eeuwen lang sall ik dijn' troonen
[noch] bewoonen:
ik sall int verbergen [woord]
dijner vluegelen¹ verheeren/ Selah.

6 Mijn begeeren
hebt gij Heer toch aangehoord.

Gij hebt terfoel hun bewesen
die² bij vzeesen.

7' Schonings dagen sult gij meer
op doen hoopen: en' sijn jaaren
stammig sparen.

8 Eeuw'ig blijft gij voor den Heer:

Wilt toch gunst' en' trouw' bereyden
die hem³ leijden.

9 So sall ik dan evenstaag
dijnen naame [noch] lof-singen:
en' volbzingen
mijn' beloften alle daag.

¹ hopen. ² dijnen naem. ³ bewaren.

De L X I I. Psalm.

4.

Is God daar mijne siel' op rust;

van

van hem ontstaat mijn heyl [en' lust]. Hij
 [is] alleen mijn' rotz' [gebleven] / ook [is]
 hij mijne saligheijd: mij [tot] een hoog
 vertreck [bereijd] / 'ken sall so grootelichs
 niet sneven.

4 Hoe lange sult gij schalkheijd dat
 berocken tegens eenen man?
 gij sull't all' t'saam verlegen blijven;
 gelijk een muir die hellend staat/
 een wand die valt. 5 Noeh slaanse raad
 hem van sijn' hoogheijd af te drijven/

Tot liegen streckt haars herten grond/
 sij seeg'en wel met haaren mond;
 maar 'tis van binnen datse blonken/ Selah.

6 Rust gij mijn' siel' alleen op God:
 want van ' den Heere Zebaoth
 [inset ik all] mijn verhoopte [souken].

7 Alleen [is] hij mijn vaste steen/
 mijn heyl: mijn hoog vertreck [alleen]/
 'ken sall niet wanken [immermeere]

P. 4. 8. Mijn heyl / mijn eer [rust] op Gods [macht]
 [hij]

[hij is] de rotze mijner kragt/
mijn toeverlaat [is] op den Heere.

9 Gij volken hoop't op hem altijd/
stoyt uwe herten voor hem uit:
God [is] tuer treck daer wij toe bliede; Selah.

10 Der menzen hinderen en sijn
maar ijdelheid/ ja luegenschijn
sijn [all] de hinderen der lieden/

[Gesteld] in eene tegen-schaal/
so souden sij ook al-temaal
sels voor de ijdelheid op wegen.

11 Verlaat' u op geen overlast/
berijdel' t u niet [al te vast]
op een' gen roof [bij u verkrege]:

Of u al schoon groot goed toeschiet
en stelt daer op uw herte niet.

12 God sprak eens / tweemaal's hoor'd' ik't
als dat bij God de sterkte sij. ([melden];

13 Ook isser heylsucht Heer bij dij;
Gij sult elk' naar sijn werk vergelden.

1 hem.

De LXIII. Psalm.

3.

2 O

God/[mijn God] /mijn God sijt gij/

ik' fall dij smozgens souken [Heere] / na dij
doyst

dorst mijne siele seere / mijn vleesz verlangt
 ook seer na dij: op drooge dorstige landou-
 wen. 3 So sag ik dij in 't heiligdomm /
 om dijne sterkte [daar allom] en' dijne heer-
 licheid t'aanschouwen.

4 Want beter dan het leven is
 mij dijne gunste [van daar boven];
 mijn' lippen sullen dij [noch] loven.

p. $\frac{3}{2}$ 5 'kfall dij mijn leefdaag' seeg'nen wisz;
 'kfall mijne handen [hier op aerden]
 opheffen [Heer] in dijnen naam.

6 Gelijk als merg/en' vet [te saam]
 fall mijne siel' versadigd werden:

Mijn mond sall met lof-lippen blij
 lof-juijchen. 7 Ja ook [overnachtig]
 dijns op mijn leger sijn gedachtig

[en] peijnsen wacker sijnd'/op dij
 8 Gij sijt mijn' hulpe toch gebleven:

'kfall onder dijner blueg'len schein'
 [lof-singen] [Heer] met vruedden stemm'.
 Dij [dij] sall mijne siel aankleven:

Dijn rechterhand stutt mij [alleen]

10 Maar dees / die om siele moeten
om die te woesten: dese moeten
tot in des aerdzijhs afgrond tre'en:

11 Sij sullen maken datse vallen
recht door de scherpte van het swaerd:
den boszen sullen sij op aerd
ten deele worden [all' met allen].

12 Doch sall de koning overblij
in Gode sijn / dien sall men loven
die bij hem sweert; mits [van daar boven]
de luegen-mond gesloten sij.

De LXIV. Psalm.

5.

2 **H**oort mijne stemm' aan in mijn kla-
gen o God: bewaart mijn leven toch voor
swijands schrick [elick bedrog] 3 Ver-
bergt mij voor der boosen lagen die sij
raadslagen.

Door

Dooyt t'samen-rotten der hooswichthen.

4 Die haare tonge [hier op aerd]
geslepen hebben als een swaerd:
die haare bitt're woorden richten
gelijk als schichten.

5 Op dat elk een van uijt schuijl-perken
recht op den onbeblerkten schiet:
sij schieten snell: noch' vreesen niet.

6 Dooy boose & woorden ende werken
gaan sij sich sterken.

Van stricken spreken: haare monden:
en' seggen noch/ Wie false sien?

P. 5. 7 Het sijn dooytrapte boose [hien]/
sij weten dooy gesochte vonden
all's rondergronden:

[Als of sij] 'rbinnenste [dooy sagen]
en' 'rdiepe hert. 8 Maar God schiet [straff]
den pijl seer schielick op hen af:
dit sijn de & straffen ende & plagen
die sij [hier] dragen.

9 Sij sullen haare tong' doen glieden
sels tegens sich: elk een sall vlie'n
die dese [dus verwoest] sall sien,
10 Bevreesd so sullen alle lieden
Gods werk bedieden:

Sij sullen sijne daad bevroeden.

11 De broom' sal blijd sijn in den Heer/
en' op hem hopen [meer en' meer]:
ook sullen alle broom-gemoeden
[tot] roemen [spoeden].

5.

2 **T** **Lof** blijft o God in Zijns [salen]
 op dij in stilheijd staan; belofte sall
 men dij betalen. 3 **G**ebed hoort gij
 rach aan; tot dij sall alle vleesz toetre=
 den. 4 **H**ijn' misdaad is te swaar:
 [doch] onse ongerechtigheden versoent
 gij [t'eenegaar].

5 **W**el dien/ dien gij hebt usjtberkozen/
 en komen doet na bij/
 op dat hij [Heer] in dijn voorbloeren
 [in vrued] wonachtig sij/
 wy sullen worden [begenadigd]
 met dijnes hujses goed;
 met dijnen hepligdomm' versadigd
 [in allen overvloed].

6 **G**ij sult [o God] ons antwoord geven
 dat in gerechtigheijd

daar

baar booz men schycken sall [en' beven]
 God onser saligheijd:
 [gij die] van alle 'saerdyjks palen
 de vaste hope [sijt]/
 en' ook van alle die [daar dwalen]
 aan see so verr' en' wijd.

7 Hij best de bergen door sijn' magten:
 [hij die] met sterckt' omzingd.

8 'Tgebrups' der see/ der baren' kragten/
 en' t'woel der volk' ren dwingt.

P. 4. 9 'Tvolk dat op 'teijnde woont [verschoven]
 schyckt booz dijn' wonderdaad:
 gij doet den avond-stond dij loben/
 als oock den dageraad.

10 Het land besoukt gij [van om hooge]/
 en' na dat gij het [slijk]
 gemaakt hebt dorstig ende drooge/
 so maakt gij 'lover-rijk;
 voll waters [is] de beek' des Heeren:
 gij hebt haar graan bereijd/
 na dat gij 'tland hadd [om doen keeren]
 geteeld [tot vruchtbaerheijd].

11 Gij die bevocht sijn' acker-bozen/
 en' sijne sluijten bzeekt:
 als gijt met regen [naar behooren]
 natdruppende doorweekt/
 gij geeft den wasdomm' dijnen segen.

12 'Tjaar kroont gij met dijn goed/
 oock druppen dijn' [wolk-rijke] wegen
 van bett' [in overbloed].

13 Men siet de velden der woestijnen
 met druppen overstort:
 en' alle huedelen [die schijnen]
 met vrolichheid omgord.

14 De weiden sijn bekleed met kudden/
 de dalen sijn bedeckt
 met aren: [die daar] ruijszig schudden/
 ja singen [opgewecat].

De LXVI. Psalm.

5.

2 **I** **V**ijcht Gode 't ganz [begrijp der] aer-
 den. 2 Lof-singet sijns naams heerlick-
 heyd/ houd't toch sijn lof in hooger waer-
 den. 3 [En'] spreek't tot Godes [maje-
 steyt]: hoe schricklick sijn gij [Heer der
 heeren] in all' de werken dijner [magt]?
 Dijn vyand sall dij bejusend' eeren dat om
 de

de grootheid dijner kragt.

- 4 Het ganze aerdrick [daarenboven]
 sall booz dij nederbuigen [t'saam/
 sij sullen dij [o Heer] loben:
 sij loben dijnen [heyl'gen] naam/ Selah.
 5 Kom't / wilt de daaden Gods aanmercken:
 den menzen kind'ren [hier op aerd]
 [is] hij een schyck dooz sijne wercken.
 6 In droogt' heeft hij de see gekueerd;

Als sij te voet dooz bloeden gingen:
 daar waren wij in hem verblid.

- 7 Hij heerszt [toch ober alle dingen]
 dooz sijne magt tot allen tijd/
 op 't volck der heyd'nen sien sijn' soget: n:
 op dat d'afvallige [nu we'er]
 sich selven niet [te seer] verhoogen/ Selah.
 8 Gij volken segent onsen Heer:

De stemm' sijns lofs sij op geheben

- 9 Hij maakt dat onse siele leeft,
 so dat hij onsen voet tot sneven
 noch noijt niet overge'ven heeft.
 10 Want gij hebt ons o God [doen trueren]
 hebt ons gekueerd: en' ons versocht
 gelijk men't silver plag te kueren
 11 Gij hebt ons in het nett gebragt:

‡ Dwang deed gij onsen lend'nen lijden
 omgord ‡ met eenen strengen band.

- P 4 1/2 12 Gij hebt den [broosen] menz doen rijden of

op onsen hoofde [onser schand];
 wy sijn gegaan dooz vier / dooz baren:
 doch in verwersing' [heeft dijn' kragt]
 hebt gij [o Heere der heerscharen]
 ons wederom daar wijt gebragt.

13 Ik sall tot dijnes huys [voorsalen]
 [nu] met brand-offeren intre'en:
 Ik sall mijn' beloften gaan betalen.

14 Daar van mijn' lippen sop'ning' de'ent:
 en die mijn mond heeft wijtgesproken
 als mij de bangigheijd [bestre'e]

15 Ik sall dij vett' off'randen stoken
 met brand-ruck van [goed] haam'len bee:

Ik sall' trund offeren met bocken /

16 Komt hoorzet all' te samen aan
 gij die God vrees't / 't sij u vertroocken /
 wat hy mijn' siel' all' heeft gedaan.

16 Ik hebbe [steeds] met mijnen monde /
 geroupen [na om hoog] tot hem:
 en ook is hij [tot allen stonde]
 verhoogd geweest dooz mijne' stemme.

18 Indien ik in mijn hert [te wozen]

op eenig onrecht hadd gespoord /
 de Heer en hadd niet willen hoorzen.

19 Maar God woortwaer heeft mij verhoord:
 hij heeft geluijsterd na mijn smeeken.

20 God sij in segen hoog-geeerd /
 die mij ngebied niet heeft versteken /
 noch sijne gunst van mij [gekeerd].

2 **G** **O**d begenadig' ons / en' segen; dat
 hij syn aanschijn vonswars : wenn' / Selah.

3 **O**p datmen [hier] op aerd' dijn' we-
 gen; dijn heijl bij alle heijdenen kenn'.

4 **D**at 'volck [verr' en' wijde] dij o **G**od
 belijde: 'volck belijde dij. 5 **D**at de men-
 zen muegen sich in vzeugd berbzeugen/
 en' ['volck] vzolick sij/

Van dat gij 'volck richt goedertieren:
 de luyden lejd op aerden hier / Selah.

6 **O** **G**od het volck dat moet dij vieren:
 dat all het volck dij [vlijtig] vier'.

D'aerd' fall : vzychten dzeugen;
God die geef ons segen/

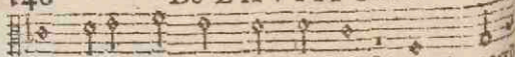
onze God, 8 God fall
 ons [noch] segen senden:
 dat hem 'saerdzijkas enden
 vreesen [ober] all.

1. lichte. 2. zijne.

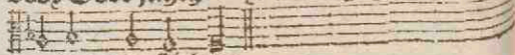
De LXVIII. Psalm.

3.

2 **D** At God opstaa/so worden [siet] sijn'
 vijanden verstrojnd [tot niet] sijn' haters
 sullen [beven/ en] blieden vooz sijn aange-
 sicht. 3 Verdrijven sultse gij so licht
 als rook word weg gedreven; gelijk als
 'twas sinelt vooz het vier fall [trott] der
 Goddeloosen [hier] vooz Godes aenschijn
 swichten. 4 Doch [alle] vromen sullen blijd/
 G vooz

voor Gode juichen [t'allen tijd] / en' vzeegde

op vzeegde stichten.

5 Sing't Gode / singetijnen naam /
verhooget hem; hem die daar quam
op 't hoogst' der heemlen rijden:
sijn naam is Heer / dies willet toch
voor synen aengesichte [noch]
in blijdschapp u verblijden.

6 Hij die der weesen vader [wisz] /
der weduwen haar rechter [is]:
God sitt [in sijne troonen]
de woning' sijner heylighejd.

7 In 't huysgesinn [der vruchtbaarhejd]
doet God d' eenfaame wonen /

Geboid' in boeien maakt hij vzij:
doch de we'erspannige [doet hij]
bewoonen doyre [steden].

1P.4 8 Als gij voor dijnen volke toogt /
o God: als gij [so hoog verhoogd]
door 't woeste woud quaaamt treden / Selah.

9 Doe daverde 't gants aerdrijck- [dal]
ja voor Gods aanschijn drupten [all]
de hemelen [van regen /
en'] Sjina dese [hooge rotz'
was] voor den aengesichte Gods /
voor Hsr' elz God [verflegen].

10 Den milden regen hebt gij God
doen storten in groot overschot /
dijn erfdeel / matt van droogte

Hebt

Hebt gij bevest/ verquicht [verschoonde]:

11 Dijn hoop die heeft daar in gewognd:

o God [van uijt der hoogte]

hebt gij't den armen toebereijde

door dijne gunst-weldadigheijde.

12 De Heer gaf stoff om spreken:

t'Heer der boodschapsteren [is] groot.

13 D'heerscharen koningen sijn [bloed]

geblucht/ sij sijn geweken:

Die t'huys bleef deelde daar den roof.

14 Of gij schoon midden [in het stoff]

bij 't potwerk hadd't gelegen/

so sull't gij ebenwel [in schijn

als] vlieg'len eener duyve [sijn]

met silver oversleggen:

der welker veed'ren sijn [geblocht]

van gelen goude [sijn gewrocht].

15 Wanneer mi [God] almagtig

de koningen verstroijde daar/

werd gij in Salmon t'eenegaar/

gelijk als snee wijdzagtig.

16 [Siet] Basans berg [is] een berg Gods:

een berg voll klippen [eene rotz

is] Basans berg [ten tsone].

17 Maar gij gekruijnde bergen noch

wat spring't gij op? den desen toch

begeert God t'sijner woone:

tis daar de Heer steeds wonen sall.

18 Gods waag'nen sijn veel in getall

veel duysend eng'len scharen;

met hun [was God] de Heer [allom]

te Sinati in 'theiligdomm.

19 Gij sijt om hoog gevaren/

Gij die de vangenisz [beroerd/
ja selfs] gebangen hebt geboerd/
en' gaben [hebt bekomen
die gij] hebt voor den menz ontfaa'n:
ja die weerspannig [wederstaan/
die hebt gij opgenomen]/
om bij God in te woonen [staag].

20 God sij gesegend alle daag/
hij fall ons overladen/
God [vorder] onse saligheijd/ Selah.

21 [Ja] God [die is] ons [toegesejd]
een God der heylgenaden/

3P. 3 Ook is bij God den Heer [in nood
noch] eene uijtkomst' van de dood.

22 God sal den kopp doozwonden/
van sijne vjanden voorwaar/
en' ook den haartopp van die daar
hoordvaart in sijne sonden.

23 De Heere sprak uijt Bafan fall
ik [dij] we'er brengen [over all]:
'Isall uijt der see afgronden.

[dij] wederbrengen. 24 Dat dijn voet
roodberwig sink' in 'svjands bloed/
[ja selfs] [de tong: der honden/

[In 't bloed] van ijder een' van dien.

25 Men mogt o God dijn' gangen sien
'twelk] mijns Gods gangen [waren]/
mijns Konings in het heiligdomm.

26 De sangers gingen bozen out
 daar na 't gespel der snaren;
 int midden was der maagden [rang]
 die bonden. 27 Loofst God [met gesang]
 vergaderd: loofst den Heere
 [gij die] van Israels fonteijn.

28 Daar heeft ook Benjamin de kleijn
 hun overheerzt [in eere]/

[Ja] Judaas vorsten/haare schaar:
 en' Zebbons vorsten [waren daar];
 [ook sagmen daar-en-boven]
 der Reptalijze vorsten [magt].

29 Dijn God heeft [dese] dijne kragt
 bevolen [van daar boven]/
 o God bekragtigt [en' beknocht]
 'geen gij aan ons [hier] hebt gewoacht.

30 In dyn' [gewijde vloeren
 den] tempel te Jeruijslem [Heer]
 sall ijder koning dij [ter eer
 noch groot] geschenk toevoeren.

31 Bestraft den spief-voerenden hoop/
 [Bestraft] der stieren t'samenloop
 de kalveren der volk'en/
 hem die daer trotzig henen tred
 met silver stickzel werk [bekleed]:
 hij woest [van uijt de wolken]
 de volcken dien te krijgen lust.

32 De vorsten uijt Egypten [kust]
 die sullen herwards keeren:
 [heel] Mozenland sall [ook in hoop]
 sijn' handen strecken met toe-loop
 tot God [den Heer der heeren].

33 Gij kontinkrijken 2 hier bene'en/
singt Gode: loof t den Heer [allcen]/ Solah

34 [Heem] die van oude tijden
rijd op der heem'len heem'len: siet
't is sijne stemm' die donder schiet.

35 Wilt Godes kragt belijden/
in 'Hr'el is sijn' heerlichhejd:
sijn' sterkt' [is] in de locht [verspreijd].

36 O God gij sijt te vreesen
gij 'Hr'els God, die heylig leeft:
die kragt en' magt den volke geeft:
God moet gesegend wesen.

1. dijner. 2. op aerden. 3. mits dijne heyligdommen:

De LXIX. Psalm.

3.

2 H

Ged mij o God/de waterbloede [Heer]

die sijn mij nu tot aan de siel' gekomen. 3 In

diepen sijn/daar geen grond word vernomen

om vast te staan/sink ik [ten afgrond] ne'er:

'k ben tot in 't diept' der wateren gedaalt/
de stroom heeft mij hoogbloeiende versoyen.

4 'k beil

4 'Iken 'troupen moed' / mijn' keel is hees
 verschaald / mijn oog beswijkt van op mijn
 God te hopen.

5 De gene die mij haten onbedacht
 sijn all veel meer dan 'thaar op mijnen hoofde:
 'volk dat mij gaern vernielende beroofde /
 die t'onrecht mij bestrijden / krijgen magt:
 so hebb ik dan betaald [noch op het end]
 het geen ik niet geroofd hebb [niet gestolen].
 6 Gij [sijt] o God [die] mijne dwaasheid kent;
 en' mijne schuld en is dij niet verholen.

7 Om mijnēt will' Heer / der heerscharē [Heer]
 maakt geen' beschaamd van all die op dij
 wachten /
 om mijnent will en maakit die na dij trachten
 8 Israels God / niet schaamrood [innermeer].
 8 Om dijnent will' so word ik toch beschemp:
 de schaante deekt mijns aangesichts aan-
 schouwen.

9 Ik ben [gelijk als] mijnē broed'zen vrend; ^{1 P. 4}
 mijn moeders kind [wilt mij voor] uyttheems
 houwen].

10 De sucht dijns hujs heeft mij slondē siet;
 de schimp daar med' de schimpers dij belasten
 valt [nu] op mij. 11 Ik hebb geschreijd in't

6.16.701
 6.11.1711

[en] mijne siel [vernederd in 't verdozt];
 en' dit is mij tot lastering' geskeerd.

12 Met eenen sack hebb ik mijn kleeden laten;
 doch ben hun dies tot eener spreek' onteerd.

13 Zij jochten mijns die aan der poorte saten
 'Kwozd booz eē lied vā suijsers uijtgeschreijd.

14 Doch hebb dij Heer mijn' bede voorgezagen:
 gen:

Ⓞ God de tijd van dijn goed welbehagen
 [is] in de kragt van dijn' barmhartighejd:
 verhoort mij [Heer] in trouw dijns heyls/
 [hoort mij].

15 Ruck mij / dat ik niet ne'ersink' uijt den
 sijnke:

dat ik verlost van mijne haters sij/
 en uijt het diep der wateren [ontwijke].

16 Op dat de stroom niet grooten oberloop
 mij niet vergolf' / noch d'afgrond mij verflinde:
 en' dat de kuyl [daer in ik mij nu vinde]
 niet over mij haar' kele toe en stroop'.

17 Verhoort mij Heer / wāt dijne gunst [alleen]
 is goedertier: siet mij toch aan [in sorgen]
 naar 't groot getal van dijn' barmhertighe' en.

18 Wilt dijnen knecht dijn aanschijn niet ver-
 borzen.

Want mij is bang' verhoord mij / spoed / 19.
 [Ja] wend /

di' t' mijner siel' / en' wiltse toch bevrjden;
 verlost mij [Heer] om hen die mij bevrjden.

20 Mijn smaad / mijn' schand' / en' schaamt'
 is dij bekend:

vooz vy 10 staan au mijn' vestrjders [siet].

- 21 Smaad breekt mij 't hert/ de smert heeft
mij verflonden;
'k wacht na die mij beklaag/ hij isser niet:
na troosters selfs/ doch hebbe geen' gewonden.
- 22 Sij gaven mij tot spijsse [niet dan] gall;
sij hebben mij den doyst gelaafd met edick.
- 23 [Dies] sall haar disz hun wesen als een
[wee]-strick.
haar vooypoed ook gelijk een nett ten vall.
- 24 Haar' oogen blind/ op datse niet en sien:
ook sult gij staag haar' lendenē doen schricken.
- 25 Giet over hun dijn' ongenaad'/[mitsdien]: 3 P 4
de brand dijns toorns laat diese tsaam verstricken.
- 26 Haar woon sij woest: haar' hutten sonder
waerd. (geslagen:
- 27 Want men vervolgt hem/ dien gij hadd
ook halen sij de smerten op [en' plagen]
van hun die gij doozwond hadd [hier op aerd].
- 28 Hoopt ± haare straff ± haar' schuld op
schuld [ten vlouk]:
noch laatsse niet in dijn gerecht'heid' komen.
- 29 Sij moetē sijn geschabd uijt' slevens bouk:
noch worden ook beschreven met den bronnen:
- 30 Maar doch ik ben bedrukt/bedroufd' [voll
strijd]:
dijn heyl/o God/sall mij om hong doen rijssen.
- 31 [En] Godes naam sall ik met lofsag pzyse:
ook sal ik hem groot maken met belijd.
- 32 Dat sall den Heer meer sijn dā ofz/of kalf.
gehoozd/ geklauwd. 33 Dootmoed' ge[daar
beneven] G 5 die

die sullen't sien/ en' blijd sijn [desent half];
 gij die God bzeest/ ook sall uw herte leven.

34 Want God verhoort 'rvolk [dat] ellendig
 [leeft];

noch' en versmaad sijn' schamele gebangen'.

35 Dat hemel/ aerd hem roemen [met los-
 saagen];

de ganze see/ en' all wat daar in sweeft.

36 Want [het is] God [die] Zion nemē sall,
 in sijn behoed/ en' Judaas steden bouwen;

so datmen daar sall wonen [over all]/

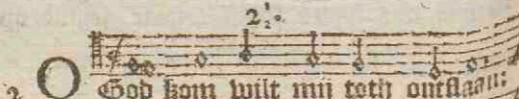
si sullen die ten erfdeel behoutwen.

37 Ook sal het saad van sijne dijnaars meed
 dit [ganze land] als tot haar erfdeel winnen;

dan sullen sij die sijnen naam beminnen

daar wonen [beijd' in alle buegd/ en' bzeed'];

De LXX Psalm.

2.

2. O God kom wilt mij totj ontslaan:
 komt Heer tot mijner hulp' in vaerde. 3. Dat
 elk beschaamd en' schaamrood werde/ van die
 na mijne siele staan. Slaats' aerstings/ maaktse
 ter

ter oneeren die sich verlusten in mijn quaad.

4 Doet hen tot loon van haaren smaad/ die
 ha ha seggen/ aerslings keeren.

5 Dat die dij souken/ tsaam in dij
 verhuegd sijn/ en' in vruegd ontsteken/
 laat dijn' heyl-kevende steeds spzeken;
 Dat God seer hoog gepzesen sij;
 Doch ik ben arm/ van groot behoeven/
 o God komt t'mijwars toch in vlijt
 dij [die] mijn' hulp/ mijn heyland [sijt]:
 en wilt o Heere niet vertoeven.

De LXXI Psalm.

4.

O Dijn Heer stell ik mijn vertrouwen:
 dies sal ik nimmermeer beschaamd sijn.

2 Wilt mij [Heer] in dijn' gerechticheid be-
 houden / en' wilt mij toch bezijden:
 G G wilt

wilt mij dijn ooze bleden/

Wilt mij in dijne hoede sparen.

3 Sijt mij een vaste steen
om steeds daar toe te tre'en/
gij hebt belaft mij te bewaren:
so dat gij mij [mits desen]
een' rotz en' vest [wilt wesen].

4 Mijn God ruck mij uijt's boosen ' magte
uijt des verkeerden hand/
en' des verdruckers. 5 Want
gij sijt o God daar ik op wachte:
mijn toeverlaat [en' eere]
van mijner iuegd aan/ Heere.

6 Ik hebb gestuend op 2 dijn vermogen
van smoeders lichaam aan
gij hebt mij [ganz belaan]
uijt smoeders ingewand getogen:
dij [sall ik] t'allen tijden
booz mijnen roem [belijden].

1 P. 5 7 Als een gedzocht geheel wanschayen
ben ik van veel' geacht:
maar gij sijt [Heer] in kragt
mijn eenig toeverlaat [en' wapen].

8 Mijn mond sij daaglicks [Heere]
voll van dijn lof/ en' eere.

9 Wilt mij oud sijnde niet verstemmen:
noch en verlaat mij niet/
als mij mijn kragt ontbied.

10 Mits mijn' vijanden op mij spreken:
en' die mijn siel' bespieden
sijn t' samen als raadslieden.

11 Zij seggen: God wilt hem beswijken:
vervolg't hem/ grijp't hem w'ij/
want niemand staat hem bij.

12 O God wilt niet verr' van mij wijken:
gij o mijn God [wilt hoeden/]
wil t' mijner hulpe spoeden.

13 Dat die op mijne siel' verherden/
beschaamd te niete gaan/
die na mijn' schade staan/
bedeckt met s'naad/ en' schande werden.

2 P. 4.

14 Doch ik sall steeds verbeijden/
en' all dijn lof verbeijden.

15 Mijn mond sall dijn' gerecht' heijb [roemē]
en' dijn' verloszing' [staag]
verhalen alle daag:
'k en weet toch geen getal [te noemen].

16 [Doch] sal ik vorder treden
in 's Heeren Gods sterkheden:

Alleen aan dijn rechtvaerdig' wesen
sall ik gedenken. 17 Gij
[o Heer mijn] God hebt mij
van mijner jtegd aan onderwesen:
'k sall noch ten desen stonden
dijn' wonderen verkonden.

18 Ja selfs tot aan den ouderdomme/
ten grijzen haare [siet]:

o God

o God verlaat mij niet/
 hoor ik den nageſlacht' allomme
 [noch zelfs met vollen monde
 dees'] dijnen erm verkonde.

[Tot ik] dijn' ſterkte [hebb verſheven].

19 Ja dijn' gerechtichejd
 o God [is] hoog verſprejd/
 ['tis] groot all wat gij hebt bedrevent:
 17. 5 wie is [van algelijke]
 o God toch dijns gelyke?

20 Gij die mij hebt veel d'ucht doen ſchouten
 veel tegenſpoeds [geleerd]/
 doch gij ſijt we'er gekeerd
 [en'] hebt mij tleven [noch] behouwen:
 ja uijt den kuyl der aerde
 gerucht/ als gij we'erkeerde.

21 Gij ſult mijn' groothejd [noch] vermeerden
 ook ſult gij mij [o Heer]
 vertroosten [meer en' meer]
 als gij nu wederom ſult keeren.

22 Ik ſal op 't ſpel der luyten
 't lof dijner waarhejd uijten:

Ik ſall dij ſingen daar-en-boven
 o God/ op 't zitter-ſpel:
 gij heyl' g' in Iſrael.

23 Mijn mond ſal dij met ſingen loben:
 en' mijne ſiel [belijden]
 dat gijſe quaamt beviyden.

24 Van dijn' gerecht'hejd daar beneben

fall mijne tonge [staag]
 vermeiden alle daag':
 want schaamrood sijne toech gebleven/
 sij sijn beschaamd bevonden
 die na mijn' schade stonden.

2 hand. 2 dij, 3 heijd.

De LXXII. Psalms.

f.

Vergunt de koning dijn' gerichtē a God:
 [wilt] skonings soon in dijn' gerechtighede
 toech [sich]ten]. 2 Op dat hij [op den troon]
 dijn volk richt' in gerechtighede: dijn' armen
 met bescheijd. 3 Tgebergte bzing' den volks
 bze: de hued'len g'rechtighede.

4 Hij fall des volks verdruchte ermen
 recht vlegen [aan end' aan]/
 des schaa'len kinderē beschermen:

en' den verdrucker slaan.

5 Hij sullen dij eerbiedig bzeefen
 so lang de sonn' [in kragt]:
 so lang de mane blijft in wesen/
 van geslacht tot geslacht.

6 Hij sall af-dalen als een regen
 op 'rafgemande gras/
 als nieseling' die 'saerdrijks [wegen]
 †bedruyt/ en †vocht [van pasz].

7 De vroom' sall in sijn' dagen bloeien:
 de vrede [sall] daar bij
 in overbloedigheid [aengroeien]
 tot daar geen' maan' meer [sij].

8 Van see tot see sall hij' ook wenden
 sijn' heerschappij' [en' magt]/
 en' van den vloed tot aan de enden
 des aerdrijks [sijne kragt].

9 [Selfs] sullen die van der woestijnen
 hem voetball doen [in vaerd]/
 ook sal de vyand [met den sijnen]
 't stoff' lecken [van der aerd].

P. 5. 10 [Hem] sullen [groot] geschenk' behandel'
 de koningen der see/
 de koningen van [verr'] eijlandten:
 en' die van Zeba me'e/
 de Mooz sall hem geschenk' bereeren,
 11 Hem sullen dienst [en' soen]
 ook alle koningen [en' heeren]
 en alle hejd'nen doen.

12 Hij sall den armen toch bebrjden

die daar schreijfuchtig [heeft]:
 en' den verbzuchten die [in 't lijden]
 ganz geenen hulper heeft.

13 Hij fall den uitgeteerden sparen
 den hoeftigen [bij-staan]:
 hij fall de sielen ook bewaren
 van die daar sijn belaa'n.

14 Hij sal haar' siel [uijt mededoog:n]
 behoe'n voor list / en' kragt:
 ook fall haar bloed in sijnen oogen
 seer vierbaar sijn geacht.

15 En' hij fall leven [met verblijden] /
 men schenk' hem 't Moorse goud /
 men bidde voor hem t'allen tijden:
 men segen' hem ' veelvoud.

16 Een' hand voll korens / in der aerden
 op 't sopp der bergen fall
 sijn vrucht so ruijszende doen werden
 als Libanous [geschall]:
 ook sullen die van uijt de steden
 opbloeien [all' te saam]
 als gras der aerden [hier beneden].

17 Eentw-duyrig is sijn naam:

Sijn naam / so lang men sonr' bejegent /
 fall groeien seer vruchtbaar /
 de volken sullen sijn gesegend
 in hem / ook allegaar /
 men fall hem gelucksalig loben.

18 Geloofn si [met lof-siel]

God [onse God] de Heer [daar boven]

de God van Israël:

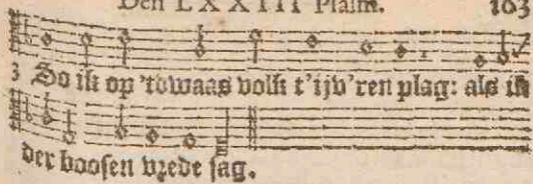
Hij die alleen [so hoog geprezen]
veel wonderen beleid,
19 Gesegend moet de naam steeds wesen
van sijne heerlijkheid/
ook sall het ganz begriip der aerden
met sijne glanz en' eer
verbild [in alle volheid werden/
och] amen/ amen [Heer].

HET DERDE BOVK DER
P S A L M E N.

De LXXIII Psalm.

4.

GOD is toch Israël so goed' hun die daar
reijn sijn van gemoed. 2' 'Twas seer na bij
dat ik [op't gladde] met mijnen voet gestruij-
keld hadde/ 't en schilde schier niets dat [mijn
pas] mijn wetschap woghtlieders wint.

4 Daar is geen strick-band in haar' doob/
maar haare kragt blijft even groot.

5 Zij sijn in geene swarigheden
als and'ze menzen [hier beneden]:
sij worden niet [vervolgd/ verjaagd]
met den gemeenen man geplaagd.

6 So dat de hoog-moed hem smzingt
en' even als een halsband [dwingt].

De moedwill heeftse moñ belett.

7 Haar' oogen puijlen wijt van bett:
veel verder poogen sij te trachten
dan selfs des herten grond- & dachten.

8 Zij stellen't ongebonden aan/
ten quaaden spreken sij met sinaa'n:
sij spreken [met een trotz vertoog]
gelijkerwijs als wat om hoog.

9 Tot in den hemel stijgt haar mond:
haar' tonge dyaaft op 'saerdrijks grond.

10 Dies sall sijn volk sich herwards rucken:
en' 'twater salmen hun uindzucken
met bekkens voll. 11 Zij seggen noch'

hoe soude God dit weten toch:
sou' daar ook wetenschapp [in schijn]
wan' hooge bij den hoogsten sijn?

A.P. 5

Siet dees' sijn godloos; en' [naar lust]
 in dese waereld welgerust
 sij hoopen schatt. 13 Ter goeder trouwen
 om niet hebb ik 'thert reijn gehouwen:
 mijn' hand in onschuld afgespoeld.
 14 En' slijen dagelicks geboeld:
 ja mijn' kastydinge [begond]
 ten elken vrougen morgenstond.

15 Seyd' ik/ dit sall ik ook verflaan:
 siet 'khadd mij trouw' looflick daar aan
 aan dijner kind' ren stamm' gequeten.
 16 En' noch so dacht ik sulks te weten:
 [maar doch] het was mij selfs [daar naar]
 in mijnen oogen al te swaar.
 17 Tot dat ik was gekomen tot
 het heyligdomm' van [mijnen] God:

Tot ik haar eijnd begrepen hadd.

18 Gij hebtse wisz gesteld op 't gladd':
 gij hebt' in woestingen doen vallen.

P. 2. 19 Hoe werden sij so ganz met allen
 ter woesting' in een oogenblich?

sij sijn vergaan/ verdaan door schrick.

20 [Sij sijn] gelijk een droom [gestaakt]
 na datmen daar van is ontwaakt:

haar aanbeeld Heer [en schoone waan]
 sult gij ontwakende versmaa'n.

21 Want als mijn hert begoft te suijsren:
 en' was geprickeld in mijn' nieren.

22 Doe was ik ganz uitsinnig [Heer]/

ook hadd ik geene kennisz' meer:
ik was vooz dij als een domm bee:

23 Nu [ben] ik steeds bij dij [in vze'e]:

Gij hebt mij bij der : hand gebaat.

24 Wij leydende dooz dijnen raad:
om mij daer na met glanz te kroonen.

25 Wien hadd ik in den hemel [woonen]?

ik en hielt met dij niet [hier] op aerd.

26 Mijn vleesz besweek mij en mijn hert/
[waar] God de rotz' mijns herten [is]/
en eeuwelick mijn' erffenisz'.

27 Want die van dij verheymden siet/
die gaan toch t'eenemaal te niet:

nijtroeiende so sult gij weren
all' die/ die tegens dij hoereren.

28 Doch dit weet ik/ als dat het mij

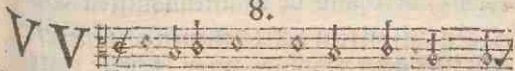
tot God te naken oorbaar sij:

[tis] God : [daar] ik mijn' hoop' opstell/
op dat ik all' dijn doen vertell'.

1 rechterhand. 2 de Heer.

De LXXIV. Psalm.

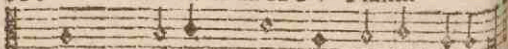
8.

Marom o God verstoet gij [ons] all-

noch? sall dan dijn toorn [gestabelicken] rookē/
[en] over twee van dijne weijde [smoken]?

2 Gedenkt

2 Gedenkt [gedenkt] aan dijn' gemeente tocht

Die gij van ouds verworpen hebt / [en' tocht
dat] gij verlost de roede dijn' erve :

[dat] Zijns berg dees [is vry van verderf
daar inne gij [daar gij] hebt ingewoond.

3 Verheft dijn' tre' en ten eeuwigen verderf.
De vijand heeft in 'theiligdomm [en' wijders
het all geschend. 4 Ook zullen dijn' bestrijvers
int midden vande plaatze dijn' : erf:

[Daar] hebben sij haar' teekenen geboud
tot teekenen. 5 Op dat mens' daar kende
hoe elk van hun de hyle derwars wende
[en' dreef] om hoog op 't dichte van het hout.

6 Nu hacken sij't met bijlen [all] om verd/
met hamers ook haar' werken fraij gesneden :

7 [So dat] int vuir dijn' heiligdo vertredē/
en 't huys dijn' naams ontheiligen op aerd.

8 [Noch] spreken sij int herte [stout en' trots] /
[kom't] laats' ons t'saam geweldelick berooē.
sij hebben hier op aerden [daar-en-boven
tot af] verband de t'samenkomsten Gods.

9 En wij en sien ons' teekenen niet meer /
ook isser geen propheet meer [t' deser tijden] :

noch' geen bij ons die weet hoe lang [t'sall dui]
10 Hoe lage sall de vijand last ren Heer. ren].

En' dijn' naam vooz eeu'welick versmaanē

11 Waarōme toch wilt gij dijn' hād [mi] heerē /
ja selver ook dijn' rechter hand [afweeren]

ruck' nijt dijn' schood [en] doetsz t'saam]
vergaan. 12 Waar

12 Maar God [die is] mijn koning vā ouds-
 hij die ons doet in 'tmiddē van der aerde (her:
 so veel [gelucks en] saligheijd geworden.

13 Dooz dijne kragt verdeelde gij het meer:

Der dzaakē kopp bzaakt gij op stroō ontween.

14 Den walvisz-kopp gingt gij in stucken
 bzijsen:

den selven ook deed gij tot eener spijsen
 in 't woefte land den volke toebere'en.

15 Daar gij de beek / de waterbozn' opbzaakt:
 [en] deed [aldaar] den sterckē bloed opbzaagē.

16 Seijd' dag en' nacht sijn dijn: [naar dijn
 vermogen]

hebt gij het licht / en' ook de sonn' gemaakt.

17 Gij die op aerd de palen hebt ghesteld;

die somer beijd' en' winter hebt geplasterd.

18 Denkt hier aan. [Heer] hoe dat de vijand . . .
 lastert: (scheld.

hoe een dwaas volk [hier] dijnen naam [dus]

19 En' levert toch den wilden dieren niet

de [droube siel van dijne toztelduisbe:

dat gij niet steeds uijt dijn gedacht verschuijbe
 den hoep die [hier] verdrucht word [dooz ver-
 driet].

20 Merkt op 't verbond: want 'saerbrijks ho-
 len [Heer]

die sijn verbuld met [magtige] rooskuijlen.

21 En laat niet toe dat die verdrucht moet
 schuijlen/

met smaad en' schand ter rugge wederkeer;

So sullen [dan] de onderdrukte [noch]
 en' die gebzeck [in armoede] lijden
 selfs dijnen naam hoogroemende [belijden].
 22 Staat op o God bedingte dijn' sake toech:

Gedenkt dijns schimps [daar med' gij word
 beschimpt] /

die daaglicks [dij bejgent] van den dwaasent.
 23 Vergeet toech niet hoe dijn' bestrijbers ra-
 sen:

[Hoe] staag 't gedruits dijns vijands opward
 klint,

1 vergaderinge. 2 de vijand.

De LXXV. Psalm.

6.

2 D

 Ij o God belijden wij dij belijd' ons
 hert en' mond / dijne wond'zen doert men
 hond / ook so [is] dijn naam na bij. 3 *Zeit*
 gesette tijd: sall ik richten [ganz] oprechtelick.
 4 Saerdrijns [ganze gron'gesticht]
 met d'invoaders dat besweek:

ijebli

'Hebb' sijn' stijlen opgericht/ Selah.
 5 'Thebb' gesproken] ende spreek]
 tot dees' dwaase menzen [siet]
 spelet toch den dwaasen niet.

[kleijd] den hoosen [dit booz oog]/
 steket toch den hoozn niet op.

6 Heffet uwen hoozn niet hoog:
 spreek't niet geenen harden kopp.

7 Want 't verhoogen [so men siet]
 komt van oost/ noch' westen niet:

Noch' van uijt het woeste woud.

8 Maar als richter richt de Heer:
 die den desen nederstouwt/
 en' verhoogt den genen we'er.

9 Want in Gods hand [is] een kroes/
 wijn/ die rood is van den droes/

Daar uijt schenkt hij: so dat all
 't godloos volk op 'taerdterijk
 't grondsoep daer uijt sijnpen sall/
 dzinken sullens' all gelijk.

10 En' all' 't selbige sall ik
 kond doen [staag en] eeuwelick:

Jakops God loof ik [alleen]
 11 Ik sall der hoosen hooznen ganz
 ende gaar in stucken tre'en:

noch des broom-oprechten mans
 hooznen sullen [noch ten toog]
 worden opgericht om hoog.

2 **G**od [is] in Juda wel bekend: sijn
 naam [is] groot in Israël. 3 Tot Za-
 lem [daar] is sijne tent: sijn' woon-
 in Zijon ebenwel. 4 Daar brak hij de
 vier-pijl'ge boge: het schild/en' t'swaerd/
 en' d'cozeloze / Selah.

5 Hij [sijt] doozluchtig: magtig groot
 verd' boden de roofbergen [verd'].

6 Hij sijn beroofd geweest [ontbloot]
 sij die daar waren klouk van hert/
 sij hebben haaren slaap geslapen
 de klouksten * hadden hand noch' wapen!

7 Mits dijne straff' o Jakobs God:
 so sijn in slaap gesunken t' saam
 de wagen/ t'paerd [en' t'ganze rott].

8 Hij/gij [sijt] schyzkelick [bij naam]:

wie soud' voorz' dij staan [onbeswiken] /
als nu dijn toorn begint t'ontsteken?

9 [Als] gij [nu] 'toordeel hoorzen deed
van uijt des hemels [hoog gesticht]:
het aerdyk vreesd' / en' stild' [in vrees]:

10 Als God nu op stond ten gericht
om alle goedertiern' op aerden
[vsaam] in behoudenisz' t'aanbaerden / Selah,

11 † 'Tgepeijns sall dij belijden toch
en' † 'smenzen toornig ongeduld:
[mies] gij het overblijfsel [noch]

der toornigheden schorten sult.
12 Beloof' t' / en' wilt' et ook in trouwen
den Heere uwen God toch houwen

Gij alle die rondom hem staat:
dat elk hem / die daar hoog-gevreesd
is / met geschenken overlaad'.

13 Hij neemt den vorsten haaren geest:
[ja] allen koningen op aerden
[ix] hy seer schryckelick [gewerden].

De LXXVII. Psalm.

5.

2 M

Zijne stemm' tot God [verheben], is
2 vast

vast roupende gebleven: mijne stemm'
 [quam] Gode booz / en' hij neygde mij sijn
 ooz. 3' Ikhebb den Heer gesocht ten dage
 mijner smartelicke plage / mijne hand
 'snachts uijtgestrecht / bleef gestadig [uijt
 gerecht].

Mijne siel [aldus ombangen]
 heeft geweijgerd troost t'ontfangen.
 4 [So] ik Gods gedachtig was/
 werd ik ook beroerd [seer rasz]:
 'kwoud aandachtelicken spzeken/
 en' mijn geest is mij besweken / Selah.
 5 Gij onthield mijn oog van vaak
 'kwas bedwelmd / en' sonder spzaak'.
 6 'Ikhebb der eentwen jaaren / dagen
 al van ouds her overslagen.
 7 [Als] ik [mi] om 'tspalm-spel dacht /
 [en] ik dit aldus bij nacht
 in mijn herte overdochte /
 en' mijn geest dit ondersochte.

[spzaak]

[sprak ik]. 8 Sal de Heer mij dan
eewelick verstoeten gaan?

8 Soud hij dan met sijnen seggen
t' mijwars niet meer sijn genegen?
is dan sijn barmhertighenjd
uijt tot in der eeuwighejd:

9 Is het woord dan sonder kragte/
van geslachte tot geslachte?

10 Heeft God dan vergeten [soen
of] genade meer te doen:

P. 6.

Heeft hij dan [so onberdzoten]
sijne gunst in toorn bestotend? Selah.

11 Doch ik hebb [bij mij] gesejd
dit is mijne swachthhejd:
maar des hoogsten hand sall keeren.

12 Ik gedacht aan 'twerk des Heeren:
noek sall ik gedenken verr'
aan dijn' wondren van ouds her.

13 Ik fall op dijne daaden merken
ende spreken van dijn' werken.

14 Dijn weg [ligt] in heylighejd
o gij God. Wie [word gesejd]
een groot God/ als God [besonder]?

15 Gij [sijt] God/ gij doet groot wonder:
die den volkeren [steeds aan]
dijne kragt hebt doen verstaan.

16 Dijn volck [bragt gij bujten hind'ren]
Jakobs ende Josefs kind'ren
heeft dijn arm gemaakt gantz vrij/ Selah.

17 Heer de waat'ren sagen dij/

dij was't dat de waat'ren sagen/
 en' sij waren ganz verlagen:
 [ja] d'afgronden sijn [bedeeft
 sijn all t'saam] beroerd geweest.

18 [All] de wolken [sagmen] waat'ren/
 'tschoff dat deed den donder klaat'ren:
 ja dijn [blijem]-pijlen [Heer]
 gingen over ende we'er.

19 So dat; daar dijn' donder-Ragen/
 [hier] in 'trond dijn' blijem-blagen
 [dwaalden] straalden: taerdzyk heeft
 ook gedaberd/ en' gebeeft.

20 Op de see [hadd' gy] dijn' wegen/
 en' dijn pad op't meer [geslegen]:
 doch en heeft men daar ontrent
 dijne stappen niet niet gekend.

21 Gy hebt [Heere] 4 dijne knaapen
 even als een' kudde schaapen/
 [hier] door Jeroses hand gelejd
 en' door Arons [dienst geweyd].

1. ende ick sall roupen. 2. rechterhand. 3. in't ronde
 4. volk.

De LXXVIII Psalm.

4.

O **Gy mijn volk wilt mijne wett aanhooff:**

 neemt toch met blyt de re'en mijns monds te
 roffen

ooren. 2 'kfall mijnen mond tot spzueken
gaan ontsuijre: 'kfall van ouds her vernufte
reden wijten. 3 Van ons gehoord/ van ons
erkend [vermeld]: onf' vaders ook die heb-
ben't ons verteld.

4 Wij fullen 'niet voor haare kind'ren heele/
die haare ftamm' dan fullen mededeelen
des Heerē roem/ fijn' kragt/ en' wonderhedē
die hij [als God] gedaan heeft [hier beneden].

5 Hij heeft een' recht in Jakob op gericht/
en' eene wett in Ifrael geftricht

Die hij gebod dat onfe vaders fouden
haar kind're [ftamm al-hier] voor oogē houdē.

6 Op dat alfo 'nabvolgende geflachte
de kind'ren ook' en' die men noch verwacht de
[hier van] bewust: volwaerdig mogten ftaaen/
om 'tselbe voords haar' kind'ren te verftaan.

7 En' datt' op God haar' hope fouden sterken/
noch' Godes daad vergeten [aan te merken];
maar fijn gebo'on [ftandvastig] onderhouden.

8 En' niet gelijk haar' vaders wesen fouden/
een

een krijlig volck/ we'erspanning [en misnougde]
 een volck dat noijt sijn hert en heeft gebougde:/

Ook is haar geest niet trouw bij God gebleve/

1. P. 49 [Maar sijn geweest] als Ephraims kind'ren
 eben/

die toegerust [wel schooten met haar' bogen:
 [doch] sijn tē daag' des krijgs te rugg' getogt.
 10 Sij hadden niet op Gods verbond gelett;
 en' weijgerden te wand'len in sijn' wett:

11 Vergaten ook [all' dese] sijne werken:

sijn' wonderen/die hij hun hadd doen merken
 12 Veel wonders hij vooz haare vaders dede
 Egipten dooz/ op't veld van Zoan mede.

13 Hij alief de see/ en lietse daar doozgaan:
 en' als een tasz deed hij de wat'ren staan.

14 Hij gingse 'sdaags dooz eene wolk' [af-
 schegden]

en' ganz de nacht [als] dooz een vierlicht leyde.
 15 [Daar] hij de rotz' in 't woeste land dooz
 houde:

op dat hij hun uijt diepten dzenken soude.

16 En' heeft uijt steen de stroomen woord ge-
 haald:

en' 'twater is bloedwijse ne' ergedaald.

2 P. 17 Noeh voerē sij voozds tegens hem in sonde/
 en' hebben so [den Heer van stond tot stonde]
 den hoogsten [God] in't woeste lād geverrigd.

18 Sij hebbē God ook in haar hert geterrigd:
 en' eijzten spijs' naar haarer stelen lust.

19 Elk mozd' op God/ en' spraken [ongerust]:
 Soud

Soud God dan ons op dese doyre heijden
weleenen disz noch kunnen toebereyden?

20 [Want] siet hij heeft de steenrotz' aange-
stooten/

en' daar sijn [flur] veel' wat'ren uijtgebloten/
so dat de bloet der beken overblood.

En kan hij ons dan niet versien van brood?

Soud hij dan ook sijn volk geen bleesz behant-
den?

21 Dit hoorde God/ en' quam in toorn te
branden?

so dat het vuur in Jakop werd ontsteken:
ook is sijn toorn op Israe'l geweken.

22 Om datse niet en' hadden [in eenboud]
in God geloofd/noch' op sijn heyl vertrouwd.

23 Hoewel dat hij den wolken van daar boben
bevolen hadd: en' 'slochts schoft opgeschoven.

24 En' 't Manna selfs hadd over haare hutte
doen regenen om tot haar' spijs' te nutten:

Ja hemelz greijn hun nu gegeven hadd.
25 So dat de menz het brood der Eng'len at: 3 P. 4

Ter volheijd toe sond hij hun haare spijsen:

26 Hij deed 3 om hoog den Oosten wind op-
rijzen:

den Suijden wint dien heeft hij daar beneven
door sijne kragt ook herwars he'en gedreven.

27 [Daar] hij als stoff' 'vleesz op hen reeg'nen
dee':

en' 'vogelvlugg so dick als 't sand der see.

28 En' heeftse langs haar leger ballen laten:

rodom haar' woon. 29 So datse daar vā at ē/
en' werden satt ten vollen toe [hebonden]:

want haare lust heeft hij hun toegesonden.

30 Noch wasser geen die sijn' begaerte brak:
[daar doch] de spys' in haaren mond noch stak.

31 Als nu Gods toozn was ober hun geresē/
dood' hij haar vetst': hoog Psr'els uytgelesē.

32 Noch hebben sij gesondigd + onbeladen:
en' niet geloofd aan sijne wonderdaaden.

41 33 Daarom heeft hij haar' dagē onberwacht
haar' jaaren ook seer schielick ongebragt.

34 Sloug hijse dood/ so was't datf' om hem
dochten:

Hij keerden we'er/ op datse God vrong sochtē.
35 En' dachten doe / God moest haar' rots
mits desen:

De hoogste God moest haar verloszer wesen.

36 Sij hebben hem gelockt met haaren mond:
en' haare tong' die loog hem [in den grond]:

37 Haar hert en werd niet vroom vooz hem
hebonden/

ook waren sij niet trouw in sijn' verbonden.

* 38 Doch hij vergaf barmhertig de misdaadē/
noch' woud' se niet verdoen [in ongenaden]:

* So dat hij ook sijn' granschapp diehmalē
en' sijnen toozn wel niet geheel ontstak. (brak/

39 En' hē gedacht dat wij maar vlesz [ē warē]:
ē wind/ die daar niet we'erkeert/ he'en gevarē.

* 40 Hoe hebbes' hem in 't woeste lād geterrigd/
hoe menigmaal in 't wilde woud geverrigd/

5P.5 41 La't ellēs / sijn sij we'er gekeerd [misnougē]:
en' hebben God versoukēde geproufd.

Sij hebben [hem] bepaald [in sijne magten]
dien heiligen in Iſr'el. 42 Noeh' en dachten
aan sijne hand: noch' ook aan dese dagen
doe hij uit angst des vijands hadd outslagen.

43 Doe hij hun hadd sijn' teek' nen voorgefeld
Egypten door: sijn doen in Zoans veld.

44 In bloed keerd' hij haar' bloeden: en' haar
stroomen/

op datse niet [aan] dzinken souden [kornen].

45 'Tbliegvluggig swern heeft hij hun toe-
gesonden/

die atse op: de vorst heeft hen verflonden.

46 Hij gaf haar' vrucht dē heberer [tot straff]:
de sprinkhaan [at ook] haaren arbeid [af].

47 Met hagel sloug hij haarē wijnstok neder:
den vijgeboom met een koud-vorstig weder.

48 Op all haar vee deed hij den hagel dalen:
en' op haar haaf gloey-glijnnige brād-stralē.

49 Den brand' sijns toorns / verstoorthejd/
[onbestier].

vervolgenthejd / en' angst sond hij hun [hier]:
[Daartoe] heeft hij quaad' eng'le uit gesondē.

50 En' sijne toorn een' baā' gebaad [vā stondē]:
noch' van de dood verschoond' hij hun het levē:

ja heeft haar vee der peste oy gegeven.

51 Egypten door heeft hij all' eerst-geboort' / 67.
en' in Chamis hult' der kragtē trōn s verstoort.

52 Daaruit dat hij sijn volk als schaapē leijdde;
en' als een' kudde in 'twilde woeste weijdde.

53 Hij leijd' se wijs / so datter niemand schyckte:
vermits de see haar' vijanden s verstrickte.

54 En' hragtse voozds tot aan sijn heylig land

den berg / dien hij kreeg door zijn' rechterhand.

x 55 Hij heeft voor hun de hejdenen verdraven /
en heeftse hun ten kaveldeel gegeven:
en' dede so de stammen [ende soonen]

x van Israel in haare hutten wonen.

56 Noch hebben sij den alderhoogsten God
van nieuws versocht / verbitterd / [en' bespott]:

Sij hielden geen van alle zijn' oorzonden.

7P.4 57 Maar zijn te rugg' getreden [t'elken stou-
den]

en' hebben sich trouw'looselick gedzagen /
gelijkerwijs als haare vaders [plagen]:

x sij keerden om gelijk een loose boog.

58 En' tergdē hem in haar gebergt' om hoog:

Ook hebben sij met beelden / die sij sueden /
hem opgehitzt tot toorn en' ijvigheden.

59 Dit hoorde God / en' is in toorn ontscho-
ten:

en' Israel dien heeft hij seer verstoeten.

60 En' Zijloos hutt' verlaten: [dese] tent'
daar door hij [meest] bij menzen werd bekend.

61 Hij heeft zijn' kragt gebangen opgegeven:
in 'svjands hand [is] zijn zieraat [gebleven].

62 Hij heeft zijn volk doen struijk'len door den
swaerde:

so dat hij gram in ook op zijn erfdeel werde.

63 Het buijr verflond zijn uijtgeleefne [meest]:
haar' maagden sijn niet uijtgehyl'ckt geweest.

64 Haar Priesters sijn geballē door de swaer-
den
haar'

haar' weduwen en weendē [noch' en baerden]:
 65 So dat de Heer/als eē die sliep/outwaakte.
 en sich gelijk een magtig held [op-maakte]
 die van den wijn outwaakt met veel gebaars.
 66 Hij [quam en] sloug den vijand achter-
 waars:

Met eend' ge schand' heeft hijse overgoten.
 67 En' Joseps hutt' verachtelick verstoten:
 noch koos de stamm' van Ephzaim [als vo-¹ren].
 68 Maar heeft de stamm' van Juda sich ver-
 koren:
 [ja] Zijns berg/ dien hij liefwaerdig houd.
 69 Ook heeft hij [daar] sijn heyligdomm ges-
 houd.

Als een paleijs [t'welck] hoog [staat] opge-
 richtet:
 als d'aerd/ die hij voor eeuwig heeft gestichtet.
 70 koos David ook tot een van sijne knaapē:
 en nam hem op van uijt het stall der schaapen.
 71 Ja hij heeft hem [onnooselick verdwaald]
 van achter af de mellick-hudd' gehaed/

Om Jaktop [als] sijn [eijgen] volk te leyden:
 en' Israēl sijn' erffenisz te weyden.
 72 Hij heeftse ook geweijnd [in rust en vrede]
 naar sijne [trouw/ en] sherten vromighede:
 hij heetse [t'saam] geleijnd op het † verstand.
 [en] † wijs bestier van sijne [herders]-hand.

1 oorkond. 2 in de hemelen. 3 dit alles niet tegenstaande
 4 verllagen. 5 overdekte.

4.

De heijdenen Heer / sijn in dijn erf ge-
 treden / den tempel [selfs] van dijne heij-
 ligheden [dien] hebben sij ontheijligd:
 [en' met eenen] Jerusalem gemaakt tot
 greuis van steenen. 2 'Dood lichaam
 hebben sij van dijne dienaars [(sij)]
 slochts hoog'len voorgesooten: en' den
 gedier' op 'weld tot aas [vuleez voor-
 gesteld] vuleesz dijner gunst-ge-
 nooten.

3 Mē heeft haar bloed als water in't doel gietē
 [en'] rondom he'en Jerusalem [sien blieten]:
 [dit]

[dit moesten sij] ook graveloos [besnijren].

4 Wij sijn tot spott van onse nagebuijren.

[wij sijn] tot eenen smaad/

[wij sijn] tot hoon [en' haat]
hinn/ die rondom ons [sitten].

5 Hoe lang sult gij o Heer

noch stedes eben seer

in grimmighejd verhitte/

Dijn ijver fall die noch als vier steeds brande?

6 Stort dijne toorn op 'tvolk der hejld'ne [lāde]

dat dij niet kent/ op rijken [ende steden]

die dynen naam niet hebben aangebeden.

7 Want Jakob eet men op:

men gaat [nu op end' op]

sijn' woonplaatz' woestig krenken.

8 En will toch [Heer het quaad]

der voriger misdaad

aan ons niet meer gedenken:

Spoed [Heere spoed] laat toch dijn medelijde

ons [all' te saam] voozkomende [bedrijden]:

want wij sijn toch geworden veel te teere.

9 O God on's hejld' helpt ons om dijne

naams eere:

verlost ons [all' te saam]/

wilt ons om dynen naam

de sonden toch vergeben.

10 Waarom soud 'tvolk [uijt spott]

noch seggen: [waar is God:]

waar [is] haar God [gebleven]?

Doet vooz ons oog den hejld'nen openbaren

de wraak' des bloeds verstoort vā dijn' dienaren.

11 Dat hoor [den troon] dijns aanschijs [het verlangen]

het suchten koonr' van die [hier] sijn gebangē.
* de kragt dijns erms bewaar
den menz in doods gebaar.

12 Wilt sevendoud vergelden
in onser buijren schood:
de scheldinge [so snood]
daar med' sij/ Heer/ dij schelden.

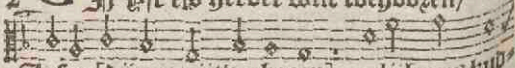
13 En' wij dijn volk / de schaapen dijner weijden

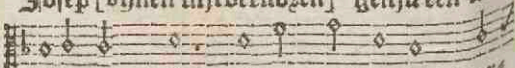
wij sullen dij belijdende [verbzeijden]
in eeuwigheid / wij sullen [t'allen stonden]
dē roem dijns naams van stamm' tot stamm'
verkonden.

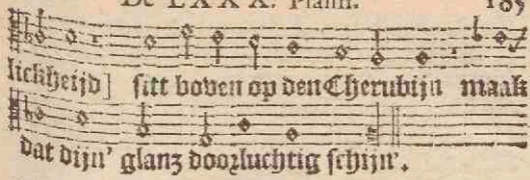
De LXXX. Psalm.

5.

2 G Zij Israels herder wilt toehoozen / die

 Josef [dijnen uijtverkozen] gelijk een' kudde

 de schapen leijd: gij die [o Heer der heer-
lick

3 Dat dijne sterkt' op Ephraim passe/
op Benjamin en' op Manasse:
en' treed so voozds tot ons behoed.

4 O God brengt ons we'er t' samen: [spoed/]
maak dat dijn aengesicht toch schijn'/
so sullen wij behouden sijn.

5 O Heere gij God der heerkragten:
hoe lange sult gij op de klagten
dijns volks noch rooken [so verstoord]?

6 Gespijst hebt gijse [rechtevoord]
met weenen-brood: en' tranen [sopp]
doen schenken uijt den vollen kopp.

7 Gij hebt ons tegens onse buijren
in twist gesteld [tot deser uijren]:
daar med' dat onse vjand spott.

8 We'erbrengt ons gij heerkragten God:
maak dat dijn aangesicht toch schijn'/
so sullen wij behouden sijn.

P. 6.

9 Gij hebt den wijnstock uijt [de palen
van 't rijk] Egiptenland doen halen:
gij hielpt de hejdenen van kant/
gij hebt den desen daar geplant.

10 Gij hadd' vooz hem [de plaats'] bereed
[daar] gij sijn' wortels wort'len deed/

So

So dat hij 'tganze land booz streckte,

11 De bergen met sijn' scheem' bedeckte:
sijn' ranken [schooten in den topp]
als hooge zeder-boomen [op].

12 Tot aan de see streckt' hij sijn' spzuyt:
tot aan den bloed sijn' tacken uyt.

13 Wat mogt gij sijnen tuijn ne'er rucken
dat die voorsz gaan hem af plucken?

14 Het bos-swyn heeft hem heel verplett:
en 'twild gediert' ganz af-geett.

15 God der heerscharen keer toch we'er/
schouwt uyt den hemel/ siet toch [ne'er].

Komt desen wijn-stock toch besouken.

16 [Wilt] desen wijngaard [toch verklout-
ken]

den welken dijne rechterhand
[ten besten oorzbaar] heeft geplant:
dat om den soon dien gij bekragt.

17 Hij is in't vuir verbrand/ versmacht:

nu gaanse [reenemaal] verlozen
vermits de straff' van dijnen tozen.

18 Dat dijne hand sij op den man
van dijne rechterhand [voorzdan];
[en'] op den soon des menzen [acht']
dien gij dij [krachtig] hebt bekragt.

19 So sullen wij dij niet begeben:
en' gij ook sult ons we'er doen leven/
en' wij aanbidden dij ter eer.

20 Heerscharē God we'er bzen'gt ons Heer:
maakt

maak dat dijn aangesicht toch schijn' /
so sullen wij behouden sijn.

1 di j.

De LXXXI Psalm.

5.

2 **S**inget Gode blij onser sterckte:
singet Jakops God. 3 Dat gij
'tlof-gefang aanvaat / luyt en' trom-
mel flaat / en' de harp' voorbynget. 1 soeta.

4 Op de nieuwe maan'
ter bestemder uijre
onser feestis / speel't dan
op 't trompetten [spel]

5 Want in Israël
[is] dit eene kuere:

[Dit deed] Jakops God
voor een recht [verstrecken].

6 Gaf het Josef tot
een vast onder houd
so als hij nu soud
uyt Egypten trecken:

2 gernijgenijsz

7 Daar hoord ilt een' taal

die

die ik niet en kende.

2P.6 7 Ik hebb t'eenemaal
sijne rugg' ontlast:
[dies] hij 'tozemd' al vast
vander hand afwendde.

8 In den nood riept gij/
'hquam dij ook behoeden/
ik verhoorde dij
in een' donder-wolk:
dij proufd ik [mijn volk]
aan der twisten bloeden/ Selah.

9 Gij mijn volk hoorz toch/
'hsal't vooz dij oorzanden:
Israeloch [och]
hoorzde gij mij maar.
10 Geen breeind God [en waare]
onder dij [bebonden]:

Gij boogt dij niet ne'er
voorzden; God der schande.
11 [Want] ik ben de Heer
dijn God die [met magt]
dij daar wederbragt
uizt Egiptenlande.

2P.7 12 Opent dijnen mond/
dat ik hem verbulle.
12 Maar mijn volk en stond
mijner stemm' niet toe:
Israel daar toe
woud mij niets ter wille.

13 So dat ikise [siet]
in't verwaand behagen
haeres herten liet:
die [in desen schijn]
voord-gevaren sijn
volgens haar' raadslagen.

14 Hadd mijn volk [toch wel
eens] na mij geluijsterd:
och hadd Israël
mijnen weg begaan.

15 'k hadd / die hun we' erstaan
dadelick verduijsterd:

Mijne hand soud ik
hebben uijtgetogen
op haar vijands [nick].

16 En Gods haters [t'saam]
hadden hem [bij naam
noch uijt vrees] gelogen:

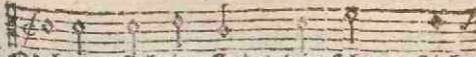
Haar tijd quam noijt om.

17 Ook woud [God] hem spijsen
met sijn terwen-blomst:

'k hadde di versaad
[er] den honigraat
[doen] uijt rotzen [rijzen].

De LXXXII Psalm.

4.

G
 God komt sich in Gods vierschaar' sticht-
 ten

ten: om bij de goden [selfs] te richten.

2 Hoe lange sull't gij [richters toch] so

onrechtbaerdig richten noch: hoe lange

sull't gij de personen der goddeloosen

noch verschoonen? Selah. 3 Doet schaam'

len ende weesen recht: ontflaat den arm-

verdruchten [knecht].

4 Verlost den houftigen en' boosen:
en' ruckse uijt de hand der boosen.

5 Zij weten/ noch verstaan [wat 'tis]/
sij wandelen in duysternis:

[dies] wicken alle 'saerdryks gronden.

6 Ik hebbe [van u] doen verkonden/
als dat gij goden [sijt bij naam]:
en' salderhoogsten kind'ren t' saam.

7 Doch sull't gewisselicken sterben

[en'] als ern ander menz [bederven]:
 so dat gij neder vallen moet
 so wel als een der vorsten [doet].
 8 Staat op o God [in grooter haerden] /
 en' richt [den ganzen klood] der aerden:
 want all' de hejdenen [allom]
 besitt gij toch in eigendomm.

De LXXVIII Psalm.

6.

2 **E** **D** sijt niet still Heer [Zebaoth]:

 swijgt niet / en rust toch niet o God.

 3 Siet hoe dijn' vijanden sich roeren :

 en' dijne haters' thoofd opsteken. 4 [Hoe]

 sij met overloose trekken* [hier] op dijn

 volk in 'theijn'lick loeren /

Ja tegens dij raadslagen sij
 die heijn'lick schuylen onder dij.

5 Sij seggen/ kom't laats' ons [allomme]
van uijt den volke henen smijten:
op dat de naam der Isra'lijten
niet [eens] meer in gedacht' en komme.

6 Vooywaar [t'sijn die/die] t'saam [verwerd]
te raade gaan als met een hert:
die tegens dij in bondschapp quamen.

7 De tenten van de Edomijters/
de Ismalijten/ Moabijters/
met [all'] de Harageenen [t'samen].

8 Ook Sebal/ Hammon/ Hameleck:
en [t'ganze] palestijnen [reck]
met [alle] die in Tyrus woonen.

9 Tot hem heeft Assur sich begeben;
Lots kinderen sijn sij gebleven
tot eenen ern [om hulp' te toonen]/ Selah.

10 Doet hun so als den Weedjamijt:
als Sijf rah/ Jabin [in den strijd]
aan Kijfons beek'. 11 Sij [die verstootten
ja] uijtgeroeid in Vendoz werden:
sij sijn geweest [als] mest der aerden.

12 Maakt als Zeb/ Hozeb haare grooten.

En dat het haaren vozsten gaa
als Sebah/ ende Salmans.

13 Sij die daar [stoutelicken] spraken/
laat ons Gods woningen in winnen:

14 Mijn God maak als een rad [van binne]
[wilt'] als kaf vooz den winde maken.

15 Gelijk het vuyt het bosz verbzand:

de blamin' tgebergte steekt in brand:
 16 Sult gijse met dijn' storm besouken:
 gij sultse schycken met onweder.
 17 Verbult met schand' haar aanschijn[weder]
 op datse dijnen naam/ Heer/ souken.

18 Dat sij beschaamd sijn [in der haast]
 en in der eeuwigheid verbaasd:
 ja ten verderbe schaam-rood werden.
 19 En' dat men weet [in 't al-gemeene]
 dat gij bij naame sijt alleene
 de Heer : de alderhoogst' op aerden.

De LXXIV. Psalm.

3.

Hoe lieflick sijn dijn' hutten Heer
 heerscharen [God]! 3 Mijn' siel' haakt seer/
 ja sij beswykt na ' thuys des Heeren :
 mijn hert en' vleesz/ dat springt [in hoop]
 na [God] den levenden God op. 4 Een
 muisz' vind waar sij sall verkeerē/ een swaal-
 we

We wel een nest [bereijdt] daar in sij haare

jongskens leijt:

Och dijn outaar Heer Zebaoth/
o gy mijn koning/ en' mijn God*

5 Wel die in dijnen huysse woonen:
ook prijfen sij dij 'taller tijd/ Selah.

6 Och wel den menz wiens kragt gy sijt:
die in haar hert [dijn'] wegen kroonen.

7 Die dooz 'tmoerboomen-bal sall gaan
sall hem vooz sijn fonteijn aanslaan.

So dat de segen [over all]
den leeraar oberdecken sall.

8 [Wits] sij van duegd tot duegd voozd-trede:
in Zion schijnt der Goden God.

9 O Heere gy God Zebaoth
verhooz toch [dese] mijne beden:
en' laatse dij [van nu voozdaan]

o Jakobs God ter oezen gaan/ Selah.

10 O God ons schild siet aan [als noch]:
schouwt 'taanschijn dijns gesalfden tocht.

11 Want maar een dag in dijn' vooz-hoven
[is] beter dan [dus] duysend [jaar]/

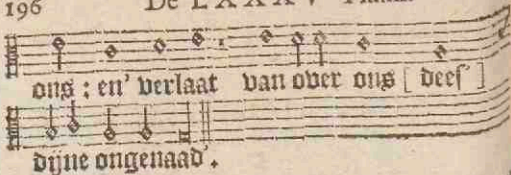
'kwaar liever aan den doypel [daar
en' sat] in 'thuys mijns Gods [verschoven];
dan [dat men mij] te wonen [seijdt]
in woningen der godloosheijdt.

12 Vermits de Heere God [ons wilt]
 een' sonne [sijn/ een schutt] en' schild/
 de Heer die geeft genaad' / en' eere:
 [ja] hij onthoud hun ganz geen goed
 die oprecht wand'len [van gemoed]:
 13 O gij heerscharen Heere [Heere]:
 och wel dien menz [die op dij staat]
 die sich op dij [alleen] verlaat.

De LXXXV Psalm.

4.

2 **G** Hij hebt o Heer dijn' lande gunst' be-
 toond: tgevangen volk vā Jakoy bragt gij
 we er: 3 Hij hebt dijns volks ong'rechtig-
 heid verschood: [ook] dechte gij ali' haare son-
 de [Heer] / Selah. 4 All dijne toorn hadd gij te
 saam gestort: en' dijne hitt' ontsteken op-
 geschort. 5 God onses heils we'erbringt
 ons:

6 Wilt gij dat steeds dijn' gramschapp op ons
 blaakt:

en' dat dijn' toorn vā stamm' tot stamme gaat

7 Komt gij niet we'er / dat gij ons levēd' maakt:
 op dat dijn' volk in dij' verbued' opstaa'

8 Toont ons o Heer dijn' onfermhertigheijde
 en gunt [o God] ons dijne saligheijde.

9 Ik sall [met vlijt] toeluyfteren [na all]
 wat God de Heer [noch vorder] seggen sall.

Want sijnen volk' en gunstgenooten [t'saam]
 sall hij de vreed' verkondigen [op aerd]:

op datse toch niet weder all' te saam
 tot dwaasigheijde en werden afgekeerd.

10 Voorwaar sijn heyl [en hiel is] naast [en]
 meest]

met elken dien die hem [van herten] vreeft.
 op datter [eer en'] heerlichheijde [ten toon
 van eeuw' tot eeuw'] in onsen lande woon'.

11 Genaad' en' trouw' die sullen t'samen gaan:
 gerechticheijde [sall] vrede : soen aanbie'n.

12 De waarheijde sall van uijt der aerd' ont-
 staan:

gerechticheijde sall uijt den hemel sien.

13 Ook sall de Heer [veel] goeds verleenē me'er:
 ja selfs ons land : voll sijn van vrucht [en' vee].

14 Gerechtighejd sall voor hem henen gaau:
en' op den weg haar' voeten [vast] doen staan.

1 sullen elckanderen kuzen. 2 geven.

De LXXXVI Psalm.

4

Nijgt o Heere dijne ooren / wilt mij
o mijn God] verhooren: houftig ben ik
toch / en' erm. 2 Neemt mij Heer in dijn
bescherm / † heijlig ben ik [en' goedadig /]
† gunstgenootig / en' † genadig: o gij [God]
mijn God behoud dijnen knecht die dij
vertrouwt.

3 Wilt dij mijner Heer ontfermen:

daaglichs sall ik tot dij kermen.

4 Maakt de siel dijns dienaars blij:

heff' mijn' siel o Heer tot dij.

5 Want o Heere gij sijt goedig /

en' vergebende langmoedig:

groot van onfermhertighejd

elken dien die tot dij schreijt.

6 Heer neem mijn gebed ter ooren:
wilt mijns smeekens stemm' aanhooren.

7 'Kroup ten daag' des noods tot dij:
want [in nood] verhoort gij mij.

8 Van de goden [is] o Heere
niemand dyns gelijk [in eere] /
geene werken [die in schijn]
eben als de dijne [sijn].

4:9 All het vollick [van allomen]
dat gij hebt gemaakt / sall kommen /
en' sich voor dij buigen Heer /
koende dynen naam veel eer'.

10 Groot sijt gij / en' doet groot wonder;
gij sijt God / gij 't int' besonder.

11 Leert mij Heere dijne baan' /
'ksall in dijne waarhejd gaan:

Enigt toech mijn hert te same'
tot de vrees' van dynen name.

12 Dat ik Heer mijn God [altijd]
dij met all mijn hert belijd':
dat ik dynen naam steeds eere.

13 Want dijn' goedhejd [is] o Heere
t' mij-wars groot: mijn' siel' maakt gij
onder wijt der helle vry.

14 [Dele] sijnder troetz van wesen
tegens mij Heer op geresen /
en' het schyckelick gezocht'
heeft ook mijne siel' gesocht:
noch' ten hadd' dij niet voor oogert.

15 Gij sijt Heer voll medevoogen /

een langmoedig/ goedig God/
van genaad' en' waarhejd gooot.

16 Diet mij aan/ ontferm dij mijner/
geest dijn' sterkte dijnen dien'er:
Goed dijn dienstmaagds soon. 17 En' doct
mij een teeken Heer in 'tgoed/
dat het mijne haters schouwen/
en' de schand' [daar van] behouwen:
want gij Heere sijt mij [meest
beyd] tot hulp' en' troost geweest.

1 alleen.

De LXXXVII Psalm.

5.

Haar grondslag [ligt] op 'theijlg gebergt'
[gegrondigd]. 2 De Heer bemint ook
Zyons poorten meer: 3 Dan all' de steen
van Jakop. 3 Heer veel eer' o Godes
stad word [hier] van dij verkondigd; Selah.

4 't fall Rahabs naam/ en' Babels late hoorē
ook onder die/ die dijn' bekenbe sijn/

siet

Siet den Tijrier / den Moor / den Philistijnt:
[men seijt van hun] dees is al-daar gebozen.

5 Dit salmen ook van Zion gaan vermellen/
dees ende die sijn ook gebozen daar:

de hoogste [selfs / de hoogste] grondvest haar:

6 De Heere [selfs] die false mede tellen

Wanneer als hij de volken sall op schrijven:

[en' seggē dā /] dees is daar vā geboort / Selah.

7 Daar word gesang en' suarenspeel gehoord:
in d'j [sall] all mijn oorsprong [sijn / en' blijvē].

De LXXVIII Psalm.

5.

O Heer [en] God mijns heyls / [mijn

scherm.] 'kischrey dag en' nacht voorz dij.

3 Dat mede dit mijn gebed tot voorz dij

trede: neijg toch dijn ooz tot mijn gekerm.

4 Mijn' siel' is satt van jammerheden:

mijn leven tot aan 'tgraf getreden.

5 Ik word geacht gelijk als sij/
die daar ten grave neder dalen:
'sken als een kragt' loos man [voll qualen].

6 Gelijk als met den dooden vry/
die in 'tgraf liggende [verkreken]
daar aan gij niet meer wilt gedenken:

So dat sij [in der eeuwigheijd]
van dijne hand sijn af gesneden.

7 Gij hebt mij in den kuyl beneden:
in 'safgronds duijster diept' geleijd.

8 Dijn toorn is over mij gekomen:
gij druckt mij met all' dijne stroomen/ Selah.

9 Gij weert mij mijn' bekende dan;
gij hebt mij' mijnen bondgenooten
ten vloek gemaakt: ik ben besloten
so dat ik 't niet ontkomen kan.

10 Mijn ooge truert mits' mijne plage/
tot dij Heer roup ik alle dage:

P. 6.

Tot dij streck ik mijn' handen uijt.

11 Doet gij aan dooden wonderheden?
of sullens' op staan d'overleden/
en dij belijden [overlijd]? Selah.

12 Sall men dij' [heyl-]gunst' in der hellen:
dijn' waarheijd/ in 'tverderf vertellen?

13 Of salmen in de duijstermis'
als kenbaar dijne wonder werken:
en dijn' gerechticheijd bemerkē
in 'tland der wangehuegenis'??

14 En ik riep Heer tot dij mits' desen:

vroug sall mijn bede voor dij wesen.

15 Wat is 't dat gij mijn' siel' verstoot:
Dijn aanschijn/ Heer/ van mij gaat wendert.

16 Ellendig ben ik [voll ellenden]
van jongs op gaande na de dood:
'khebb dijn' verschrickingen gedzagen
'iben † twijfelmoedig † ganz verflagen.

17 Dijn toorn is over mij gegaan:
dijn' schricken [sijn't die] mij doordzingen.

18 Die mij als water/ daaglijcks zingen;
die [noch] te saam rondom mij staan.

19 Gij gaat mij vrund en' maagd afwendent/
'kword onbekend hun/ die mij kenden.

¹ hun.

De LXXIX. Psalm.

2 **L**ef-singen sall ik steeds van Gods
barmhertighe'en: mijn mond sall dijne
trouw' van stamm' tot stamm' verbze'en.

3 Barmhertighejd segg ik sall sich altoos
oprichten: gij sult dijn' waare trouw' daar
in den hearel stichten. 4 **I**kebb een ver-
bond

hōd gemaakt met mijnē uytverkoze: ikhebb
 David mijnē knecht [met eede] toegeswozen.

5 [Dat] ik dijn saad altoos hādhabē sall [voorz
 aan]: (doen staan/Selah.

en [desen] dijnen troon van stamm' tot stamm'

6 De heem'len sullen Heer dijn wonderwerk
 belijden: (tijden).

ja in der heyl'gen schaar' dijn' waarhejd [t' allē

7 Want wie is als de Heer van die de locht
 behouwen:

Wie is de Heer gelijk vā all' der Godē soonē?
 (raad:

8 God is seer hoog geducht in sijner heyl'gen
 en' vreeslick over all' het geē rōdom hem staat. ^{1 P. 5}

9 De Heer heerscharen God / wie is in kragt
 [en' klaarhejd] (waarhejd.

en' Heer gelijk als gij? rondom dij staat dijn'

10 Ook overheert gij [Heer] 'verheffen der
 see-baren: (bedaren.

en' als haar stroom verheft / doet gijse we'er

11 Egipten als dooywond hebt gij [ni] ganz
 verschuerd: ¹ verstuerd.

en' dooy de kragt dijns erms dijn' vijanden]

12 De hemel komt dij toe / d'aerd' [is vooz
 dij [ten besten]: (besten.

gij ginge de waereld selfs met haare volhejd

13 Gij hebt geschapen [bejd] het Noorden / en'
 het Zuiden. (verluijden.

[en'] Tabor / Hermon ook doen dijne naam

14 Gij [gij hebt eenen erm [die sich] geweldig [toogt]:
dijn' hand die werd' bekragt / dijn' rechter-
hand verhoogd.

15 Gerechtigheid en' recht sijn dijnes troon-
gestichte:

barmhertigheid en' trouw' tre' en vooz dijn
aangesichte.

16 Wel-salig is het volk dat dese vruegd han-
vaten:

gij sult o Heer in 'licht dijns aanschijs
wand'len laten.

17 Zij sullē daaglicks sijn verbvruegd in dijne
naam:

in dijn' gerechtigheid sich hoog verheffen
t'saam.

18 Want gij [komt dij] tot glanz van haare
kragt [vertoogen.

gij sult in dijne gunst ook onsen hooru ver-
hoogen:

19 Want van den Heere komt ons schild [en'
ons bekroning']!

en' van den heiligen in 'srel onse koning.

2 P. 4 20 Tot dijnen gunst- genoot hebt gij [met
goed bescheijd]

als doe in een gesicht gesproken/en' geseijd/
Ik hebb den sterken held tot hulp gesteld [al

vozen]:
'kerhief van uijt het volk hem / dien ik had
verhooren.

21 'Khebb David mijnen knecht [hier bindens-
de [beneden]:

gesalft

gesalvd met olij [salf] van mijne heyligheden.

22 Met welken mijne hand vast ende bondig
blijft:

so dat mijn erm hē ook seer kragtelicken stijft.

23 De vijand sall van hem niets plundren
[noch plucken]:

en kind der godlooshejd en sall hem niet ver-
drucken.

24 Sijn wederstrijders ook sall ik vooz heme
verbrjfsen:

en sijne haters slaan [die tegens hem oprijfen].

25 Mijn waarhejd ende gunst die blijven hem
ook bij:

op dat sijn hoozn verhoogd in mijnē naame sij.

26 Ook sall ik sijne hand tot aan de see ver-
strecken:

en sijne rechterhand tot aan den bloed [doen
rechen].

27 [Als dan] sall hij mij selfs toersoupen / gij
mijn vader:

Gij [sijt] mijn God / en rotz van mijnen heyl
[te gader].

28 Vooz mijnen eerstgebooz'n houd ik heme
[hoog van waerden] (op aerden.

ja) vooz den hoogsten [Heer] der koningen

29 Ik sall hem mijn' genaad' vooz eeuwig
doen bekljiben: (blijven.

en mijn verbond sall hem getrouwelick bij-

30 Ik sall sijn saad doen staan [en'] eeuwig 3 P.
[doen gewagen]:

en' sijnen troon [doen sijn] gelijk des hemels
dagen.

31 So sijne kind'ren sich van mijne wett
ontlaan: (gaan.

noch' in mijn' rechten niet [gestadig] woord en

32 Mijn' kuer' ontheiligen: op mijn' gebou
niet passen:

33 So fall ik met een' roed haar' trouw'loos-
heijd verrassen:

Met plagen haare sond'. 34 Doch fall van hem
niet wenden

mijn' † goedheijd nochte † gunst / noch' mijne
waarheijd schenden.

35 Noch' fall ook mijn verbond ontheiligen
[woordaan]:

noch' weder roupen 't woord uijt mijnen mond
gegaan.

36 Bij mijner heijligheijd hebb ik eenmaal
gesworen:

'ken liege David niet. 37 Sijn saad [uijt hem
gebozen]

fall eeuwig blijven staan: ook fall sijn troon
mits desen (wesen.

wooz mijnen aangesicht' als [tlicht] der sonne

38 't fall blijven als de maan / wooz eeuwig
vast gegronnd: (Selah.

[om inde locht [te sijn] een' overtrouw' oorkou-
39 Waar gij verstoot / verwerpt: gij sijt ver-
gramd bevonden

op dijn' gefallden [selfs]. 40 Verniet dijns
knechts verbonden:

ontheyligt sijne kroon op aerden. 41 Sij gaat
rucken
sijn heymingen om verr: gij breekt sijn vest
onstucken.

42 Sij hebben hem beroofd die langz den
wege gaan: 4. P. 4
[selfs] moest hij [als] tot spott van sijne buij-
ren/ staan.

43 Sij hebt de 2 hand verhoogd van sijne we-
derstrijders: (vers.)

Gij hebt [het hert] verhuogd [van] alle sijn' beu-
44 De scherpte sijnes swaerds / die hebt gij
omgeboutwen;

er hebt hem in de strijd niet oberekind gebou-
wen.

45 Gij die sijn reijn zeraat als nu ophoudē deed.
er synen [hoogen] troon ter aerden neder sateet.

46 De dagen sijner iuegd hebt gij gekort
[o Heere]:

Gij hebt hem overdeckt met schaamt [en' met
oneere] / Selah.

47 Hoe lang Heer sult gij d' so eben staag
versteken:

sall dijne grimmigheijd als vuir noch sijn ont-
steken ?

48 Gedenckt [o Heer gedenkt] van watten
tijd ik ben:

schiept gij dan te vergeefs all' smenzen hū-
deren?

46 Wie is die leben sall / v'ij van de dood te
schouwen?

die van 't geweld des grafs sijn siele sall be-
houwen? Selah.

50 **O** Heer waar sijn mi toch dijn gunstē van
te hooren:

die[de] gij David hebt in trouwe toe geswozē?

51 Gedenkt Heer aan den smaad van dijner
diensnaars [staag]:

dat ik in mijnē schood all[so] veel volckē draag-

52 Dat dijn' vijanden Heer so schimpig gingen
smaden;

dat sij so smadelick [so schimpig] de voet-padē
[de'es] dijns gesalvdē [selfs] gelasterd hebben
[t'samen].

53 Gesegend sij de Heer voor eeuwig / amen/
amen.

1 verstroijd. 2 rechterhand.

De XC Psalm.

4.

O Heer gij sijt ons een vertreck [in 't leven]
een vaste woon van stamm' tot stamm' ge-
bleven. 2 Ook al veel eer 'tgebergte was
gehoren / eer gij de aerd' gehoord hadt lang

[lang te vozen voor] 'swaerelds [grond :
 sijt] gij [geweest/en sijt] van eeuw' tot
 eeuw de sterke God [althd].

3 Gij doet den menz tot mozzelinge werden;
 wann'neer gij segt / † keer't we'er [tot stoff der
 aerden]

gij menzē stamm' † bekeerd u [na om hooge].

4 Want duiffend jaar [en is toch] in dijn ooge/
 maar als de dag van gist'ren nu volbragt:
 en eben als de schild-wacht in der nacht.

5 Gij ruckt se weg als obergolf d'vā stroomē/
 sij sullen sijn als [schijelike] droomen:

6 Welk' als 'krank kruyd tē morgenstonde sphenē.
 Twelk' smorgens bloeit/ doch 'tgaat daar
 schielick henen:

men sried het af des avonds/ en 'tberdozt:

7 En' wij vergaan wanneer gij toornig word:

Wij sijn verschriekt mits dijne grimmighede.

8 Gij stelt voor dij onf ongerichtigeden:
 en 'tganz geheim van ons inwendig [pooget].
 voor 't schijnend licht dijns aanschyns [dijner
 oogen].

9 In dijnen toorn blie'n onse dagen woord: P. 4.
 onf jaaren gaan daar henen als een woord.

10 De dagen t'saam van onse jaaren [trachtte
na] t'seventig / en' op haar' hoogste kragten
[en konnen sij maar] tachtig jaaren [halen] /
en' all haar' pracht [is] arbeid / moeijt' [en
qualen]:

want 'tdrijft snell door / ook vliegen' wij daar
11 Wie het de kragt van dijn grimmighe' en'

Naar men dij vzeest [sall sich] dijn rooyn [aan
stellen].

12 Keert ons [dan] dus [all] onse dagen tellen:
so sullen wij het hert tot wijsheid stuijen.

13 Keert weder Heer / hoe lange [sall't noch
[dwiiren]?

laat dijnen troost op dijne dienaars gaan.

14 Wilt smorgens ons met dijne gunst bez
sa'an:

So sullen wij ons vrolicken dzagen /
en' blijde sijn in alle onse dagen.

15 Wilt naar beloop der dagen ons verblijden
dat gij ons hebt verdzuchinge doen lijden:
en' naar den tijd dat wij [so menigbond]
den tegen-spoed [hier] hebben aangeschoud.

16 Dat sich dijn werk aan dijne dienaars
toone:

en' dijne glanz haar' kinderen [bekroone].

17 De lustbaareheid [de vzeegd] Gods onses
Heeren

[mset] over ons [meer ende meer vermeerden] /
maakt [Heer] door ons 'twerk dijner handen
sterk:

bevest toch selfs dit onser handen werk.

4.

Die in des alderhoogsten [rotz' en']
 schuyl-plaatz' sitt [geweken] vernacht
 [als] in de schaad'we: Gods. 2. Ik sal tot
 den Heere sprekken / mijn' hoop' / mijn'
 vest: mijn God [sijt gij] op hem sal ik
 vertrouwen. 3. Voor 's jagers strick so sal
 hij mij: voor quader pest behouwen.

4. Hij sal met sijne bluegelen
 di schaduwijs bedecken/
 en onder sijne vederen
 sult gij in hoop' vertrecken:
 een schild [sal] sijne waarheid [sijn]
 een scherm [voor eeuwelicken].
 5. Hij sult voo'schrickelicken schijn
 bij nachte niet verschrieken:

Noch' voor den pijl die vliegt bij daag.

6 Pest die in't duijster swebet:
voor woestinge die 'smiddags plag
te woesten [all wat levet].

7 Of daar aan dijner sijde juist
een duijfend ne'er viel [teffen]/
en' aan dijn' rechterhand tien duijst:
so sall het dij niet treffen.

8 Maar gij siet dit voor oogen aan:
gij sult'et maar aanschouwen
[wat] loon de goddeloos [ontfa'an].

9 *P.* Gij Heer sijt mijn vertrouwen:
gij hebt den alderhoogsten [God]
tot dijn vertreck genomen.

10 Geen quaad en sall dij op een bott
so schielick overkomen.

Dijn huys en naakt geen ongeball.

11 Want hij der Eng'len [scharen]
van dij beveelt; dat sij in all'
dijn' wegen dij bewaren.

12 En' dij ook sullen sij [daar he'en]
op haare handen dragen/
op dat dijn voet aan geen en steen
aanstootig werd geslagen.

13 [Selfs op den leeuw en' adderslang
sult gij den voet ne'er setten/
gij sult den jongen leeuw [eer lang]/
en' ook den draak verpletten.

14 Om dat hij mij omhelst/ sall ik
hem rucken uyt [den praame]:
'ksall hem verhoogen [eenwelick]/

want hij kent mijnen naame.

15 So haast hij mij aanroepen sall/

sall ik hem staan ter spraken:

16 [Ook] sall bij hem [sijn] in ongeball:

hem hoeden/ en' groot-maken.

16 [Ook] sall ik met lang-duijrige jib

van dagen hem versaden:

ik sall hem mijne saligheijb

doen schoutwen [uijt genaden]:

1 des almachtigen.

De XCII Psalm.

T 16] goed den Heer te loben: en' di-
 nen naam [met een] te singen [hier be-
 ne'en] o hoogste [van daar boven].

3 Dijn' gunst v'zoug t'openbaren: en'
 dijne trouw' bij nacht. 4 Met een lied
 boorbedacht / op luyt' / harp' en' tien
 snaren.

5 Gij hebt mij in [topmerken]
 dijns doens o Heer verhuegd:
 ook schepp ik groote vruedg
 in dijner handen werken.

6 Hoe groot en' hoog te achten
 sijn dijne daaden Heer:
 [hoe] rijter maten seer
 diep sijn dijn' grondgedachten.

7 Een dwaas' kan't niet bezoeien:
 een gekk verstaat dit niet.

8 Als [hij] de boose [siet/
 dat hij] als krujden bloeien/
 de boose groeien: eben
 om eeuwig te vergaan.

9 Maar gij o Heer blijft staan
 in eeuwighejd verheven.

4.P. 10 Want siet/ Heer/ dijn' vijanders
 want siet dijn vijand sall
 verlozen gaan: [ja] all'
 de boose gaan ter schanden.

11 Gij sult mijn' hoozn opschieten
 gelijk eens een-hoozn/ doen:
 met olij + verz en' groen
 sult gij mij overgieten.

12 Mijn oog heeft konnen spozen
 [rechte] op mijn' haters [aan]/
 en' die mij wederstaan
 sall mijne ooz [wel] hoozen.

13 Oprechtige sall bloeien
 gelijk een dadel-boom:

[als zeed'ren] sail de vroom
als Lijbans zeed'ren groeien.

14. Geplant in 'thuis des Heeren;

so sullen [all' temaal]

in onses Godes saal'

op bloeien [t' sijner eeren].

15. Noeh groeien sij seer vucgdig.

ten grijsen ouderdomm;

sij sullen wederom

bett worden/ ende iuegdig.

16. Om van den Heer t'oorzkonden'

als dat hij opzecht [is];

mijn' rotz'/ dat in hem wijs

geen onrecht [is bevonden].

1 hij.

De XCIII Psalm.

5.

Als koning heeft de Heer gheheert in

magt]; hij was bekleed met heerlichheid /

met kragt was God bekleed/ [en' so] hij

baerdig stond: werd ook de waer'ld on-

wankelbaar gegrond.

2 Dijn koning-stoel [is] van doe af bereydt /
 gy syt [o God] van aller eeuwigheyd.

3 De stroomen Heer verhieven opwaers uijt /
 de stroomen [Heer] verhieven haar geluyd:

De stroomen [Heer] verhieven haar gebuyt /
 4 [Doch] boden all der wateren geruys /
 hoe magtig groot de see-storm [sich vertoogt]
 noch [sitt] de Heer groot-magtig in der hoogte.

5 Vijnemend † trouw en † geloofwaerdig is
 [dijn woord en wett] en' dijn' getugenis /
 De heyligheijd is dynen huise / Heer /
 hoor † eeuwelick / een groot zieraat [eu' eer].

1 langduijrigheid der dagen.

De XCIV Psalm.

5.

Heer God der wyaken / God der wyaken
 verschijnt in glanz. 2 Will dij op
 maken gy die des aerdyghs rechter syt:
 loont naar verdienst' den trotzen toch:
 3 Hoe lang Heer blijft de gedloof' noch' hoe'

Hoe lange blijft de godloos' blijd?

4 [Hoe lang] : fall 'tratt der boose [dwafent
noch] [maat ren / snozken: ende blasen] ?

5 Dijn volk [noch so] bermelen Heer:
dijn erfdeel plagen [en' verwoe'n] ?

6 Weeuw' ende vzeindeling verdoen:
en' weesen moozden [even seer] ?

7 De Heer sallt / seggen sij / niet merkent:
noch' Jakobs God kent [onse werken].

8 Verstaet gij sott volk [van verstand]:

gij dwafent ook wanneer sult gij
eens wijser sijn ? 9 En soude hij
niet hoorzen die de ooze plant ?

Die 'tooge bozmt sou' die niet sehouwen ?

10 Hij die het volk in tucht kan houwen
sou' die niet tuchtigen ? seifs hij

[hij] die den menz bericht in leer.

11 'Tgepeijns des menzen kent de Heer:
dat het maar ydelheijd en sij:

12 Wel dien gij tucht o Heer [der heeren]:
die gij uijt dijne wett doet leeren.

13 [En] maakt dat hij gerustig schuyl/
[ook] hoor den dag van ongeball;
tot dat den goddeloosen fall
gedolven sijn sijn eygen kuyl.

14 God fall sijn volk toch niet verstooken:
noch' sich van sijner erf' ontblooten.

15 Doch fall 'tgericht' [in glanz en' schijn]
verkeeren tot rechtvaerdighego:

en' daar na worden ingelejd
 sij all' die vroom van herten [sijn].

16 Wie sall met mij den goddeloosen
 [nu] wederstaan? wie sall den boosen
 met mij [nu] houden in bedwang?

17 Hadd God mij' geene hulp' betoond:
 so hadd mijn' siele kortz gewoond
 [diep in 'sgrafs] stillen ondergang.

18 Sejd ik mijn voet is mij verschoben:
 dijn' gunst Heer stuede mij [van boven].

19 [Dus sijnd] in veel gepejns [verstrickt/
 'twelk ik] in 't binnenste [behiel]:
 so werde mijne [droube] siel
 dooz dijn' vertroostingen verquicht.

20 Sou' dan de stoel der boose wichten
 die moedwill' tegens recht verdichten/
 sich derben bougen nebens dij?

21 Zij loopen nijt bij hoopen [thans]
 dat om de siel' des vromen mans:
 't onschuldig bloed verwijzen sij.

22 Doch is de Heer [so hoog verheben]
 mij tot een hoog vertreck gebleven:
 mijn God [is] mij een vaste steen.

23 Hij salse met haar onrecht slaan/
 en' in haar' boosheid doen vergaan:
 De Heer ons God sals all' vertre'en.

3 sullen alle de boosdoenders.

7.

Kom't laat ons blyd sijn in den Heer:
 laat ons all juichende [ter eer] den rotz-
 steen onses heylands singen. 2 Laat ons
 sijn aangesicht [in vlyt] voorszomen met
 [waar lof-]belijd: laat ons hem juichge-
 sang voozbzingen.

3 Want een groot God [is] onse Heer:
 Heer boven alle goden [veer/
 is hij] een koning groot [van magte].

4 In sijne hand staan [all' gelijs]
 de gronden van [iganz] aerderijs:
 ook eygent hij der bergen kragten.

5 De see is sijn [en' watter sweeft]/
 mits hij die selfs geschapen heeft:
 ook vormde sijne hand de droogte.

6 Kom't laat ons bidden/ laat ons [we'er]
 ne' erbuijgen/ knielen vooz den Heer

H 2

[vooz]

[voor] onsen schepper [in der hoogte].

7 Want hij [word] onse God [gesejd] /
en' wij de volken sijner wejd';

wij sijn de kudde sijner handen:

hoort gij op huyden sijne stemm':

8 Verstock't uw herte niet [voor hem] /
als in [de] Meribaatze landen:

[Gelijk] in Massa 'twoeste woud.

6 Daar uwe vaders mij [so stout] /
besochten/ proufden [op haar' klagte];
ook sagen sij mijn werk [aldaar].

10 Mij walligde wel veertig jaar /
van dit [we'erspannige] geslachte/

Ik sprak [van boven uijt een' wolk'];
van herten sijn' een dwalend volk:
in mijnen weg als onwuste:

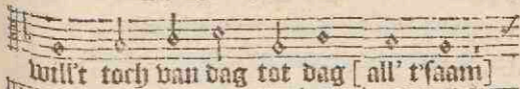
11 Dies swoer ik in mijn' grimmighejd:
als dat sij [in der eeuwighejd] /
niet souden ingaan t' mijner ruste.

De X C V I Psalm.

4.

1 Singt een nieuw lied dé Heer [ter eeren]:
t'ganz aerdyk sing' den Heer [der heeren].

2 Sing't Gode / segent synen naam:
will's

will't toch van dag tot dag [all' t'saam]

de boodschapp sijnes heyls voord-leeren.

3 Will't sijne eer den heij'd'nen konden:

sijn' wond'ren allen volk'en [monden].

4 Want God [is] groot/ en' pryselick:

la boven aller goden [schrick

is hij] seer hoog-geducht [bevonden].

5 Want all' swolk'es goden [hier beneden

sijn anders niet dan] ijdelheden:

maar doch den hemel schiep de Heer.

6 Zijn aanschijn [is] voll glanz en' eer:

sijn troon voll kragt en' zierlichheden.

7 [Kom't] schrijft den Heer toe gij geslachten:

[kom't] schrijft den Heer toe eer en' kragten.

8 De heerlichheids van sijnen naam

schrijft die hem toe: [kom't] offer't [t'saam]/

en' will't tot sijn' voord'boven trachten.

P. 5.

9 [Kom't] buijg't u neder voord' den Heere

[buijg't] sijner heyligheijt ter eere:

verschrick't voord' hem gij aerdterijk:

10 Spreek't tot de heij'd'nen [all' gelijk]

als een groot koning heerzt de Heere/

Wak sall het aerdzijk vast beklippen/

om [voords] onwankelbaar te blijven:

bij sall twolk' richten met bescheij'd.

11 De heem'len sullen vrolichhejd/
en 't aerdrijk groote vruegd bedrijven:

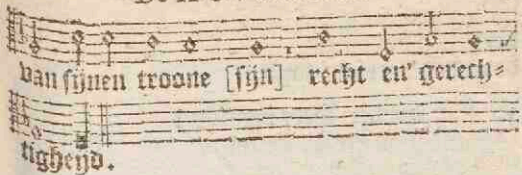
De see fall met haar volhejd doud'ren.
12 Het veld fall sich in vruegd verwond'ren/
en wat [sich] meer daar in [onthoud]:
ja all 't geboomte van het woud
fall sich tot lofgesang affoud'ren.

13 Want vooz den Heer komt hij sich stichten.
en' komt also het aerdrijk richten;
hij fall de waereld [so hij seijt
noch] richten in gerechtichejd.
en 'tvolk in sijne waerhejd [lichten].

r heyligdomm.

De XC VII Psalm.

1 Als koning heerst de Heer/ het aerdrijk
rijck ghyche seer; ja veel' eylanden mueren
sich [nu] in vruegd verbruengen. 2 Der wol-
ken duisterhejd staat rondom hem ver-
spreyd; de stichtplaats' [glanz [en' schijn] van

3 Het buijr ſall voor hem tre 'en:

ſijn' haters rondom he 'en

ſall het in vrande ſtichten:

4 Zijn ' licht quam 't rond verlichten:

dit ſag het aerdterick/

en 't heeft gebeeft van ſchyzick.

5 Ook ſmolt 't gebergt' [en' rotz]

voor 't aangeſichte Gods

als waſz [ſo ſchyelick]:

Door 't aanſchijn Gods/ die [wiſz]

Heer van 't ganz aerdzyk is.

6 De hemelen beleden

[all'] ſijn' gerechtigheden:

en' all' twolk heeft [mits dien]

ſijn' heerlichhejd geſien.

7 Dat' all' te ſchande gaan

' die op afgoden ſtaan/

' die beelden eere vie 'n;

Buijg't ' goden voor hem [buijg't].

8 ' Welk Zijan hoozt en' juicht/

Heer/ Judaas dochters ſtichten

beel vruegds: om dijn' gerichtten.

9 Om dat gij [van altijd]

de hoogſte Heere [ſyt]

op 'tganze aerdzijf-dal:
 verheben boben all'
 de goden verr' en' wijd.

10 Gij die den Heer beminn't
 3 sijt tot geen quaad gesind/
 hij hoed de siel' van desen/
 die hem godvruchtig vreesert:
 Hij ruckse [als de sijn']
 uijt 'sboosen hand [uijt pijn].

11 'Tlicht is den vroom' gesajds
 de vzolichheijd [verfrant]
 die vroom van herten sijn.

12 Gij [all'] die oprecht sijt
 weest in den Heer verblijd:
 en' vieret [den geslachte]
 sijn' heyl'ge gedachte.

1 blixen 2 alle. 3 haer 'tquaade.

De XC VIII Psalm.

4.

V V

All't och den Heer' een nieuw lied
 singen / want hij [is't die] veel wonder
 doet : sijn' rechter-hand [quain hem om-
 zingen] sijn heyl'gen erm heeft hem be-
 hoef.

hoed. 2 De Heere quam sijn heyl ver-

toogen: hij heeft ook sijn gerechtichejd

ontdeckt voor [aller] hejd'nen oogen.

3 Hij dacht aan sijn' barmhertichejd /

Om sijne waarhejd [uijt te sejnben]

tot' thuys van Israel: [mits dien

so] hebben alle daerdyks eynen

den heyland onses Gods gesien.

4 [Komt] juich't de Heer / [met luyder kelen]

en aerdryk: schreeuw't / sing't / segget dank.

5 [Komt] wilt den Heer / op zjters spelen;

op zjters / en' met stem-gesank.

6 Op kring-trumpetten [hem ter eere] /

en' op kromhoornen klank geruys;

luich't voor den koning onsen Heere.

7 Dat' timeer / en wat daar in is / bruys:

de waereld / en' die daar in wonen.

8 De vloeden sullen t' saam [in schijn

als] met hand-klappen vruegd betoonen:

de bergen sullen vrolick sijn.

9 Want voor den Heer komt hij sich stichten

als richter van het aerdterick;

hij sall de waereld recht'lick richten /

en' ook de volken billicklick.

1 **M**agtig heerzt de Heer/ all' volk be-
 ve seer: ook sitt hij [in schijn] op den Ege-
 rubijn/ dat het aerdterick bebende verschriek-
 2 **G**od [die is] groot-[magtig] [en] in Zion
 [krachtig].

Hij die [sich verhoogt]
 boven all' verhoogd:

2. Men sall dynen naam
 groot/ en' schrieklich t'saam/
 doen belijdenis
 dat hij heylig is.

4. Konings' kragt [en' sinnet]
 sijn die] 't recht beminnen:

[Ja] de billikheijd
 hebt gij selfs bereijd:
 en' in Jakob recht
 en' gericht gepleegd.

5. Roem't den Heer [en' juijcht]
 onsen God/ en' buijgt

hoor den boetbank [weder]
 zijner voeten neder/

Dat [is] heiligheid.
 6 Moïsis / Aron [beijd'
 mogtmen] priesters [sien]
 Samuel van dien
 die daar zijnen naam
 [staag] aanriepen [tzaam]:
 als sy God aanbaden:
 hoorde hij [uijt genaden].

7 Hij sprak tot: [dit volk]
 in een' sunle-wolk;
 sy bewaarden [voord]
 sijn oorkondig woord/
 ende sijne wett
 bij hem ingesett.

8 Gij quaamt hem [als bozen]
 Heer ons God / verhooren/

Gij God deed hun soen:
 weekte t'saam haar doen.

9 Hoem't God onsen Heer/
 wij get u toch ne'er
 hoor den berg [bereijde]
 t' sijn heiligheid:
 heilig toch [voll eere
 is] ons God en' Heere.

1. volk. 2. hem.

4.

G Hij aerdrijkt juycht den Heere blyd.
 2 [Kom't] dien't den Heer met vruedg [en
 blyt]: treed't in tot voorz sijn aangesicht
 met vrolick-juychend sang-gedicht.

3 Weer' dat de Heer God selve sij:
 Hij selve maakt' ons/ en' niet wij.
 [wij sijn] sijn volk [van hem bereyd]
 [wij sijn] de kudde sijner weyd'.

4 Gaat tot sijn' poozten in [met prijs]
 met [waar] belijd/ met lof-bewijs
 [gaat in tot] sijn' voorhoben [t'saam];
 belijd't hem/ segen't zijnen naam.

5 Want [hij is een] goed-gunstig Heer/
 sijn' heylgenaad' [drijft] immermeer:
 en' sijne † waarheijd/ † trouw [en' magt
 blyft] van geslachte tot geslacht.

1 all.

8.

K Sall van genaad' en van gerichte singē:
 Sall dij o Heer mijn lof-gesāg voordbringē.
 Sall op den weg [op d'] onbevleete [baan]

voorsichtig gaan/

Tot gij tot mij sult komen [Heer der Heeren]:
 Sall binnen 'shuijs vroom van gemoed ver-
 keeren. (Ik haat

3 Ik sall mij geen quaad voor ogen stellen/
 der boosen daad:

En geen van dien en sall mij toch aankleven.

4 Tlimum hert sall mij beswijkende begevē:
 den boosen [menz] en sall ik [nimmermeer]
 niet kennen [Heer].

5 Die achterklapp van haaren naasten sprekē:
 die ruck ik weg: die 't oog om hooge steken/
 die grootzig [sijn] van herten/ dese [siet]
 vermag ik niet.

6 Op 'saerdterijhs opzichte [staan] mijn' oog-
 gen/
 op datse [noch] bij mij ne'er-sitten mogen:
 die op den weg vroom wandelt/ die sall mijn
 [mijn] dienaar sijn.

7 Die

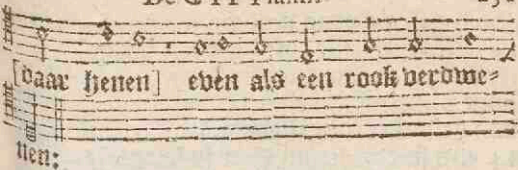
7 Die schalkheijd pleegt/die sich der luttig' niet
 kroonen/
 en sullen niet in mijnen huysse woonen:
 ja geëzins toch sall voorz mijn oog [voorzd-aan]
 sulck een bestaant.

8 't sall 'smorgens: vrong de goddeloos' op
 aerden
 weg rucken [selfs]: om so [in grooter vaerden]
 all uijt de stad des Heeren uijt te roe'n
 die onrecht doen.

De CII Psalm.

4.

2 Heer wilt mijn gebed verhooren:
 mijn geschrey koom dij ter ooren. 3 Berg
 dijn aanschijn voorz mij niet/ neyg dijn oog
 in mijn verdriet t'mijwars; als ik roup
 [ootmoedig]/ spoed [dan]/ en' verhoort
 mij [spoedig]. 4 Want mijn' dagen sijn
 [daer]

Ook sijn mijn' gebeenten mede-
 uijt gebzand als een' haerdstede.
 5 Eben als het gras so word
 t hert geslagen/ en 't verdoyt:
 so selfs dat ik hebb vergeten
 t' mijnen nooddruft) brood te eten.
 6 Om 't gebaar van mijn gesteeente/
 kleeft mijn vleesz aan mijn gebeente.

7 Als een roerdomp der woestijne/
 eben so ben ik in schijne:
 ik ben als een huyben [is]
 in de woeste wildernisz.
 8 Als een musz' is op den dake
 eenszaam/ so ben ik/ en' wake.
 9 Sdaags hoor ik mijn' haters [blasen]
 op mij schimpen: vloeken/ rafen.

10 Want als brood eet ik nu aszen:
 meng mijn' drank met tranen-plaszen.

I Ps

11 Mits het schijnelick gelaat
 dijnes toorns/ en' ongenaad:
 want gij hebt mij hoog verheben/
 ende we'er ter ne'er gedreven.

12 Wijne dagen [sijn daar henen]
 als een' schaduw verdweenen:

5 So dat ik als gras verdrooge.

13 Maar gij [sijt/ die daar om hooge]
eeuwelick en sitten blijft:

dijne huegenisz' [beklijft]
van geslachte tot geslachte.

14 Gij sult op staan [Heer in kragte]/
en' dij Zijns noch ontfermen:
want [tis] haare tyd t'erbermen/

Ja de tyd is nu verschenen.

15 Mits dijn' dienaars in haar' steenen
sich verlusten: en' hun is
dit haar grenis een' derenisz'.

16 Sheeren naam [des hoog-geduchten]
sullen [alle] volken vruchten!
ja dijn' heerelick' hoogwaerden
alle koningen der aerden.

17 Want de Heer fall Zion bouwen:
men fall hem in glanz aanschouwen.

18 Ook so heeft hij op 't gebed
des eensamen wel gelett:
noijt versmaad' hij haare klagte.

a P. 3 19 Schrijft dit op voor 't nageslachte:
dat de Heere sij gepresen
van het volk dat dan fall wesen.

20 Hij die uijt de hoog' gebouwen
sijner heylighejd quam schouwen:
uijt den Hemel sag de Heer
tot [hier] op der aerden ne'er.

21 Om te hoozen [het verlangen
en'] het suchten des gebangen:
om de menzen te onthinden

* die de dood nu wou verblinden.

22 Op dat sij den naam des Heereu
binnen Zion souden [eeren]:
sijnen roem [en' sinen soen]
in Jeruselem kond doen.

23 Als de volken [nu all' t'samen]
sich gesaamt elick versamen;
en' de koninkrijken sullen
[God] den Heere dienstig hullen.

24 Hij heeft mijne kragt geslagen
op den weg/ en' mijne dagen
heeft hij [t'eenemaal] verkort.

25 [Dies] ik [aldus] sprekend' word/
wilt mijn God mij niet weg-dragen
op het midden mijner dagen;
dijne jaren [sijn in kragte]
van geslachte tot geslachte.

26 Doortijds schiept gij waerdrijks [perken]
en' de heem'len sijn de werken
dijner handen. 27 Sij vergaan/
maar gij blijft bestendig staan/
alle dese [schoon' gebouwen]
sullen als een kleeid verouwen:
want gij sultse [onderand'ren]
eben als een kleeid verand'ren.

Ende [sonder' te volherden]
sullen sij veranderd werden.

28 Waar gij blijft de selve [siet]/
dijne jaaren slijten niet.

29 [Heere] dijner soonen soonen

sullen

sullen [sekerlicken] woonen:
 en' haar saad sall ook mits desen
 [steeds] vooz dij bevestigd wesen.

De CIII Psalm.

6.

Loof toch den Heer gij mijne siel: en
 r'same' wat in mij is [loof] sijnen heyl' gen
 naame. 2 Loof toch den Heer gij mijne
 siel [en' geest]: vergeet toch geen' van alle
 sijn' weldaaden: 3 Die dij verschoont van
 alle dijn' misdaaden: die dij all' r'saam dijn'
 swackighe'en geneest.

4 Die van den kuyjl dijn leven komt bezijs
 den:

die dij bekroont met gunst' en' medelijden.

5 Die dijnen mond met goederen versaad:
 dijn' juegd sall nieuw gelijc ees arends werde.

6 De

6 De Heer pleegt recht: [hij pleegt] gericht
[op aerden]
hun/die men [hier] † verdrukt † en' t'onrecht
staat.

7 Zijn 'wegē heeft hij Moïsis doē bemerkē/
den kinderen van Iſr'el sijne werken.

8 Barmhertig [is] genadig [is] de Heer/
ganz traag tot toorn/en' over groot van goed-
heid.

9 Hij fall toch niet staag kjbē: [sijn' verwoed-
heid]
behoud hij ooh niet altoos [even seer].

10 Hij heeft ons niet gedaan naar onse sondē/
noch' ons beloond naar onse boose vonden.

11 Wāt naar de hoogt' des Hemels bovē d'aerd:
word sijne gunst bekragt op die hem vreesen.

12 So wijd als' roost van twestē staat geresē:
heeft hij van ons on' misdaad afgeweerd. P. 5.

13 Gelyk sijns kinds eē vader sich ontferrent/
so heeft de Heer sich over hun erberreind

die hem ontsien. 14 Mits hij ons maakzel hē:
en hem gedenkt dat wij sijn stoff [der aerden].

15 [Aen siet [als hog eens menzen dagen
[werden]:

hij bloeit [tot hij] gelyk een veld-bloem [end].

16 Want so de wind daar over komt te rennē/
so isse weg: haar' plaats' fall haar niet kennen.

17 Maar Gods genaad' [die is [van eeuwig-
heid

tot eeuwigheid op [alle] die hem vreesen:
sijn g'rechtigheid fall op kinds kind' eē [wese].

18 Die' sijn verbond [te houden [sijn bereijb];

En' sijner [wett] geboden sijn gedachtig/
om die te doen. 19 De Heere [God almachtig]

heest sijnen stoel in 'shemels [troon] gesticht/
sijn koninkrijk dat heerst ook ober alle.

20 Gij en'glen loof't den Heer [in groot getalle]/

gij sterk' in kragt gij die sijn woord bericht;

Om so de stemm' sijns woords te doen be-
trachten.

21 Loof't toch den Heer gij alle sijn heerkrag-
ten:

gij die hem dien't/ en' sijne wille doet.

22 Loof't toch den Heer gij alle sijne werken/
waar dat men ook sijn' heerschappij [kan
merken]:

Loof toch den Heer mijn' siele [/mijn ge-
moed].

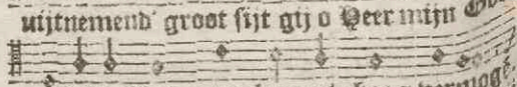
De C I V Psalm.

4.

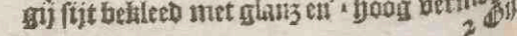
1 **M**ijn' siele looft den Heere [Zebaoth];

uigtremend' groot sijt gij o Heer mijn God:

gij sijt bekleed met glanz en' hoog vermogē.

2 Gij

2 Hij sijt met licht als met gewaad omtogen:
 spant als tapijt de hemelen [ten toog']. 3 Hij
 Welf'et daar met wateren om hoog/ den
 wolken [dyft] ment hij tot sijnen wagen:
 [en] wandelt op 's winds vlieg'len [die hem
 dragen].

4 Van geesten maakt hij sijne eng'len [hier]:
 sijn' dienaars ook van gloe'-glom-gluijmig
 hier.

5 De aerd' heeft hij gegrond-best op haar
 gronden;

6 Hij wanke niet noch' nu/noch' t'geenen stonde.

7 Met diept' hadd' gijf' als met een kield bes
 dekt:

8 Der waat'ren [bloed] stond op 't gebergte' [ge
 strecht].

9 Op dijne straff' sijns haastelick verschoben:
 en' op 't geluid dijns donders weg-gestoben.

10 T'gebergte rees/ de dalen daalden ne'er;
 der plaats' die gij hun hadt besteld [o Heer].

9 Hij

1P.5 9 Hij sets' een' paal' daar sij niet ober recken
ook sullen sij de aerd' niet meer bedecken.

10 De waterbozns drijft gij tot na bene' en:
die wand'len daar langs bij 't gebergte he'el.

11 Sij dzenken [twee] des velds [den] ganzel
veede:

's wouds esel leszt ook sijnen dozst daar mede.

12 Daar dan 't geblugg' des hemels sitt [en]
speelt:

[en] tuszen uijt de groene tackskens gweelt.

13 Hij bocht 't gebergt' van uijt sijn' hooge
perken:

d'aerd' word versaad van 'tbucht-nott dijnet
werken.

14 'Twee [geeft] hij gras / den menz verweckt
hij krujd:

en' maakt dat 'tbzood van uijt der aerden
spruijt.

15 En' dat de wijn des menzē hert verhuege/
het aangesicht van olij ganz verhuege:

Hij onderhoud des menzen hert met bzood.

16 'Tgeboomte Gods word [daar van] satt
[en' groot]:

de zederen quam hij op Ljban besten.

17 Op dat albaar de voog'len mogten nesten:
de dennen sijn vooz ohebaars 2 berejd.

18 Het hoog gebergt' [is] vooz de wilde geijt':
de rotzen sijn om het konijn te vryden. (den):

2P.4 19 Hij schiep de maan' tot onderscheijd der tijt

De sonn' die is haar ondergang bekend.

20 Ook word het nacht' als hy dē doker send:
van

- dā krielt' et daar van all' 's'wouds wilde dierē.
 21 De leukenē [ook] die staan na roof en
 tieren:
 en' souken so van God te sijn gespijsd.
 22 Maar doch so haast de sonne weder rijst/
 so komen sijn gesaamtelicken [schuijlen]:
 en' leeg'ren sich [vermoed] in haare kuylen.
 23 [Dan] gaat de menz vast na sijn werk [met
 blyt]:
 en' na sijn ampt tot aan den avond-tijd.
 24 Hoe groot sijn Heer dijn' werken? [hoe
 verschejden?]
 Gij gings' all' t'saam met wijshejd toebereij-
 den:
 de aerd' is voll van dijn besitt [en' goed].
 25 De see is groot en streckt sich wijd en'
 woed;
 het wytemelt daar / ontalbaarlick: van dieren
 so groot' als kleen' [die sich daar in getieren].
 26 Daar vaart het schip dan he'en; [daar is]
 Leviathan die groote wallevis /
 dien gij gemaakt hebt om daar in te spelen.
 27 Die sich all' t'saam in hope dij bevelen:
 op dat gij hun haar' spijs' geeft t'sijner tijd. 3P41
7
 28 Geeft gijse wat / sij vopen't op [met blyt]:
 so gij dijn' hand op doet [en' begenadigt]
 so worden sij met goederen versadigd.
 29 Berbergt gij dij / sij sijn bevreesd [be-
 druckt];
 so gij [hun dan noch] haaren geest ontruckt /
so

so gaan sij uijt: om tot haar stoff te keeren.

30 Send dinen geest we'er uijt o [Heer des heeren]/

so worden sij [her]-schapen [in der daad]:
en' gij vernieut des aerdterijks gelaat.

31 Des Heeren glanz [sall duizren] t'allen tijden:

de Heer sall sich in all sijn werk verblijden.

32 Het aerdterijk schouwt hij maar aan/ en't beeft:

tgebergte rookt/ als hijt geraekt heeft.

23 Ik sall den Heer mijn leven lang lof singen:
sall mijnen God het lofgesang doorbzingen
so lang als ik in wesen wesen sall.

34 Och dat hem toch mijn' wijspraak' wel bevall:

Wat mij belangt/ ik sall mij [met verbzuegen gestadelick] in [God] den Heer verhuegen.

35 Dat t'godloos volk uijt t'aerdrijk [nu] verdwijn;

en' datter geen' goodloose meer en sijn.

gij mijne siel will toch den Heere loven:

looft [all' te saam] den Heere [van daar boven].

1 heerlickheid. 2 huijs. 3 de sondaars.

De CV Psalm.

4.

Belijdt den Heer' / mer't sijnen naame:
verhond's

4.

verkond't sijn doen den volke [all' t'same].
 2 Sing't hem/ lof sing't hem [overlujd]:
 spreek't all' sijn' wonderdaaden nijt. 3 En'
 roemet u toch [all' te saam] in sijnen heyl-
 gen [heyl'gen] naam:

In vzeugde moet het hert verklouken
 [het hert] van die den Heere souken.

4 Souk't och den Heer/ en' sijn' kragt:
 souk't och den Heere : dag en' nacht.

5 Gedenket och [gedenk't och] aan
 sijn' wond'ren/ die hij heeft gedaan;

[Gedenk't aan] sijn' wonderwerken/
 [wilt op] sijn's monds gericht' [merken].

6 [Gij] o gij saad van Abraham/
 gij die hem dient: gij Jakobs stamm'
 o gij sijn' nijtverkozen [lott].

7 Hij is de Heere onse God:

8 Ganz aerdyjk dooz sijn sijn' gericht'.

8 Hij dacht aan sijn's verbonds [verplichten] 1 P. 2

voorz eeuwelick: en' aan het woord
het welk hij heeft bevolen voord
tot aan het drijfende geflacht.

9 'Twelk hij met Aby'ham heeft volbragt:

aan fijnen eed [dien hij te vozen]
aan Ifack [hadde toegeswozen].

10 En' 't selve heeft hij tot een recht
bebest aan Jakop [fijnen knecht];
en' tot een eeuwig [vast] verbond
aan Ifrael [ste'e vast gegrond].

11 Hij fpzak ik sall dij Kanans Landen;
ten kavel dijner erf' behanden.

12 Al waren sij een kleijne fchaar:
seer kleijn/ en' vzendelingen daar.

13 En' trocken van volk tot volk he'en:
van't eene rijk tot and're: ste'en.

14 Nochtans en heeft hij niet geleden
dat hun de menzen iet misdeden:

2p.4 maar geeft ook koningen [seer strack]
om harent will' bestraff. 15 [En' fpzak;]
en' raak't aan mijn' gefalfde niet:
doet mijn' propheeten geen verdriet.

16 Op't land riep hij den hongers-noode;
en' brak all' 't stuenzel van den broode.

17 Hij sond den man vooz op den tocht:
en' Josef werd als slaaf verkocht.

18 Men boeide fijnen voet wel stijf:
[en] 't tjsen ging hem dooz het lijf.

19 Tot dat sijn woord nu was gebleken: *werd*

werd hij beproefd van 's Heeren sprekten.

20 De koning sond [van stonden aan] /
en' deed hem [dadelick] ontslaan:
die 't volck daar hadd in sijn gebied /
was selfs de geen die hem lofs liet.

21 So dat hij hem tot heere stelde
[selfs] over sijnen huys' [en' velde]:
tot heerzer over all sijn goed.

22 Op dat hij so naar sijn gemoed
[all] sijne vorsten hiel verknocht:
sijn' oudst' in wijsheit stichten mogt.

23 Doe quam ook Israael [van verde] 1P. 4
tot in Egypten: Jakop werde
een vremdeling in 'tland van Cham.

24 Daar maakt' hij dat sijn volck toenant:
en' dede 't sterker worden daar
van sijn bestrijders [alle gaar].

25 Haar hert heeft hij verand' ren laten
om [dies te me'er] sijn volck te haten;
en' om met sijne dienaars noch
te handelen dooz valz bedrog.

26 Sond Moisis sijnen dienaar dooz:
en' Kron dien hij sich verkooz.

27 Die stelden hun daar booz de merken
der woorden / en' de wonderwerken
booz ['t ganz begrijp van] 'tland van Cham.

28 Hij sond den donker / en' sij quam:
en' sij en waren [van doe woord]
niet meer verbitterd op sijn woord.

In bloed keerd' hij haer' water-[beken]:
deed haaren visz den moord ook steken.

4 P. 430 Van vorzzen wriemelde haar land:
tot aan 3der Vorzsten ledelant.

31 Hij sprak/ en daar quam een gebroed
van kleen gedierte sonder bloed:

De lujsen kroopen aller wegen.

32 Hij gaf hun hagel-steen/ ten regen:
en' haaren lande ghuyinig vier.

33 Ook sloug hij haaren wijnstock [hier]/
en' vygeboom; ja brak [tot straff]
t' geboomte haarer palen af.

34 Hij sprak/en' [veel] sprink-haanē quamen
niet ontelbaare kebers t' samen.

35 Die aten in haar land all 't kruyd:
en' all de vrucht haars ackers uyt.

36 Daar hij all' eerst geboorn' ombzagt:
de eerstelingen haarer kragt.

37 Daar hijse niet veel gouds 4 uytbzagte
geen swack' en was in haar geslachte.

5 P. 438 Egypten was [ten selven tijd]
in haar vertrecken seer verblijd:
vermits haar eygen schyck [so rasz.
nu] over hun gevallen was.

39 Hij spand' een' wolk' om [hen] te decken:
een vier om 'snachts voor licht te strecken.

40 [Evolck] heeft geeyszt/ daar op hij [siet
veel] quackelen voorhomen liet:
so dat hij hen [in haaren nood]
versadigd heeft met hemels-brood.

41 Hij heeft de steenrotz' ook ontsloten/
 en' daar sijn waat'ren uytgebloten:
 die bloeiden daar als bloeden he'en
 langs over doyre drooge ste'en.
 42 Want hij dacht aan sijn heylig woord:
 aan Abz'ham sijnen dienaar woord.

43 Sijn volk boerd' hij [daar] uijt met vzeugdē:
 sijn' uijtverhoorne die verhuegden.

44 Dien hij der hejd'nen landen gaf:
 swolks arbeid nooten sij daar af.

45 Op dat sij de'en naar sijn gebod/
 sijn' wett bewaarden. Lovet God.

1 gestadclick. 2 volk. 3 harer koningen. 4 ende silver.

De C V I Psalm.

3.

1 Lovet den Heere.

B Eljd'r den Heer want hij is goed: [ria]
 sijne gunst [die] eeuwige [bloed] 2 Wie sall
 de kragten Gods verklaren [wie is't die]
 all sijn lof verkond: 3 Wel hun/ die het ge-
 richt bewaren: recht plegende tot alle stond.
 4 Gedenkt

4 Gedenkt o Heere mijner [noch]
om dijns volks will: besoukt mij toch
in dijne saligheijd [al vozen].

5 Op dat ik schouwen mag [de iuegd]
den welstand dijner uytverkozen'/
en' b'zolick sijn in dijns volks b'uegd:

Dat ik mij roeme dijner erf.

1 P. 4 6 ['Tis waar] wij hebben [menigwerf]
met onse vaders daar beneden
[so grof] te sondigen bestraan/
veel onrechts hebben wij bedzeben/
wij hebben godlooslick gedaan.

7 On's vaders in Egipten [siet]
verstondeu dijne wond'ren niet:
de grootheid van dijn medelijden
daar aan en dachten s'j niet [meer]:
maar bleben wederstrijdig strijden
aan't meer/ aan't roode biesen-meer.

8 Doch hij is diese [all' te saam]
behouden heeft om sijnen naam:
om sijne kragt daar dooz te konden.

9 Hij strafte 't biesmeer/ en' 'twerd d'zoog:
hij deedse wand'len dooz afgronden/
als dooz een land ganz woest [en' hoog].

10 Hij heefts' uijt 'shaters hand ontslaakt;
van 'sbijands handen v'rij gemaakt.

11 [Dooz] 'tmeer ['twelk] haar' bestrijders
niet een van hun en quammer of. (s'woorde:

12 En' s'j geloofden sijnen woorde:
en' songen sijnen [roem en'] lof.

13 [Doch]

13 [Doch] sij verhaast'den sich/ so dat
dit volk sijn werken [haast] vergat:
en' niet na sijnen raad en tuisden.

14 Dies hun de lust bejegend is
in 't wilde woest: en' sij bezoufden
God in de woeste wildernisz'.

15 Hij gaf hun haaren eijz [in all's]
en' sonds' een tering' op den hals.

16 In 't Leger waren sij verbeter
op Moses: en' op Aron me'e
den heyl'gen Gods. 17 D'aerd' is gespleten/
die Dathan ook verflond [ter ste'e]:

En' overstolpt' Abirams schaar.
19 't vier brand' haar' t'samēkomst' [aldaar]:
de blamme quam 't boos volk vernielen.

12 In Horeb maakten sij [uijt weeld']
een half; en' gingen nederknielen
booz een so booz gegoten beeld.

20 Sij keerden ook haar' heerlichhejd:
in 't beeld eens ofzes die daar wejd.

21 [So dat] sij God haar heyl vergaten:
die so veel in Egypten de'e.

22 In Cham [veel'] wond'ren [boven matē]: 3 P. 4
veel teek'nen aan de roode see.

23 Hij sprak van hen te dempen [daar]
ten waar dat Moisis [sels/ ten waar]
sijn uijtberkozen in de schaerde
hadd booz sijn aangesicht gestaun:
op dat hij sijnen toorn afkeerde
dat hijse niet en deed vergaan.

24 Sij hebben 't lieve land versmaad:
en niet geloofd sijn woord [noch' daad].

25 Sij moorden in haar' hutt' [en' keben]:
sij hoorden na Gods stemme niet.

26 Hij heeft sijn' hand ook opgeheven:
die hen in 't woeste land omstiet.

27 [Daar] hij ten val haar ganz geslacht
in 't midden van de hejd'nen bragt:
en' hen verstrojd' in [vremde] landen.

4 P. 3 28 Noch hebben sij een jock gemaakt
met Baal Behoz: en' offranden
der overledenen gesmaakt.

29 So dat haar doen den Heer ontstak:
en' onder hen de plaag' in brak.

30 Doch Pineas is op geresen/
en' dede recht; de plaag' [en' tleijd]
dat werd gestutt. 31 En' 'tis den desen:
gerekend tot gerechtigheid:

In eeuwigheid van stamm' tot stamm'
32 Sij hebben aan 'twist water [t'saam]
hem tot verbitterhend geterrigd:

'tging Moisis quaal'k om haarent will'.

33 Sij hebben sijnen geest geverrigd:
dies mozd' hij binnen simonds al still.

5 P. 4 34 Sij hebben 't volk ook niet gedood/
gelijk als hun de Heer gebod.

35 Met hejd'nen was't dat sij verkeerden:
en' leerden haare werken [meest].

36 So dat sij haare beelden eerden:
en' deef sijn hun een strick geweest.

37 Sij offerden den duiv'len daar/
 haar' soonen/ dochters beide gaar.
 38 So dat' onschuldig bloed vergooten/
 [ja] haarer soonen/ docht'ren bloed/
 die sij daar hebben voorgesooten
 ten offer Kanans beeld-gebroed:

Sulks dat ['tganz] aerdzijks [-beslett]
 met desen bloede werd besmett.

39 Sij werden onrein in haar' werken:
 hoereerden ook in haar' bestier.

40 En' Godes gramschapp kond men merke
 ontsteken op sijn volk [als vier]:

Ook hadd hij eenen grouwel [wisz]
 van [dese] sijne erffenisz.

41 Hij gaffe in der hejd'nen handen:
 en' haare haters hebben [stout]
 hen aver heerszt. 42 En' haar' vjanden
 hen tot verdzuckens toe benoud/

62.4

Ja onder haare hand [en' praam].
 so werden sij vernederd [t'saam].
 43 Verlost heeft hijse menigmalen/
 noch hebben' hem met haaren raad
 getergd: doch vielen in veel' qualen
 om haare ongerechte daad.

44 En' noch heeft hijse dus benoud
 [met mededoogen] aan hen geschoud:
 als hijse hoor'd' in haar' gebeden.

45 En' sijns verbonds aan hen gedacht:
 en' naar sijn' onfermhertigheden
 so werd' hij tot verouw gebzagt.

L 5.

46 En'

46 En' hij ontfingse goedertier
in't s'icht van haare vangers [hier].

47 Heer onse God wilt ons bezyden/
vzengt ons van uyt den hejd'nen t'saam/
op dat wij [so dijn lof] bejyden
[het lof van] dynen heyl'gen naam.

Dat elk den roem dijns lofs vertell'.

48 De Heer de God van Psrael
moet sijn geloofd [van ons all' t'samen]
van immermeer tot immermeer:
en' all' het volk moet seggen: Amen/
[eij lovet,] lovet [God] den Heer.

1 sij. 2 seer.

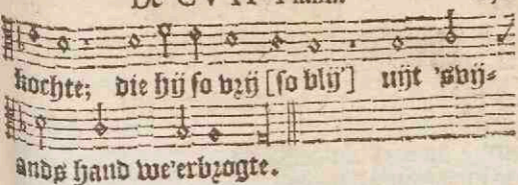
HET VIIFDE BOVCK DER
PSALMEN.

De CVII Psalm.

5.

1 V V

All't och den Heer bejyden want
hij [is] [over] goed: ook [blijft] sijn mede-
lijden altoos [ten overbloed]. 2 Dat [sij]
dan] spzeken [vzij] des Heeren vzy ge-
hochtes

3 Die hij uijt verde landen
van oost/ van west: van noozd/
en van de suijder [stranden]
bersaamd heeft [rechteboozd].

4 Sij dwaalden op het pad
dooz wilde woeste wegen:
[so dat] sij geene stad
om in te woonen/ kregen.

5 [So] hong'rig/ dorstig bejden:
dat hun haar' siel verdween.

6 En' alffe tot God schreyden,
in haare angstighe'en:
heeft hijse [we'er] gerucht
uijt haare bangigheden.

7 En' heeft hun ingedruucht
den rechten weg te treden:

Om so te mogen rijden
recht na bedwoonde ste'en.

8 Dat sij den Heer belijden
all' sijn barmhertighe'en:
en' sinen kind'ren [meed]
all' sijne wonderdaaden.

9 Van dat hij [hun hier] deed
de graage siel versadent:

En' 't hong'rig hert met goeden
 verbuld' [in tijd des noods].

10. [Van] die in 't duijster woeden/
 en' schaduwē des doods:
 omba' an met bangighe'en
 en' ijs're banden mede.

v. 11. Want sij veranderden
 Gods uijtgesproke rede:

Verfmaaden [en' verwoedden],
 des alderhoogsten raad.

12. Dies heeft hij haar' gemoeden:
 benederd door veel quaad/
 gevallen sijns' om verb/
 ook sonder hulp' te weten.

13. Doch hebben in haar hert:
 we'er tot Heer gekreeten;

Hij heefts' ook [hier beneden]
 behoed voor praam des noods.

14. Bragts' uijt de duijsterheden/
 en' schaduwē des doods:
 brak haare banden of.

15. Dat sij [dan t' allen tijden]
 sijn' heylgemaad' [en' lof]
 den Heere toch belijden.

Door smenzen kind'ren [spreken]
 sijn wond'ren [altemaal].

16. Van dat hij quam verbraken
 de dueren van metaal/
 de grendels ook met een
 [en' sterke] ijs're [loten.

die] hij daar heeft ontweent
tot mozzeling' gestooten.

17 De dwaase sijn van wegen
haar' wederspanningheid:

lij sijn met d'zuck geslegen
om haar' onbromig seijt.

18 Haar' siele walgde van
de spijsse die sij sijnmaakten:

so datse ook tot an
s' doods poorten toe genaakten.

19 Doch hebben in haar lijdten
[we'er] tot den Heer geschreijdt:

en' hij quam hen bezijden
van haare bangigheid.

20 Ook sond hij [hun] sijn woord /
en' heeftse [t'eenemalen]

genesen; ende boord
verlost van haare qualen.

21 Dat sij dan sijn' genaden
den Heer belijden toch:

en' sijne wonderdaaden
boor' sinenzen kind'ren noch.

22 Dat sij 's lofs offerand
op offeren [van sonden] /

en' all 't werk sijner hand
met b'zolichheid verkonden.

23 Die 'rschepē t' seewars varen:
en' handelen [so sterk]

op wijde waterbaren.

24 Dit sien des Heeren werk:

[als sij] sijn' wonderda'an
[daar] in der diepte [vinden].

25 Hij sprak/ en' heeft doen staan
het strom-geblaas der winden.

En' hij verhief haar' stroomen.

26 Sij klommen hemekwaart/
sij sijn te grond gekomen:

't hert smolt van qualickbaard.

27 Sij dazjden/ swajden wisz

gelijk een man buijs-dronken.

en' all' haar' wijshejd is

hun t'eenemaal ontfonken.

28 Doch hebben in haar lijden

[we'er] tot den Heer geschrejd:

en' hij quam hen bezijden

uijt haare bangighejd.

29 Hij stilde 't see tempest:

ook stilden haare baren.

30 En' sij sijn blijd geweest

dat sij gestillet waren:

En' ter gewenzter haben

aldaar bzagt hijse noch.

31 Dat sij dan dese gaven

den Heer belijden toch:

en' sijne wonderhe'en

voor sinenzen kind'ren [bzingen].

32 Verhoogend' hem met een

in 's volks vergaderingen.

En' in 't gestoelte roemen

[daar]

[daar] d'ouderlingen [sijn].

33 Hij heeft de waterstroomen

gekeerd in een' woestijn:

den watertocht in sand.

34 'Tteel-landt in silte gronden:

om d'ontucht van die 't land

[ontuchtelick] bewoonden.

35 Hij heeft de waterpoelen

tot een' woestijn gebzagt:

en 't dorstig land [doen voelen]

den [vochten] watertocht.

36 Alwaar hij wonen deed

die hongurig [verfloude]:

so dat sij daar een' steed

om in te wonen/ bouwden.

37 De ackers [daar] besaijden/

de wingard werd geplant.

sij maakten [ende maijden]

szuchts inkomst' [van haar land].

38 Ook segend' hijse me'e/

sij groeiden - onberhinderd:

en van haar † dzift en † vee

en heeft hij niet verminderd.

39 Doch werden daar na minder/

en ganz vernederd [siet]

door dwang-vermeten hinder/

verdzucking/ en verdziet.

40 Versmaadheijd heeft hij [rafz]

op groote ne'er doen dalen.

en' daar geen weg en was
op't ijd'le woest doen dwalen.

41 Den schaam'len [en' verachten]
heeft hij van druck outslaakt:
en' heeft [sijs] huijs geslachten
gelijk als vee gemaakt.

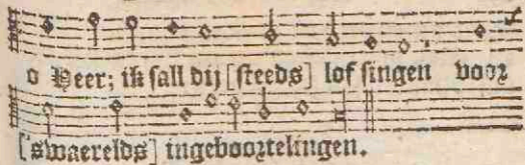
42 'Cbroom volki sag dit [beleid] /
en' bleben vruegd-genooten:
en' alle godloosheid
hiel sijnen mond gesloten.

43 Die wijs [hier wilt verkeeren]
die sall dit gade slaan:
en' so sall hij des Heeren
goed-gunstighe'en verstaan.

De CVIII Psalm.

7.

2 **O** God mijn hert [dat] is bereijd: ik
 love [dijne majesteijt] / 'k sall singen ja selfs
 ook mijn' eer: 3 Ontwaakt gij luijt' en
 zijter [we'er]: 'k sall op staan in den morgen
 tijd. 4 Ik doe dij, vooz het volki belijd
 o Heer;

- 5 Want dijne onfermhertigheijð
[is] boben 's hemels hoogt' verspreijð:
dijn' waarheijð ook tot aan de locht.
- 6 Heer heft dij boben 's hemels hoogt':
[streckt] over 't aerdyk dijne glanz.
- 7 Op dat dijne wel-geliefde [thans]
ontslagen werden [uijt 't benouwen]
will dooz dijne rechterhand behouwen/
Verhoort mij toch. 8 God heeft geseijð
[en' sprak] bij sijne heijligheijð:
Ik sall verhued sijn/ Zij hem sall
ik deelen: 'k mete Zuchots dal.
- 9 Heel Silead/ Manass' is mijn/
de kragt mijns hoofds sall Ephraim sijn:
[en'] Juda sall mijn' wett voorschryven.
- 10 [Doch] Moab [sall] mijn spoelvat [blijvè].
'k werp mijnen schoen op Edom he'en:
'k sall juchen over Philisteen.
- 11 Wie ist die mij geleyden sall
tot in der stad beveste wall?
[wie is't] wie isset die mij [noch]
sall leyden tot in Edom toch?
- 12 Waart gij't niet God/ die ons uijt stelde?
noch trockt Heer/ met ons heer te velde?
- 13 Dijn' hulp' sij ons in nood bereijð: want

want 'smenzen heyl is ijdelhejd.

14 Laat ons in God broom sijn en' koen:
ons' vijanden sall hij verdoen.

De CIX Psalm.

O God mijns roems en wilt niet swygen.
 2 Want 'sboosen mond/ de mond tot lie-
 gen die heeft sich over mij ontloken/ en'
 mij valztongig toegesproken. 3 Omringt
 met hatelicke re'en en' sonder oorzsaak' mij
 bestre'en.

4 Sij sijn mij booz mijn' vyzndschapp tegen/
 noch was ik tot 't gebed genegen.

5 Daar sij mij quaad booz goed [beloonden]
 en' booz mijn' vyzntschapp haat betoonden.

6 Stelt over hem den boosen quant:
 den Zatan aan sijn' rechterhand.

- 7 De godloos kome uijt verwesent:
sijn' bede moet tot sonde wesen.
- 8 Laat sijne dagen weynig werden;
een ander moet sijn' aupt aanbaerden.
- 9 Laat sijne kind'ren weesen sijn:
sijn' wijf in wewelicken schijn.
- 10 Laat sijne kind'ren dwaalend' dwaalen/
en' beed' len: ['thzood] in't woefte halen.
- 11 De woek'raar moet all' t sijn' verstrickens
en' sijnen arbeid' vrend' inslicken.
- 12 En' niemand sij'er die [hier na]
welbadigheijd aan hem begaa:
- Ja niemand late sich bewegen
om sijne weesen duegd te plegen.
- 13 Laat sijn' afkomstige [mits'oesen]
tuigtroeien onderhevig wesen:
en' in't navolgende geslacht
baar sij haar naam te niet gebragt.
- 14 Dat haarer vaad'ren misdaad keere
tot in gedachte voor den Heere/
en' 'smoeders sonde niet verdwijne.
- 15 Maar stedes voor den Heer verschijne:
en' dat haar' huggensze [oerd]
uijt 't aerdyjk uijtgeroerd werd'.
- 16 Om dat hij noijt en heeft [ter degen]
gedacht barmhertigheijd te plegen/
maar doch verbolgde [seer behendig]
den man die arm was/ en' ellendig/
ja die van herten was benood

om hem te brengen tot der dood.

17 Hij heeft lust in den blouk genomen;
en sij is hem ook overkomen:

ook wild' hij geenen segen lijden;
en' sij ging verde van hem blijden.

18 Hij heeft sich met den blouk bekleed
gelijk als met sijn [eijgen] kleet/

Als water dzongf' hem door 't lijf henem:
als olij tot in sijne beenen.

19 Dat sij hem tot een kleet verstrecke
op dat hij sich daar mede decke:
en' hem tot eenen gordel word'
die hem gestadelick omgord.

20 Dit [sij] het loon van 's Heeren wege n
voorz hun die mij [so seer] sijn tegen:
die mijner siele quaad verwijten.

21 Gij Heer/ wilt dij Heer t' mijwars quijte/
om dijnen naam: verlost mij [spoed]/
want dijne gunst is overgoed.

22 Want ik ben houftig en' ellendig:
ook is mijn hert doorwond inwendig.

23 Ik gaa gelijk een' schaad' we henem
die afgaat/ nu bij na verdweenen:

[so dat] ik woestig swadd' ren moet
niet anders dan een sprinkhaan [doet].

24 Van vasten sijn mijn' knien besweten:
het vett' is van mijn vleesz gestreken.

25 Noch word de spott met mij gehoutwen:
sij schudden 't hoofd als sij mischoutwen.

26 O Heer mijn God kom mij te baat':
hoer

Goed mij naar dijne gunstgenaad'.

27 Op dat sij kennelick bemerkten
dat dit dijn' hand [is/ dijne werken]:
Dij Heer hebt [hun] dit doen bejeeg'nen.

28 Sij sullen blouken/ en' gij seeg'nen:
Sij worden schaamrood in den stryd/
en' daarom is dijn dienaar blijd.

29 Mijn' haters sullen schaamt' aentrecken:
de schand' sals' als een mantel deken.

30 Ik sall met den mond den Heer belijden:
en' bij 't volk loven. 31 Die ter syden
staat van den armen: op dat hij
van sijn' siel-richters hem bevizij'.

2 mits sij sich opmaken.

De CX Psalm.

7.

De Heere heeft tot mijnen Heer gesprokē;
sitt aan mijn' [sijd' ter] rechterhand: so lank
tot dat ik hebb dijn' vijanden [gewroken
en' hen] gesteld tot dijnen voete-bank.

2 De Heer sall bij uijt Zion doen behanderen
[den

[den stercken staf] de roede dijner kragt:
 heerzt over [all' all'] dijne [dood]-vijanden.
 3 Dijn volk werd' dij goedwillig toegebzagt/

Ten daag' als gij dijn' sterkte sult bewijfen:
 met groot zieraat van heyligheijnd [omgord];
 dij sall de dauw van dijn' geboorte [rijfen].
 als uijt den buijk des dageraads [gestoxt].

4 De Heere heeft [met eenen eed] geswozen/
 en' 'tsall hem niet berouwen [nimmermeer]/
 een priester sijt gij eenwelick verkozen:
 gelijkewijs Melchijfedech [wel eer].

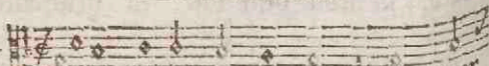
5 De Heer sall dij ter rechterhand geseten
 ten daag' sijns toorns de koningen verflaant.
 6 Hij sall 't gericht den hejdenen uijtmeten
 hij sallet all met dooden oberlaan:

Hij sall het hoofd doorhouwende verbzeken
 [het welk] so verd' [heerzt] over 'taerdrijfs-dal.
 7 En' op den weg noch dzinken uijt der belie:
 [daar door] hij 'thoofd om hoog verheffen sall.

De CXI Psalm.

3.

1 Lovet den Heere.

A I I **I** k sall van herten [in der daad] den Heer
 belijden

 belijden: in den raad/ en t'saam vergadering' B

 der vromen. 2 Groot sijn des Heeren wer- C

 ken [groot]; versocht van alle die daar [oit] D

 verlusting' hebben ingenomen.

3 Zijn doen [is] eer en' heerlickheijd: E
 en' steeds blijft sijn' gerechticheijd. F
 4 Hij heeft van sijne wonderdaaden G
 een [blijde] huegenisz' bereijd: H
 de Heer [is] voll barmhertigheijd/ H
 en' voll van [schatten der] genaden.
 5 Hij geeft den kost dien die hem vreeft: I
 aan sijn verbond gedenkt hij: meest. K
 6 Hij heeft sijn volk [ook daar beneven] L
 de kragt sijns doens verkondigd wisz/ L
 dan dat hij hun de erffenisz' M
 der heijdenen [noch] soude geben.
 7 De werken die hij heeft gesticht N
 sijn [enk'le] waarheijd/ en' gericht: N
 getrouw sijn alle sijn: oorkonden. O
 8 Altoos en' eeuwig vast gehecht: O
 sijn sijn in waacheijd ongerecht/ P
 en' voll oprechtigheijds [bevonden]. Q

R 9 Hij die sijn volk verlossing' sond/
 S hoor steeds gebood hij sijn verbond:
 T sijn naam [is] heijlig en' te vreesen.
 V 10 De vrees des Heeren [is] 't beginn
 W der [waare] wijsheid/ die dien sinn
 X wel batt en' doet: word steeds gepresen.
 1 ganzer. 2 eeuwvelick 3 geboden.

De CXII Psalm.

6.

1 Lovet den Heere.

A D E man [sall] gelucksalig [wesen] die
 [God] den Heere [hier] sall vreesen: die sijn
 B bevelen sall bevoede. 2 Sijn saad sall mag
 C tig sijn op aerden: het vroom saad sall gese
 D gend werden: 3 Sijn huys sall sijn voll
 E schatt en' goeden:

F Sijn' g'rechtigheid blijft steeds [in luyfster].
 G 4 T'licht ging den vromen op in 't duyfster:
 hij

Hij is voll van goedgeunstigheden	H
ganz onfermhertig/ en' rechtvaerdig.	
5 Een goed man gunt/ en' leent [volwaerdig]:	I
in oordeel matigt hij sijn' reden.	K
6 Ook sall hij nimmermeer niet sneben:	L
de bzoorn' sall steeds in hueg' misz leven.	M
7 Hij heeft geen' bzeef' vooz quaad geruchte:	N
hij hert staat vast 't vertrouwt den Heere.	O
8 Sijn hert stuent vast 'ten bzeest niet [meere]	P
nu siende sijns verdzuckers [vluchte].	Q
9 Den armen deelt hij uijt mildadig/	R
en' sijn' gerechtichejd blijft stadig:	S
in glanz verhoogtmen sijnen hopen.	T
10 De boos' fall't sien/ en' 't sall hem spijten/	V
hij fall kners-tanden/ en' aflijten:	W
der boosen wenz die gaat verlozen.	X

De CXIII Psalm.

5.

1 Lovet den Heere.

1 G Hij' Heeren dienaars lobet [t'saam:
 en] lobet toch des Heeren naam. 2 De
 naam des Heeren sy gesegend: vooz een-
 welicken

welicken van nu of. 3 De naam des Hee-
ren sij met lof / van oost tot westen toe be-
jegend.

4 De Heer [is't die] verheven werd
verd' boven alle volken [verd]:
sijn' heerlijkheid [komt sich vertoonen]
verr' boven 'shemels [hoog beschott].

5 Wie [is] gelijk de Heer ons God:
die sich verheft om hoog te wonen:

6 Die sich vernedert om [mits dien]
in hemel en' op aerd te sien:

7 Vyt 'tstoff verheft hij den verpletten:
hij sall den man voll van gebreke
opheffen uit den buijlen drech.

8 Om hem bij groote ne'er te setten:

Bij sijns volks grooten [in boozspoed].

9 Hij is die d'onvruchtbaare doet
in een [voll] huysgesinn verkeeren:
en' maakt dat sy [met vrucht omgord]
blij-moder veler kind'ren word.

[Ey] lovet toch den Heer [der Heeren].

4.

D De Israël [nu] uijt Egipten quam: en
 van 'tzeind volck ook Jakops ganze
 stamm: 2 Werd Juda [Juda werde]
 sijn heyligdom: sijn' heerzing' Israël.
 3 De see sagt aan en' vluchtede [seer snel]:
 de Jozdaan weekt, seer werde.

4 'Tgebergte sprong gelijk als rannen op:
 de huebelen als lamm' ren [op end' op].

5 Gij see wat [mocht] dij [dzingen]
 dat gij 2 he'en vlood? en' weekt Jozdaan ter sij?

6 Dat gij gebergt' als rannen/hueb' len / gij
 als lamm' ren op mocht springen?

7 Gij aerdyk [dā / gij aerdyk] schriekt en heeft
 voor taangesicht des Heeren [die daar leeft/
 wilt] voor Gods aanschijn [schromen
 voor [Jakops [God]. 8 Die [sonder weer
 of' woel]

de steenrot 3' heert in eenen water poel:

de klipp' in water-stroomen.

1 achtervvars. 2 achtervvars.

M 2

De

4.

1 **N**iet ons o Heer/ niet ons/ maar dynen
 naam will [dien] de eer/ om dyn' genaad'
 [en' tsaam] om dijne waarheid/ geven.

2 Waarom soud' [t volck] der heydenen [uyt
 spott] noch seggē: [wel] waar is nu toch haar
 God? [waar is haar God gebleven?]

3 Daar onse God toch in den hemel [rust]:
 hy heeft gedaan ook alles wat hem lust.

4 Haar' beelden [die sij toogen
 sijn] silver/ goud: der menzen handen. ziet.
 5 Sij sijn gemond/ doch spreken niet [een siet]:
 noch sien met haaren oogen.

6 Sij sijn geoord/ doch sij en hoozen niet:
 sij sijn genuesd/ maar doch en rieken iet.

7 ² Sijn handen die niet raken;
 sij sijn geboet/ maar konnen doch niet gaan;
 [en] haare keel kan geen geluid uyt slaan.

8 Dat sulks sijn diese maken:

Dat sulks elk sij die haar vertrouwen wilt.

9 Sij

9 Gij Israe l betrouwt den Heer: een schild/ p5.
een hulp' is hij den desen.

10 Gij Arons huys vertrouwt op den Heer:
ten' hulp-verlaat/ een' schild' [/een tegenweer]
[wilt] hij den sulken [wesen].

11 Gij die God vzees't / dat gij op God ver-
trouwt:

hij [is] haar' hulp' / haar schild [haar vast be
12 God hiel ons in gedachten; (houd).
hij segen' [ons] / die Isr' el seege'nen sall:

[Die] Arons huys sall segenen. 13 [En' all]
die Godes vzees' betrachten:

[Die] groot' en' kleen' sall segenen [in vzeed'].

14 De Heer will u en' wven kind'ren [meed
den segen noch vermeerren.

15 Gij [sijt] den Heer gesegend [als de sijn]:
die hemel schiep en' aerd'. 16 De heem' len [sijn]
de hemelen des Heeren:

Hij die de aerd' den menzen kind'ren gaf.

17 All' die dood sijn gedaald in 't stille [graf]
en' sullen God niet loben.

18 Doch 's Heer e' lof sall vā ons sijn verbzejd
van nu af aan/ tot in der eeuwighejd.
Looft toch den Heer [daar boven].

De CXV I Psalm.

5.

I Ik hebb [God] lief/ want God sall mijne
stemm' / sall mijn gesmeek [aandachtelick]
verhoo-

verhooren. 2 Want t' mij wars he e [nengt hij]
 nengt hij sijn' ozen: 1 so lang ik leef [ik leef]
 aarouy ik hem.

3 De hād des doods hadd mij rōdom omwa' an /
 de angst des grafs die quam mij [mi] begroetf.
 angst ende smert quam ik te verontmoeten.

4 Doch [dus] riep ik de naam des Heerē aan:

Och Heer verlost mijn' siel [uijt dese smert].

5 De Heer [die is] genadig en' rechtvaerdig:
 en' onse God die verontfermt sich [vaerdig].

6 De Heer bewaart d' eenboudige [van hert].

Ik ben gelijk als uijtgeteerd [vergaan] /
 noch sall hij mij behouden [t' sijn' eeren].

7 Mijn' siele wilt tot dijne rust we'erkeeren:
 want [God] de Heer heeft dij veel goeds ge-
 daan.

8 Want van de dood hebt gij mijn' siel bevrijd:
 mijn oog van traan: en mijnen voet voor' suēbē.

9 Ik sall in 't land der geuer die hier leven /
 voor' taanschijn Gods [staag] wandelen [met
 vlijt].

2.6 10 Ik hebb geloofd / en' sprak [aldus; voor'
 waar]

ik ben met d'zuck seer grootelichs geslagen.

11 Ik hebb gesejd als door' een haast verzagē:
 de

De menz en is toch maar een luegenaar.

12. Wat [is't dat] ik den Heer vergelden sall:
[voor] all sijn goed [hier] ober mij [op aerde].

13. Ik sall den kelk der heylgenaad' aanbaerde:
en 's Heeren naam aanroupen [ober all].

14. Voor all sijn volk mi tegenwoordelick:
sall ik den Heer van mijn' beloft' begrooten.

15. De doob [de dood] van sijne gunstgenootē/
[is] in het oog des Heeren kostelick.

16. [Ik ben] dijn knecht / och Heer / [ik ben] dijn
knecht
dijn diestmaagds soon; ook schuerde gij mijn'
banden.

17. Ik off're dij [dees' mijne] dankoffranden:
en 's Heeren naam aanroup ik [wel te recht].

18. Nu [nu] sall ik den Heere [Zebaoth] /

voor all sijn volk all' mijn' beloft' uytkeeren.

19. In 't voorhuys [Gods in 't voorhof on-
ses] Heeren /
[ia] binnen dij Jeruselen. Looft God.

1. in mijne dagen.

De CXVII Psalm.

1.

1. Looft alle hejdenen den Heer: loof't
hem gj volken [doet hem eer]. 2. Want
M 4 sijn

sijne onfermhertighejd is over ons in kragt
 verspreijd/ ook dujrt des Heeren waar-
 hejd tot der eeuwen eeuwen, Lovet God.

De CXVIII Psalm.

3.

1 Belyd't den Heer want hy [is] goedig:
 want steeds dujrt sijn' barmhertighejd.
2 Gij Israeël segg nu [aloukmoedig];
 sijn' heilgunst [dujrt] in eeuwighejd. **3** [La]
 Alrons huijs segg nu ten tyden: dat sijn ge-
 nade steeds [beklijft]. **4** Laat die God
 vreesen nu - belijden: dat sijn barmhertic-
 hejd

heijd steeds blyft.

5 In angst hebb ik den Heer gebeden:

de Heer heeft mij verhoord in 't wijd.

6 De Heer is met mij [hier beneden]

kyrees niet: hoe mij de menz bestryd.

7 Beneffens mijne onderstanders

is God met mij [noch boven dien]:

er daarom sall ik [noch wat anders]

aan [alle] mijne haters sien.

8 [Tis] beter Gode te vertrouwen:

dan op den menz sijn' hooy' te slaan.

9 [Tis] beter op den Heer te bouwten:

dan op de vorsten [hier] te staan.

10 Al 't volk is rondom mij geweken:

[wel laat'et sijn] in 's Heeren naam/

ik false toch in stucken breeken.

11 Sij hebben mij omringd [all' t'saam]/

Doorwaar sij komen mij omzingen:

in 's Heeren naam [laat't all' geschie'n]

ik false toch [all' t'saam] ombyngen.

12 Sij hebben mij omzingd als bien/

[maar doch] sij sijn [noch all' te same]

gelijk een doorn-vier uitgegaan:

[wel laat'et sijn] in 's Heeren naame/

ik false toch in stucken slaan.

13 Al drijvend' dreeft gij mij tot vallen:

doch heeft de Heer mij hulp' bereijd.

14 Mijn' sterkt' [is] God/mijn roem[in alle]:

ook werd' hij mij tot salighejd.

15. [Men heeft] in hutten van de vromen/
de stemm' des roupers [lang verwacht
men heeft de stemm'] des heijls [vernomen];
des Heeren rechterhand doet kragt.

16 Gods rechterhand [is] hoog verheven:
des Heeren rechterhand is sterk.

17 'k en fall niet sterben/ maar 'kfall levent
en' doen verhaal van Godes werk.

18 ['Twas wel] de Heer die mij kastydde:
doch gaf mij noyt in 'sboods bejnd.

19 [Kom't] open't mij [nu allerijde]
de poozten der gerechtichejd:

Daar fall ik ingaan [t'sijner eeren]
den Heer belijdende [voorzdaan].

20 Dit is de poozte [Gods] des Heeren:
de vrome sullen daar in gaan.

21 Met lof-belijd fall ik dij loben/
dat gij mij hebt verhoord [bij tijd]:
en' dat gij mij [ook daarenboven]
tot salighejd geworden sijt.

3 P. 22 De steen verachtelick verstootten
van [all] de bou-luij [in 'tgemeen]
is noch [in 't bouwerk] ingeschoten
ten pinzepaalsten hoofd-houk-steen.

23 Dit is geschied selfs van den Heere:
't welk onsen oogen wonder-geeft.

24 Dit is de dag dien [t'sijner eeren]
de Eere selfs verorzend heeft.

Laat ons [dan] dese vzeugd bevroeden/

en' 'zolick sijn in desen [dag].

25 Och Heere wilt nu toch behoeden:

Geeft Heer dat 't nu wel lukken mag.

26 Hij die daar komt in 'e Heeren naame

si [hoog] gesegend [t'allen tijd]:

wij segenen u [alk te same]

Hij die van 't huys des Heeren sijt.

27 God [is] de Heer [dien wij vertrouwen/]

en' hij heeft ons verlicht [voorwaar]:

bind't 't feest slacht-offer [mi] met touwen

vast aan de hoornen van 't outaar.

28 Gij [sijt] mijn God/ 'k loof bij [oortnoe-

dig]:

[gij sijt] mijn God/ 'k verhooge dij.

29 Belijd't den Heer/ want hij is goedig:

ook [blijft] sijn gunst [ons] eeuwig [bij].

1 dat. 2 seggen. 3 vvat mij de menz doe. 4 gevvorden.

De CXIX Psalm.

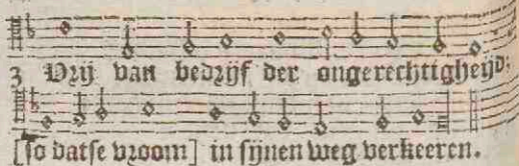
V V Eldien/die vrsom in [haaren] wege A 1

 gaan]: en' wadelē [staag] in de wett des Hee-

 ren. 2 Wel dien/die hier sijn', woorden gade

 Naā: [en'] soukē hem uyt 'shertē grōd [te eere].

12 6. 3 Vrij.

4 [Al] dijn' gebo'o'n hebt gij ons opgelejd/
op dat wij die seer nauw bewaren souwen.
5 Och waren toch mijn' wegen toeberejd/
[Veguaam] om so dijn' kuereu t' onderhouwe.
6 Als dan sall ik voor schande sijn bevrijd/
als ik alleen op dijn' gebo'on sall schouwen.

7 Den doe ik dij met een vroom hert belijd:
als ik dijns rechts gerechtichejd sall vaten.

8 Ik sall dijn' wett bewaren [t' allen tijd]:
en wilt mij toch niet al te lang verlaten.

BII. 9 Hoe sall de juegd haar pad reijn houden
[Heer]:
om naar dijn woord [haar' wegen] aan te va-
len.

10 Ikhebb dij gesocht van herten [langt so
meer]:

en doet mij toch van dijn' gebo'on niet doelen.

11 Alsuijt in mijn hert de woorden dijner
[leer]:

op dat ik dij niet sondig [in 't verholen].

12 † Geloofd sijt gij o Heer/ † gebenedijd;
eij leert mij toch all 't geen gij hebt bevolen.

13 Mijn' lippen [Heer] die hebben [vreed en
wijd] verhaal

verhaal gedaan van all' dijns monds gerichtē.

14 De weg dijns woords die heeft mij meer
verblijd/

dan alle schatt. 15 'kfall dijn' geboden wick-
ten:

so als; mijn oog op dijne wegen siet.

16 'kfall vzeugd niet lust in dijne kueren stich-
ten:

Dijn woord [o Heer/ dijn woord] vergeet ik
niet.

17 Doet dijnen knecht de vzeugd dat ik mag C.112.
leven:

dat ik bewaar ['tgeen mij] dijn woord [gebiet].

18 [Heer] opent mij de oogen [daar beneven]:
so fall ik sien de wond'ren dijner wett.

19 [Als] vzeindeling [gaa] ik op aerden [swe-
ven]:

Bergt voor mij niet 't geen gij hebt ingesett.

20 De siel wilt mij van groot verlangen vze-
ken:

[so als] sij steeds op dijn' gerichtē [lett].

21 Gij wilt dij noch van trotz-verbloukte
wreken:

van die daar sijn van dijn' gebo'on verdwald.

22 Wilt schand'en smaad noch verr' van mij
versteken:

Want ik bewaar dijn + woord ['twelck niet
en faalt].

23 De borsten sijn; versaamd [om raad te
plegen]/

die tegens mij veel hebben opgehaald:

[doch] sall dijn knecht dijn lueren overwiegē.

24 Ook is dijn' o' wett mijn' lust / mijn raad
man boisd.

D. v. 25 Vast in het stoff is mijne siel' gelegen;

[Heer] maakt mij toch we'er lebend naar dijn
woord.

26 'Khebb dij verhaald mijn' wegen [ende
werken] /

en' gij hebt mij [so goedelick] verhoord:

wilt 7 mijn verstand in dijne lueren sterken.

27 Doet mij den weg van dijn' gebo'ou ver-
staan:

en' ik sall [staag] op dijne wond'ren merken.

28 Mijn' siele smelt so als sij is bela'an:

wilt naar dijn woord mij wederom opzich-
ten.

29 Doet mij den weg der balzheijd toch ont-
gaan:

en' geeft mij toch dijn' wett [om mij te stich-
ten].

30 'Kverkoos de weg die ganz waarachtig is:
en' stoug het oog op [alle] dijn' gerichtē.

31 Ik hiel mij vast aan dijn' getuijgenis:

en laat mij Heer geen' schande wederbaren.

32 'Opad dijner wett sall ik door'ooyen wis:

als gij mijn hert op 'truijn sult doen bedaren.

E. v. 33 Leert [leijd] mij Heer 'pad dijner lueren
[he'en] /

en' om den loon so sall ik het bewaren.

34 Wijst

34 Wijsst mij / dat ik dijn' wett bewaar' met eē:
 en ik sall die van ganzer herten houwen.

35 Doet mij het pad van dijn' bevelen trē en:
 want ik daar op [alleen] hebb willen schouwē.

36 [Heer] neijgt mijn hert tot dijn' opzondig
 woord /

tot † geen' begeert' of † gierig wanvertrouwē.

37 Laat mijn gesicht voorbij gaan [onge-
 stroord];

[en' vry] van op de ijdelheijd te merken:

maak dat ik op dijn' wegen levend' word.

38 Wilt dynen knecht toch in dijn' woord ver-
 sterken: ([leijd].

[dijn woord] 'twelk daar tot dijnē waarcheijd

39 Weert [schand en] ⁸ smaad die in mij vzeese
 werken:

Want dijn gericht [is] voll van goedigheijd.

40 Siet dijn' gebo' on sijn alle mijn verblijdē:
 verguickt mij we'er in dijn' gerechticheijd.

41 Ja gunt mij Heer dijn' gunstig medelijdē: F. v. 2
 dijn' heyl [die hoom] naar dijn' belofte [woord].

42 So andwoord ik die mij dit woord, be-
 nijden /

Dat ik in hoop' vertrouwd hebb op dijn' woord.

43 Neem dit waar woord so niet uyt mijnen
 monde:

want ik hebb gewacht op dijn' gerichtē woord.

44 Geduijriglick / altoos en' tallen stonde
 bewaar ik [Heer de woorden] dijn' wett.

45 En' wand'le so in't open ruijne [ronde]:

Want ik hebb gesocht tgeen gij hebt ingesett.

46. Ik fall van d'ijn woord voor koningen
noch spreken/

en' nimmermeer beschaamd sijn [noch' ontz
zett]:

47 Tot d'ijn gebo'on is m'ijne lust gewoeken/
ik hebbse lief. 48 Ik fall mijn handen gaan
tot d'ijn gebo'on/ die ik lief hebb/ opsteken:

En' fall [also] d'ijn kueren overstaan.

Evii 49 Gedenkt des woords aan d'ijnen knecht
[gegeven]:

daar op gij mij in hope hebt doen staan.

50 Dit [is] mijn troost in mijn katybig le-
ven:

d'ijn woord heeft mij we'er levendig gemaakt.

51 Het trozt volk heeft met mij den spott ge-
drieben:

[Doch] d'ijne wett en hebb ik noijt ver-
saaft. 52 'k was d'ijns gericht's van ouds her we-
gedachtig;

en' werd vertroost. 53 De schrick heeft mij
geraakt

als 't godloos volk d'ijn wett verliet [verach-
tig].

54 D'ijn kueren sijn mijn lied geweest [mijn
lot]

in 'thuijs daar ik als byend'ling was woon-
achtig.

55 Aan d'ijnen naam docht ik bij nacht o
God:

en' d'ijne wett' bewaard' ik [tallen stonde].

56 So was't met mij: so hiel ik dijn gebod.
 57 **W**ijn erfdeel sijt gij Heer/ [twelk] ik ver- H
 konde/ VIII
 op dat ik so dijn woord bewaren mog'.

58 **D**ijn aangesicht smeek ik uijt s'herten
 gronde:

Ontfermt dij mijns naar dijnen woorde toch.

59 **I**k overdenk mijn wegen: daarenboven
 keer ik den voet tot dijn' oorkonden noch.

60 **I**k hebb gespoed/ 'kersuijm niet [dij te
 loven]:

en' acht te slaan [tgeen] dijn bebel [mij seijt].

61 **D**er boosen rott dat quam mij nu beroovē:

Doch hebb dijn' wett noijt ¹² achter-rugg ge-
 leijd.

62 **I**ken ¹³ 'snachts/om dij te loven/opgere-
 sen:

om all het recht van dijn' rechtvaerdigheid.

63 **I**k bouge mij bij alle die mij vreesen:

en' dijner wett geboden gade slaan. (wessen:

64 **H**eer/ d'aerd is voll van dijn goedgunstig

Leert mij dijn' wett. 65 **G**ij hebt veel goeds I IX
 gedaan

bij dijnen knecht Heer/volgens dijnen woorde.

66 **L**eert mij den sinn en' wetenschap ver-
 staan:

aan dijn' geboon hebb ik geloofd [soo't hoorde]

67 **I**k was verdwaald eer ik vernederd werd:

maar doch dijn woord bewaar ik rechte-
 voorde.

68 Gij [sijt ganz] goed / en' dijne gunst strecke
 verb:

leert mij dijn' wett. 69 De trotze rocke luege
 vast tegens mij: ik fall van ganz mijn hert
 [all] dijn' gebo'on bewaren [naar vermuegen].
 70 Haar hert dat is te saam gestolkt als smout:
 in dijne wett hebb ik all mijn verhuegen.

71 Het was mij goed als dat ik werd benoud:
 op dat ik so dijn' lueren leer' [en eere].

72 De wett dijns monds is mij meer waerd
 dan goud

dan silver [/dan] veel' duijssenden o [Heere].

K x. 73 Dijn' hand heeft mij gemaakt / en' t' saam
 gebragt:

geeft mij verstant / dat ik dijn' rechten leere.

74 't Volk dat dij vzeest die sullen [met aans-
 dacht]

mij aansien [Heer] / en' ¹⁴ achten't vzeegde
 waerdig:

want op dijn woord hebb ik [in hoop'] ge-
 wacht.

75 Ik weet o Heer dijn' rechten sijn recht-
 vaerdig:

en' gij quaamt mij met d'uck te rechte slaan.

76 Dijn' gunst sij nu om mij te troosten
 [vaerdig] /

[Sels] naar dijn woord aan dijnen knechte
 [gedaan].

77 Stort ober mij dijn' onfermhertigheden /
 so fall ik't [noch in't] leven [blijben staan]:

want

want dijne wett sijn mijne lustigheden.

78 Maak 't volk beschaamd dat so hoogmoed-
dig is/

si hebben mij toch valszelick betreden:

Doch dijn' gebo'on sijn mijne oeffenisz'.

79 Dat [all'] tot mij toch keeren die dij vreesē!
die sich verstaan op dijn' getuygenisz.

80 Mijn hert moet vroom in dijne kueren
wesen:

op dat ik [Heer] niet schaamrood wordē mog'.

81 Mijn' siel beswijkt na dijnen heyl [mits- LXXI.
desen].

Ik hebb op dijn' woord gewacht [en' wacht als
noch].

82 Mijn' oogen [selfs] sijn na dijn' woord be-
swelen:

wanneer/ segg ik/ sult gij mij troosten toch?

83 Want [siet] ik word bij 't bockvell verge-
leken

[welk] in den rook [te rooken word gelegd]:

[doch] hebb dijn' wett noyt uyt gedacht ver-
steken.

84 Hoe lang [is noch] de tyd van dijne knecht:
wanneer sult gij mijn' haters t' rechte setten?

85 Het trotz volk heeft mij kuilen opgerecht:
't welk niet en is vermogens dijne wetten:

86 All' dijn' gebo'on [sijn enk'le] waarhejd

[Heer]:

help mij: ik word vervolgd met valz' op-
zetten.

87 **Sij** dreeben mij bij na ter aerded ne'er:
doch dijn' gebo'on hebb ik niet laten varen.

88 **Paar** dijne gunst so geeft mij 't leven
we'er:

en 'ksall dijns monds getuijgenisz bewaren.

89 **O** Heer dijn woord blijft steeds in 'shemels
[troon].

90 **Van** stamm' tot stamm' sall sich dijn'
trouw' [verklaren]:

Sij sticht de aerd/en' sij blijft staan [ten toon].

91 **Op** dijn bestuijre bestaansse tot op heden:

want sij all [sijn] dijn' dienst-bereijde bo'on.

92 **Waar** dijne wett niet mijne lustbaarhedē:

'kwaar nu te niet in mijnen dreck geraakt.

93 'ksall dijn' gebo'on niet 's acht'loos over-
treden:

Daar door dat gij mij levend hebt gemaakt.

94 **Ik** [hoor] dij [toe] / behoud mij [sonder-
lingen]:

want dijn' gebo'on hebb ik gesocht [gesmaakt].

95 **De** godloos heeft om mij om hals te vrin-
gen

op mij gewacht: 'kweet dijn' getuijgenisz.

96 **Ik** hebb het eijnd' gesien van alle dingen:

[Dat] dijn gebod seer wiid wjstreckend [is].

N. 97 **Hoe** lief hebb ik dijn' wett [voor alle sa-
ken]:

311.

[sij is] des daags mijn' onderhoudenisz.

98 **Door** dijn' gebo'on sult gij mij wijser
maken.

verr

Heer' boven die / ¹⁶ die tegens mij so woer'n:
want dijne wett [sall] mij altoos [wel smas-
ken].

99 Ik hebb meer verstands dan all' mijn' lees-
raars doen:
want mijn' gedacht [bedencht all'] dijn' oorz-
konden.

100 Ik sall veel meer dan d'oude [selfs] be-
woer'n:

Wat dijn' geboorn hebb ik mij ¹⁷ onderwondē.

101 'Ahoud mijnen voet van allen boosen
pad:

om so dijn' woord te houden [t'allen stonden].

102 [So dat] ik noijt van dijne rechten trad:
mij leert mij toch. 103 Hoe soet sijn dijne re-
den

aan mijn geraak: [sij sijn] als honigrat
in mijnen mond. 104 Dijn woord leert mij
wijsheden:

dies haat ik ook den weg der valzigheid.

105 Dijn woord [is mij] eē lichter vooz mijn'
treden:

o
XIV.

Een licht [t'welk mij] op mijnen pad [ge-
leijd].

106 Ik swoer en' blyf daar bij: dat ik sall hou-
wen.

de rechten [Heer] van dijn' gerechtigheid.

107 Ik ben [ik ben] in overgroot benouwen:
maakt naar dijn' woord mij levendig o Heer.

108 Heer wilt mijns monds vrywillig offer
schouwen:

En

En' leert mij toch [dat ik] dijn rechten [leer']:
 109 In mijn' hand is mijn' siel' gestabelice
 ken:

en' dijne wett vergeet ik nimmermeer.

110 Het godloos volk leijt mij [verborgte]
 stricken;

doch ik hebb noijt gedwaald van dijn gebod.

111 Dijn oorzakod is mijn erf vooz eeuwelicke.

Want dese sijn mijns herten vzuegd [o God]

112 Ik neyg mijn hert om steeds dijn recht te
 plegen

P xv. ten eijnde toe. 113 Ik haat versierden [spott]:
 doch dijne wett die hebb ik lief gekregen.

114 Gij sijt mijn scherm/mijn schild/kwacht
 op dijn woord.

115 Gij boose wijkt [wijkt] van mij [verre
 wegen]:

Mijns Gods gebo'on die fall ik hondē woord.

116 Maak naar dijn woord mij sterk/ en' ik
 fall leven:

Goed mij vooz schand' [die] mijne hope
 [smoort].

117 Versterkt mij toch/en' mij fall heijl aan
 kleven:

ook fall dijn woord mijn' lust sijn t'elckemaal.

118 Die van dijn recht afowalē/doet gij snebē.

Want haar bedrog is valze luegentaal.

119 Gij doet all' t'saam de boos op aerden
 swichten

geltjkerwijs als schuijntzel van metaal:
 dies hebb ik lief dijn' ¹⁸rechtē [die mij strichte].

120 Mijn

- 120 Mijn bleesz verschyckt als dij de schyck
[bevecht]:
ook hebb ik mij ontfett van dijn' gericht.
- 121 Ik hebb gepleegd gerechticheid en' recht:
hij niet dat myn' verdrukers mij wegruckē: Q
- 122 Verbozgt in 't goed' [verbozgt toch] dij' xvi.
nen knecht:
op dat de trotz' mij niet en onderdruken.
- 123 Mijn' oogen syn van lust dyns heyls vers
gaan:
[so sij] na 't woord van dijn' gerechticheid
[jucken].
- 124 Doet dijnen knecht naar dijne heylge
na'an/
en' leert mij toch dijn' kuere[n] [ondergronden]:
- 125 Ik [ben] dijn' knecht [Heer] doet mij die
verstaan:
so weet ik dan [ook alle] dijn' oorzonden.
- 126 [Tis] tijd dat [nu] de Heer sijn werk
[begint]:
[want] dijne wett die hebben sij verflonden.
- 127 Daarom hebb ik [all'] dijn' gebo'on be
mind
ook boven goud/ [goud] louter boven maten.
- 128 Dies heb ik all' / all' dijn' gebo'on gesind:
en' allen weg van balzheijd [leeren] haten.
- 129 Ganz wonderbaar sijn dijn' oorzonden R
[Heer]: xvii
- mijn' siel heeft die bewaard [en' noijt verlatē].
- 130 De opening' dijns monds verlicht [ook
feer] / sij

Sij onderricht d'eenboudige [van sinnen].

131 'Ahebb mijnen mond geopend / 'khsijg
we'er:

want ik verlang na dijn' gebo'on [van binne].

132 Siet mij toch aan / ontfermt dij mijner
[haast]:

als gij hun doet / die dijnen naam beminnen:

133 Stelt dooz dijn woord [all] mijne gangen
vast

en' mij en fall geen onrecht ober-heeren.

134 Verlost mij toch van smenzen oberlaste-
en dan fall ik [all] dijn' geboden ^o ceren.

135 Maak dat dijn^o glanz op dynen dienaar
licht /

en' wilt mij toch [all] dijne kueren leeren.

136 De waterbloen vlie'n ne'er wijt mijn ge^o
sicht:

S xv mits sij dijn' wett niet houden. 137 [Ganz]
111. rechtbaerdig

sijt gij o Heer: en' recht is dijn gericht.

138 Gerechtigheid gebod gij [ook seer vaer^o
dig

gelijkerwijs als] dijn' getuigenis^o:

dijn' waarheids [ook te houden] vooz hoog^o
waerdig.

139 Mijn ijver heeft mij weg-geruckt [ge^o
wisz]:

om dat die mij bestre'en / dijn woord verga^o
ten.

140 [Daar doch] dijn woord ganz gaar ge^o
louerd [is] /

voozwaar

140 Hoortwaar d'yn knecht beynnt'et n'ijt der maten.

141 Seer klein [ben] ik/en' als verwoypelick:
[doch] d'yn gebo'on en hebb ik noijt ²¹ gelaten.

142 Rechtvaerdig is d'yn recht hoor eenwe-
lick:

en' d'jne wett [is] waarheijd [daar beneben].

143 Mij sijn ontmoet verdrukking/angst [/en'
schrick]:

[maar] d'yn' gebo'on [sijn] mijne lust [gebleve].

144 Eeuw-durig [is] ²² d'jns woords ge-
rechtigheijd:

doet mij [dit roch] verstaan/en' ik sall leven.

145 Ik hebb tot dij van herten seer geschreijde; CXIX
verhoort mij Heer: dat ik d'yn recht betrachte.

146 Ik roup dij aan/d'yn heyl sij mij bereijde:
op dat ik so op d'yn' oorkonden achte.

147 [Ja] ik verrasz den vrougen dageraad/
en' schrey: [so als] ik op d'yn woord [steeds]
wachte.

148 M'jn oog is op eer [dat] de wacht [op-
laat]:

om in d'yn woord aandachtelick te waken.

149 Hoort mijne stemm' naar d'jne gunst-
genaad':

wilt naar d'yn recht o Heer mij lebend maken.

150 Sij sijn na bij die schalkheijd sijn gewend:
die d'jne wett afwykende [versaken].

151 [Maar] gy o Heer [gy sijt hier ook] on-
trent:

voll waarheijb [sijn] all' dijn' gebs'on [beboht'
den] .

152 Ikhebb vā ouds her dijn' woord en' wett
gekend:

want gij hebt die booz eeuwig willen gronden.

V xx. 153 Siet mijn kruijs aan/ en maak'et mij toch
quijt :

want dijne wett vergeet ik r'geenen stonden.

154 Bericht mijn recht / maak dat ik werd
bezynd;

wilt naar dijn woord mij levendig verkloukē.

155 Vā 'tgodloos volk [is] theyl verr en' wijb:
om dat sij Heer dijn kueren niet en souken.

156 Seer groot/ o Heer/ sijn dijn' barmhertig'
he en:

wilt naar dijn recht mij levendig verkloukē.

157 Ik word van veel vervolgd/ van veel be-
stre'en:

[doch] vā dijn woord en wijk ik niet [geblodē].

158 Ikhebb gesien die trouwelooslich de' en/
en' theeft mij ook gesmert [o God der goden]:

dat sij dijn woord niet hebben opgeleijd.

159 Want ik toch siet/ beminne dijn' gebodent:

Verquickt mij Heer/ naar dijn' gerechtigheijb.

160 De waarheijb [is] 'tvoorzneemst' van dijn'
nen woorde:

[steeds] duijt all' trecht van dijn' gerechtig'
heijb.

W.

xxi.

161 De vorstē [selfs] vervolgen [rechtewoode]
mij sonder re'en: dijn woord is mijn ontsicht.

162 Ik was in dijn' sprak' verblid [als ik die
hoorde]:

Gelijc

Gelijc als ten die groote beuten licht.

163 'Ahaat valz bedrog/ het is mij een afgrij-
fen:

'Abeminn dijn' wett. 164 'Afall om dijns
rechts gericht:

dij alle daag tot sevenmaal toe prijsen.

165 Veel vzede [naakt] den minnaar dijner
wett:

en' ober dien [fall] geene stuernisz' [vijsen].

166 Heer op dijn heyl hebb ik mijn' hoop'
gesett:

en' dijn' gebo'on hebb ik [getracht te] plegen.

167 [So als] mijn' siel' op dijn' oorkonden lett:
ook hebb ik die wjtnemend lief gekregen.

168 'Ahoud dijn' gebo'on/ en' dijn' oorkonden
[beij]:

want [Heer] vooz dij staan alle mijne wegen.

69 Heer mijn' geschreij' hoorn vooz dij [mijn' ^Xgeschreij'] ^{XXII}:

wilt naar dijn woord mij toch verstandig ma-
ken.

170 Dat mijn' gesineek sich vooz dij neder
sprej': (ken.

wilt naar dijn woord tot mijn' berlofzing na-

171 Op dat mijn' mod het lof-gefang wjtscozt':
wanneer gij mij dijn' kuerē sult ²⁴ doē suakē.

172 Mijn' tange sall bewijs doē vā dijn woord:
rechvaardig [sijn] toch alle dijn' geboden.

173 [Heer] dijne hād hoō t' mijner hulpe woord:
want dijn' gebo'on hoos ik [o God der godē].

174 Heer na dijn heyl verlang ik [even seer]:

en' tot d'ijn' wett[is] all' mijn' lust [gebloden].

175 Mijn' siele leef' / en sij sall dij [ter eer
den lof dijns roems] hooggroemende [uijt-
meten]:

dat d'ijn gericht sich t' mijner hulpe keer.

176 Ik hebb gedwaald als t'schaap / dat [buis-
ten weten]

verlozen loopt / soukt d'ijnen dienaar [Heer]:
want d'ijn' gebo'on en hebb ik niet vergeten.

1 getuijgeniszen. 2 achte slaan. 3 ik. 4 gewijgenisze. 5 ge-
seten. 6 getuijgeniszen. 7 mij leeren. 8 mijnen tinaad daer
ik voor vrees. 9 vervvijen. 10 getuijgeniszen. 11 afge-
vveken. 12 vergeten. 13 ter middernacht. 14 ende sich
verblijden. 15 vergeten. 16 mijne vijanden. 17 bevvaat
18 getuijgeniszen. 19 onderhouden. 20 aangesicht. 21 ver-
geten. 22 dijner getuijgenisze. 23 getuijgenisze. 24 leeren.

De C X X Psalm.

3 $\frac{1}{2}$.

Ik riep in mijne bangigheden den Hee-
re toe [van hier beneden] / en' hij heeft
mij verhoord [in tlijden]. 2 O Heer wilt
mijne siel' bezijden van lippen ganz ge-
neigd tot liegen; van tongen listig om be-
driegen.

Diegen. 3 Wat geeft et dij? wat baat dij
toch een' tonge voll van [vals] bedrog?

4 ['t sijn] scherpe pijlen van den sterken:
[die] als geneverholen [werken].

5 Eij laas dat ik in Mesech dwalen:
en' wonen moet in Kedars - salen.

6 Mijn' siel heeft sich te lang gelaten
ter plaats van die de vrede haten.

7 ['t souk] vreed' / en' als ik dies vermaan:
so willen sij ten strijde aan.

2 hutten.

De CXXI Psalm.

Soud ik mijn oog na bergen slaan: [gelijc
of] mijn - behoud [mij] daar van komen
soud 2 Mijn' hulp' [moet] van den Heer
[ontstaan]: die hemel schiep en' aerde [/ en' all
wat hij begaerde].

3 Hij fall niet maken dat dijn voet
voorz libberen uitschiet;

dij's wachter sluijnt toch niet.

4 Siet hij die Israëel behoed
fall sluymen nochte slapen.

5 De Heer [is] toch dijn' wapen:

De Heer dijn' schaduwwe [die wacht]
aan dijne rechterhand.

6 Dat dij de sonn' [niet brand']
bij daag; de maan' niet steek' bij nacht.

7 De Heer fall dij behoeden
voorz alle tegenspoeden:

Hij [is't] die dijne siel' bewaart.

8 Des Heeren [wijs bestier]
fall dijnen uitgang [hier]/
en' dijnen ingang [onbeswaard]
van nu voozdaan bewaren
voorz eeuwighheid [van jaaren].

1 hulpe. 2 vvachter.

De CXXII Psalm.

3.

I It was verblijd om deser stemm' laat ons

 tot t'huys des Heeren gaan. 2 Ons voet

 bleef in dijn' poorten staan/ [dijn' poorten]

Jeruse

Jeruselem. 3 Jeruyslem [die daar sijt]
 geboud/ een' stad/die t'saam [in eendragt]
 houd. 4 Daar sijn de stammen he'en ge-
 treden/ des Heeren stammen/[sijnde wijs]
 booz Isr'el een' getuigemis: dat sij des Hee-
 ren naam beleden.

- 5 Sij sijn geseten daar ter steed'
 op 't richt-gestoelte [op den troon]:
 op [t richt-]gestoelt' van Davids woon.
 6 Wenz't om Jeruselem haar' vreed':
 die dij beminnen hebben't goed.
 7 Dijn' vest' hebb' vreed'; dijn huys booz-
 spoed.
 8 Om mijne broeders/ en' bekenden:
 wenz ik dij mi de vrede [we'er].
 9 Om 't huys van onsen God [en'] Heer;
 sall ik dij alles goed toefenden.

I Ik heff tot dij/ die in den hemel sitt mijn
 oogen op [en' bidd']. 2. Siet even als der
 dienst-bo'on oogen [heeren] ter hand van
 haare heeren/ gelijck wijs der dienstmaagd
 oogen schouwen ter hand van haare vrou-
 wen; so [siet] ons oog op onsen God [en']
 Heer: tot hij sich t'onswars keer.

3. Ontfermt dij Heer toch ober ons [als noch]/
 ontferm dij onser toch:

want al te satt sijn wij [en' overladen]
 van [all] het schimpig smaden.

4. Al veel te satt is onse siel van 'tspotten
 der weeld-verwaande [sotten];

en' van den smaad der gener die [in schijn
 so] opgeblasen sijn.

1 onser ontferme.

4.

En hadd de Heer gedaan die bij ons was:

segg' **W**'r'el mi. 2 En hadd de Heer gedaan

die bij ons was: het volk viel op ons aan:

3 **A**l levendig hadd 't ons vernield so rasz/

als mi haer toezn was over ons ontstaan.

4 **V**an doe al af hadd 't water ons versmoord /
de stroom onse siel' vergolfd. 5 **M**eer trotz
[en' straff]

hadd onse siel' vergolfd van doe al af.

6 **B**esegend sij de Heer / van dat hij [voord]
ons niet ten roof, in haare tanden gaf.

7 **V**ijt 's strickers strick is onse siel' [te saam]
gelijkerwijs een vogel vijz geraakt:
de strick is losz / en' wij sijn vijz ontslaakt.

8 [Al] onse hulp' [bestaat] in 's Heeren naam:
die hemel / aerd' [en' alles] heeft gemaakt.

De

D Je op den Heere [vast] vertrouwé: [sijn]
 Zions berg gelijk/ d'welk onbewegelijk/
 Bestendig blijft [in haar' gebouwen]. 2 Je
 rusalem dat heeft rondomme 't gebergt'
 [allomme].

De Heer sall om sijn volk ook [blijben]
 voor eeuwig/ van nu af.

3 Der goddeloosen staff
 sall toch niet rustende bekljben
 [noch' eeuwelicken overkomen]
 op 't lot der vromen;

Op dat de vrome [vrij van treken]
 tot [geenerhande sejt]
 der ongerechtighejs
 haar' handen [roekl' oos] uijt en stekent.

4 O Heere doet toch goed den goede n:
 den vroom-gemoeden:

5 Die daar-en-tegens slimme wegen
 verdujelijck in slaan/

die sall de Heer doen gaan
 met hun die ongerechtigheid plegen:
 [doch] over Israël [ij] vrede/
 [in eeuwighe].

De CXXVI Psalm.

3.

Doe als de Heere Zijns [magt] ter
 wederkeering wederzaght: 'tſcheen ons ge-
 lijk een droom [des nachts]: 2 Doe werd
 ook onse mond voll lachs/ onſ' tong' voll
 lofs; de hejd'nen ſpraken: De Heer doet de-
 ſen groote ſake. 3 De Heer heeft' veel aan ons
 gedaan: en' wij verzuegen ons [daar aan].

4 Bzengt ons gebangenen o Heer/
 als bekien op den middag we'er.

5 Sij die met tranen ſagen [ſiet]:
 die mayen niet een vzuegden-lied.

6 Al henen gaande / gaat hij schreijen /
 en' draagt sijn saad om dat te spreijen:
 [we'er] komende komt hij [verhued] /
 en' brenge sijn schooven in met vued.

De CXXVII Psalm.

5.

I Dien de Heer 'thuis niet en bouwt; so
 arbeijden toch om niet. all' die [men] daar
 aan bouwen [siet]: indien de Heer geen'
 macht en houd [en'] om de stad [sich op en
 maakt] / om niets is't dat de wachter
 waalt.

2 Om niets is't hoez u [dat gij't we'et]
 gij die des morgens vroeg opstaat /
 en' yabonds spade rusten gaat /
 [en] smerten-brood met kommer e'et:
 [tis] sulks [als dat] hij sijnen vund
 dien hij bemint den slaap vergunt.

3 Siet

3 Siet kind'ren sijn een' erf van God;
 de vrucht des lichaams is een' gsaaf.
 4 Gelyk een held de pijlen [vraaf]
 in handen houd [tot 'svijands spott];
 so sijn de kind'ren [in haar'] iuegd
 [des vaders hulpe/ troost/en' vruegd].

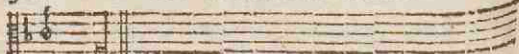
5 Och wel dien man [in desen schijn]
 die sijnen koker-bosz van dien
 ten vollen op wel heeft versten/
 [oofs] sullen sijn niet schaamrood sijn:
 wanneer [sijn] in der poozte [staan
 en'] spreken haaren vijand aan.

De CXXVIII Psalm.

37.

V V

Elken dien in segen die [hter]
 den Heere vrueft: [en] wandelt in sijn' we-
 gen. 2 Gij sult den arbeids [meest] van
 dijne handen eten: en sult [also voordaan]
 wel-geluck-salig heeten / ook sall het dy
 wel

Wel gaan.

3 Dijn wijf [fall] vruchtbaar [toonem
en] als een wijnstocke [blij]
in dijnen huuse [woonen]/
dijn' kind'ren [sullen dij]
als olif-spunten [wesen]:
rondom aan dijnen disz.

4 Siet die den Heer sall vreesen
hoe hij gesegend is.

5 Vijt Zjon sall de Heere
dij segenen [mits dien]/
in vsoorspoed [lof en' eere]
sult gy Jeruyslem sien
dijn lebendaag [opbouwem].

6 [Weel'] kind'ren sult gy meeb'
van dijne kind'ren schouwem:
[en'] over Isr'el vreed'.

De CXXIX Psalm.

6.

Sij hebben mij van jongs op seer benoud:
segg' Isr'el nu. 2 [Sij hebbē mij bevochtē]
Sij hebben mij van jongs op seer benoud:
[hoe]

[hoewel] sij doch niet over mij en mogten.

3 De plouger heeft op mijne rugg' geplougd:
Daar gingen sij haar' bozen diep in douwen.

4 Rechtwaerdig [is] de Heer: hij heeft [mif-
nougd]

het string gestreng der boosen afgehouden.

5 All' die zucht haat op Zion sijn't vergramd/
die sullen [noch] beschaamd te schande raken/
sij sullen [noch] we'erkeeren [ganz beschaamd].

6 Hij sullen sijn gelijk het hoij der daken:

7 Welk toch verdozt t' al eer het schuete schiet/
t' eer het in halm spzigt-schotig is geresen.

7 De majer vult daar van sijn' hand ook niet;
noch' haaren schood sij die daar geruen lesen.

8 Ook heeft niet een gesejd van all' de luij
die ginz en' we'er vooz bij gaan [ende keeren]:
de segening' des Heeren [sij] met u:
wij segenen u in den naam des Heeren.

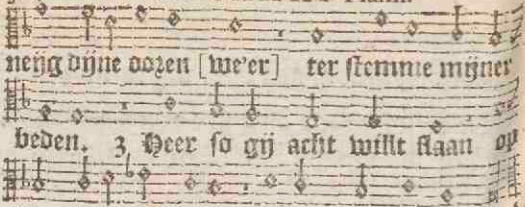
De C X X X Psalm.

4.

Ic hebb uijt diep' afgrondē dij aangeroupen

Heer 2 Heer hoorz mijns mōds goz kondē/
neijg

nijg dijne ooren [we'er] ter stemme mijner
beden. 3 Heer so gij acht wilt slaan op
d'ongerechtighedē/ o Heer wie sall bestaantē

4 Maar : gij vergeeft genadig:
dies word gij ook gezeesd.

5 'k wacht op den Heer [gestadig]
ook wacht mijn' siel [en' geest]:
'k wacht op syn woord [/ik wachte].

6 Mijn' siel [haakt] na den Heer
meer dan de morgenwachte
de morgenwacht [veel meer].

7 Wacht Iſr'el op den Heere/
want bij God [is] genaad':
bij hem [is t' sijnere eere]
verlofzing : inder daad.

8 Hij is [die t'sall bedyeden]
die Iſrael van all'
sijn' ongerechtigheden
nach selfs verlossen sall.

1 mijne stemme. 2 bij dij [is] vergevinge. 3 verlesien

De CXXXI Psalm.

4.

O Heer mijn hert en is niet hoog/ niet op-
geblasen

De CXXXI Psalm.

305

geblasen is mijn oog: ook hebb ik noch iet
groots doorgrond/ of 't geen ik boven
wonder vond.

2 Hebb ik [mij] niet ter ne'er gebougd/
en stillich mijne siek vernougd/
als een gespeend kind [in deemoed
hier] tegens sijne moeder [doet]:

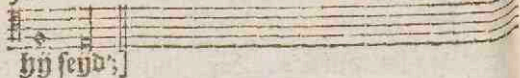
Als een gespeend kind [is mijn geest]
mijn' siele over mij [geweest].

3. Gij Israël wacht op den Heer:
van nu voortdaan / tot immermeer.

De CXXXII Psalm.

6.

O Heer gedenkt aan David toch: aan alle
sijn' ellendigheid. 2 Die daar den Heer
swoor [met bescheijd]: en' deed ook een' ge-
lofte noch aan Jakobs held / [wanneer
by

3 [Och wee mij] so ik [vzong of' spaad]
tot inde tent' mijns huys inging:
so ik tot op mijn bedd opdzing.

4 En' mijnen oogen slaap toe laat:
of' mijner oogscheel' sluijmering'

5 Eer ik den Heer hebb eene stad:
een' woon bespuerd voor Jakops held.

6 Siet toch wij hoorzen [twerd verteld]
[als] datse [lag] in Ephzatat:
doch vonden die in't bosz-en-veld.

7 Laat ons tot sijne tenten vzij
intre'en: [en'] buijgen ons [so we'er]
voor sijner voeten voetbank ne'er.

8 Staat op tot dijner ruste gij/
en' d'arke dijner kragt/ o Heer.

9 Laat dijne priesters toch met recht
bekleed sijn: laat dijn' heijl' gen [siet]
verbzuegd sijn [met een vzolick lied].

10 En weert/ om David dijnen knecht/
toch dijns gefalsden aanschijn niet.

P. 6. 11 De Heer swoer David warelick/
[en'] [hij en fall daar van niet gaan/
[sprak hem met dese woorden aan];
selfs van de vzych dijns buijks/ fall ik
op dijnen koning-stoel doen staan.

[En'] so ik dijne kind'ren weet
hier acht te slaan op mijn verbond/

mijn'

mijn', woorden die ik hun verkond/
so sullen haare kind'ren meed
op dijnen troon staan/ r'allen stond.

15 Want [t is] de Heer [die] Zijon hoogs
daar in te wonen hadt hij lust.

14 [Hij sprak] dit is mijn' eeuw'ge rust:
ik sall daar wonen [voorz altoos]/
om dat mij haarer wel gelust.

15 [Ook] sall ik haare spijs' [met een]
met segen segenen [voorzdaan]:
met brood haer' houftige versa'an.

16 Haer' priesters ook met heijl bekle'en'
haer' vroms sullen v'uegd uijtflaan.

17 't sall Davids hoorn doen sp'rujten daar;
'khebb mijns gesalfoen lamp' bereijd.

18 Zijn' v'janden met schand bekleijd;
sijn' kroon' sall over hem voorzwaar
[noch] bloejen [in der eeuw'gheijd].

1 getuijgenissen.

De CXXIII Psalm.

2 $\frac{1}{2}$.

S

Zet toch hoe goed/Hoe h'ueglick [is het] mede/
dat broeders r'saã woonachtig sijn [in vrede].
2 [Tis] als de beste olij [siet/ die] over 'thoofd
daals

Daald langs den baarde boord/ [langs] Kroons
baard: en' se tot op den boord van sijne kleed
d'ren neder vliet.

3 ['Tis] als een dauw van Hermon afge-
stegen/]
de welke daar ne'erdalend' [als een regen
sich] over Zijons bergen [spreijd]:
Want [God] de Heer heeft daar ² [all] ³ alle
vens [/jeugd]
² de segening' [/de volheijd aller vzeugd]
booz eeuwelick en opgeleijd.

De CXXXIV Psalm.

Lovet den Heere.

3.

Set/ segenet den Heer met [vlijt] gij [die]
des Heeren dienaars [sijt]: gij die daar [alle]
nachten [spaad staag] in het hujs des Heer-
ren staat.

2 Steekt

- 2 Steek't uwe handen opwars tot
 het heyligdom: en segent God.
 3 God seegne dij uijt Zijns [troon]:
 die hemel schiep/ en' waerdzijns [woon].

De CXXXV Psalm.

7.

Lovet den Heere.

Lovet toch des Heeren naam: loof't gij
 's Heeren dienaars [tsaam]. 2 Die in 'thuis
 des Heeren staat; in on's Gods voorblou-
 ren [gaat]: 3 Lovet God/ want God [is]
 goed: looft: Gods naam/want hij is soet.

- 4 Want de Heere [onse] God/
 [die] koos Jakob [tot zijn lot]:
 tot zijn hoefzel Israël.
 5 Dat God groot is/ weet ik wel;
 ja dat onse Heere wijs
 boven alle goden is.

6 God doet all' wat hij begaert
[beijd] in hemel en' op aerd:
in de see/ en 'saggronds [schood].
7 Die de dampen opwaers stoot
van des aerdzijhs uijterst end/
blijven in regen wend:

Die den wind boordkamen doet
van uijt sijner schatten [bloed].

8 Die de eerst-geboornen [vroug]
in Egipten-lande sloug:
van den menz af tot het vee.

9 Vele [teek'nen] deed [hij] [me'e].

Vele wonderen sond hij
o Egipten onder dij
tegens Pharo/ en' met een
sijne dienaars in't gemeen.

10 Sloug veel' volken: ende bragt
2 Dorsten om van groote magt.

11 Zijchon³ d' Amozijt / met noch
Basams [grooten] koning Og:

en' heel Kanans koninkrijk
12 So dat hij + 't land erffelijc
tot een erfdeel [van doe af]
Isr'el sijnen volke gaf.

Ps. 13 Heer eeuw-duijreig [is] dijn naam:
‡ boord en' boord/ ‡ van stamm' tot stamm'.
[dijrt] Heer dijn' gehuegenis.

14 God sall sijn volc richten wis:
ende door beweging soen
oer sijne dienaars doen.

15 [All'] der heijdenen beelden [sijn].

ilver ende goud: [een schijn]
 sinenzen handen werk [en' vond].

16 Sprekeloos sijn sij gemond:
 [wijd] -geosgd/ en siense tet.

17 Haare ooren/ hooren niet:

Ja haar mond is sonder a'am.

18 Dieze maaken moeten t' saam
 haer gelijck sijn/ en' te gaar

elk die sich vertrouwt op haar:

19 Segen't Wrecks huys den Heer:

Segen't Wrons huys s hem [we'er]:

20 Segen't Levijs huys God [meest]:

Segen't God gij die God breeft.

21 Dat de Heer gesegend [si]

van uijt Zion [aller sij]:

Hij woont in Jeruselem.

Looft den Heere [Lovet God].

1 sijne. 2 koningen. 3 den koning. 4 haer. 5 den Heer.

De CXXXVI Psalm.

9.

D

oet den Heer' belijdenis van dat hij

so goedig [is]: want sijn onfermhertighejd

[duyrt] tot inder eeuwighejd.

2 Doet der goden God belijd:

want sijn' gunste [duyrt] altyd.

3 Doet der heeren Heer' belijd/

want sijn' gunste [duyrt] altyd,

4 Die

4 Die alleen groot wonder doet
want sijn' gunst [is] eeuwig [goed].

5 Die den hemel schiep seer wijs:
want sijn' [gunste] dujrt alty's.

6 Die het aerdyjsk heeft [gelejd]
op de waat' ren uyt-gebrind :
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

7 Die de groote lichten schiep:
want sijn' gunste , nimmer siep.

8 'Tsonne-licht 'twelk heerzt bij daag:
want sijn' gunst dujrt [even] staag.

9 Maan' en' sterren die [in kragt]
heerzen souden bij der nacht:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

10 Die Egypten [also v'oug]
aan sijn' eerst' geboorne sloug:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighejd.

11 Die ook Israels geslacht
uyt het midden van hun vracht:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

12 Met een' stercke hand [en' scherm] /
met een' uytgerechten erm:
want sijn' onfermhertighejd
dujrt tot inder eeuwighejd.

13 Die de roode biesen-see
deylde [kragtlick] in twee:
want syn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighejd.

14 Die ook Israel met een
daar heeft midden door doen tre'ent:
want syn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

15 En' heeft Phara/ met syn heer
omgestort aan 'troode meer:
want syn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

16 Die syn volk heeft [met beschejd]
over de woestijn gelejd:
want syn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighejd.

17 Groote koningen sloug hij:
want syn' gunst [blijft ons] steeds [hij].

18 Sterke: vorsten sloug hij dood:
want syn' gunst [blijft] even groot.

19 2 Zijchon [selfs] den Amorijt:
want syn' gunste [dujrt] altyd.

20 En' den vorst van Basan Og/
eeuwig [dujrt] syn' gunste toch.

21 En' haar landschapp heeft hij [heel]
uutgedeed ten erri' veel:

want syn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighejd.

22 Tot een erfdoel [ende recht
gaf hij 't] Ps't'el sijnen knecht:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighhejd.

23 Die om ons noch heeft gedacht/
doe wij t'ouder sijn gebragt;
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot in der eeuwighhejd.

24 Ende heeft ons van [den stryd]
onser vijanden bezijd:
want sijn' onfermhertighejd
[dujrt] tot inder eeuwighhejd.

25 Allen bleesze geest hij spijs:
want sijn gunste [dujrt] altj's.

26 Doet des Hemels God belijd:
want sijn gunste dujrt altj'd.

 De CXXXVII Psalm.

Daar saten wij aan Babels watergrach-
ten/ en' weenden vast: als wij om Zion
dachten. 2 In 't midden daar van 'twilge
[groen-geplant]: so hingen wij ons harpen
[van

[van der hand]. 3 Want daar heeft 't volk/
 het welk ons nam gebangen/ ons afgebergd
 [blij-]woordige gesangen.

[En' ons in plaats' van] ons huyjl-ruchtig
 schreijen

[uijt smaad gesocht tot] vrolickheijd [te bleijē]:
 [dies spraken sij spotswijse/ lieve siet]
 zij sing't ons toch van Zijons lied'ren tet.

4 Hoe souden wij des Heeren lof-sang singen
 [hier] in een land van [woeste] vzenidelingen

5 Indien ik dijns Jerusalems vergete:
 mijn' rechterhand die stell mij uijt der wete.

6 Dat mijne tong' mij aan 't ghemelt' kleef/
 so ik dijns niet gedenk [so lang ik leef]:
 so verd' als ik Jeruijs' lein: dijne duegden
 niet op en stijg tot 't hoofstuck mijner vzege-
 den.

7 Gedenkt/ o Heer [gedenkt] aan Edoms
 kind'ren

[denkt] aan dien dag [denkt om] Jeruijs' leins
 [plund'ren]/

wanneer men riep: ontblootse [maakse moe]/

a seijde.

[kom't] maaktse bloot tot haaren bodem toe.
 8 **O** Babijlon gij dochter [gij vermeten/
 wisz word gij noch] heel over hoop gesmeten/

* **Och** wel dien man [/o kloukste held der hel-
 den/]

die dij dijn loon met we'er-loon sall vergelden/
 van 'tgeen hij ons [so grouwelick] vergeld.

9 * **Och** wel dien man [/o alder-kloukste
 held/]

die dij daar sall dijn' kinderkiens affetten/
 en tegens aan den harden steen verpletten.

De CXXXVIII Psalm.

4.

K Sall dij uijt ganzer herten grond [met
 hert en' mond] dijn lof betuygen: voor
 [all'] de Goden loof ik dij. 2 Ook sall ik
 mij [nu] neder buijgen in dijnen heyligen
 tempel [Heer] / 'kloof dijns naams eer
 ont

om dijne waarheid / om dijne gunst :
 want gij hebt t'saam dijn woord en' naam
 verhoogd in klaarheid.

3 Geroupen hebb ik 'sdaags tot dij/
 en' gij quamt mij dijn ooz toe keeren:
 Gij hebt mijn siel' in haar' onmagt
 gesterkt met kragt. 4 O Heer [der Heeren]
 dat 'saerdzijs koningen [toe tre'en
 en' ijder een] dijn lof verkonde:
 als hebbende mi aangehoord
 het heijlig woord van dijnen monde.

5 Dat sij in 's Heeren wegen dan
 van nu voordan sijn lof uytmeten:
 want groot [groot] is des Heeren eer.

6 Want [God] de Heer is hoog geseten/
 hij siet den nedzigen [van hert] :
 hij kent van verd den hoog verheven.

7 Treed ik ten midden toe in nood
 [selfs in de dood] doet gij mij leven.

Op mijnes vijands grimmien brand
 sult gij dijn hand van hoog uijstrecken:
 dijn' hand is't die mij hoeden sall.

8 De Heer sall [tall] vooz mij voltrecken/
 Ook [is] Heer dijn' barmhertigheid

in eeuwigheid [groot boven maten]:
 Wilt dijner handen werken Heer
 [om dijns naams eer] toch niet verlaten.

1 rechterhand.

De CXXXIX Psalm.

7.

2 **O** Heer gij hebt mij ganz doozgrond /
 ook kent gij mij. Ja dij is kond mijn siere /
 opstaan: mijn gepeyns vatt gij van vert /
 [hoe seer ik beyns]. 3 Waar dat ik gaa of /
 ben gelegen doet gij mij op: en' weert mijn /
 wegen.

4 Want 't woord [is] op mijn' tonge niet:
 siet Heer gij weet all 't selve [siet].

5 Gij die mij vooz en' achter sluijt:
 en' streckt op mij dijn' hand voozds uijt.

6 't verstand [daar vā dunket] mij so wonder:
 so hoog / [ja] ik beswijk' er onder.

7 Waar blood' ik heen vooz dijnen geest:

waar

waar soud ik vluchten onbedreeft]

voorz d'ijnen aangesichte [/ waar?]

8 Salimm ik ten hemel gy [sijt] daar:

of legg' ik mij ter hellen neder /

ey fiet / gy [sijt ook daar al weder].

9 Al nam ik 's daagraads vlieg'len me' e
en' woond' aan 't uiterste der see.

10 Dijn' hand die leijbde mij daar he'en /
dijn' rechterhand greep mij met een.

11 Seijd' ik de donker fall mij decken:

de nacht schieen mij vooz licht te strecken.

12 Geen donker kan dij duijster sijn /

ook licht de nacht als dag in schijn:

als licht so [is] de duijster misz.

13 Want gy besitt mijn' nieren toisz':

gy [Heer] hebt mij / [als mijn behoeder]

bedeckt in 't lichaam mijner moeder.

14 'k belijde dij dat ik ben [naakt]

op schizickelyker wijs' gemaakt /

dijn wonderwerk [was daar ontrent]:

'twelk mijne siel ook wel bekent.

15 Mijn lichaam was dij met verborgen:

als ik gemaakt werd in 't verborgen.

'k ben vrend gewzocht diep onder d'aerd.

16 Dijn' oogen sagen mijn gebaerd /

ja ook in dijn en bouk daar stond

van all dit voymzel dag en' stond:

sels eer' t tet was. 17 o God [der magten]

hoe kost'lich sijn mij dijn' gedachten:

hoe sterk sijn sij in hoofd-getal!

18 Soud ikse tellen [all' end' all];
 het sand dat obertreffen sij:
 ontwaak ik/ noch ben ik bij dij.
 19 O God/ woud gij den boosen doovert:
 den bloedhond: datse van mij vloten;

20 Die dij verblouken: 't is maar waan
 'tgeen dijn' bestrijders onderstaan.

21 En haat ik Heer' dijn' haters niet:
 is mij dijn' vijand geen verdriet?

22 'Kfall met volkomen haat hen haten;
 [mits] sij mijn' vijanden gelaten.

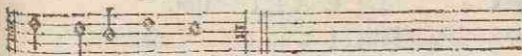
23 [Doorgrond] o God/ doorgrond mij noch/
 [Weer] kent mijn hert: beprouft mij toch/
 dat gij toch mijn gedachten kenn'.

24 Siet/ of ik op den truer-weg ben:
 en' wilt mij [in dees' eenwe weijden
 en'] op den weg na 't eeuw'ig leyden.

De CXL Psalm.

6.

2 **V** Erlost mij Heer voor boose menze: hoed
 mij voor leyden van geweld. 3 [Door] die
 veel quaads in 'therte wenzen/ die 'daags
 tell

ten stryde sijn gesteld.

4 Sij hebben haare tonge [gladder]
 geslepen van de slangen [voen];
 haar' lippen [sijn] voll' gift van adder/ Selah.
 5 Wilt mij vooz 's boosen hand behoe' n/

Heer wilt mij vooz den boosen hoeden:
 vooz die mijn' voeten [listelick]
 ter aerden om te stooten woeden.

6 De trotze leggen mij den strick/

Sij spannen haare garen-netten
 recht in de bane aller sijn':

sij gaan mij [haare] stricken setten/ Selah.

7 'Afspraak tot den Heer: mijn God [sijt] gij:

Hoort/ Heer/ de stemme mijner beden.

8 Heer Heer gij kragt mijns heils [mijn lust]: e. 7.
 [selfs] deekte gij mijn hoofd [en' leden]
 als ik ten stryd was toegerust.

9 Heer wilt den boosen niet verstrecken
 all' t gene dat hij gaerne socht;
 wilt sijn booznemen niet voltrecken/
 daar dooz hy sich verheffen mogt/ Selah.

10 Het hoofd van die mij [hier] omzingen:
 de moeite haarer lippen sall
 hen overstolpt selfs t' onderzingen:

11 Dat 't glimm' der helen op hen vall'/

Hij falfe [tfaam] in't vuur doen werpen/
in huilen/ om niet op te staan.

12 Een man gewoon zijn' tong' te fcherpen
en mag op aerden niet beftaan/

[Wat] 'tbooswicht des gewelds [mag roerē];
men jaag' hem tot hij neder-legt.

13 Ik weet de Heer fall 'trecht uytvoeren
des angftigen/ der fchaam'len recht.

14 De honte loben daar-en-tegen
[den roem] dijns naems [met lofgedicht];
d'opperchte fullen [noch in seggen
tfaam] wonen voorz. dijn aangesicht.

De C L X I Pfalra.

5.

O Heer ik heb u dij aangebeden; fpoed u
toch t'mijwars [herwars hen'] met dat ik tot
dij rouped bē so luyftert toch na mijne redē.

2 Laat mijn gebed voorz. dij staan [vranden]
gelijk een rijkend' offer-brand
[en' als] een avond-offerand'
veef mijne opgestellen' handen.

3 Behoed Heer/ mijnen mond ter degen:

a. Acumer

Hoed

Goed mijner lippen opflag [Heer].

4 En maakt mijn herte nimmermeer
tot quaade^z saak' of ^z spraak' genegen/

Om werk van godloosheij^d te maken
met mannen die daar onrecht doen:
och dat ik mij toch mag behoeⁿ
van haare lechermij te smaken.

5 Zo een rechtbaerdige mij smijte
't gesicht niet gunst' / so hij mij straff' /
't is salf op 't hoofs' / op dat [daar af]
het hoofs' mij niet in-stucken slyte:

* Mijn' heed' en' false niet vergeten/
sels in haare ongelukkighe'en.

P. 6.

6 Op 't alderhardste van den steen
sijn haare rechters ne'er gesmeten:

Da sall men mijne woorden hoozen
als datse hieg'lick sijn [en' waerd].

7 Als een die houwt / en' breekt in d'aerd:
quam elk in 't graf' mijn' beed'ten - stroozen.

8 Mijn' oogen [staan] tot dij [ontloten] /
Heer [dij] [Heer hebben' aangeschoud] /
ik heb in hoop' op dij vertrouwd /
en' wilt mijn' siele niet ontblooten.

9 Bewaart mij vooz verstrickte wegen /
die sij mij leggen [listelick] /
en vooz den wijtgestrechten strick
der gener die [hier] onrecht plegen.

2 vertrojen.

10 Dat

10 Dat elk der boosen [nu mits desen]
 selfs in sijn' eijge netten vall:
 tot ondertuszen ik ook [sall
 tot ik] vooz bij gegaan sall wesen.

De CXLII Psalm.

7.

2 **K** roup tot den Heer met mijne stemm:
 ik smeek den Heer met mijn geluid: 3 **Al**
 stozt vooz hem mijn aandacht uijt: **Overla**
 re mijnen angst vooz hem.

4 Als mij mijn geest besweken was/
 so kende gij mijn pad [en' pasz]
 selfs op den weg daar ik moest gaan:
 [noch] leydden sij mij stricken aan.

5 Schoud' ik ter rechterhand [eij] siet/
 die mij sou' kennen waszer niet;
 so dat mijn toeverlaat ontbiel;
 en' niemand sochte mijne siel.

6 **O** Heer ik hebb tot dij geschzeijd/
 ik hebbe [overhujt] geseijd/
 gij sijt mijn toeverlaat [al heel]:

in 't land der lebenden mijn deel:

7 Merkt op tot mijn geschrey [o Heer]:
 verswacht ben ik toch al te seer/
 maakt mij van mijn' vervolgers wyl:
 want sij veroverweld'gen mij.

8 Rucht mijne siel uijt 'skerkiers pzaans
 so loof ik dijnen [heyl'gen] naam:
 'ksall van de vrome sijn bekroond:
 so haast als gij mij hebt beloond.

De CXLIII Psalm.

6.

O Heer wilt mijn gebed verhooren/ neemt
 mijne smeekingē ter ooren: om dijne waar-
 heyd/ om dijn recht/ verhoort mij toch.

2 En tred [al vozen] niet in 't gericht met
 dijnen knecht:

Want geen der lebenden sall wesen
 rechtvaerdig voor dijn [godlick] wesen.

3 De vijand selfs/ vervolgt mijn' siel/

Bij

hij sloug mijn leven ook [mits desen]
dat het ter aerden neder viel.

In 't duijster heeft hij mij verstecken/
als dood en * lang van hier geweken.

4 Ook was mijn geest gelijk als stijf/
geheelick over mij besweken:
mijn hert bedwelnde mij in 't lijf.

5 Des ouden tijds ben ik indachtig;
op all dijn werk lett ik aandachtig:
ik lett op 't werk van dijne hand.

6 Mijn' handen streck ik tot dij [klagtig]:
dijns [dozst] mijn' siel als dozzig land/ Selah.

P. 6. 7 O Heer verhoort mij haastelijken/
mijn geest die wilt mij ganz besnijden:
en bergt van mij dijn aanschijn niet:
men mogt mij anders vergelijken
bij die ten grave dalen [siet].

8 Doet mij dijn onfermhertigheden
Des morgens hooren [hier beneden];
want 'khebb op dij vertrouwd in hoop/
wijst mij den weg dien ik sall treden:
want 'kheff mijn' siel tot dijwaers op.

9 Ruckt mij uijt mijn' vijanden [spoedig];
Heer/ onder dij schuijl ik [ootmoedig].

10 Leert mij dijn' wille plegen/ want
gij sijt mijn God: dijn geest so goedig
die leijde mij in 't rechte land.

11 Gij sult mij dijnen naam ter eeren
weer lebend maken Heer [der heeren]:

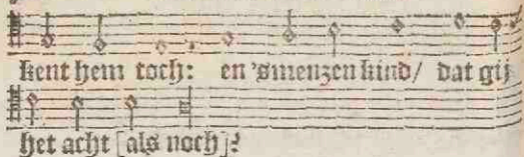
van wegen dijn' gerechtigheid
sult gij tot mijne siel [we' erkeeren]
[en] helpens' uyt [haar] bangighejd.

12 Om dijn' medoogend medelijden.
sult gij mijn' vijanden affnijden/
en' die all t'saam verderben noch
die mijner siele wederstrijden:
Want [Heer]/ dijn dienaar ben ik toech.

De CXLIV Psalm.

3.

Geloofs sij God mijn rotze/ die [bij tijde]
mijn' hā tē. rīg/ mijn' vingers leert tē strij-
de. 2 Wijn' gunst/ mijn' burg/ mijn' hoog ver-
treck/ [mijn' stutt] mijn' heylād selfs/ mijn' [ee-
rīg] schild [en] schutt/ ook hebb ik mijn' hoop
op hem verlatē: hij die mijn' volk mij maakt
tot ondersaate. 3 Wat [is] de menz' o Heer' gij
heut

kent hem toch: en 's menzen kind/ dat gij

het acht [als noch]?

4 Men mag den menz bij ijdelheijd gelijcken:
gelijk een' scheem' gaan sijne dagen strijken.

5 Buigt dijne locht/ en' daalt beneden ne'er:
raakt aan 't gebergt/ en' lat'et rooken Heer.

6 Straakt blivem-straal/ en doetse ganz ver-
schueren:

schiet dijne schicht; en' wiltse so verstueren.

7 Streckt dijne hand van uijt der hoogt/
[koom]/

berlost/ en' treckt mij uijt den water-stroom:

[Ja] uijt de hand der stamm' van vzeindeligen.

8 Der welker mond spreekt valsz-versierde
dingen:

haar' rechterhand/ [is] een' »hand voll bedrog.

9 Met een nieuw lied o God loof in dij noch;
ik fall dij noch op harpen [en' op velen]

en' op het spel van's tiengesnaarde spelen.

10 Den koningen verleent hij heyl/ en weert
van sijnen knecht [van] David 'tboose swaerd.

2.2, 11 Berlost mij toch/ en' stelt mij [vuijten
hind'ren].

vzij uijt de hand der wijs-verbzemde kind'ren/
der welker mond valz spreekt: so dat [gewisz]

haar' rechterhand ee »hand voll valzheijd [is].

12 Laat onse ; stamm in haare juegd [op
bloejen]

[en] als plantzoen tē vollē wasdomm groetiē:
onſ' dochters [ook] als houken/ die in schijn
van een paleijs fraij uijtgehouden sijn.

13 [Geest] dat [wij boozds] onſ' winkels voll
[opsluijten]

die voorraad dan op voorraad mogen uijten/

Ons vee teel duijſd/ teel tien duijſd lange de
paran.

14 Ons offen vee sij wel [in 't lijf] gelaan/
Geen' inbuek' moet geen' uijt buek' moet ons
stoozen]:

laat geen gekrijt op onse straten [hooren].

15 O salig volk/ dien [thier] gelucht so wiſz:
O salig volk/ wiens God de Heer [hier] is.

1 rechterhand. 2 rechterhand. 3 sonen.

De CXLV Psalm.

3.

K Verhoogte dij mijn God [en] koning **A**
 't saam]: ik seeg'ne staag'/steeds [loof ik] dij-
 nen naam. 2 Ik fall [o God]/ dij seeg'nen **B**
 alle daag: 'kfall dijnen naam hoog-roemen
 steeds

C steeds/ en' staag. 3 De Heer [is] groot/ en' hoog-beroemd/ bebonden: ook so en [is] sijn' grootheijd met om gronden. 4 Dijn' werke fall de stamm' der stamme wijzen: ook sulle sij all dijne kragt aanwijzen.

- E 5 De eer en' glanz van dijne majesteijt: dijn wonderwerk/ word van mij overleijd.
 F 6 Elk spreek' de kragt van dijne wonderdaat/ en' ik sall [Deer] dijn' grootheijd/ selfs] verstaen.
 G 7 Van dijner gunst geindeg' misz salmen spreke/ en' overluyd van dijn gerecht' heijd preken.
 H 8 De Heer [die is] barmhertig/ en' genadig/ tot toorn traag/ in gunstig' heijd groot [-davig].
 I 9 [Die] God [die sich] aan ijder goedis [toont]:

P. 3 en' met genaad' all' sijne werken [kroont].

K 10 Dat all' dijn doen dij toch belijde Heer: dijn' heiligen dij segenen ter eer.

L 11 Sij sulle [selfs] de glanz dijns rijks vertellen: en' van gelijk all' dijne kragt vermellen.

M 12 Op dat sijn' kragt den menzen kind' ven blyke:

met all' de glanz van sinen koninkrijke.

N 13 Dijn rijk [dat is] een eeuwig duyrig rijk: dyn

- dijn' Heerzing' blijft/ vooz altoos stammelijck: N
 14 [Die] God [die] all die v allen stuent [en O
 er' all' te saam de wrom-gebogte rieht]: (sticht):
 15 Op dij [Heer]/ slaan de oogen aller [syde] P
 en' gij geeft hun haar' spijse t' sijnen tijde.
 16 Gij opet [Heer]dijn' hân en komt versadé Q
 all' s' watter leeft naar dijne gunst-genaden.
 17 De Heer [die is] in all' sijn' wegen broom: R
 baru'hertig ook in all' sijn' werk [allom].
 18 Naast hun die hē aanrouwē[is] God meese: S
 naast: die die hem aanrouwt in: waare[geest].
 19 Hij doet de will' van alle die hem vreesen: T
 voozt haar geschrey/en' wilt haar hoeder wese.
 20 De Heer bewaart all' die/die hem beminne/ V
 maar doch verderft all' goddeloose [sinnen].
 21 Mijn mond spreekt [mi] het lof des Hee- W
 en' alle vleesz dat love [overlujd] (ren uyt)/
 den [heogen] naam van sijne heylighejd
 [van mi] altoos/ en' inder eeuwighyde.
 1 lopen 2 vvaarheijd 3 alle.

De CXLVI Psalm.

1 Lovet den Heere.

4.

Mijne siele loof den Heere. 2 Ik fall
 den Heer mijn leven lang loben: mynen
 God ter eere fall ik juychen met
 gesang/

3 Wilt op geene borsten bouwen/
noch' op eenig menzen kind /
* dat geen magt heeft te behouwen.

4 [Want] sijn geest gaat uijt [als wind]
ook so sall hy [met der vaerd]
weder keeren tot sijn' aerd:

Op dien dag vergaat [ook t'elken]
all het geen hy sich vermeet.

5 Salig is de man den welken
Jakops God te hulpe treed:
wiens [vertrouwen] hoop' [en' lott]
op den Heer [is] sijnen God.

6 Die daar hemel/ ende aerde/
en' de see geschapen heeft/
met all' tgene [bij en' verde]
daar in [wziemelt ende sweeft]:
die de waarheijd [in eenboud]
eewelicken onderhoud.

P. 4. 7 Die daar recht doet all' den genen
dien geweld word aangedaan/
die de hong'rige [met eenen]
met den broode komt versa'an:
'tis de Heer die [in der daad]
de gevangenen ontslaat.

8 [God] de Heere komt verlichten
[alle] die daar sijn verblind/

God die sall de kromme richten/

God [is't] die de vroom' bemint.

9 'Tis de Heer die vromde hoed/
weese bejd/ en weed we' voed:

Ook sall 'sboosen weg beswijken
van hem omgekeerd ten vall.

10 ['Tis] de Heer die eeuwelijcken
als een koning heerszen sall/

[ja] dyn God [heerzt] ² meer en' meer

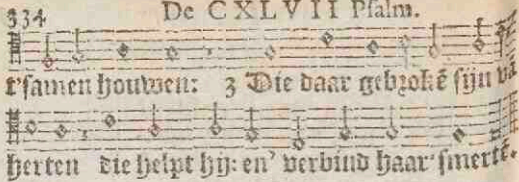
o gy Zion. Loof't den Heer.

1 queekt. 2 van geslachte tot geslachte.

De CXLVII Psalm.

4.

Loof't [God] den Heere [van daar bo-
ven] / want 't is goed onsen God te loven:
want immers [is] het seer genoeglick; het
lof-gesang [is] seer wel vouglick. 2 De Heere
sall Jeruyslem bouwen: 't verdzeven Isr'el
t'samen

4 Hij telt de sterren all' te samen:
hij rouwtse elk bij haare naamen.

5 Ons Heer [is] groot/ en' sterk in kragten:
sijn' wijsheijb boven all' gedachten.

6 De Heere richt de 2 goede weder,
de goddeloose drucht hij never.

7 Wil't u den Heer in lof bevelen:
wil't onsen God op harpen spelen.

8 Hij doet de locht met wolken decken/
[en] over 't aerdzijk regen strecken:
hij doet het gras op bergen groeien.

P. 6. 9 Hij geeft het voer om 't vee te voeien:
[hij doet] de jonge raven [afen]
wanneer sij nu van honger rasen.

10 Hij heeft ganz geene lust [op aerden]
aan overgrootte kragt van paerden:

Hij heeft geen' lust aan iemands beenen.

11 De Heer verlust sich in den genen
die 3 sijne vreesse [staag] betrachten;
die op sijn' goede gunste wachten.

12 Jeru'slem looft den Heer [der heeren]
looft Zijnen dijnien God [ter eeren].

13 Die dijner poorten grend'len hegent:
die dijne kind'ren daar in segent,

14 Die dijne paal bevræed [allomte]:
 die dij verfaad met terwen blomme.
 15 Die sijn gebod mijsend op aerden:
 ook loopt sijn woord in sneller vaerden.
 16 Die snee als wolle doet bescheijden:
 die rijm als aszen doet verspreijden.
 17 Die schozzwijs' komit sijn ijs uijt stuijren
 wie fall sijn' koude voyst verdujren?

28 Hij send sijn woord/ en' doetsse vzekien:
 met dat sijn wind komit op te steken/
 so bloeit het water heen [van stonden].
 19 Sijn woord dat doet hij Jakoy kondere:
 en' Israeël sijn recht/ en' sede.
 20 'Twelk hij niet allen volke dede/
 [die] ook sijn' richten niet en kenden:
 Loof't toch den Heer [all' saerdrijks enden].

1 getal, 2 sachtmoedige, 3 hem vreesen.

De CXLVIII Psalm.

1 Lovet den Heere.

5.

Loof't uijt den hemel [loof't] de Heer: loof't
 in der hoogten hem [ter eer]. 2 Loof't hem
 wij engelen te gaar: loof't hem sijn' ganz
 Heer.

heerkragten schaar. 3 Wilt hem gij somm' / en
 maan' lof-stichten: Loof t hem all t' saam gij
 sterre-lichten. 4 Loof t hem gij 'shemels
 , hooge locht: gij waat' ren boven 's he
 mels hoogt'.

5 Elk een van hun loof' 's Heeren naamt:
 want hij gebood / en t' werd' all t' saam.

6 Voor eeuwelicken [aan end' aan]
 heeft hys' eenduijrig doen bestaan:
 hij ging hun eene wett voorschrijven /
 die onvergankelick sall blijven.

7 Loof t God van uijt het aerdterijk:
 gij dyaaken / diepten all' gelijk.

8 Duijre / hagel / snee / gij damp / en' [licht]:
 gij stormwind / die sijn woord verricht.

9 All gij gebergte / 2 kleijn en' groot:
 gij boomen van vruchtbaare schoot' /
 gij Zederboomen all' te same'.

10 Gij wild gebiert' / [loof t sijnen naame] /
 gij rupzig dier en' all het vee:
 en' gij gebederd blugge me'e.

11 Gij 'saerdzijs koningen / gij all

't volck

'tvolk: vorsten/ rechters in dit dal.

12 Gij jongelingen/ maagden t'saam:
 Gij oud' en' jong'. 13 Loof't 's Heeren naam,
 sijn naam is toch alleen verheben:
 sijn' hoogheijd [is so hoog gebleven/
 dat] aerd en' hemel overtrest.

14 Hij die den hoorn sijns volks verheft:

Dat 't lof [bij] all' sijn' heijl'gen [sij] /

bij 's Heeren kinderen/ die hij

voor sijnen naasten volke houd.

Loof't [God] den Heere [duisendvoud].

1 ende huevelen.

De CXLIX Psalm.

1 Lovet den Heere.

4 $\frac{1}{2}$.

V V

Al't een nieuw lied den Heere singen:

in 't midden der vergaderingen van [alle]

sijne gunst-genooten [sij hem] sijn lof [ont-

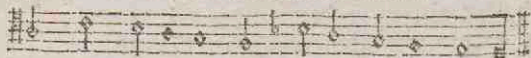
loten]. 2 Dat 'sraël sich toch verbueg'/

in sijnen schepper [sich verbueg']: dat Zij-

ong

ons ganz geslachte blij in haaren koning W-

3 [En] sijnen naam met danzen lobent:
dat sij op trommels [daar en boven]/
en op [het snarenspeel der luyten
sijn lof-gefang ontsuyten.

4 Want aan sijn volk heeft God de Heer
een welbehagen [t' sijner eer];
hij die de nedzige [voor all']
met heyl bereeren sall.

5 De gunstgenooten [van den Heere
die] sullen vrolick sijn in eere:
sij sullen hem besonderlingen
op haare legers singen.

6 Gods roem [is] in haar' kele [vaerd]/
en' in haar' hand t' weesnijdig swaerd.

7 Tot wraak den hejdenen [van nu af]
den volkeren tot straff.

8 Om haare koningen in banden
en' haar' voozneemste [van den landen]
in ij're boeien op te sluyten.

9 Om over hun te wijten
t' beschreiben recht: van dat [bij naam]
all' sijnen gunstgenooten t'saam
[dees' glanz tgekome] dees' glanz en' eer.
[Eij] lovet [God] den Heer.

3.

Loof't God in syn' heyligheijd: lobet sij-
 ne majesteijt] in d'uytspanning' sijner
 kragt. 2 Lobet hem in sijne magt: naar de
 mate/ naar t'uytwijfen sijner grootheijd
 lobet hem. 3 Loof't hem met basun-
 nen stemm': wilt op harp/ en' luyt
 hem prijfen.

- 4 Loof't hem met gebomm/ en' dans:
 lobet hem met snaarspel [thans]/
 met der orgelen-[gesank].
 5 Loof't hem met Zimbaleu-klank:
 dat gij hem toch lof en' eere.
 met Zimbaal-gesangen geeft/
 6 Loof't den Heer wat adem heeft;
 Loof't den Heere [Loof't den Heere.]

a hem.

Boven de honderd en' vijftich Psalmen,
vindmen in de Griekze Bijbels desen
navolgenden;

Men oordeelt dat David den selven gemaakt
heeft/kortz na dat hij met Goliad gekampt
hadde/ ende luyd in 't Grieks van woorde
te woorde/ als volgt;
gesteld op de wijze van Marijes lof-sang, Zijmeons
lof-sang, ofte ook van den derden Psalm.

1 **K** Was bij mijn' broeders [t'huys]
kleijn: in mijns vaders huys
de minste wel/ ik weijdde
mijns vaders bee [te land,
2 Alwaar dat] mijne hand
een [herder]-spel bereijdde:

Mijn vingere maakten [daar]
vast eenen souter klaar.
3 Wie sall't den Heer verkonden?
De Heer heeft 't selfs gehoord.
4 Die sijnen bode [voord
tot mij] heeft afgesonden/

De dese nam hij me'e
van uyt mijns vaders bee:
en' heeft mij [dies onwaerdig]
gesalft met olij-salf.
5 Mijn' broeders]allenthalf
die] waren schoon en' ' aerdig:

Rochtans en hadd de Heer

geen welbedagen [meer]
in hun [noch' haare kloukete].

6 En' ik trad toe tot bij
den vromdeling: die mij
bij sijn' afgo'on verbloukete/

7 Ik trock sijn' eijgen swaerd/
en' hebb hem [met der vaerd]
het hoofd gladd afgesneden:
daar med' ik uyt de stamm'
van Israël wequam
den smaad [en' smaadlickheden].

1 groot.

*Desen selfden Psalm heeft de Heer Meester A-
braham vander Meer, Raadsheer in den Pro-
vinz iaalē hove van Holland &c. aldus vertaald,
ende gesteld op de vyfse van den xix Psalm;*

De hemelen om hoog, etc.

Als ik noch jongeling
geachtet seer gering/
bij mijne broeders was;
end' dagelicks nam waar/
de schaapen hier en' daar
gaan weijdend in het gras:
terwijl en' t' vee nu at;
ik in de schaduw' sat/
en' loofde God den Heere;
een Instrument ik wraacht/
daar op ik dan boord-bragt/

ofte, in't huys mijns
vaders was.

II.

Maar God Almachtig/ siet:
 Hij die was min als niet/
 Verhoos in synen sinn;
 Die niet op't groot en past/
 Gaf synen * Bode last/
 tot mij te komen in:
 de welke mij terstond/
 verklaard' uijt Godes mond
 den raad bij hem beslooten;
 end' heeft mij daar op ras/
 niet 't heylig olij-glas
 gesalfd end' overgoten.

* Namentlyk
 Samuelt.

III.

Van mijne Broeders sterk.
 gausz maakte God geen werlk;
 j Daar liet him alle staan:
 En slaande niet eens acht
 Op haaren trotzen pzych/
 noch opgeblaasen waan.
 ook heeft de Heere goed
 den Gues voll hooger-moed
 doorz mij gebragt ter schande?
 ja mij heeft hij gesteld/
 die herder was int veld/
 tot koning in den Lande.

De wett des Heeren

genaamd

De tien geboden,

Beschreef door den propheet Moïſſe
in't bouk des Vijf-tochtes in't 20 kap.
ende in't bouk der Tweede
ofte Wedergebene Wett in't
5. kap.

Die met de andere ſing-vaerſen gelijck ſall wil-
len niſtkomen / ſall de dze vaerſen e-
verſtaan / geteeckend alle dze met
dit teeken * .

9.

God ſprak: vees woorden ende ſejde;
2 Ick ben de Heer dijn God die dij / uijt
rdienſt-hujs uijt Egipten leijsde. 3 Hebt
geenen vzeinden God voor mij.

4. En maakt dij toch geen beeld [t'aanbaer-
den] /
noch' geenerleij gelijckenis
van'tgeen 2 in hemel / of' ; oy aerden /
of' onder d'aerd' in 'twater is.

D 4

5 En

5 En buijgt dij geenzins voor hun neder/
noch' diensse. Want ik ben de Heer
dijn God/ een vryig God/ die [weder]
der baad'ren misdaad straffe [verr'].

6 Tot op der kind'ren 4 huysgesinnen/
van die mij hate n [en' versmaan].

6 Doch doe genaad' 5 die mij bevinnen;
en' mijn' geboden gade slaan.

7 Neemt niet lichtbaerdig [in den monde]
den naam van dijnen Heer en' God/
want God en houd niet vry [van sonde]
die sijnen naam lichtbaerdig 6 spott.

8 Gevenkt den rust-dag [af te scheijden]
om dien te heyligen [voorzdaan].

9 Ses dagen sult gij arbeijden/
en' altermaal dijn werk begaan.

* 10 De sevend' is van 's Heeren wegen:
dijns Gods ten rust-dag [ongerecht].
So dat gij van geen werk sult plegen/
dijn soou/ dijn dochter/ noch' dijn knecht/

* Noch' geen' van alle dijn dienst-maag'en
dijn' vee/ noch' vrend' in dijne 7 ste'e.

11 Want [God] de Heer schiep in ses dagen
den hemel/ d'aerd/ en' ook de see/

* En' wat [men] voords daar in [bejegent]:

den se benden dag rust' hij' we'er.
 Dies werd de rustdag ook gesegend/
 sy werd geheyligd vanden Heer.

12 Wilt ⁸ vader/ ende ⁹ moeder eeren/
 op dat gij mochte sien verlengd
¹⁰ de dagen [die gij sult verkeeren]
 in 't land dat God de Heer dij schenkt.

13 Gij sult niet dooden. 14 Niet echteykenen.
 15 Niet stelen. 16. Noch valsztuiggig iet
 tot last van dijnen naasten spreken.
 17 Begaert dijns naasten huys toch niets

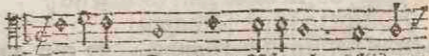
Begaert dijns naasten wijf/ noch' slave/
 noch' syne dienstmaagd/ nochte [voord]
 den of/ nocht' esel/ nochte have
 die dijnen naasten toebehoort.

1 alle. 2 boven. 3 beneden. 4 de derde ende de vierde.
 5 aan veele duisenden. 6 neemt. 7 poorten. 8 dijnen/
 9 dijne. 10 dijne.

Zacharijas Lof-fang.

Luk. 1. vers. 68.

4.

68 **D**E Heer de God van Israël [sy] ge-
 segend

segend [v'allen sonden]: hij die [ons] heeft
 besocht/ en' heyl sijnen volke toegesonden.
 69 Den heyl-hoorn ons heeft opgerecht in
 't huys van David sijnen knecht: 70 Ge-
 lyk hij sprak [te weten; selfs] door den mond
 der heyligen [en' geest] die van begin aan
 sijn geweest [door den mond] van [dese]
 sijn' propheeten/

71 Van dat hij ons door sijn behoud
 hrij van onsen vijand laten/
 [en'] uijt de hand [bevyiden] soud
 van al-e'samen die ons haten.

72 Mits doende barrenhertigheij
 [lang] onsen vaad'zen [toegeseyd]/
 gedachtig sijn d' [alvozen]
 sijns heyligen verbonds. 73 En' aan den eed

dien hij aan onsen vader [deed]

[dien hij zelfs] hadd' Aby'am toegeswozen/

Van dat hij ons verginnen soub/

74 Dat wy nu verlost [mits desen]
uyt onses vyands hand/ hem \pm boud
dienen souden \pm sonder vreesen/

75 [En' dat] in [aller] heylighejd
en' booz hem in gerechtichejd/
de dagen die wy leven.

76 En' ook sult gy [gij] o kleen kindelijn:
[noch] een propheet geheeten sijn
van den [Heer] hoog boven all verheben:

Want gij sult toch booz hen en tre'en
booz het aangesicht des Heeren/
en' sijne wegen toebere'en.

77 Om [also] sijn volk te leeren
de kennisse der salighejd
[sijn] in vergebing' [toegeseyd]
van [alle] haare souden.

78 Dooz onses Gods hertgrondig mededoog/
met 't welk ons d' opgang van om hoog
heeft besocht [nu nu tot desen stonden].

79 Op dat hij die in duijsterhe' en
en' 'sdoods schaad'we sijn getreden:
verschijnen soub: En' onse tre'en
richten in den weg der vreden.

Marijes Lof-sang

Luk. 1. vaers. 46.

7

46 **M**ijn siel verheft de Heer. 47 Mijn
 geest verhuegt sich seer in God mijn heyl-
 [vertrouwen]. 48 Want 't heeft hem toch
 behaagd van sijn' dienstbaare maagd de ne-
 dygheijd t' aanschouwen.

Siet hierom sullen dan
 all' eeuwen mij voordan
 wel-gelucksalig noemen.

49 Om dat de groot' van magt
 aan mij [nu] heeft volbragt
 ' een heerlick werk [om roemen]!

En' heylig [is] sijn naam,
 50 Ja ook van stamm' tot stamm'
 [so blijft] sijn mededoogen
 hun/ die hem vreesen [bij].
 51 Een' dapp're daad heeft hij
 door sijnen erm geplagen:

52 Hij

Hij heeft de troezen in
den vooz-bedachten fimm
haars herten he'en gedzeven.

52 De magtige [ten toon]
gerucht van haaren troon/
de ned zige verheven.

53 De hungerige [he'n]
met goederen versien/
de rijke [van allommen]
die sond hij ledig he'en.

54 En' heeft fijn kind [alleen]
Itrael aangenomen/

Op dat hij [fo in kragt]
vooz eeuwelick gedacht
aan [fijne heijl] -genade/
55 So hij der vaad'ren [ftamm']
gefeyd had/ Abrahams
en' die van fijnen faade.

z groote dingen.

Zijneons Lof-fang

Luk. 2. vaers. 29.

2.

29 **G** Hij laat Heer rechtvoord/ in vrede
naar

naar dyn woord / [my] dijnen dienaar
 treden: 30 Want [immers] heeft mijn oog
 dyn heyl [van daar om hoog [hier] aange-
 schoud [beneden]:

- 31 'Twelk gij [van lang boorsejd]
 booz' t aanschijn hebt bereyd
 van alle volken [Heere].
 32 Een licht om [als] een schijn
 den Heydenen [te sijn] /
 en' dijns volks Ise'ls eere.

Het gebed onses Heeren Matt.
 int 6. kap. 9. vaers. Luk. int 11. kap.
 2. vaers.

9 O Onse vader gij die [wijd] daar boven
 in den hennel sijt / geheyligd werd dyn naam
 [allom]. 10 [Dijn rijk] dyn koninkryk roe-
 kom:

kom: [en] dijne wilt' geschied' gelijk op aer-

den als in hemel-rijt.

- 1 Geest ons ons daagelijks brood: nu we'er.
- 2 Vergceest ons onse schulden [Heer]/
[es wij vergeben [ende soen]
[elks onsen schuldenaaren [doen]].
- 3 Leijd' ons in geen' versouking' / doch
verlost ons van den quaaden toech.

Want dijn is 't rijk / dijn is de magt /
de eer / en' heerlichheid / en' kragt /
van aller eeuwe toebereijd
tot aller eeuwen eeuwigheid /
[et alles moet in waaren schijn
[waarachtig ende seker sijn].

1 op huijden.

De XII artijkelen des Chri- stelicken geloofs.

K Geloof in God den Vader [eē so waerd /]

magtig [God] / die hemel schiep en' a erd.

2 In Jesum Christ [geloof ik t'sijner eer]/

sijn' een'gen soon [en] onser [aller] Heer/

3 Ontfangē uijt dē heyl'gen Geest [al vooz'n]/

en' uijt de maagd Marije [so] gebooz'n.

4 Die onder Donz Pilatus heeft gele'en/

hij is gekruisze / gestorven/ en' met een

in 't graf geleijd: gedaald ter hellen ne'er:

5 Ten derden dag rees van den dooden we'er:

6 Ten hemel voer hij op/ en sitt [nu nader]

ter rechterhand van God dē magt'gen Vader:

7 Van waar dat hij we'erkomen sall [ten toon]

ten oordeel beijd' der levenden en' doon.

8 'k geloof

8 'Ageloof ook in den heyl'gen Geest [met
 eene'] : 9 'Agelaube [voords] een' heylig al-
 Gemeene/ [een' waare] kerk' vergaard in Chri-
 sti name/ gemeenschapp ook der heyligē [te-
 same]/ 10 Vergevensz' van sonden [ganz en'
 gaar]/ 11 Verrijsenisz' van desen vleesz' hier
 naar/ 12 En' vooz altoos een eeuwig-duy-
 rig leven. Dat will God ons geheyl'gd in

Christo geven.

noch anders,

4.

K Geloof in God den Vader 'mag-
 tig

rig Al / die hemel schiep en waer-
 dyks woone: 2 In Jesum Christus
 Heer: van all / sijn' eenigen geboren soone /
 3 Van den heyl'gen Geest ontfangen / ge-
 bozen uit Marije maagd / 4 En' onder
 Pontius gepleagd] sturf / aan 'hout des
 kruys gehangen / begraven / voer ter hel-
 len ne'er. 5 Vist den do'on verrees hij
 we'er.

Ten verden dag: 6 Die doe ten hemel klom
 en' sitt: bij God den magt'gen vader:
 7 Van waar hij we'er te richten kom:
 heij'd' doud' en' levende te vader.
 8 'Ugeloof ook in den heyl'gen Geest /
 9 Een' kerk' die heyl'g / gemeen [God vreeft]
 gemeen

gemeenschapp die den heijl' gen is/
10 Der sonden [waar] vergevenisz' /
11 Verrijfemisz' des bleesz / 12 [En' t'samen]
een eeuwig duijrig leven / amen.

konfess. 2 ter rechter handt van.

E I N D E.

Druck-feylen.

Pfaln veers	leest
1	5 t'samenkomf.
7	6 leest waerden.
12	8 immermeer.
17	14 hua.
19	14 geest.
20	10 10 helpt.
24	7 heft'uw.
	8 sterk.
25	5 ik, 1.
	14 om hen.
29	9 ontbloot.
33	3 voordbringen.
	14 troons. 3.
	16 Geen. 4.
37	15 haar herte.
	20 Gods haters.
38	18 gereed.
42	11 t' hart.
42	2 betreed't.
	17 sijns huijs.
41	8 blijft hij.
42	5 seeg'nen
46	4 o Heere.
73	Bouk der Psalmen.
74	10 En' 2.
75	4 grondgesticht.
	5 'Khebb.
77	6 'tpsaln-spel.
	16 orn.
78	26 deed. 2.
	32 gefondigd. 3.
	41 beproufd.
	51 tronk. 4.
	53 vijanden 5.
	71 gehaald.
82	6 van u] r.
83	9 tot hen.
90	voren aan 't hoofd moet staan: Het vierde bouk der Psalmen.

Pfaln veers leest

95	3 magten
97	op 't eijnde 1. blixers.
99	8 hen.
	op eijnde 1. volken. 2. hest
105	14 maar heeft
118	21 selfs.
	22 ['t bouwerk] 4*
119	9 wegen] 2.
	17 gebied
	87 aerden.
	89 M. xii.
120	5 eijlaas.
135	6 'safgronds.
138	3 [in haar' en' magr].
	7 dijn. 2.

*Druck-feylen der oorspronkelijke
woorden van den Text. die
met siffer-letters aangee-
kend, ende vergeten sijn op 't
eynde van elken Psalm.*

5	1 sult gij hooren.
27	1 tempel.
65	1 heiligen tempel.
	2 gebruijsz.
72	1 alle dage.
81	3 vrenden God.
82	1 geseijd.
84	1 voorvloeren.
107	1 alle 2 seer.
115	1 werk. 2 Sij hebben.
136	1 Koningc. 2 den Ko- ning.
137	1 dij.
138	1 boven alle dingens 2 rechterhand.
144	3 Remme: